

Mekke ve Medine'den

Hutbeler

- 11. Cilt -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

Mekke ve Medine'den

HUTBELER

- 11 -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

www.islah.de
www.khutab.org
www.medineokulu.org

Fihrist

Takdim

Allah'a hamdolsun. Allah'ın Rasulü'ne; ailesine, ashabına ve Din Günü'ne kadar iyilikle onlara uyanlara salât ve selam olsun!..

İslam Dini, saadet ve güven dinidir. Allah, Arap olanın ve Arap olmayanın onun nuru ile aydınlanması için ufuklara yayılmasını emretmiştir. İslam'ın çağrısını bütün milletlere gerekli kılmış, onun dışındaki her din reddedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır.) (3/Âl-i Imrân/85)

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in zamanında davetçiler göndermek, vaaz etmek ve mektuplaşmak, hutbe okumak ve yazışmak gibi insanların hidayeti için çeşitli çalışma yolları olmuştur. Bu çağda ise, geçmiş zamanlarda ulaşılması imkansız olan en uzak yerlere; kenar köylere ve beldelere sözü ulaştırmak kolaylaşmıştır.

İslam'da; Müslümanlar, haftalık bayramlarında bir araya gelir ve görülmemiş bir düzene sahip, sözleri kısa ve öz, anlamı derin ve cümleleri etkili hutbelerden dinlerinin direktiflerini ve şeriatlarının emirlerini öğrenmeye çalışırlar.

Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin), Müslümanlar'ın kalbinde ayrı bir yeri vardır. Arap olanları, onun sözlerinden tat alır. Arap olmayanları ise, kalpleri ile anlamaya çalışarak ses tonunun iniş ve çıkışına kulak verirler.

Dünyadaki Müslümanlar, ülkeler onları birbirinden uzaklaştırsa da, kardeştirler. Müslümanların birbirine bağlılığını ve saflarının birliğini sağlamak, bilgiye susuzluklarını gidermek için ve müslümanlar anlamından faydalansın, içerdiği bilgilerle amel etsin diye her Cuma günü Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin) minberlerinden okunan hutbeleri dünya dillerine çevrilmiş olarak onlara götürüyoruz.

Allah'tan, Müslümanlar'ın saflarını birleştirmesini ve söylemlerini hak üzere toplamasını dileriz. Şüphesiz O, bunu yapacak güç ve kudrete sahiptir. Allah; Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashâbına salât ve selam eylesin!..

Şeyh Abdulmuhsin b. Muhammed el-Kâsım

Mescid-i Nebevi İmam ve Hatibi

Ramazan Okulu

Şeyh Abdurrahman es-Südeys
Mekke, 08.09.1425 Hicri – 22.10.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah celle ve alâ'dan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Şüphesiz Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), kurtuluş basamağı ve hidayet meşalesidir. Bu hayatta elde edilmek istenen en değerli niteliktir. Takvâya götürecek sebepler işte yakınınızda... Bunun bilincinde olan ne kazançlıdır! **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i Imrân/102)*

Ey mü'minler!.. Bir kaç gün önce Allah celle ve alâ, özlemi duyulan ve gözyaşlarıyla karşılanan zengin bir misafirin ve hayırlarla dolu değerli bir ayın gelişiyle bizleri ödüllendirdi. Mü'min kalplere nurunu gönderen, takvâ ve neşe ile mü'minlerin ülkelerini saran, onlara bağışlarını yağdıran ve samimiyetle onları kuşatan bir ay... **(O Ramazan ayı ki, insanları irşad için, hak ile batılı ayıracak olan, hidayet rehberi ve deliller halinde bulunan Kur'ân onda indirildi.)** *(2/el-Bakara/185)*

Ramazan ayında iman nuru yayılır ve etrafı aydınlatır. Vahyin mübarek bağışları gelir. Vakitler, ibadet ve tâatlarla doludur. Ruhlar, huzur ve sükûnetle sevince boğulur. Bedenler, nefsin istek ve arzularını terkeder. Ruhlar, ibadet gerdanlıkları ile süslenir ve yaygın hayırları elde etmek için kolları sıvar.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Ramazan ayı amaçları, özellikleri ve güzel hatıralarıyla bizim için üstünlük ve övünç, ciddiyet ve asâlet kaynağıdır. Ramazan'da nice kahramanlıklar ve fetihler gerçekleşmiş, nice apaçık ayetler inmiştir. Ne kadar kalabalık ve donanımlı gelirlerse gelsinler, imansızlara ve şer güçlere galip gelinmiştir.

Genel olarak Ramazan, Allah ile kazançlı bir ticarettir. Dercelerin yükseltilmesi ve günahların bağışlanması için iyi bir fırsattır. Kim bu fırsatı kaçırırsa, değerini düşürmüş ve kendini bedbaht kılmıştır. Aramızda sevdiğimiz insanlar ve akranlar yok muydu? Toprağa teslim edildiler. Aramızda güneş ve ay gibiydiler. Ölüm onları ebediyet alemine aldı götürdü.

Nerede parlak gecelerini vasfedecek; gündüzlerinin nimetlerini, daha da ötesi, içinde barındırdığı sayılamayacak kadar çok hayır ve hidayet çeşitlerini anlatacak söz ustaları, kabiliyetli yazarlar ve şairler?. Bin aydan daha hayırlı Kadir gecesini ise hiç sorma!..

İman kardeşleri!.. Bu; Ramazan ayıdır, bu da içeriği ve manasıdır. Duyarlı insan, endişeyle şu soruyu sorar: İslam Ümmeti, her yönüyle oruç gerçeğini kavrayabildi mi? Nakilden yararlanma, aklı kullanma, kalbi arındırma, ruhun ünsiyeti, takvâlı bilinç, Allah korkusuna bağlı bilim gibi anlamları anlayabildi mi? Ramazan ayının nefislerimizi ve kalplerimizi aydınlatması gerektiğini; kişisel eğilimlerin karışmadığı bir bilinç ve gelişigüzel sıçrayışların bulandırmadığı bir kararlılıkla değişim yolunda ümmetin ayaklarını sabit kılması gereken bir nur olduğunu idrak edebildik mi? Yoksa Ramazan'dan nasibimiz, alışılmış bir zamanda bilinen bir isimden, güneşin

doğmasıyla ya da ayın görülmesiyle gerçekleşen, hayattan kopuk bir münasebetten mi ibaret?.

Ramazan'ı kendimizi geliştirmeye ve haddi aşanlara imanla ve kararlılıkla üstün gelmeye sevkedecek hayırlı ve güçlü bir periyot haline getirmek bizi ne kadar mutlu eder. İşte o zaman en iyisi yapılır ve şerefli bir derece elde edilir.

Oruç ve namaz ümmeti!.. Müslümanlardan bir çoğunun –Allah onlara hidayet etsin- orucun gerçek mahiyetini ve hedeflerini anlayamaması, bağışlanma ve cehennemden âzât olma ayında üzüntü veren bir durumdur. Sadece, midelerini yemekten içmekten alıkoymaktadırlar. Gözlerini harama bakmakta serbest bırakmakta ve gereksiz bakışlardan korumamaktadırlar. Dillerini dedikodudan, kovuculuktan, iftiradan, boş sözlerden ve hezeyandan alıkoymamaktadırlar. Kimin durumu böyle ise, Allah korusun o kimse, bir saray yapan ama bir ülkeyi yıkan gibidir. Buhari Sahihi'nde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kim yalan sözü ve onunla amel etmeyi bırakmazsa; onun yemesini ve içmesini bırakmasına Allah'ın ihtiyacı yoktur."**

Müslümanlardan bir grubun lezzet düşkünü haline geldiğini, aşağılık bazı televizyon kanallarını büyük bir ciddiyetle seyrettiklerini ve Allah korusun, pis kokulu katranıyla gözlerini doldurduklarını görünce üzüntü ve keder seni helak eder. Onlar; bu yayınların toplum gemimizi, gençlerimizin helakına yol açacak mekanlara sürükleyen bir yelken ve fazilet ve iffet vadimizi harap eden tehlikeli bir mikrop olduğunu bilmiyorlar mı? Bu Kur'an ayında kendilerini dünya çölündeki şehvetlerin ve nefsi arzuların kervancıbaşı konumuna koyanlar Allah'tan korksunlar!.. Sakinleştiğinde onları harekete geçirirler, söndüğünde onları yeniden yakarlar. Onlara yazıklar olsun!. Ne ibret alırlar, ne de Kur'an'ın uyarılarıyla uyanırlar.

Hep birlikte fazilet, arınma ve iffet kalelerine geri dönelim. İşlerimizi daha da kötüleşmeden sağlamlaştıralım ve ilişkilerimizi güçlendirelim. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan bir ateşten koruyun.)** *(66/et-Tahrim/6)*

Kur'an ümmeti! Bu mübarek ayın özelliklerinden biri de, Kur'an'ı Kerim'in bu ayda inmiş olmasıdır. Evet; apaçık ayetler inmiş ve karanlığa boğulmuş durumdaki dünyayı aydınlatmıştır. Cehalet ve başıbozukluğu değiştirerek, insanlığı adelet, ilim ve bilinçte zirveye taşımıştır. Bu Yüce Kitap, dünyayı suyuyla sulamıştır. Onun suyu ise, insanlık için hayır ve beşeriyet için doğruluk, yarar ve mutluluktan başka bir şey değildir. İnsanlığı hidayet ve nur yolunda yürütür. Kelimeleri belâğat ustalarını aciz bırakmıştır. Sözleri ve anlamları en yüksek seviyededir. Belâğatı, akıl sahiplerini hayrete düşürmüştür. **(Bu öyle bir kitaptır ki, âyetleri muhkem kılınmış, sonra da herşeyden haberdar olan hikmet sahibi Allah tarafından âyetleri ayrıntılı olarak açıklanmıştır.)** *(11/Hûd/1)*

İslam Ümmeti, Rabbi'nin Kitabı karşısındaki görevinin bilincinde mi? Özellikle de bu tehlikeli dönemeçte, içerisinden geçmekte olduğu bu tarihi dönemde, her tür aşağılığı ve adiliği içinde barındıran aykırı bir grubun ortaya çıktığı bu son zamanlarda... Sınırsız kinleri ve kötü hileleri onları Kur'an-ı Kerim'e karşı gelmeye; Zât-ı İlâhi'ye, kutsal hükümlere ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e dil uzatmaya kadar götürmüştür. Getirdikleri düşünceleri hak sanmaktadırlar fakat onlar gerçekte süprüntüden başka bir şey değildir. **(Ağızlarından çıkan söz ne büyük bir iftiradır. Onlar, yalandan başka bir şey söylemiyorlar.)** *(18/el-Kehf/5)*

(Artık vay o elleriyle yazdıkları yüzünden onlara, vay o kazandıkları vebal yüzünden onlara!) *(2/el-Bakara/79)*

Bu topluluğun yazdıkları ve attıkları iftiralar yeni bir şey değildir. Onlar, Allah'ın ayetlerini alaya almış ve Allah'ın indirdiğini gizlemişlerdir. Allah'ın gönderdiği peygamberleri öldürmüş ve Tevrat'ı tahrif etmişlerdir. Allah onların huylarını ve niyetlerini ortaya dökmüştür. Kur'an-ı Kerim, nefislerinde taşıdıkları kötülük ve hileyi küçük-büyük hiçbir şey bırakmadan açıklamıştır. **(Onlar yeryüzünde bozğunculuğa koşarlar. Şüphesiz Allah bozguncuları sevmez.)** *(5/el-Mâide/64)*

Getirdikleri batıllar ve attıkları iftiralar, bu mukaddes mekanda ele alınmayacak kadar değersizdir. Şüphesiz bu din, gece ve gündüzün ulaştığı her yere ulaşacaktır. Fakat bize düşen, onların bize zarar vermek istediğini idrak etmektir. Onlar bizim kutsal değerlerimize ve Kitabımız'a zarar verebilecek değillerdir. Kur'an'ın bizim hayatımız ve kurtuluşumuz olduğunu, O'nun sayesinde insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet olduğumuzu, O'nun bütün dünyaları aydınlatan nur ve ışık olduğunu anlamışlardır. Belki bu şimşekler ve yıldırımlardan, Allah'ın izniyle, iyi sonuçlar elde edebiliriz ve bu sonuçlar bizim içimizde bu ölümsüz Kur'an'a bağlılık, hükümlerine ve emirlerine sarılma duygusu uyandırır ve bütün işlerimizde O'nunla amel etmek için birbirimize öğütte bulunuruz. **(İşte Allah hak ile batıla böyle misal verir. Fakat köpük atılır gider, insanlara faydası olan ise yerde kalır. İşte Allah böyle misaller verir.)** *(13/er-Ra'd/17)*

Ey oruç tutanlar!.. **(Muhakkak ki sizin için Rasullulah'da pek güzel bir örnek vardır.)** *(33/el-Ahzâb/21)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Ramazan'daki mükemmel davranışlarından biri de, sadaka vermek ve infakta bulunmaktır. İmam Mâverdi rahimehullah şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e öyle bir kerem ve cömertlik bağışlandı ki, var olan her şeyi bol bol verdi." Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kendi iyiliğinize olarak harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir.)** *(64/et-Teğâbun/16)*

Bu mübarek ayda fakirlere, zor durumda olanlara, borçlulara sadaka vermek ve iyilikte bulunmak sevgi ve imanın delilidir. Nefsi ince duygulara götürür. İslam Ümmeti'nde yumuşak bir rüzgar gibi eser ve cömertçe rahmet yağdırır. Kardeşlerinize yardım elini uzatın ki, yerin ve göğün Rabbi'nin rızasını kazanın.

Bizler sizinle birlikte sevgi ve şefkat kapısını çalarken, aramızda muhabbet ve lütuf kanalı açarken deriz ki, hoş kokusu bu mübarek ülkeye yayılan hayır ve yardım faaliyetlerini kötüleyenlerin kendileri kötü olsun. Ey hayırseverler; sizler, yalanlar ve iftiralar kararlılığını azaltacak insanlar değilsiniz. Fakat bu durum, kaynakların ve harcamaların kontrol altına alınmasına ve iyi bir şekilde yönlendirilmesine engel değildir. Allah'a hamdolsun ki, ülkemizde bir çok güvenilir hayır kurumu vardır. Ey hayırsever, yardım elini kapatma; umulur ki Allah'ın lütfu ve keremiyle cehennemden korunursun.

İslam Ümmeti!.. Bizler bu mübarek topraklarda ve hoş ortamda zaman ve mekan şerefini yaşarken ve güvenlik nimetinden yararlanırken, duyarlı insanların yüreğini dağlayan ve kan ağlatan bir hasretle Filistin'deki yaralı kardeşlerimizi hatırlamadan geçmemiz mümkün değildir. Zalimler ve azgınlar onlara sayısız baskı ve zulüm uygulamakta, saldırılar düzenlemekte ve akla gelmeyecek işkenceler yapmaktadır. Yıkılan evlerin enkazı altındaki parçalanmış cesetler ve kanlar, yetimlerin ağlamaları,

dulların çığlıkları ve çileleri, kamplarda yaşayan endişeli insanların üzüntüsü barış elçilerini, terörle mücadele edenleri ve insan hakları savunucularını harekete geçirmez mi? Şüphesiz işgalcilerin eliyle gerçekleştirilen bu korkutma eylemi, planlı bir şekilde uluslararası kararlara açıkça bir başkaldırı, evrensel değerleri hiçe sayma ve insancıl girişimleri ve ahitleri bozmadır.

Bizler buradan oruç tutan ve teravih kılan Müslümanlar adına uluslararası kuruluşları, İslami ve insani cemiyetleri Filistin topraklarında gerçekleştirilen vahşi saldırıları durdurmak için acil bir şekilde harekete geçmeye davet ediyoruz. Zulmü ve haksızlığı yasaklayan, oruç tutan suçsuz insanları saldırganların teröründen ve zalimlerin zulmünden koruyan anlaşmalara bağlı kalınmasını talep ediyoruz. Bununla birlikte onların güvenliğini ve toprak bütünlüğünü garanti altına alan anlaşmaların ve kararların uygulanmasını, Müslümanların kutsal mekanlarına ve daha da ötesi dünyanın her yerinde baskı altında yaşayan azınlıklara tecavüzlerin engellenmesini istiyoruz.

İslam Ümmeti!.. Bizler bu yakıcı acılar arasında, yıkımın ihtiyarları ve çocukları, kadın-erkek herkesi yakıp kavurduğu Irak topraklarında da durumların düzelmesini, güvenliğin sağlanmasını, huzur ve istikrarın yayılmasını büyük bir özlemle bekliyoruz. Ülkenin her kesiminden insanların yönetimi ele almasını, zalim güçleri ve azgın müdaheleleri uzaklaştırarak düzeni ve özgürlüğü sağlamasını ümit ederiz. İslam Ümmeti kendini kurtarmak ve üstünlüğünü geri kazanmak, gelecek nesilleri dünya ve ahiret zilletinden uzaklaştırmak için değişimin dizginlerini eline almaz mı? İşte beklenen ve ümit edilen budur. Bize düşen samimi bir şekilde çalışmaktır. Allah, toplumlarının ıslahı ve ümmetlerinin izzeti için ihlaslı bir şekilde çalışanların yardımcısı olsun!..

Allah'ım!.. Bizleri takvâ sahiplerinin yoluna yönelt ve bizleri seçkin kullarından eyle!. Bizlere topluca cehennemden âzât olmayı nasip eyle!. Bizlere topluca cehennemden âzât olmayı nasip eyle!. Ey izzet sahibi ve ey çokça bağışlayan! Bizlere topluca cehennemden âzât olmayı nasip eyle!.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Bilin ki takvâ, ahirette en hayırlı azıktır. Allah'ın izniyle her türlü kötülüğe karşı size yeter. Fırsatlar kaçıp gitmeden ve ecel yaklaşmadan vakitlerinizi takvâ ile imar edin.

İman kardeşleri!.. Oruç tutanın ilgilenmesi ve özen göstermesi gereken şeylerden biri de oruçla ilgili fıkhi hükümlerdir. Sizlerle birlikte oruçla alakalı bazı fıkhi kuralları hatırlayalım. Bu bağlamda bilinmesi gerekenlerden biri de, orucu bozan durumlardır. Ağız ya da burun yoluyla yemek veya içmektir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Ta fecrin beyaz ipliği siyah iplikden size seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra da ertesi geceye kadar orucu tam tutun.)** *(2/el-Bakara/187)* Burundan yiyecek veya içecek almak da yeme-içme hükmündedir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Oruçlu olman dışında burnuna çokça su çek!"** Bu hadisi, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder.

Orucu bozan durumların ikincisi ise yeme-içme anlamına gelen şeylerdir. Yiyecek ve içecek yerine geçen gıda iğneleri gibi… Oruç tutan kimse bunlardan birini alırsa orucunu bozmuş olur. Gıda vermeyen iğneler ise, ister damar yoluyla alınsın, isterse adale yoluyla alınsın orucu bozmaz. Göz ve kulak damlaları da bunun gibidir, alimlerin sahih görüşüne göre orucu bozmaz. Yine en iyisi, bunları gece kullanmaktır.

Orucu bozan şeylerin üçüncüsü; Ramazan'ın gündüzünde cinsel ilişkide bulunmaktır. Bu çirkin bir davranıştır ve günahı büyüktür. Kim böyle yaparsa, kendisi için o orucu kaza etmekle birlikte keffâret gerekir. Bu keffâret, mü'min bir köle âzât etmektir. Şayet bulamazsa, ardarda iki ay oruç tutması gerekir.

Orucu bozan şeylerin dördüncüsü; bilerek ve isteyerek meni çıkarmaktır. Bilerek ve isteyerek öpen, dokunan ve benzeri fiillerde bulunan ve bunun sonucu menisi gelen kimse gibi... Meninin gelmesi rüya nedeniyle ise bu orucu bozmaz. Sadece düşünme nedeniyle ise, bu da orucu bozmaz. Çünkü Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Şüphesiz ki Allah, dile getirmedikleri ya da onunla amel etmedikleri sürece, nefislerinin konuştuğunu bağışlamıştır."** Bu hadisi, Beyhaki sahih bir senetle rivayet eder.

Orucu bozan şeylerin beşincisi; bilerek kusmaktır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim istemeyerek kusarsa, üzerine bir kaza yoktur. Kim de isteyerek kusarsa, kaza eder."** Bu hadisi, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder.

Orucu bozan şeylerin altıncısı, hacamat yoluyla kan aldırmaktır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hacamat yapan da, hacamat yaptıran da orucu bozmuştur."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Sünen sahipleri rivayet eder. Kan tahlili için az bir kanın alınması, yaradan bir miktar kan çıkması veya burun kanaması orucu bozmaz.

Orucu bozan şeylerin yedincisi; hayız ve nifas kanının gelmesidir. Hayız ve nifas olan kadının orucu, gün batımından çok az bir süre önce de olsa bozulmuştur.

Bunlar, orucu bozan temel etkenlerdir. Ey Allah'ın kulları! Oruçlarınızı, ecirinin eksilmesinden ve boşa gitmekten koruyun.

Sonra bilin ki, sizler Ramazan'ın ikinci on gününü, bağışlanma günlerini karşılamaktasınız. Güzelce oruç tutarak ve teravih namazlarını kılarak bağışlanma sebeplerini yerine getirin. Salih amellere devam edin ve Kur'an okuyun. Sürekli tevbe edin, zikir ve istiğfar yapın. Israrla dua edin. Çünkü Allah Subhânehu ve Teâlâ, duada ısrarcı olanları sever.

Bu mübarek ayda zekat farizasını da hatırlatmak gerekir. Zekat, Allah'ın Kitab'ında daima namazla birlikte anılmıştır. Gönül rahatlığıyla zekatlarınızı verin!..

Ey İslam kardeşleri!.. Ramazan, İslam Ümmeti'nin Kur'an ve Sünnet üzere, selefi salihin metodu üzere birleşmesi için bir fırsattır. Gençlerini ve yeni yetişmekte olan nesillerini itidal metodu üzere eğitmesi için; kadınları tesettür ve iffet üzere, erkeklerle bir arada bulunmama üzere eğitmesi için; iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma kurumunu güçlendirmek, ümmetin güvenliğini korumak ve çıkarlarını gözetmek için bir fırsattır. Bizler, Ramazan okulundan yararlanıyor muyuz? Hayır ve bereket pınarından yudumluyor muyuz? Beklenen budur ve bu konuda yalnızca Allah'tan yardım isteriz. Allah yardımcımız olsun.

Allah hepimizin oruçlarını ve namazlarını kabul eylesin. Gelecek günlerde de bizlere hayırlar bağışlamaya devam etsin. Şüphesiz O; çok cömerttir ve kerem sahibidir.

Sonra; seçilmiş peygambere, Rabbiniz celle ve alâ'nın emrettiği gibi salât ve selamda bulunun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e**

salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.) *(33/el-Ahzab/56)*

Gönül Hoşluğuyla Zekatınızı Verin!..

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 15.09.1425 Hicri – 29.10.2004 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Günler ve geceler ne hızlı geçiyor, aylar ve yıllar ne çabuk tükeniyor. Bu hayatın kuralıdır. Günler geçer, yıllar birbiri ardınca tükenir. Evet... Zamanın dönmesinde ibretler, hallerin değişmesinde bir uyarı vardır.

Ramazan ayının çadırları toplandı, günleri ve geceleri tükendi, yolculuğu yaklaştı. Veda etmeye hazırlanıyor ve hızla gidiyor. Hükmettiği ve gerçekleştirdiği şeyler dolayısıyla Allah'a hamdolsun. Verdiği ve bağışladığı nimetler için O'na şükürler olsun. Hayırlara koşarak ibadetleri ve faziletli amelleri değerlendirerek Ramazan'ın kalanını idrak etmeye çalışın. Kim onu iyi geçirmişse aynı şekilde tamamlasın. Kim de ihmal etmişse sonunu güzel tamamlasın. Çünkü ameller sonlara göre değerlendirilir.

Ey kardeşler! İslam'ın kuralları bitip tükenmeyen sırlar ve ulaşılmaz yüce amaçlar içerir. Orucun amaçlarından biri de, Müslüman'ın yüreğinde en geniş anlamıyla ve en ince şekliyle takva sıfatını bina etmek için büyük bir araç olmasıdır.

Yapmamız gereken; Ramazan'ı her türlü hayra sevk edecek, güçlü bir azim ve irade kuvveti kazandıracak, davranışları düzenleyecek, nefisleri ıslah edecek, huyları düzeltecek, insanın içini ve dışını güzelleştirecek ve hayırlara karşı irade kuvveti, ameller ve kalpler için temizlik ve saflık kazandıracak bir okul edinmektir. İşte o zaman Müslüman hayatında; faziletli amellerle, güzel davranışlar ve değerli niteliklerle dolu parlak bir sayfa ile çıkar. Oruç onun için günahlardan koruyan sağlam ve güvenli bir kale olur. Ruhu arınır ve kalbi incelir. Nefsi ıslah olur ve ahlakı güzelleşir. **(Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki takvâlı davranırsınız.)** *(2/el-Bakara/183)*

Ey Müslümanlar!.. İslam ümmeti musibetler ve sıkıntılar yaşadığı bu günlerde, güçsüzlük ve zillet içinde olduğu bu zamanlarda Ramazan gibi münasebetler gelip geçerken ibret ve öğüt almak için durup düşünmeye ne kadar da muhtaçtır. İslam kardeşleri! Ramazan, İslam ümmeti için bir okuldur. Onların bu okuldan ancak durumunu ıslah ederek, dini ve dünyevi bütün işlerinde eksik yönleri gözden geçirerek çıkması gerekir.

Sıkıntılar ve şiddetlerin kendisini bir oraya bir buraya savurduğu, fitne halkalarının çevresini sardığı, hevâ ve heveslerin galip geldiği, kişisel görüşlerin ve varsayımların yerleştiği, İslam Ümmeti'nin çeşitli saldırılar ve entrikalarla karşı karşıya olduğu bir çağda bu ayı, Rablerinin Kitabı ve Nebileri sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ışığında bütün işlerini hak yola uygun hale getirmek üzere ciddi bir değişim aşaması haline getirmelidir. Ümmet bu ayı; hikmetlerini almadan, verilenlerinden faydalanmadan, meyvelerinden ve hayırlarından yararlanmadan, faziletlerinden ve hayırlı sonuçlarından yararlanmadan geçirmemelidir. Böylece gerçek İslam, ümmetin yaşantısında farkedilen bir durum, hissedilen ve görülen bir davranış olarak kendini gösterir. Bu Allah için zor bir şey değildir.

Ümmet bugün, çeşitli musibetler ve sayılamayacak sıkıntılar, zillet, zayıflık ve yenilgi yaşarken yakinen şunu bilmelidir ki, samimi bir şekilde Allah subhanehu ve Teâlâ'ya

dönmekten ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluna gerçek bir bağlılıktan başka içinde bulunduğu durumdan kurtuluş yoktur. İşte bu ıslahın kuralıdır. İzzet ve felahın aslıdır. Başarı ve kurtuluşun esasıdır. Bu ümmetin sonu ancak başının ıslah olduğu şeyle ıslah olacaktır.

İman kardeşleri!.. Ramazan ayı, cömertlik ve kerem ayıdır. Hoşgörü ve eli açıklık ayıdır. İbni Abbas radıyallahu anh'dan şöyle dediği rivayet edilir: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, hayırda insanların en cömerdi idi. Ramazanda Cebrail ile buluştuğunda en cömert halinde olurdu. Cebrail aleyhisselam Ramazan bitinceye kadar her gece O'nunla buluşurdu. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem O'na Kur'ân'ı takdim ederdi. Cebrail aleyhisselam O'nunla buluştuğu zaman süratle esen rüzgardan daha hızlı hayra koşardı." Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'ın kulları! Cömertlik, çok çeşitlidir ve çok şekli vardır. Herkes, gücü yettiğince cömertlik yapar. Allah'ın kullarına cömert davranana Allah da ihsanı ve bağışı ile cömert davranır. Cömertliğin en belirgin özelliklerinden ve en seçkin cömertlik çeşitlerinden biri de insanlara iyilikte bulunmaktır. Aç olanı doyurmak, ihtiyaç sahibinin ihtiyacını gidermek, muhtaç olana yardım etmek gibi her türlü yolla onlara fayda sağlamaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir oruçluyu iftar ettirirse, oruçlunun ecrinden hiç bir şey eksilmeden onun ecrinin benzeri ona da olur."** Bu hadisi Tirmizi ve İbni Mace rivayet eder.

Salihlerden birinin canı oruçluyken bir yemek çeker. İftar öncesi bu yemeği önüne koyarlar. Bu sırada bir dilencinin şöyle dediğini duyar: "Zengin ve sözünde durana (Allah'a) ödünç verecek kim var?" Şöyle der: "Hasenâttan yoksun kulu." Ayağa kalkar, tabağı alarak ona götürür ve aç olarak geceler. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.)** *(59/el-Haşr/9)*

Ey mü'minler! Kaynağı olmayan fakirler ve sığınacak yeri olmayan insanlar var. Bir çoğu zor günler yaşıyor. Diğerleri cinayet, sürgün, yıkım ve bozgunculuk gibi çeşitli acılar çekiyor... Yüce Allah'dan başka güç ve kuvvet yoktur!.

Ey rahmet ve ihsan; sevgi, cömertlik ve şefkat peygamberi olan Muhammed'in ümmeti! Kardeşlerinizi unutmayın ve onların halini hatırlayın. Gücünüz yettiğince para ve gıda, elbise ve ilaç yardımında bulunun. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Siz hayra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.)** *(34/Sebe/39)*

Ramazan'da dünyanın her köşesindeki mazlum müslüman kardeşlerinizi hatırlayın. Onlar için ayrıca dua edin ve Mevlâ celle ve alâ'ya el açıp yakarın. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Üç kişinin duası reddedilmez..."** "İftar edinceye kadar oruçlu kimse"yi de bunlar arasında zikreder. Hafız İbni Hacer, bu hadisin hasen olduğunu söyler.

Akide kardeşleri!.. Allah'a hamdolsun ki, Harameyn ülkesi; İslam şeriatının ve değerli ilkelerinin uygulanması ile yüce nimetler içerisinde yaşamaktadır. Vatandaşları arasında yaşanan dayanışma ile yöneten ve yönetilenlerin birlikte gerçekleştirmeye çalıştığı sevgi ve muhabbet ortamında bu ilkenin içiçe yaşadığı şeylerden biri de her tarafına yayılmış olan hayır kurumları ve cemiyetleridir. Bu kurumlar, sizlerin desteğine ve yardımına muhtaçtır. Özellikle bu cömertlik ve ihsan ayında desteğinizin

ve yardımınızın artmasını beklemektedir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sadaka maldan birşey eksiltmez."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Yine şöyle buyurur: **"Yarım hurma ile de olsa cehennemden sakının!"** Bu hadisi de, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar topluluğu! İslam'ın zekat farizası, dinde zaruri olarak bilinmesi gereken farzlardan biridir. Zekat, korkulan her şeyden kurtuluş ve arzu edilen her şeyi kazanmaya giden yoldur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Vedâ Haccı'nda insanlara şöyle seslenir: **"Rabbiniz Allah'tan hakkıyla korkun, beş vakit namazınızı kılın, (Ramazan) ayınızda oruç tutun, mallarınızın zekatını verin ve ulu'lemrinize (yöneticilerinize ve alimlerinize) itaat edin ki Rabbiniz'in cennetine girin."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen-sahihtir" der; Hakim sahih olduğunu belirtir ve Zehebi de ona muvafakat eder.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Kur'an-ı Kerim, zekat vermeyenlere ve bu konuda ihmalkâr davrananlara şiddetli uyarılar yöneltmiştir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Altın ve gümüşü hazineye doldurup, onları Allah yolunda sarfetmeyenleri bu yüzden acıklı bir azap ile müjdele! O gün o altın ve gümüşlerin üstü cehennem ateşinde kızdırılacak da bunlarla alınları, yanları ve sırtları dağlanacak (onlara): "İşte bu kendi canınız için saklayıp biriktirdiğiniz şeydir. Haydi şimdi tadın bakalım şu biriktirdiğiniz şeyin tadını!" denilecek.)** *(9/et-Tevbe/34)*

Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem, çeşitli üsluplarla ve sayısız direktiflerle, ümmetini zekat konusunu ihmal etmekten ve zekat vermede gevşek davranmaktan sakındırmıştır. Zekat konusuna ilgi göstermelerini sağlamak üzere gafil kalpleri uyandırmak ve cimri nefisleri harekete geçirmek için zekat vermeyenleri ahirette uğrayacakları ağır azap ile uyarmıştır. Buhari, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Zekatını vermeyen hiç bir mal sahibi yok ki malı kel kafalı atılgan biri olarak karşısına çıkarılmasın. Kıyamet günü onu iki avurdundan yakalar ve "Ben senin hazinenim, ben senin malınım" der."** Nebi sallallahu aleyhi ve sellem daha sonra şu ayeti okur: **(Allah'ın, kendilerine lütfundan verdiği nimetlere karşı cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır o, kendileri için şerdir. Cimrilik ettikleri şey, kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır.)** *(3/Âl-i Imrân/180)* Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Altın ya da gümüş sahibi olup da ondan hakkını (zekatını) vermeyen hiç kimse yok ki, Kıyamet günü olunca kendisi için ateşten plakalar yayılmasın. O; cehennemde onların üzerinde yakılır. Yanı, alnı ve sırtı onlarla dağlanır. Elli bin yıl uzunluğundaki bir günde, her soğuyuşunda ona bu tekrar yapılır. Sonunda kullar arasında hüküm verilir ve yolunu görür. Ya cennetedir, ya da cehennemedir."**

Ey Allah'ın kendilerine bolca nimetler verdiği ve çokça mal vererek kendilerini üstün kıldığı kimseler!.. Sefalet içinde yaşayan ve ihtiyaç sıkıntısı çekenleri hatırlayın!..

Hatırlayın ki, zekatı terketmek bir toplulukta ne zaman yaygınlaşırsa, yeryüzünden bereket kaldırılır, belalar ve kıtlıklar meydana gelir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Zekatı vermeyen hiç bir topluluk yok ki, Allah onları**

seneler süren kıtlıkla imtihan etmesin." Bu hadisi, Taberâni el-Evsât'ta rivayet eder. Râvileri sikadır / güvenilirdir. Yine; Taberâni ve İbni Huzeyme, şu hadisi rivayet eder: **"Kim malının zekatını verirse, onun şerri kendisinden gitmiştir."** İbni Mâce, Bezzâr ve Beyhâki; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Mallarının zekatını vermezlerse, onlara gökyüzünden yağmur verilmez. Şayet hayvanlar olmasa, kendilerine hiç yağmur yağdırılmaz."** Hakim, bu hadisin sahih olduğunu söyler ve Zehebi bunu onaylar.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Gönül hoşluğuyla mallarınızın zekatını verin ki, zekat ile mallarınızın şerrinden korunun ve onunla dünyanızı ve ahiretinizi arındırın. **(Onların mallarından sadaka al ki, onunla kendilerini temizlersin, tertemiz edersin. Bir de haklarında hayır dua et. Çünkü senin duan kalblerini yatıştırır.)** *(9/et-Tevbe/103)*

Ey nefsi kendisini, Allah'ın farz kıldığı zekatı vermekten alıkoyan!.. Allah'ın gazabından korkmaz mısın? Malına ya da bedenine gelecek ve seni o maldan yararlanma zevkinden alıkoyacak bir beladan korkmaz mısın? Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır: **"Dinara kulluk edenin burnu yere sürtülsün. Dirheme kulluk edenin burnu yere sürtülsün. Hamîsaya (ipekten yapılma bir tür çizgili kumaş) kulluk edenin burnu yere sürtülsün. O, kendisine verilirse razı olur, kendisine verilmezse kızar. Burnu yere sürtülsün ve tökezlesin. Kendisine diken batsa, çıkaracak birini bulamasın."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Yine bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Kulların sabahladığı hiçbir gün yok ki iki melek inmesin. Onlardan biri, "Allah'ım! İnfak edene infak ettiğinin yerine (daha hayırlısını) ver" der. Diğeri ise, "Allah'ım! Elinde tutana (infak etmeyene) kayıp ver!" der. "** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Zekat, nisap miktarları ve şartları şeriat tarafından belirlenen malum bir haktır. Müslüman'ın üzerine düşeni, ne kadar ve ne zaman zekat vermesi gerektiğini bilmesi için nasıl verileceği en ince şekilde anlatılmıştır. Her Müslüman'ın ilim ve irfan ehline sorarak bu hükümleri öğrenmesi gerekmektedir. **(Bilmiyorsanız, bilenlere sorun!)** *(21/el-Enbiya/7)*

Zekat, her çeşidiyle altın ve gümüşe düşer. İnsanların günlük yaşantıda kullandıkları paralar da bunlara dahil edilir. Topraktan çıkan, ölçülen ve saklanan her türlü hububata ve hurmaya düşer. Kurbanlık hayvanlara ve ticaret mallarına da zekat düşer. Ticaret malları; gerek arazi ve ev gibi emlaklar olsun, gerekse başka türden olsun, satmak ve kazanç elde etmek için hazırlanan mallardır. Bu malların üzerinden bir yıl geçince, piyasa değeri hesaplanır ve sahibi, bu malların kırkta birini zekat olarak verir. Şayet kişi satmak veya ticaretini yapmak için değil de, kiraya vermek için emlak edinirse, üzerinden bir yıl geçtikten sonra o emlakın gelirinin zekatını verir.

Ramazan Muhasebesi

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 15.09.1425 Hicri – 29.10.2004 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Bilin ki, sahip olduğunuz her nimet Allah'tandır. Allah'tan rızık dileyin. O'na ibadet edin ve O'na şükredin. Sonunda sizler O'na döneceksiniz.

Ey Müslümanlar!.. Bu dünyada hiç bir birliktelik yok ki, sonunda ayrılık olmasın. Zaman bazen açıktır, bazen de kapalı... Tamamlanan hiç bir şey yok ki, sonunda yok olmasın. Dönüşü içinde zaman, akıllı insanları hayır fırsatlarını değerlendirmek üzere, hayır kaynaklarından yudumlamak ve hayırlara giden araçlara sarılmak üzere uyandırmak için büyük bir fırsat sayılır. Daha dün bu mübarek aya ulaşmayı bekliyorduk. İşte biz bugün dürülmüş sicillerle yarısını tamamlıyoruz. Onda kim kazançta bilmiyoruz ki tebrik edilim, kim de zararda bilmiyoruz ki teselli edelim. Şüphesiz bu, yolculuğu durmayan, daha da ötesi sağa-sola hiç bakmadan ilerleyen salih amel kafilesidir. Lisan-ı hâliyle şöyle demektedir: "Ey hayırsever! Kervanımıza katıl, yoksa oturup kalanlardan olursun!"

Allah'ın kulları!.. İnsanlardan sayıca çok da az olmayan bir grubun halini inceleyen, hayrete düşer ve dehşetle kendi kendine şu soruyu sorar: Bu grubun, mübarek ayın özelliklerinden yararlanmaları nerede? Onlar, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisini duymadılar mı? Buhari ve Müslim'in rivayet ettiği hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ramazan ayı girince cennet kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar bağlanır."**

Şeytanların bağlanmasını değerlendirmede neredeler? Öyle ki, şeytanlar bu bağlanma nedeniyle, başka aylarda yaptıklarını yapamazlar. Fakat şeytanın en geçerli hilelerinden biri de, insanların zihinlerini, günlük yaşantılarında var olmadığı kanaati ile bulandırmasıdır. Böylece; insanların davranışları ve yönelimleri, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in uyarısından çok uzakta kalır. Buhari ve Müslim'in rivayet ettği hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz ki şeytan, ademoğlunun damarlarında dolaşır."**

Şüphesiz zayıf kişilikli insanlar bu gibi bulandırmalarla şeytanın hilelerine ve tuzaklarına karşı çevrelerinde bir tür koruma oluşturduklarını sanırlar. Tekdüze hayatlarının ve hallerinin iyi olduğu, kendilerini ve toplumlarını ıslah etmeyi ve durumlarını düzeltmeyi gerektirecek bir şey olmadığı konusunda kendi kendilerini ikna ederler. Şefkatli bir kalpten ve açık bir uyarıcıdan gelen nasihate dahi kulak vermezler.

Oysa bu ayda herkese düşen görev, bu ayı şeytanla mücadele için alıştırma fırsatı haline getirmektir. Çünkü Rabbine imanı güçlenen, mutlaka şeytana galip gelecektir. Çünkü şeytanın hilesi zayıftır. Güçlü ve kararlı kimsenin önünden süratle kaçıverir. Çünkü Allah'a itaate devam etmek ve daima O'nu zikretmek, şeytanın etkisinin azalmasının garantisidir. Buradan hareketle, takvâ sahibi mü'min şeytanın kendi karşısındaki zayıflığını görünce hayrete düşer fakat çok geçmeden zayıf birini gözünde büyütmüş olduğunu anlar. Buna, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in meşhur hadiste Ömer radıyallahu anh'a söylediğinden daha iyi delil olamaz: **"Nefsim elinde**

olan (Allah)'a yemin olsun ki, şeytan seninle bir yolda karşılaşırsa, mutlaka senin yolundan başka bir yola koyulur."

Ömer radıyallahu anh'ın Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in şeriatından başka bir şeriata tâbi olmadığında ümmetin tamamı kesinlikle aynı görüştedir. O, ne bir peygamberdi, ne de bir melekti. Fakat kesin bir imana sahipti. Hakkı savunmada ve batılı bozguna uğratmada güçlü idi. Allah, dilediğini doğru yola iletendir.

Ey Müslümanlar!.. Allah bu ümmete bu mübarek ayda iki çeşit ibadetin bir araya gelmesini nasip etmiştir. Bu ayda bu ibadetler, başka aylarda görülmeyecek şekilde çoğalır. İbadet duaları ve istek duaları çokça yapılır. İbadet duaları, çokça namaz kılınmasında, oruç tutulmasında, Kur'an okunmasında, sadaka verilmesinde ve zikir yapılmasında kendini gösterir. Bütün bu ibadetler Ramazan'da daha çok yapılır. Bunlar gerçekte, kişinin lisan-ı haliyle Allah'tan bağışlanma ve kabul dilemesi, azabından O'na sığınmasıdır.

İstek duaları ise; kunutlarda, Ramazan bayramında, ezan ve kamet arasında ve diğer vakitlerde yapılan dualarda kendini gösterir. Bütün bunlar, Allah'ın lütfu ve nimetidir. Allah'ın bu nimeti hakkıyla değerlendirme nasip ettiği kimseye kutlu olsun. Heva ve hevesinin esiri olmaya devam ettiği için mü'minler ve ihlaslı insanlar tarafından geride bırakılan kimseye ise ne yazık!..

Şüphesiz ümmet bu ayda, duanın iki türüne de oldukça muhtaçtır. Çünkü, kendisini sağa-sola savuran fırtınaların ve felaketlerin içinden geçmektedir. Arka arkaya darbeler almaktadır. Ölüm kendisine her yerden gelmektedir. İçinde bulunduğu durum kendisini öyle kötü bir hale düşürmektedir ki, Allah'tan başka onu ortadan kaldıracak yoktur. Allah'a sığınmanın ve O'nun lütfunu gözetmenin, el-Azîz el-Ğaffâr'a el açıp ümmetin halini ıslah etmesi ve dağınıklığını gidermesi için yakarmanın sırrı burada gizlidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'de bizim için güzel bir örnek vardır. Kureyş'in ileri gelenlerinin azgınlığını ve Allah'a ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e savaş ilan etmelerini görünce, Bedir Savaşı'nda, Ramazan'da gece ibadete kalkarak Allah'a yöneldi. Ölmeyen diri olan Allah'a sığınarak şöyle diyordu: **"Allah'ım! Senden ahdini ve vaat ettiğini istiyorum. Allah'ım! Bu topluluğu helak edersen, onlardan sonra yeryüzünde ibadet edilmez."** Ellerini göğe doğru kaldırır; öyle ki, ridası omuzlarından düşer. Anam-babam O'na feda olsun. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem samimiyetle, ihlasla ve duasının kabul edileceğine kesinlikle inanarak yaptığı bu dua sonunda ellerini indirir indirmez melekler yardıma iner ve Müslümanların saflarında savaşır. **(O vakit siz Rabbinizden yardım diliyordunuz. O da: "Ben işte ardarda bin melekle size yardım ediyorum" diye duanızı kabul buyurmuştu.)** *(8/el-Enfâl/9)*

Yeryüzünün doğusundaki ve batısındaki Müslümanlar, bu güzel zaferle sevinirler ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yaptığı gibi ellerini gökyüzüne kaldırarak, düşmanlarına karşı kendilerine yardım etmesi için Mevlâ azze ve celle'ye yakarırlar. Başlarına gelen musibetin acısı içinde şöyle derler: "Allah'ım! Bizler, ahdini ve bizlere vaat ettiğin vaadini istiyoruz!"

Bu mübarek ayda genel olarak Müslümanlara düşen görev, nefislerini Allah ile bağ kurmaya ve O'na güzel bir şekilde sığınmaya alıştırmaktır. Çünkü yalnız O hükmeder ve O'na asla hükmedilmez. O, gecenin son üçte biri yeryüzü semasına inerek kullarına şöyle seslenir: **"İsteyen yok mu, ona vereyim? Dua eden yok mu, duasına icâbet edeyim? Bağışlanma dileyen yok mu, onu bağışlayayım?"**

Fakat Müslümanlardan çoğu bu fırsatlar karşısında, duanın kabul edilmesinin gecikmesi ve ümmetin halinin günden güne kötüye gittiğini gözleriyle görmesi nedeniyle ümitsizliğe kapılmaktadır. Bununla birlikte, üzerinde durmamız gereken nokta şudur: Duanın kabul edilmesini engelleyen bir takım etkenler vardır ve İslam Ümmeti istediğine ulaşabilmek için bunlardan mutlaka kurtulmalıdır.

Bu engellerden biri; iyiliği emretme ve kötülükten sakındırmayı terketmek, bu konuyu ihmal etmek veya bundan utanmaktır. Tirmizi, Ebu Davud ve İbni Mâce, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Nefsim elinde olan (Allah)'a yemin olsun ki, ya iyiliği emreder ve kötülüğü yasaklarsınız, ya da Allah'ın üzerinize katından bir azap göndermesi yakın olur. Sonra O'na dua edersiniz de size icâbet etmez."**

Bu engellerden biri de, haram yemektir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem; yolculuğu uzamış, saçı-sakalı dağınık ve toz içindeki bir adamın ellerini semaya kaldırarak "Ey Rabbim!" "Ey Rabbim!" dediğini zikreder ve şöyle buyurur: **"Yediği haram, içtiği haram, giydiği haram, haramla beslenmiş; nasıl buna (duasına) karşılık verilsin?!"** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Duaya çabucak karşılık verilmesini istemek de, yine bu engellerden biridir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Acele edip, "Dua ettim de, bana icâbet edilmedi" demediği sürece sizden birine icâbet edilir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Belki de, dua sadece dua edenin dudaklarından çıktığı ve ruhun suyla ve havayla birlikteliği gibi kalbin dua ile birlik olmadığı için kabul edilmez. Çünkü dil, kalbin tercümanı ve postacısıdır. Kalp gafilken yapılan dua ya faydasızdır, ya da faydası azdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah gafil bir kalbin duasını kabul etmez."** Bu hadisi, Hakim ve Tirmizi rivayet eder; Tirmizi, hadisin hasen olduğunu belirtir.

Basra halkı İbrahim b. Edhem'in yanına girerek şöyle der: "Bize ne oluyor, uzun bir süredir dua ediyoruz, duamız kabul edilmiyor?" İbrahim b. Edhem şöyle der: "Ey Basra halkı! On şeyde kalpleriniz ölmüş, nasıl size icâbet edilsin? Allah'ı tanıdınız, hakkını edâ etmediniz. Kur'an'ı okudunuz, onunla amel etmediniz. Şeytana düşman olduğunuzu iddia ettiniz, ona itaat ettiniz ve onu onayladınız. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ümmeti olduğunuzu söylüyorsunuz, sünnetiyle amel etmediniz. Cennete girmek istiyorsunuz, onun için amel etmediniz. Cehennemden kurtulmak istediniz, nefislerinizi ona attınız. Ölümün hak olduğunu söylediniz, onun için hazırlık yapmadınız. İnsanların ayıplarıyla meşgul oldunuz, kendi ayıplarınızı bıraktınız. Allah'ın nimeti üzerinize indi, O'na şükretmediniz. Ölülerinizi gömdünüz, ibret almadınız."

Allah'tan hakkıyla korkun, ey Müslümanlar topluluğu!.. Allah'a çokça dua edin, samimi bir kalple ve yılmaz bir istekle O'na yakarın. Çünkü her şeyin mülkü O'nun elindedir. O, her şeyi koruyup kollar ve kendisi korunmaya muhtaç değildir. **((Onlar mı hayırlı) yoksa, kendine yalvardığı zaman bunalmışa karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün hakimleri yapan mı? Allah'ın yanında başka bir ilâh mı var? Ne kıt düşünüyorsunuz!)** *(27/en-Neml/62)*

Allah'tan hakkıyla korkun, ey Müslümanlar topluluğu!.. Bilin ki, mübarek on günün gelişi yaklaşmıştır. Onda, başka günlerde olmayan hayır ve bereket vardır. Onda, bin aydan daha hayırlı bir gece vardır. O günün hayrından mahrum kalan, gerçekten mahrumdur. O, mübarek bir gecedir. **(Katımızdan bir emirle, her hikmetli işe o gecede hükmedilir.)** *(44/ed-Duhan/4)* O, ibadetin seksen üç yıllık ibadetten daha hayırlı olduğu bir gecedir. O gecede iman ederek ve karşılığını Allah'tan bekleyerek ibadete kalkanın geçmiş günahları bağışlanır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla... **(Biz o (Kur'ân)nu Kadir gecesinde indirdik. Kadir gecesinin ne olduğunu sen nereden bileceksin? Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır. Melekler ve Ruh (Cebrail) o gece Rablerinin izniyle, her iş için inerler. O gece, tanyeri ağarıncaya kadar süren bir selâmettir.)** *(97/el-Kadr/1-5)*

Bereketinin çokluğu nedeniyle bu gecede melekler çokça iner. Ruh'un Cebrâil aleyhisselam veya Ruh adında bir tür melek olduğu söylenmiştir.

Allah'ın kulları!.. Son on günde bu geceye denk gelmek için gayret göstermek, o günlerde çokça ibadet, zikir ve dua etmek gerekir. O günlerde kişinin şöyle demesi sünnettir: "**Allahumme inneke afuvvun, tuhıbbul afve fa'fu annî. Allahumme inneke afuvvun, tuhıbbul afve fa'fu annî. Allahumme inneke afuvvun, tuhıbbul afve fa'fu annî / Allah'ım! Şüphesiz Sen; çok affedicisin, affetmeyi seversin; beni affet!"** Bu hadisi, İmam Ahmed ve sünen sahipleri, Aişe radıyallahu anha kanalıyla rivayet eder.

Sonra bilin ki, bu son on gün samimiyet ve ihlasla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uygun ibadetlerle mamur edilmelidir. Bunlardan biri de itikaftır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, ölünceye kadar son on günde itikafa girerdi. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ayrıca; Kadir gecesinin tesbiti için bazı rivayetlerde zikredilenleri ya da her yıl bazı rüya tabircileri tarafından ortaya sürülen iddiaları takip ederek Kadir gecesinin hangi gün olduğu konusunda zoraki görüş belirtmemek gerekir. Çünkü; Nevevi, Şatıbi, İbni Teymiyye, İbnu'l Kayyım ve diğer alimlerin belirttiği gibi rüyalar üzerine şer'i hüküm bina edilmez. Daha da ötesi, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Kadir gecesini rüyasında görmüş, sonra o kendisine unutturulmuştur. Bazı rüya tabircilerinin, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerine **"Rüyalarınızın birbiriyle uyuştuğunu görüyorum"** demesini delil getirmelerine aldırış etmemek gerekir. Çünkü, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in tabiri haktır, söylediği haktır ve vahiy ile desteklenmiştir. Bu durum başkası için geçerli değildir. Sonra, Kadir gecesi hakkında insanlar arasında dolaşan rüyalara itibar etmek, vakit kaybı sayılır. Şeytanın, ibadet azimlerini bozmak ve diğer gecelerde az ibadet etmelerini sağlamak için kullandığı yollardan biridir.

İlim ehlinin belirttiğine göre, hiç kimsenin önceden Kadir gecesini tesbit etmesi mümkün değildir. Daha da ötesi, bu bilgi Kıyamet'e kadar kaldırılmıştır. Ne bir rüya tabircisi, ne bir veli, ne bir salih insan, ne bir alim; kim olursa olsun hiç kimsenin bunu tayin etmesi mümkün değildir. Buhari Sahihi'nde, Ubade b. Sâmit radıyallahu an'tan şunu rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bize Kadir gecesini haber vermek üzere çıktı. Bu arada, Müslümanlardan iki kişi aralarında münakaşa etti. Şöyle buyurdu: **"Size Kadir gecesini (hangi günde olduğunu) haber vermek için çıktım, falan ve falan aralarında münakaşa ettiler, (Kadir**

gecesiyle ilgili bilgi) unutturuldu. Umulur ki, sizin için daha hayırlı olur. Onu (Kadir gecesini son on günün) dokuzuncusunda, yedincisinde ve beşincisinde arayın."

Allah'ın kulları!.. Kadir gecesinin gizlenmesinin hikmeti işte burada gizlidir. Kadir gecesinde ibadet etmek isteyenlerin son on günün tamamında ibadet etmeleri istenmiştir. Bu nedenle Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Kadir gecesine denk gelebilmek için son on günde itikafa girerdi.

Sonra; bu gecenin bittikten sonraki alâmetleri hakkında rivayet edilenlerin en sahihi, Müslim'in Sahihi'nde, Ubeyy b. Ka'b 'dan nakledilendir. Ubeyy, Kadir gecesinin belirtisinin, Kadir gecesi sabahında güneşin ışıksız ve bembeyaz bir şekilde doğması olduğunu belirtmiştir. Bu onun içtihadı olabilir veya o yıl ki Kadir gecesine has olabilir. Doğrusunu Allah bilir.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Müslümanlar topluluğu!.. Vakit geç olmadan salih amel işleyin. Genişliği gökler ve yer kadar olan ve takvâ sahipleri için hazırlanan cennete koşun!..

Sonra; insanların efendisi ve beşeriyetin en arınmış kişisi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e, havzın ve şefaatin sahibine salât ve selamda bulunun. Allah ilk önce kendi ismini, ikinci olarak da melekleri zikrettiği ve üçüncü olarak size seslendiği emrinde şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

Allah'ı ve Rasulü'nü Sevmek

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 18.07.1425 Hicri – 03.09.2004 Miladi

Allah'ı kamil anlamda sevmedikçe ne iyi bir hayat, ne rahat bir yaşam, ne de ebedi saadet vardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İman edenlerin Allah sevgisi daha kuvvetlidir.)** *(2/el-Bakara/165)* Allah sevgisiyle kul, dünyada ve ahirette üstünlük ve saadete, huzura ve kurtuluşa erişir. Allah celle ve alâ'yı sevmenin bir gereği de, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmektir. İbni Teymiyye rahimehullah şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah için sevilir, Allah için O'na itaat edilir ve Allah için O'na uyulur. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(De ki, siz gerçekten Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin.)** *(3/Âl-i İmran/31)* Allah celle ve alâ'yı sevmek, efendimiz ve Rasulümüz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmekten ayrı değildir. Buhari'nin Sahihi'inde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Üç şey kimde varsa, onlarla imanın tadını alır."** Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bu üç şeyden biri olarak şunu zikreder: **"Allah ve Rasulü'nün kendisine başkalarından daha sevimli olması."** Öyleyse; insanların efendisi, beşeriyetin en üstün insanı ve peygamberlerin önderini sevmek dinin en büyük asıllarından ve en önemli iman kaidelerinden biridir. Rabbimiz celle ve alâ **(Peygamber, müminlere kendi nefislerinden daha önce gelir.)** *(33/el-Ahzab/6)* buyururken nasıl böyle olmasın?

Bu öncelik, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kula kendi nefsinden daha sevimli olmasını, kulun kendi nefsi üzerinde hükmü olmamasını, bilakis hükmün Allah'a, Rasulü'ne, şeriat ve sünnetine ait olmasını gerektirir. Buhari ve Müslim'de, Enes radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Sizden biri, ben kendisine çocuğundan, babasından ve tüm insanlardan daha sevimli oluncaya kadar iman etmiş olmaz."**

Efendimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmenin sonucu büyük bir hayır, kapsamlı bir fazilet ve kalıcı nimetlerdir. Allah azze ve celle'ye iman ederek muvahhid olarak O'nu birleyerek Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i seven, Allah'ın rahmeti, lütfu ve ihsanı ile naim cennetlerinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte olur. Buhari'de rivayet edilen bir hadiste, bir adam Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e "Kıyamet ne zaman?" diye sorar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem adama, **"Onun için ne hazırladın?"** der. Adam şöyle der: "Onun için çokça namaz, oruç ve sadaka hazırlamadım." Yani farzların üzerine nafileler eklemedim. "Fakat ben, Allah'ı ve Rasulü'nü seviyorum" Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem **"Sen sevdiğinle berabersin"** buyurur. Enes radıyallahu anh, ki o büyük bir sahabedir, şöyle der: "Ben; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i, Ebu Bekr'i ve Ömer'i seviyorum. Onların ameli gibi amel işlemesem de, onlara olan sevgim nedeniyle, onlarla birlikte olmayı ümit ederim." Hasan el-Basri rahimehullah, bu hadisi açıklarken şöyle der: "Kim bir topluluğu severse, onların izinden gider. İzlerini takip edip rehberliklerini kabul edinceye, sünnetlerine uyup metotları üzere sabahlayıp-akşamlayıncaya kadar iyilere katılamayacaksın. Amelde ihmalkar olsan bile, onlardan olmaya gayret ederek onların yoluna koyulup usullerini al."

Ey Müslümanlar topluluğu! Sevgi kalbin amellerinden olsa da, etkisi mutlaka söz ve fiil olarak âzâlar üzerinde görülür. Gizli ve aşikar yaşantıda, bu sevginin samimiyetine

işaret eden deliller kendini gösterir. Samimi sevginin varlığına işaret eden bir takım alametler ve seven kişinin üzerinde görülen bazı etkiler vardır.

Mü'minin Allah'ı ve Rasulü'nü sevmesi, Allah celle ve alâ'nın sevdiği ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sevdiği amelleri yapmaya sevk eder. Allah'ın ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in hoşlanmadığı inançlardan, sözlerden ve amellerden uzak durmaya sevk eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i gizli ve aşikar hayatında samimi bir şekilde seven, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e tâbi olur. Hoşlandığı ve hoşlanmadığı şeyde, gizli ve aşikar halinde O'na uyar. Sünnetini öğrenmek ve yolunda gitmek için elinden geleni yapar. Bütün yönelimlerinde O'nun sünnetini ve yaşantısını, şeriatını ve metodunu göz önünde bulundurur.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmenin zirvesi, Müslüman'ın nefsi arzularına itibar etmeyerek Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini ve emrini nefsi arzularının önünde tutmasını gerektirir. Çünkü bu sevgi, O'nun Allah katından getirdiğini kabul etmeyi, şeriatına uymayı; bunu sevgi ve rıza ile, saygı ve teslimiyet ile karşılamayı gerektirir. Hasan el-Basri rahimehullah ve diğer bazı selef alimleri şöyle der: "Bazı insanlar Allah'ı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i sevdiklerini iddia ettiler, Allah da onları şu ayetle imtihan etti: **(De ki, siz gerçekten Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.)** *(3/Âl-i İmran/31)*

Ey Müslümanlar topluluğu! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmek, ahlakını ve âdâbını, nafile ibadetlerini, yemesini, içmesini ve giyinmesini, mükemmel âdâbının ve temiz ahlakının hepsini en güzel şekilde örnek almayı ve O'nun sünnetine uymayı gerektirir.

İslam kardeşleri! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmek, Allah azze ve celle'nin Kitabı'nda ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinde belirtilen ölçüler çerçevesinde O'na saygı duymayı ve O'na karşı edepli olmayı gerektirir. Bu saygı, O'nun en yüksek değerlerle nitelendirilmiş ve seçilmiş bir elçi olduğuna inanarak, aşırıya kaçmadan ve kabalık göstermeden, yasaklanmış bir duruma düşmeden kalp ile onu yüceltmeyi gerektirir. Dil ile saygı ise, O'na layık olduğu ve insanların en hayırlısını vasfedecek en üstün sıfatlarla övgüde bulunmakla olur. Öyleyse yapılması gereken, nübüvvet makamına karşı yazılı ve sözlü olarak O'na salâtta bulunmayı terk etmek, sünnetini küçümsemek veya ona aldırmamak, hayat hikayesini okumayı ve sünnetini öğrenmeyi ihmal etmek gibi kabalıktan ve sevgisizlikten kaçınmaktır.

Tabiin alimlerinin en meşhurlarından biri olan Muhammed b. Münkedir, kendisine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hadislerinden biri sorulunca, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e sevgi ve saygısından o kadar ağlardı ki, yanında oturanlar ona acırdı. Hadis alimlerinin en meşhurlarından biri olan Abdurrahman b. Mehdi, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisini okuduğunda yanındakilere susmalarını emrederek şöyle derdi: **(Seslerinizi Peygamber'in sesinden fazla yükseltmeyin.)** *(49/el-Hucurat/2)* İbnu'l Arabi şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ölü halindeki hürmeti diri halindeki hürmeti gibidir. Ölümünden sonra kendisinden nakledilen sözü, lafızları kendisinden işitilen söz mertebesindedir. O'nun sözü okunduğunda, hazır bulunan herkesin sesini yükseltmemesi ve ondan yüz çevirmemesi gerekir." Sonra şöyle der: "O'nun fıkıh kitaplarında açıklanan bazı istisnai manalar hariç, Kur'ân gibi hürmeti vardır." Müslüman'a düşen görev, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den bahsederken sözlerin en güzelini ve en

tatlısını, en ince anlamlısını ve en zarifini seçmektir. Peygamberlik makamına karşı kabalık ve edepsizlik içeren her şeyden uzak durmaktır.

Allah'ın kulları! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmenin bir gereği de, O'na layık olduğu şekilde, Rabbi'nin O'nu övdüğü şekilde, aşırıya kaçmadan ve kusurda bulunmadan övgüde bulunmaktır. O'na övgüde bulunmanın en yüce şekillerinden biri de O'na çokça salât ve selamda bulunmaktır. İsmi her duyulduğunda, söylendiğinde ve yazıldığında salât ve selam getirmektir. O'na salât ve selam bulunmak, ilim ehlinin kitaplarında açıklandığı gibi farz ile mendup arasında değişmektedir.

Ebu Davud'un Süneni'nde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Şüphesiz ki, günlerinizin en faziletlilerinden biri Cuma günüdür. Adem onda yaratılmış ve onda ruhu alınmıştır. Sûra ilk kez (en-nefha) ve ikinci kez (es-sa'ga) onda üflenir. Bu nedenle onda bana çokça salavât getirin."** Bu, sahih bir hadistir; Hakim sahih olduğunu söylemiştir ve Zehebi de buna muvafakat etmiştir. Nevevi de, bu hadisin sahih olduğunu söylemiştir.

Ebu Davud'un Süneni'nde şu hadis zikredilir: **"Evlerinizi kabirlere dönüştürmeyin, kabrimi de bayram yeri haline getirmeyin. Bana salavâtta bulunun. Şüphesiz salavâtınız, nerede olursanız olun bana ulaşır."**

İman kardeşleri! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmenin göstergelerinden biri de, O'nu daima hatırlamak ve O'nu görmeyi temenni etmektir. Cennette Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte olabilmek için Allah celle ve alâ'ya dua etmektir. Müslim, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ümmetimin beni en çok sevenlerinden bir grup da, benden sonra gelecek bir takım insanlardır. Onlardan biri ister ki, keşke ailesini ve malını feda ederek beni görsün."**

İbni Asakir, Bilal radıyallahu anh'ı anlatırken şunu zikreder: "Bilal radıyallahu anh'a, ölüm yaklaşınca, hanımı "Ne felaket!" der. Bilal radıyallahu anh ise şöyle der: "Ne sevinç! Yarın sevgililere, Muhammed ve taraftarlarına kavuşacağım." Acaba bugün Müslümanların Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i arzuları ve O'na olan sevgileri nerede? Ebu Bekr, Ömer, sahabiler ve tabiinin bu sevgideki samimiyetleri gibi bir samimiyeti gerçekleştirmede neredeler?

Ey Müslümanlar topluluğu! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmenin bir göstergesi de, O'nun yakınlarını ve ev halkını, eşlerini ve tüm sahabilerini sevmek, onlara saygı duymak, onların faziletini kabul etmek, hürmetlerini korumak ve konumlarını bilmektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Müslim'in rivayet ettiği uzunca bir hadiste şöyle buyurur: **"Ehli beytim hakkında sizlere Allah'ı hatırlatırım!"** Buhari'nin Sahihi'nde, Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilir: "Ehli beytine davranışta Muhammed'i gözetin!"

Sahabilerin konusuna gelince, Buhari ve Müslim'in rivayet ettiği hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlar hakkında açıkça şöyle buyurur: **"Sahabilerime sövmeyin! Çünkü sizden biri Uhud dağı kadar altın infak etse, onlardan birinin ne bir müdd (infak etmesine), ne de onun yarısını (infak etmesine) ulaşamaz."**

Ey Müslümanlar topluluğu! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in gece-gündüz, gizli ve aşikar gayret gösterdiği daveti, Allah celle ve alâ'ya kulluğun gerçekleştirilmesi, rububiyet veya uluhiyet özelliklerinden hiç birinin Allah'tan başkasına verilmemesidir. Bu nedenle, insanların O'nu en çok seveni ve O'na en çok saygı duyanı, bu yönü yücelten ve bu yönün hakkını verendir. Getirdiği tevhid inancını bozan veya ona zarar veren her kapıdan uzak durmaktır.

Şeriatın kesin usullerinden ve Kur'ân ve sünnetin temel kaidelerinden biri de, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i meşru olmayan şekilde yücelterek aşırıya kaçmaktır. İmam Ahmed'in müsned'inde, Müslim'in şartına uygun olarak sahih senetle rivayet edilen bir hadiste, bir adam "Ey Muhammed! Ey efendimiz, ey efendimizin oğlu! Ey en hayırlımız, ey en hayırlımızın oğlu!" der. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sözünüze dikkat edin, şeytan sizi baştan çıkartmasın. Ben, Muhammed b. Abdullah'ım. Allah'ın kulu ve rasulüyüm. Beni, Allah'ın beni koyduğu konumun daha üstüne çıkartmanızı istemiyorum."** Başka bir sahih hadiste ise şöyle buyurur: **"Hristiyanların İbni Meryem'i (İsa aleyhisselam'ı) övgüde aşırı gittikleri gibi, beni övgüde aşırı gitmeyin. Ben ancak bir kulum, "Allah'ın kulu ve Rasulü" deyin."**

İmam Ahmed rahimehullah'ın Müsnedi'nde hasen bir senetle şu zikredilir: "Bir adam, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e "Allah ve sen dilersen" der. Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, muvahhidlerin önderi, nebilerin ve rasullerin efendisi ona şöyle der: **"Beni Allah'a ortak mı kıldın?! Yalnızca Allah dilerse" de!"** Tufeyl radıyallahu anh'tan nakledilen hadiste ise şöyle buyurur: **"Allah dilerse ve Muhammed dilerse" demeyin. Fakat , "Allah dilerse, sonra Muhammed dilerse" deyin."** Bu hadisi, İbni Mace ve Darimi rivayet etmiştir ve hadis sahihtir. Bütün bu sözler; O'nun Allah'ı birlemedeki samimiyeti nedeniyledir ve O, tevhidi en iyi yerine getirendir.

Allah'ın kulları! İşlerin tehlikelisi ve en çirkini, kişinin Allah'a şirk koşmasıdır. Nebilerin ve Rasullerin efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, şirkle savaşmak ve şirkten sakındırmak üzere gelmiştir. Şeytanın sana Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sevgisi adı altında vesvesede bulunması sonucu Kur'ân ve sünnetin çağrısına ters düşmen ve Kur'ân ve sünnetle çatışman, böylece ayağının kayması ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e yalnızca Allah'a has özellikleri vererek örneğin Allah'ın kendisine bildirmediği gaybı bildiğine inanman, bir sıkıntının giderilmesi veya bir yararın elde edilmesi için O'na dua etmen kendine yaptığın bir zulüm olur. Çünkü bu, Kur'ân'ın nassına göre, şirktir. Allah subhanehu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hakkında şöyle buyurur: **(De ki, ben kendi kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir menfaat elde etmeye, ne de bir zararı önlemeye malik değilim. Ben eğer gaybı bilseydim daha çok hayır yapardım ve kötülük denilen şey yanıma uğramazdı.)** *(7/el-A'raf/188)* Ve şöyle buyurur: **(De ki, "Haberiniz olsun, ben size kendiliğimden ne bir zarar verebilirim, ne de bir yol gösterebilirim." De ki, "Allah'tan beni kimse kurtaramaz ve ben O'ndan başka bir sığınacak bulamam.")** *(72/el-Cin/21-22)*

Kur'ân'ı ve sünneti yalanlamanın en büyük şekillerinden biri de, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bu alem var olmadan önce var olduğuna ya da bütün mahlukatın ve kainatın O'nun nurundan yaratıldığına ve benzeri Kur'ân'a ve sünnete ters düşen inanışlara sahip olmaktır. Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(De ki: "Ben de**

sizin gibi ancak bir beşerim. Ne var ki, bana vahyolunuyor.) *(18/el-Kehf/110)*

Ey Müslümanlar topluluğu! Bugün Müslümanların geri kalmış olmasının birçok fitnelerin ve belaların gerçekleşmesinin en büyük nedeni, Allah'ı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i gerçek anlamda sevmekten uzak olmaktır. Fitnelere ve musibetlere maruz kalmanın en büyük nedenlerinden biri de, inançta ve amelde Allah'ın ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in metoduna muhalefet etmektir.

İslam Ümmeti! Müslüman toplumlarda, açık-saçık görüntüler, şeref ve fazileti yaralayıcı sözler yayınlayan televizyon kanallarının yaygınlaşması büyük bir tehlikeyi haber vermektedir. Bu durum, büyük bir bela ve kötülük sayılır. Bu kanallar; yüce değerlerle ve fazilet ilkeleriyle alay eden, Allah celle ve alâ'yı sevmeye ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i sevmeye ters düşen unsurlar içermektedir.

Bu nedenle, bu ümmetin tümüne düşen görev, birbirine nasihat etmek ve gerçeği açıklamaktır. Bu kötülük araçlarına ve helak edici işlere kararlılıkla karşı koymaktır.

Sonra; Allah celle ve alâ, bizlere yüce bir emir buyurmuştur ki, onunla hayatımız arınır ve nefislerimiz mutlu olur. Bu emir, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e çokça salât ve selamda bulunma emridir.

Ramazan'ın Son On Gününü Değerlendirmek

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 22.09.1425 Hicri – 05.11.2004 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), hidayete giden yoldur. Ondan yüz çevirmek ise, bedbahtlığa götürür.

Ey Müslümanlar!.. Rabbimiz kullarına hayır esintileri ve ibadet mevsimleri ile lütufta bulunur. Salihler bunları en iyi şekilde değerlendirir ve tevbe edenler sonuna yetişirler. Değerli bir ayın mübarek geceleri gitmek üzeredir. O ayda cennet kapıları açıktır, cehennem kapıları kapalıdır ve şeytanlar bağlanmıştır. Onun son on günü gecelerin tâcıdır. Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem, Ramazan'ın son on günü girince gecesini ihya eder, ailesini (ibadet için) uyandırır ve izarını sıkıca bağlardı (yani ibadete daha çok gayret ederdi). Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ramazan'da, diğer aylardan daha çok ibadet ederdi. Onun son on gününde ise, diğer günlerden daha çok ibadet ederdi." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ramazan'ın son on gününde öyle bir gece var ki, o gecelerin anasıdır. Bereketi çok ve saatleri değerlidir. Onda yapılan az bir amel çok sayılır ve çokça yapılan amel de kat kat artırılır. **(Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.)** *(97/el-Kadr/3)* O geceye şahit olmak için gökyüzünden büyük bir kalabalık iner. **(O gecede Rablerinin izniyle melekler ve Ruh (Cebrâil), her iş için iner dururlar.)** *(97/el-Kadr/4)* O gece, bu ümmet için esenlik ve bereket gecesidir.

İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Bereketinin çokluğu nedeniyle bu gecede meleklerin inişi daha çok olur. Kur'an okunduğunda indikleri, zikir halkalarını kuşattıkları ve ilim öğrencisine saygı ile kanat gerdikleri gibi rahmet ve bereketle inerler.

Oruç ayında, Rabbimizin Yüce Kitabı inmiştir. Onu okumanın sevabı çoktur. Onu okuyana her bir harf için sevap vardır. O, Kur'an okuyana şefaatçi olur ve Kıyamet günü ona "Oku ve yüksel; şüphesiz cennetteki derecen, okumakta olduğun en son ayetin yanındadır" denir. Kalan son on günde Allah'ın Kitabı'nı dilinden düşürme ki, ahirette Kur'an ve orucun şefaatine mahzar olasın. Cebrâil, cömertlik ve bağış ayında, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e Kur'an'ı mukabele ettirirdi.

Namaz, salihlerin göz aydınlığıdır ve huşu sahiplerinin gönül rahatlığıdır. Farz namazdan sonraki en faziletli namaz, gece namazıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, sahabilerini gece namazı kılmaya teşvik etmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, İbni Ömer radıyallahu anhuma'ya şöyle buyurur: **"Abdullah ne iyi adamdır, keşke gecenin bir kısmında namaz kılıyor olsaydı."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bu buyruğundan sonra gece namazını hiç bırakmadı.

Gece namazını terk eden kul kötülenmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Abdullah b. Amr b. El-Âs radıyallahu anhuma'ya şöyle buyurur: **"Ey Abdullah! Falan kimse gibi olma! Gece namazına kalkardı ve gece namazına kalkmayı terk etti."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Gece namazı, amellerin en faziletlilerindendir ve cennete giriş yollarındandır. **"Ey insanlar! Selamı yayın, yemek yedirin ve insanlar uyurken geceleri namaz kılın ki selametle cennete girin."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Ramazan gecelerinde ibadet eden, günahların bağışlanması ile müjdelenmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim Ramazan'da inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek gece namazı kılarsa, geçmiş günahları bağışlanır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Her gecede duaların kabul edildiği bir vakit vardır. O vakitte kapılar açılır ve kerem sahibi Allah bağışta bulunur. O vakitte dilediğini iste, çünkü veren çok büyüktür. Duanın kabul edileceğine inan, çünkü Rabbimiz kerem sahibidir. Şikayetlerini O'na anlat; Şüphesiz O Rahman'dır, Rahim'dir. Derdini O'na ilet; çünkü O her şeyi hakkıyla işiten ve her şeyi hakkıyla görendir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: "**Şüphesiz ki gecede bir saat vardır, Müslüman bir kişi ona denk gelir de (o saatte) Allah'tan dünya ve ahiret işinde bir hayır dilerse mutlaka onu kendisine verir. Bu her gece böyledir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Gecenin son esintileri, duaların kabul edildiği zamanlardır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e, "Hangi dua daha çok işitilir?" diye sorulur. Şöyle buyurur: **"Gecenin son karanlığında ve farz namazlardan sonra."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Kul; günah pisliklerini silmeye muhtaçtır. Bu mübarek on günde Allah'ın evlerinden birinde itikafa girerek Allah'a yönelmek ve O'nun önünde boyun eğmek, günahların bağışlanması için daha uygundur ve o kulun Allah katında kabul ve rıza görmesi daha çok umulur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah O'nu vefat ettirinceye kadar Ramazan'ın son on gününde itikafa girerdi. Bu nedenle; itikafa girerek Rabbine yönel ve itikafta Allah'ı zikretmeye devam et. Duaların kabul edildiği vakitlerde çokça dua et. Çünkü o anlar, değerlendirilmesi gereken anlardır. Kurtubi rahimehullah şöyle der: "Zamanın fazileti ancak içerisinde bulunan faziletlerin çokluğuyla olur."

Kul Rabbine yaklaşınca, Allah ona karşı daha çok lütufkâr olur ve farkında olmadığı yerden ona ihsanda bulunur. Hesap etmediği şekilde onu kötülükten korur. Kulun aklına gelmeyecek sebeplerle en yüksek derecelere yükseltir.

Ey Müslüman!.. Mal senin elinde bir emanettir. Senin için ondan ancak yiyip tükettiğin, giyip eskittiğin ve sadaka verdiğin vardır. Bu nedenle fakirlere karşı alçakgönüllü ol ve onlara bağış elini aç! Onlara yaklaş ve şefkat göster. Asla fakiri küçümseme; çünkü cennet ehlinin çoğu fakirlerdendir. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Samimi şekilde yaptığın az bir harcamayla cehennemden kurtulabilirsin. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yarım hurma ile de olsa, ateşten sakının!"** Nefsinin cimriliğinden sakın ve kerem sahibi Allah'ın seni sadaka verdiğin için muhtaç duruma düşürmeyeceğinden emin ol. Çünkü sadaka olarak verilenin yerine başkası verilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah Teâlâ buyurur ki: Ey Ademoğlu! İnfakta bulun ki, sana da infak edilsin!"** Bu

hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sadaka maldan bir şey eksiltmez."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Şeytan sana vesvese vererek sadaka vermemeni emreder. Hile ve tuzakla sadaka vermemeyi sana güzel gösterir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size cimriliği telkin eder. Allah ise size katından bir mağfiret ve lütuf vaat eder.)** *(2/el-Bakara/268)*

Yetimi sakın ezme! El açıp isteyeni de sakın azarlama! Cömertçe infakta bulun ki, Allah malını ve neslini bereketlendirsin.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler! Rüku edin, secdeye kapanın, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.)** *(22/el-Hacc/77)*

Ey Müslümanlar!.. İçinde bulunduğumuz mübarek ay, kulların onda yaptıkları ile birlikte gitmek üzeredir. Akıllı insan, günahlardan uzak durarak bu ayı samimi bir tevbe ile tamamlayandır. İflas eden ise; kendini günahlara boğan ve isyan üzere Rabbine kavuşandır.

Tevbe etmek, bir eksiklik değildir. Bilakis, mükemmelliğin en üstünlerindendir. Allah'a en sevimli ibadetlerdendir. İşlerin kendisiyle ıslah olduğu asıldır. Bu nedenle, bu ayın sonunda çokça istiğfar et / bağışlanma dile ki, işlediğin sevapların tâcı olsun, çirkin hatalarını silsin. Allah'ın, gündüz hata edenin tevbe etmesi için geceleyin elini açtığını ve gece hata edenin tevbe etmesi için gündüz elini açtığını, güneş battığı yerden doğana kadar bunun böyle devam ettiğini daima hatırla! Tevbeyi geciktirmekten sakın! Çünkü ölüm, ansızın gelir.

Ramazan Islah ve Değişim Fırsatıdır

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 22.09.1425 Hicri – 05.11.2004 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ve çarşıları açılan kazanç mevsimlerini değerlendirin. Kapanış vakti gelmeden önce tevbe kapılarını çalmaya devam edin. Gaflet, kazanca engel olur ve masiyet ziyana götürür. Allah'ın kapısından başka bir kapıda bekleyenin alçalışı büyük olur. Allah'ın lütfundan başka bir lütuf ümit edenin ümitleri boşa çıkar. Allah'tan başkası için amel işleyenin amelleri boşa gider. Allah'a giden yollar hariç bütün yollar sonuçsuzdur. O'nun kapıları hariç bütün kapılar kapalıdır. Nimet, Allah'a yakarıştan zevk almaktır. Rahatlık, Allah'a hizmette yorulmaktır. Zenginlik, Allah'a gereği gibi boyun eğmektir.

Ey Müslümanlar!.. Günler çabucak geçer ve yıllar hızlı bir şekilde tükenir.

İnsanlardan bir çoğu gaflet içinde uyumaktadır ve uyarıya yüz çevirmektedirler. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulur: **(İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.)** *(25/el-Furkan/62)*

Allah'ın kulları!.. Ömür sınırlı ve kulun dünyadaki günleri sayılı olduğu için Allah kullarına hayır mevsimleri bağışlamıştır. Daha şerefli ve faziletli, sevabı çok ve ecri kat kat fazla olan bir takım günler ve geceler ikram etmiştir. Başarılı kimsenin bu günlerde hayatının kısalığını ve amellerinin eksikliğini telafi etmesini sağlamıştır. Şüphesiz içinde bulunduğunuz bu günler, en faziletli günlerdendir. Bu son on günü ise en faziletli ve en değerlisidir.

Ey Müslümanlar!.. Kul, bu faziletli günlerde nefis muhasebesi yapmaya ne kadar da muhtaçtır. Şüphesiz bu günler, ferdin ve ümmetin hayatında değişim ve ıslah için uygun bir fırsattır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ramazan girince cennet kapıları açılır, cehennem kapıları kapatılır ve şeytanlar zincire vurulur."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Bir diğer rivayette ise şöyle buyurur: **"Ramazan'ın ilk gecesi olunca şeytanlar ve azgın cinler bağlanır, cehennem kapıları kapatılır ve ondan hiçbir kapı açılmaz. Cennet kapıları açılır ve ondan hiçbir kapı kapatılmaz. Bir münadi şöyle seslenir: "Ey hayır isteyen yaklaş! Ey şer isteyen vazgeç!" Allah'ın cehennemden azat ettikleri vardır ve bu her gecedir."** Bu; muhasebe için bir fırsattır, ıslah için bir fırsattır, değişim için bir fırsattır. **"Ey hayır isteyen yaklaş! Ey şer isteyen vazgeç!"**

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Daha iyi düşünmek, muhasebeyi ciddi şekilde hissetmek ve bu fırsatı daha iyi kavramak için, Müslümanların bu değerli ayda, özellikle de bu günlerde; bu ayın günleri tükenmeye ve hilali sönmeye başlayınca, ayrılığını hissettikleri ve ayrılık duygularıyla vedâ saatlerini yaşadıkları anlarda tekrarlayıp durdukları dua üzerinde hiç düşündünüz mü? Bu dua, canlı kalplerden ve yükseklere doğru uçan nefislerden iman bilinciyle coşan bir duadır. Ellerini kaldırırlar, Rablerine ve Mevlâlarına şöyle seslenirler: "Allah'ım! Onu bizim aleyhimize değil, lehimize şahit kıl!" Bu duayı hiç düşündünüz mü? İçeriğini ve sonuçlarını araştırdınız mı?

Ey oruç tutanlar!.. Ramazan ayının şahitliği kesin olarak kabul edilen bir şahitliktir. Ramazan, her yıl yeniden gelen, fertlere ve ümmete şahitlik eden bir mevsimdir. Şüphesiz o, sizlerin halini müşahede eder. Acaba lehimize mi şahitlik edecek,

aleyhimize mi? Halimizi gözetir. Acaba bizi küçümseyecek mi, yoksa gıpta mı edecek? Onu karşılarken ne yaptık? Onu gereği gibi değerlendirdik mi? Daha da ötesi, yılın ve ömrün bütün günlerini nasıl geçirdik? Ramazan'da daha çok gayret gösterip yılın diğer günlerini boşa mı geçiriyoruz?

Allah'ın kulları!.. Günler şahitlik eder, organlar şahitlik eder, zaman şahitlik eder ve mekan şahitlik eder. Bu değerli ayın lehimize ya da aleyhimize şahitliği üzerinde düşünmemiz muhasebe için büyük ve ciddi bir fırsattır. Değişim ve eksiklikleri gidermek için gerçek bir münasebettir. **"Ey hayır isteyen yaklaş! Ey şer isteyen vazgeç!"**

Yüce Ramazan'ın şahitliğinde farklılık ve özellik vardır. Çünkü Ramazan sabır ayıdır. Nefsi arzulara direniş ayıdır. İradeye sahip olma ve nefsin eğilimlerine karşı koyma ayıdır. Ramazan ayı, büyük nefislerle küçük nefislerin, güçlü arzularla zayıf arzuların farkının ortaya çıktığı bir meydandır.

Bu ay, Müslüman'ın vicdanını sınaması bakımından gerçek bir aydır. Vicdan, başarılı bir eğitimin eksenidir. Ramazan'ın şahitliği üzerine daha çok düşünmek için orucun bazı özelliklerine ve oruç tutanların hallerine bakın. Oruç, kul ile Rabbi arasında bir sırdır. Allah, orucu kendisine has kılmıştır. Kutsi hadiste şöyle buyurur: **"Oruç benim içindir. Onun mükafatını ben veririm. (Oruç tutan), yiyeceğini, içeceğini ve nefsi arzularını benim için terk eder."**

Ey kardeşler! Orucu bozan şeylerin görünen kısmı bir çok kimse için çok kolaydır. İbni Kayyım rahimehullah şöyle der: "Kullar, oruçlunun orucu bozan şeylerin görünen kısmını görürler. Yemesini, içmesini ve nefsi arzusunu ibadet ettiği ilahı için terk etmesi ise, hiçbir beşerin bilemeyeceği bir iştir ve işte bu oruç gerçeğidir." Bu sözü, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavliyle birlikte düşünün: **"Kim inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır. Kim inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan'da gece namazı (teravih) kılarsa geçmiş günahları bağışlanır. Kim inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Kadir gecesi ibadete kalkarsa geçmiş günahları bağışlanır."** Kimler acaba, imanı ve karşılığını Allah'tan beklemeyi gereği gibi yerine getirecek? **"Ey hayır isteyen yaklaş! Ey şer isteyen vazgeç!"**

Oruç tutanlardan bazılarının gereksiz yere yeme-içmedeki tutumlarına bakın: Yemelerinde, içmelerinde ve diğer harcamalarında israfa kaçarlar. İtidal ve orta yollu olma sınırını aşarlar. Tacirlerin ve tüketicilerin sağlıklı olmayan davranışlarının yanında yeme-içmeye ve sofralara geniş yer ayıran medya organları da buna yardımcı olmuştur.

Amellerinize şahit olan bu ayda değerli geceleri ve faziletli vakitleri oyun ve eğlenceyle geçiren gafillerin hallerini düşünün! Bu değerli vakitleri yararsız şeylerle ve hatta bazen dedikodu ve kovuculuk gibi zararlı ve helak edici, dini ifsat edici şeylerle geçirirler.

Hayatları alt-üst olmuş, gündüzleri uykuya ve geceleri ibadet dışı uyanıklığa dönüşmüştür. Ne kendilerine, ne de ümmetlerine bir yararları vardır. Ya yapılması gerekenlerin ve sorumlulukların yerine getirilmediği ya da yasaklanan ve helak edici durumlara düşülen gece toplantıları yapılır. Bir takım televizyon kanalları da, seviyesiz diziler ve aşağılık eğlence programlarıyla onlara bu konuda yardımcı olur.

Daha da ötesi, gereksiz konuşmalar üzerine düşünen, ilme, dine ve davete mensup bazı salihlerin ve ibadet ehlinin hallerine de hayret eder. Bunlardan gaflet içinde olan, gereksiz sözden kaçınmak bir yana sözünün gereksiz olduğunu dahi düşünmez. Çok

konuştukları için üslubu kaybetmişler ve hikmetleri azalmıştır. Dedikodu, kovuculuk, yalan, riya ve gösteriş hastalığına yakalanmak bir tarafa, şakayla ciddiyi birbirine karıştırmışlardır. İnsanlarla çokça birlikte olmanın, özellikle de ibadet vakitlerinde, gereksiz konuşmalara ve vakitleri boşa götürmeye, lüzumsuz şeylerle meşgul olup duadan geri kalmaya yol açtığı bilinen bir şeydir. Bu durum, itikafa giren bazı insanlarda da görülmektedir. Allah onlara hidayet etsin ve durumlarını düzeltsin! Topluca itikafa girerler, aralarında söz açılır ve konu genişler. Hatta itikaf ziyaretçilerin geldiği bir toplanma yerine dönüşebilir. Bu durum da kişiyi itikaftan ve hikmetinden uzaklaştırır. İbni Kayyım rahimehullah şöyle der: "Bütün bunlar itikaf mekanını sohbet alanı, ziyaretçilerin gelip gittiği ve aralarında konuştukları bir yer haline getiren cahillerin yaptığının aksine itikafın amacının ve ruhunun gerçekleşmesidir.

Şüphesiz onların yaptıkları başkadır, sünnet olan itikaf ise daha başkadır." Bazı hikmet sahipleri bu konuda şöyle der: "İnsanların senden uzaklaşmasını istiyorsan, onlarla konuşmayı terk et. Çünkü insanların aralarındaki iletişimin çoğu konuşmayladır. Onlar konuşmayıp susan kimseden uzaklaşırlar."

Ey Müslümanlar topluluğu! Bunlar, oruç tutanlardan bazılarında görülebilecek hallere işarettir. **"Ey hayır isteyen yaklaş! Ey şer isteyen vazgeç!"**

Ey Müslümanlar! Bizler Ramazan'ın şahitliği üzerine düşünürken, mutlaka değişime ihtiyaç duyar hale geldiğimizin farkında mıyız? Daha iyi bir yarın ve daha güzel bir yaşam için hâlâ iyimseriz. Çözüm yolları ve başarı araçları bize çok uzak değildir. Çünkü biz, Kur'ân ümmetiyiz. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ümmetiyiz. Bu mübarek ayın ümmetiyiz. Değişim ve ıslah metodu, şu ayeti kerimede kendini göstermektedir: **(Allah bir kavme verdiğini, o kavim kendisini değiştirmedikçe değiştirmez.)** *(13/er-Ra'd/11)* Ve şu Ramazan çağrısında kendini göstermektedir: **"Ey hayır isteyen yaklaş! Ey şer isteyen vazgeç!"**

Eleştiri ve suçlamayla yetinmek, sorumluluğu düşmanlara ve karşı tarafa yüklemek ıslah değildir. Kendisi için hayır isteyen, ümmetine karşı duyarlı, ciddi ve samimi Müslüman'a düşen görev, Allah'tan hakkıyla korkmak, bu hayatın amacını idrak etmek ve bu dünyadaki görevini bilmektir. Bunun sonucu olarak vaktini koruması, mübarek günleri ve faziletli vakitleri değerlendirmesi, değişim ve ıslaha doğru yola çıkması gerekir. Kararlı, dengeli ve ciddi bir yaşam sürmelidir. Farzların ve vaciplerin aleyhine olacak şekilde mübahlara dalmamalıdır. Aynı şekilde nefsi salih amellere devam etmeye, sünneti gözetmeye ve Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluna samimi bir şekilde tabi olmaya alıştırmak gerekir.

Ey Müslüman kardeşler! Bu son on gün, daha iyiye götürecek değişim noktasında nefsi sınamak için gerçek bir fırsattır. Nefsi değiştirmek ve alıştığı şeylerden alıkoymak, niyeti halis ve kararlılığında samimi kimse için Allah'ın izniyle zor bir şey değildir. Münzir b. Ubeyd şöyle der: "Ömer b. Abdülaziz rahimehullah Cuma namazından sonra halife oldu, ikindide ağlayıp halini değiştirdi." Bu sabır ayında değişimin delillerinden, güçlü bir kararlılığa ve irade hakimiyetine sahip olmanın işaretlerinden biri de çokça ibadet etmek, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i örnek alarak bu son on günü en iyi bir şekilde değerlendirmektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ramazan'ın tamamını ibadet etme fırsatı haline getirdiği gibi son on güne daha çok ayrıcalık tanırdı. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ramazan'da başka aylarda başka aylarda göstermediği kadar (ibadete) gayret gösterirdi. Son on günde de başka günlerde göstermediği kadar (ibadete) gayret gösterirdi."

Kul, Kadir gecesini değerlendirmek için gayret edince değişime yöneliş daha çok kendini gösterir ve arzusu artar. Çalışır ve gayret eder. En yüksek mertebelere ulaşmak için gayesi yücelir. İsteklerin en yücesi tevbe etmek ve günahları terk etmektir, ıslahta ve iyilikte kararlı olmaktır. Şu yüce hadis ve içerdiği teşvik ve muhasebe üzerinde düşünün: **"Ramazan kendisine uğrayıp sonra da çıkıp giden ve bağışlanmayan kişinin burnu yere sürtülsün."**

Sevgili kardeşler! Allah'a hayırlı amellerinizi gösterin. Gündüzleri oruç tutun, geceleri namaz kılın, itikaf yapın, Kur'ân okuyun, Allah'ı zikredin, sadaka verin, dua edin, nefis muhasebesi yapın, tevbe edin ve hayır işlemede kararlı olun. **"Ey hayır isteyen yaklaş! Ey şer isteyen vazgeç!"**

Ey oruç tutanlar! Yüce bir hikmet gereği, oruç ayetleri arasında dua ayeti de zikredilmiştir: **(Şayet kullarım, sana benden sordularsa, gerçekten ben çok yakınımdır. Bana dua edince, duacının duasını kabul ederim. O halde onlar da benim davetime koşsunlar ve bana hakkıyla iman etsinler ki, doğru yola gidebilsinler.)** *(2/el-Bakara/186)*

Yüce bir hikmet ve bir sır gereği oruç ayetleri şu öğüt verici ayetle noktalanmıştır: **(Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, sakın onlara yaklaşmayın. Allah, âyetlerini insanlara böyle açıklıyor ki sakınıp korunsunlar.)** *(2/el-Bakara/187)*

Ey Müslümanlar! Ramazan'ın şahitliğinden, değişim ve ıslah fırsatlarından bahsederken şunu mutlaka belirtmemiz gerekir: Ramazan ayı yüce bir hayır mevsimidir. Değerli bir bağış zamanıdır. Takva sahibi salih insanlar, daha çok salih amel işlemek için onu değerlendirirler. Ramazan ayı gaflet içindeki asileri ve ihmalkarları da gölgesi altına alır ve hatırlarlar, pişman olurlar ve tevbe ederler. Mutlu kimse bu ayda azmini ve taatını yenileyen, Allah'ın ipine daha çok sarılan ve takva azığıyla azıklanandır. Azık ve amel noktasında geride kalmaya razı olmayan bir nefis ve yüksek bir arzu onu bu konuda yönlendirir. İbnü'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Kahramanlık gecesinde himmet bulutu doğup kararlılık nurunun peşine takılırsa, kalbin yüzeyini Rabbi'nin nuruyla aydınlatır." Buna göre; yüksek himmet sahiplerinin ve mükemmelliği talep edenlerin beşeri yapıyı ve insanın zayıf olduğunu bilmeleri gerekir. **(Allah sizin tevbenizi kabul etmek istiyor. Halbuki şehvetlerine uyanlar ise, sizin doğru yoldan büyük bir meyl ile sapmanızı istiyorlar. Allah, din husundaki ağır teklifleri sizden hafifletmek istiyor. Çünkü insan sabır ve tahammül bakımından zayıf yaratılmıştır.)** *(4/en-Nisa/27-28)* Bu konuda ilim ve hikmet sahiplerinden bazıları şöyle der: "Kişinin hayırdan değerli bir hasleti istemesi, sonra amacına ulaşamayacağını hissedince ondan yüz çevirmesi ve bu haslete ulaşma arzusu ve ondan nasibi olmayan tembeller taifesine katılması hatadır ve doğru ile yanlışı birbirine karıştırmaktır. Doğru yol, hikmet ve saadet metodu ise, arzusuna uzak gayelere götürmesi, sonra ona ulaşmak için çalışması gücü bitmedikçe ve gayreti tükenmedikçe sona ulaşmadan durmamasıdır."

Allah'tan hakkıyla korkun ki, Allah da size rahmet etsin. Bilin ki bu ayı idrak etmek ve onu en iyi şekilde değerlendirmek yüce bir nimettir ve Allah'ın büyük bir lütfudur. Allah'ın kerem ve ihsanıyla başarılı kıldığı, kendisine hayır kapılarını açtığı hariç kimse bunu elde edemez. Bu nedenle ibadetlerde yarışın ve çokça salih amel işleyin. Ciddi şekilde gayret gösterin ve Kadir gecesini gözetin ki Rabbinizin bağışlarına uğrayın. Allah bizlerin ve sizlerin orucunu, namazını ve diğer ibadetlerini kabul etsin. Şüphesiz O; her şeyi işitendir ve dualara cevap verendir.

Sonra; alemlere rahmet olarak gönderilen, öncekilerin ve sonrakilerin efendisine salât ve selamda bulunun. Rabbiniz size Kur'ân'da bunu emrederek şöyle buyurur:

(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.) *(33/el-Ahzâb/56)*

Ramazan'ın Son Anlarını Değerlendirin!..

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 29.09.1425 Hicri – 12.11.2004 Miladi

Allah'tan hakkıyla korkun ve kopmayan bağa sımsıkı sarılın. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takva) yaptıklarınızın en hayırlısı ve biriktirdiklerinizin en faziletlisidir.

Ey Müslümanlar! Sizler Ramazan'ın son saatlerinde iyice kısalmış gölgesinde ve göçü yaklaşmış aydınlığı içindesiniz. Bu değerli saatlerde ve mübarek anlarda, kalbe değişik duygular ve akla sayılamayacak kelimeler gelmektedir. Bu hatıralar ve düşünceler, kalbin öldüğü ve hayrın azaldığı bedendeki kötülüğü emreden nefse gelir ve bu nefis Ramazan'ı eğlenceye dönüştürür. Yer, içer, her türlü zehri saçan televizyon kanallarını seyreder, oyun ve eğlence meclislerine devam eder. Farzları ve vacipleri yerine getirmeyerek uyur, haramlarla kendinden geçer. Kötülüğü emreden bu nefis, Ramazan'ın geçip gitmesine üzülmez. Kur'ân'ın yasakladığından sakınmaz. Vaazlar ve öğütler ona ancak yağmurun çıplak bir kayaya etkisi kadar etki eder. Ölünün bedenindeki yara ölüye acı vermez!

Ey bu kötülüğü emreden nefisle ve gafil kalple başı dertte olan! Allah'ın rahmetinden ümidini kesme! Allah'ın sana bağışladığı aklını kullan! Sonunu düşün; gece ve gündüzün birbirini takip ederek geçip gitmesinden, ayların ve yılların tükenmesinden ibret al! Bil ki bunlar seni ölüme teslim edecektir. Ömrünün geçip giden günlerini hatırla! İşlediğin haramlardan geriye bir tat kaldı mı? Farzları terk ederek nefsini rahatlatıp mutlu olabildin mi? Asla! Haram lezzetler geride kalan günlerle geçip gitti ve sonuçta pişmanlıklar ve günahlar kaldı. Her kötülüğün bir cezası ve her iyiliğin bir sevabı vardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gördün ya artık onlara senelerce zevk ettirsek, sonra kendilerine vaad edilen (azab) gelip çatarsa, o yaşadıkları zevkin kendilerine hiçbir faydası olmayacaktır.)** *(26/eş-Şuarâ/205-207)* Ve şöyle buyurur: **(Artık kendileriyle arzularının arasına set çekilmiştir. Tıpkı bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü hepsi işkilli bir şüphe içinde bulunuyorlardı.)** *(34/es-Sebe'/54)*

Ey kötülüğü emreden nefisle ve gafil kalple başı dertte olan! Hayvanlar gibi yaşamak ve aklını kullanmamak sana layık bir davranış değildir. Allah, akıllarını hayır yolunda kullanmayan insanları kötülemiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve derler ki: "Eğer biz dinleseydik, yahut düşünüp anlasaydık şu çılgın ateşin halkı arasında bulunmazdık!")** *(67/el-Mülk/10)* Bu ayet, kendisi için yaratılanlar üzerinde düşünene aklının fayda vereceğine ve o kimsenin, Allah'ın indirdiğinden yararlanacağına işaret etmektedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O kullarımı ki, onlar sözü dinlerler, sonra da en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerine hidayet verdiği kimselerdir. İşte temiz akıllılar da onlardır.)** *(39/ez-Zümer/18)*

Nasıl ki ölü toprak yağmurun yağmasıyla canlanırsa, kalpler de Kur'ân ve Sünnet ile hayat bulur. Ey kötülüğü emreden nefisle ve gafil kalple başı dertte olan! Allah'ın rahmetinden ümidini kesme ve Rabbi'ne dönüş / tevbe kapısından gir! Çünkü tevbe kapısı cennetin kapısıdır, dünya ve ahiret mutluluğunun anahtarıdır. Kulun arınması ve kurtuluşudur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.)** *(24/en-Nûr/31)* Şeytan sana ümitsizlik kapısından yaklaşıp hayır mevsiminin sona ermesiyle seni aldatmasın! Çünkü Allah

celle ve alâ rahmetinin kapılarını her zaman ve mekanda açmıştır. İçinde bulunduğun bu saatleri, samimi bir tevbe ile yeniden doğuş anına dönüştür.

Şüphesiz insanın ömrü, samimi tevbe ile dolu olan bölümdür. İçinde tevbe olmayan ömür ise boşa gitmiş bir ömürdür. Sana ondan ancak bedbahtlık ve azap gelir. Yavaş yavaş tükenen bu mübarek saatlerde kendini sürekli suçlayan nefse (nefsi levvâme) bazı duygular gelir. Bu nefis yaptığı ibadetlerle ve haramlarla terk etmekle sevinir. Yapması gereken ibadetlerdeki kusuru ve işlediği günahlar nedeniyle kendini suçlar. Bu nefis; amellerinin ıslahına, hayırları tamamlamaya ve haramlardan sakınmaya devam ettiği için kurtuluş yolundadır. Hali böyle olan için tevbe en büyük isteklerden biridir. Tâ ki Müslüman; kaçırdığı hayırları telafi etsin, düştüğü kötülüklerden kurtulsun. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurulur: **"Her ademoğlu hata edicidir. Hata edenlerin en hayırlıları ise tevbe edenlerdir."**

Ramazan ayının geri kalan bu son anlarında, Allah'ın vaadini tasdik eden ve Allah'ın dinine bağlı kalan mutmain nefisler yaptığı hayırları ve terk ettiği haramları hatırlar ve amellerinin kabul edilmemesinden korkar. Daha çok hayır işlemeye, günahları terk etmeye, kötülükten uzak durmaya ve amelinin kabul edilmemesinden korkmaya devam eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rablerine olan saygıdan dolayı titreyenler, Rablerinin âyetlerine inananlar, Rablerine ortak tanımayanlar, ve Rablerine dönecekleri için yapmakta oldukları işleri kalpleri titreyerek yapanlar; işte onlar, iyiliklere koşuşurlar ve iyilik için yarışırlar.)** *(23/el-Mü'minûn/57-61)*

Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: "Şüphesiz mü'min hem iyilik yapar, hem de kabul edilmemesinden korkar. Münafık ise hem kötülük yapar, hem de kötülüğünün cezasız kalacağını sanır." Aişe radıyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! **(Rablerine dönecekleri için yapmakta oldukları işleri kalpleri titreyerek yapanlar)** *(23/el-Mü'minûn/60)*; Allah azze ve celle'den korktukları halde, hırsızlık yapan zina eden ve içki içenler midir?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hayır ey Sıddîk'in kızı! Bilakis onlar namaz kılan, oruç tutan, sadaka veren ve bu amellerin kendilerinden kabul edilmemesinden korkanlardır."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet eder.

Kötülüğü emreden nefis (nefsi emmare), kendini sürekli suçlayan nefis (nefsi levvame) ve mutmain nefis (nefsi mutmainne), iyi ve kötü ameller işleyen bedenlerde bulunan nefislerdir. Bu sıfatlar tek bir nefse de itaat ve isyanına göre verilebilir.

Ey insanlar! Ramazan'ın sayfalarının dürülmesi ve güneşinin batması yakındır. Kim onda iyi amel işlemişse, Allah'a çokça hamdetsin. Çünkü Allah'ın bizlere bağışladığı nimet olmasa hiçbir iyilik yapamayız. İyi amellerin ardından yine iyi ameller işlesin. Kendini haramlardan korusun ki salih amelleri bozulmasın. Kim de kötü amel işlemişse, tevbe mümkün olduğu sürece, ibadet ederek ve haramları terk ederek nefsine yararlı olabildiği sürece ömrünün kalanını değerlendirsin. Çünkü Allah kerem sahibidir. Çünkü ölümden sonrası büyük bir olaydır.

Bismillahirrahmanirrahim: **(Başınıza azab gelmeden önce tevbe ile Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun. Sonra kurtulamazsınız. Haberiniz olmayarak ansızın başınıza azab gelmeden önce (halis müslüman olun da) Rabbinizden size indirilenin en güzelini takib ve tatbik edin. (O günden**

sakının ki günahkar) nefis şöyle diyecektir: "Allah'ın yanında yaptığım kusurlardan dolayı yazık bana! Doğrusu ben alay edenlerdendim." Yahut şöyle diyecektir: "Allah bana doğru yolu gösterseydi, her halde ben müttakilerden olurdum." Veya azabı gördüğü zaman şöyle diyecektir: "Bana bir geri dönüş olsaydı da ben de o iyilik yapanlardan olsaydım." (Ona): "Hayır sana âyetlerim geldi de onlara yalan dedin, kibirlenmek istedin ve kâfirlerden oldun!" (denir.)) *(39/ez-Zümer/54-59)*

Ey Müslümanlar! Rabbimiz bizlere şeriatların en yücelerini bağışlamış ve sünnetlerin en güzelini vermiştir. Hükümleri bize açıklamış ve yolu bize aydınlatmıştır. İyilikten sonra iyilik yapmak en üstün kazanç ve en sevimli istektir. Rabbimiz sizler için fıtır sadakasını farz kılmıştır. Fıtır sadakasını Ramazan'ın son günü güneşin batışıyla farz kılar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Doğrusu felah buldu (günahtan) temizlenen. Rabbinin adını anıp namaz kılan.)** *(87/el-A'lâ/14-15)* Fıtır sadakası küçük-büyük, erkek-kadın her Müslüman'a farzdır. Anne karnındaki bebek için verilmesi farz değildir; verilirse daha iyidir.

Fıtır sadakası beş şeyden verilir. Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh'ın şöyle dediği nakledilir: "Fıtır sadakası buğdaydan bir sa', hurmadan bir sa', kurutulmuş yoğurttan bir sa' ya da kuru üzümden bir sa' olarak verirdik." Bu hadisi Buhari rivayet eder. Mısır, pirinç ve benzeri kendi ülkesinde bulunan yiyeceklerden de verilmesi caizdir. Fıtır sadakasının verilme vakti bayramdan bir ya da iki gün öncesidir. En faziletlisi, kendisi için zor olmayacaksa bayram namazından önce vermesidir. Değilse vaktini geçirmemek için ihtiyatlı davranarak bayramdan bir veya iki gün öncesinde vermesidir. Bayram namazından sonra verse fıtır sadakası sayılmaz. O artık sadakadan herhangi bir sadakadır.

Fıtır sadakasının hak edene ulaştığından emin olmalı ve zengine verilmemelidir. Fıtır sadakasının miktarı yaklaşık 2,75 kg'dır. Ne kadar çok olursa o kadar faziletli olur. Fıtır sadakası, oruçta meydana gelen eksikleri giderir. İbni Abbas radıyallahu anhuma'dan, şöyle dediği nakledilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem fıtır zekatını oruçlunun çirkin sözden ve çirkin davranıştan arınması için ve fakirlere yiyecek olsun diye farz kıldı. Kim onu namazdan önce verirse, o makbul bir zekattır. Kim de namazdan sonra verirse, o sadakalardan bir sadakadır." Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder.

Ramazan'a Vedâ

Şeyh Usâme Khayyât
Mekke, 29.09.1425 Hicri – 12.11.2004 Miladi

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve gözlerin korkudan dışarı fırlayacağı gün O'nun önünde duracağınızı hatırlayın. **(O, insanın neyin peşinde koştuğunu anladığı gündür.)** *(79/en-Nâziât/35)* **(O gün kişi kaçar, kardeşinden... Anasından , babasından... Eşinden ve oğullarından. Onlardan her birinin o gün başından aşan işi vardır.)** *(80/Abese/34-37)*

Ey Müslümanlar!.. Şüphesiz vedâ anında kelimeler boğaza düğümlenir ve gözler yaşarır. Ayrılığın bir acısı ve hüznü vardır. Çünkü vedâ, sevgiliden uzak kalmak ve onun göçüp gidişi demektir. Yakınlığıyla ülfet kurmanın ve gölgesinde gölgelenmenin bitişidir.

İçinde bulunduğunuz bu ayın göçüp gitmesi yaklaşmış ve sona ermesine saatler kalmıştır. Mü'min nefisler ve yüksek himmet sahipleri bu ayda hayırlar için geniş bir alan ve kalıcı salih amellerde yarışmak için eşsiz bir meydan bulmuştur. Hayır kapıları ve iyilik yolları bu ayda iyice açılmış ve zorluklar kolaylaşmıştır. Ramazan'a veda ederken Müslüman'ı bu mübarek aydan ayrılışın hüznü ve kederi kaplıyorsa, onu buna sevkeden gelecek Ramazan'a kavuşup kavuşamayacağını bilmemesidir. Belki de ölüm onu Ramazan'a kavuşmaktan alıkoyacak ve kabre konacaktır. Çünkü yine o bu ayda amelinin kabul edilip kazananlardan mı yoksa reddedilip kaybedenlerden mi olduğunu bilmez. Bu nedenle; abidlerden İmam Abdulaziz b. Ebi Ravvâd rahimehullah'ın şöyle demesinde şaşılacak bir şey yoktur: "Salih amel işlemeye gayret ettiklerini, salih amel işlediklerinde kabul edilip edilmeyeceği noktasında endişeye kapıldıklarını gördüm."

Emirulmü'minin Ali b. Ebi Tâlib radıyallahu anh'ın, Ramazan'ın son gecesi şöyle dediği rivayet edilir: "Acaba bizden kimin ameli kabul edildi, onu kutlayalım; kimin ameli reddedildi, ona taziyede bulunalım?" Bu ne güzel bir kutlamadır ve bu ne acı bir taziyedir. Bu nedenle; Ramazan'a veda ederken her Müslüman'ın yapması gereken bu ümmetin selefini ve en hayırlılarını örnek alarak, Rabbine duayı dilinden düşürmemesi; oruçlarını, namazlarını ve diğer bütün ibadetlerini kabul etmesini dilemesidir. Onlar, altı ay Allah'a kendilerini Ramazan'a kavuşturması için dua ederlerdi, sonra da altı ay Allah'a yaptıkları ibadeti kabul etmesi için dua ederlerdi.

Her Müslüman için içinde bulunduğu bu ayı Allah Teâlâ'ya tevbe ile tamamlaması ve işlediği kusurlar ve ameline karışan riya dolayısıyla bağışlanma dilemesi kaçınılmazdır. Çünkü bağışlanma dilemek, Allâme İbni Receb rahimehullah'ın dediği gibi bütün salih amellerin tamamlayıcısıdır. Namaz, hac ve gece namazı onunla tamamlanır. Oturumlar onunla bitirilir. Bu oturumlar zikir oturumları olursa, istiğfar onlar için bir damga gibidir. Oyun ve eğlence oturumları olursa, istiğfar onlar için keffâret olur. Ramazan orucu da böyledir. Eksikliklerin giderilmesi için istiğfarla tamamlanması müstehaptır.

Ömer b. Abdulaziz rahimehullah vilayetlerdeki halka mektup yazarak, onlara Ramazan'ı istiğfar ve fıtır sadakası ile noktalamalarını emreder. Çünkü; fıtır sadakası oruç tutanı çirkin sözden ve davranıştan arındırdığı gibi, istiğfar da oruçtaki eksiklikleri giderir. Mektubunda şöyle der: Atanız Adem'in, **(Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmetinle muamele etmezsen muhakkak ziyana uğrayacaklardan oluruz!)** *(7/el-A'râf/23)* dediği gibi deyin. Nuh aleyhisselam'ın, **(Sen beni bağışlamazsan, bana merhamet etmezsen ben hüsrana uğrayanlardan olurum)** *(11/Hûd/47)* dediği gibi deyin.

İbrahim aleyhisselam'ın, **(Ve (o Allah); hesap günü, hatamı bağışlayacağını umduğumdur)** *(26/eş-Şuarâ/82)* dediği gibi deyin. Musa aleyhisselam'ın, **(Rabbim! Doğrusu kendimi ziyana uğrattım. Beni bağışla!)** *(28/el-Kasas/16)* dediği gibi deyin. Yunus aleyhisselam'ın, **(Senden başka ilâh yoktur, sen münezzehsin, şüphesiz ben haksızlık edenlerden oldum)** *(21/el-Enbiya/87)* dediği gibi deyin.

Büyük sahabi Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: "Gıybet orucu eksiltir ve istiğfar ise o eksikliği giderir. Sizden kim zararı giderilmiş bir oruç tutabiliyorsa bunu yapsın."

Rabbinin bu mübarek ayda oruç tutmasını ve namaz kılmasını sağlayarak ikramda bulunduğu kimsenin, Ramazan'daki hayatı üzere devam etmesi gerekir. Allah'ın bu mübarek ayda terketmeye muvaffak kıldığı günahları terketmeye ve Ramazan'dan sonra da Allah'ın kulları için hazırladığı ibadet fırsatlarını değerlendirmeye azmetmelidir. Ramazan orucu bitse de, Allah'a oruç ibadetiyle yaklaşma fırsatı Ramazan'ın bitmesiyle birlikte bitmemiştir. Bilakis bu fırsat, Allah'ın muvaffak kıldığı kimse için sürekli vardır.

İşte altı günlük Şevvâl orucu... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bu oruçla bütün bir yıl oruç tutmuş sevabı kazanılacağını bildirir. Müslim'in Sahihi'nde, Ebu Eyyûb el-Ensâri radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim Ramazan orucunu tutar da sonra Şevvâl'den altı günü ona eklerse, bütün bir yıl oruç tutmuş olur."**

İşte Ramazan'dan sonra tutulan oruçların en faziletlisi olan Muharrem ayı orucu... Müslim'in Sahihi'nde rivayet ettiği hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bunu böyle bildirir.

İşte arafe günü orucu... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onun hakkında kendisine sorulunca şöyle buyurur: **"Geçen senenin ve gelecek senenin (küçük) günahlarına keffâret olur."**

İşte aşûre orucu... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onun hakkında kendisine sorulunca şöyle buyurur: **"Geçen senenin (küçük) günahlarına keffâret olur."**

İşte Pazartesi ve Perşembe oruçları... Tirmizi ve Nesâi'nin sahih bir senetle rivayet ettikleri hadiste, mü'minlerin annesi Aişe radıyallahu anha, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bu günlerde oruç tutmayı gözettiğini bildirir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kendisini buna sevkeden faktörü açıklayarak şöyle buyurur: **"Ameller Pazartesi ve Perşembe günleri (Allah'a) sunulur. Amelimin ben oruçluyken (Allah'a) sunulmasını isterim."** Bu hadisi, Tirmizi, sahih bir senetle rivayet eder.

İşte her ayın üç günü tutulan oruç... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bunu Ebu Hureyre radıyallahu anh'a tavsiye eder ve ecir bakımından bütün bir yıl oruç tutmanın ecrine denk olduğunu bildirir. Buhari ve Müslim Sahihleri'nde, Ebu Hureyre radıyallahu anh'tan, şöyle dediğini rivayet ederler: "Dostum (Muhammed) sallallahu aleyhi ve sellem bana üç şeyi; her ay üç gün oruç tutmayı, iki rekât duha namazı kılmayı ve uyumadan önce vitir kılmayı tavsiye etti." Yine Buhari ve Müslim'de, Abdullah b. Amr b. El-Âs radıyallahu anhuma kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Her aydan üç gün oruç tutmak yılın tamamında oruç tutmak gibidir."** İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Sünen kitaplarında rivayet edilen, İbni Huzeyme ve İbni Hibbân'ın sahih dediği bazı hadislerde bu üç gün; ayın onüçüncü günü, ondördüncü günü ve onbeşinci günü olarak açıklanmıştır.

Ve işte bir gün oruç tutmak ve bir gün tutmamak... Bu, Dâvud aleyhisselam'ın tuttuğu oruçtur ve oruçların Allah'a en sevimli olanıdır. Buhari ve Müslim, Sahihleri'nde, Abdullah b. Amr b. El-Âs radıyallahu anhuma kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet ederler: **"Namazın Allah'a en sevimli olanı Dâvud'un namazıdır. Orucun Allah'a en sevimli olanı da Dâvud'un orucudur. Gecenin yarısında uyur, üçte birinde namaz kılar ve altıda birinde yine uyurdu. Bir gün oruç tutar, bir gün tutmazdı."**

Ramazan'da kılınan gece namazı (teravih) Ramazan ayının sona ermesiyle bitse de, gece namazı kılarak nafile ibadet etme fırsatı bitmemiştir. Bu namazı edâ etmeye muvaffak kılınan ve yardım edilen kimse için bu fırsat daima vardır. Müslim'in Sahihi'nde, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem gece namazı hakkında şöyle buyurur: **"Farzdan sonra namazın en faziletlisi gece namazıdır."**

Kur'an tilaveti, tesbih, sadaka, sıla-i rahim, fakirlere yedirmek ve benzeri diğer ibadetler de bu şekildedir. Hayır kapıları o kapılardan girmek ve zamanını onlarla değerlendirmek isteyenler için açıktır. Şüphesiz Ramazan'ın Rabbi, bütün ayların ve yılların Rabbi'dir.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. İçinde bulunduğunuz ayı, bu ayı tamamlama fırsatı verdiği için Allah'a şükrederek, kusurlarınız için tevbe ve istiğfar ederek, Ramazan'da yaptığınız gibi hayırlarda ve salih amellerde yarışa devam etmeye azmederek noktalayın. Çünkü Allah, mü'minin ameline ölüm dışında bir sınır koymamıştır. Bu nedenle, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e ölüm gelinceye kadar kendisine ibadete devam etmeyi ve buna tahammül etmeyi emretmiştir. Şöyle buyurur: **(Ve sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et.)** *(15/el-Hicr/99)*

Ey Allah'ın kulları!.. Allah; kullarına rahmetinin mükemmelliği, nimetinin büyüklüğü ve ihsanının güzelliği gereği, oruçlunun orucuna zarar veren çirkin söz ve davranışlardan arınması ve fakirlere yiyecek olması için, bu ayın sonunda fıtır sadakası vermeyi onlara farz kılmıştır. Buhari ve Müslim'de, Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma'dan şöyle dediği rivayet edilir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem köle ve hür, erkek ve kadın, küçük ve büyük her Müslüman'a hurmadan bir sa' veya arpadan bir sa' fıtır zekatı vermeyi farz kıldı ve insanlar (bayram) namazına çıkmadan önce verilmesini emretti."

Yine Buhari ve Müslim'de, Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem zamanında onu (fıtır sadakasını) bir sa' yiyecek, bir sa' hurma, bir sa' arpa ya da bir sa' kuru üzüm olarak verirdik." Diğer bir rivayette ise bunlara ilave olarak, bir sa' kurutulmuş yoğurt (egıt) da zikredilir.

İlim ehlinin iki görüşünden daha sahih olanına göre, yiyecekle kastedilen buğday olsun, mısır ya da prinç olsun veya benzeri türlerden olsun o ülke halkının yiyeceğidir. Çünkü zekat zenginlerin fakirlere destek olmasıdır ve Müslüman'a düşen kendi ülkesinin yiyeceğiyle destek olmaktır. Kendi ülkesinin yiyeceğinin dışında bir şeyle fakirlere destek olması üzerine farz değildir.

Fıtır sadakasının her tür için miktarı, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sa'ı ile bir sa'dır. Bu da dört kere normal iki avuç dolusudur ve yaklaşık üç kilodur.

Küçük-büyük, erkek-kadın, hür-köle her Müslüman için verilmesi farzdır. Anne karnındaki bebek için ise farz değildir ve bu konuda alimler icma etmiştir. Fakat Osman radıyallahu anh'ın yaptığı gibi, anne karnındaki çocuk için de fıtır sadakası vermek müstehaptır.

Fıtır sadakası; bayram günü ve gecesindeki asli ihtiyaçlarını giderdikten sonra, kendisinin ve bakmakla yükümlü olduğu kimselerin yiyeceğine ilave olarak fazladan bir sa' yiyeceğe sahip olan herkese farzdır.

Fıtır sadakasını verme vaktine gelince; en faziletlisi bayram namazından önce vermektir. Bayram namazının sonrasına bırakmak caiz değildir. Bayramdan bir ya da iki gün önce vermek de caizdir. İbni Ömer radıyallahu anhuma, kendisinden rivayet edilen bir hadiste şöyle der: "Ramazan bayramından bir veya iki gün önce verirlerdi." Bu hadisi, Buhari Sahihi'nde rivayet eder.

Fıtır sadakasının verileceği yerler ise, fakirler ve miskinlerdir. Abdullah b. Abbâs radıyallahu anhuma'dan şöyle dediği rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem fıtır zekatını oruçlunun çirkin sözden ve çirkin davranıştan arınması için ve fakirlere yiyecek olsun diye farz kıldı. Kim onu namazdan önce verirse, o makbul bir zekattır. Kim de namazdan sonra verirse, o sadakalardan bir sadakadır." Bu hadisi Ebu Davud ve İbni Mâce Sünenleri'nde ve Hakim Müstedrek'te sahih bir senetle rivayet eder. Fıtır sadakasının tümünü tek bir fakire vermek caizdir.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. İçinde bulunduğunuz bu ayı, tevbe ve istiğfar ile, sadaka ile ve her zaman Ramazan'daki haliniz üzere devam etmeye azmederek en güzel şekilde noktalayın.

Sonra; rahmet ve hidayet peygamberine salât ve selamda bulunun. Çünkü Rabb celle ve alâ size bunu emretmiş ve şöyle buyurmuştur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Müslüman'ın Irzı Haramdır

Şeyh Abdurrahman es-Südeys
Mekke, 13.10.1425 Hicri

Ey Müslümanlar!.. İbadet ve taat rüzgarları Müslüman erkeklerin ve Müslüman kadınların hayatında iyi bir etki bırakır. Mübarek oruç ayının geride bıraktığı bağışlardan ve etkilerden belki de en önemlisi ümmetin hayatına sevinç getiren bayramdır. Bu olumlu etki, toplum fertleri arasında sevgi ve kardeşlik tezahürünün yayılmasında ve hoşgörüsüzlük ve nefret yollarının azalmasında kendini gösterir. Bu etki zaman sınırlarını aşmalı ve devam etmelidir. Çünkü bu insani ilişkinin zirvesidir. Sosyal ilişkilerin yükselmesidir. Özellikle maddi eğilimler önünde ve krizler ve değişimler çağında dayanışma ve kuvvetle öne çıkan İslami toplum yapısının temel direklerinden biridir.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Toplumsal ve insanlar arası ilişkiler üzerine düşünen, diyalog kopuklu ve karşılıklı nefret hislerinin yayıldığını görerek korkuya kapılır. Kendisine itaat edilen nefsi arzular ve peşinden gidilen bir cimrilik içinde büyüklenme ve kabalığın, kin ve buğzun yayıldığını görür. Her görüş sahibi kendi görüşünü beğenmekte, taraflı söylentiler çıkarılmakta ve yalan haberler yayılmaktadır. Suçsuz insanların ayıbı aranmakta, alimlerin ufak-tefek hataları büyütülmekte, salihlerin kusurları araştırılmakta ve seçkin insanların konumu küçümsenmektedir. Öyle ki, duyarlı insan bu kapkaranlık manzarayı görünce umutsuzluğa kapılır. İnsanların dünyasında bu olumsuzlukların ateşin samanda yayıldığı gibi yayıldığını görünce buna bir yorum ve gerekçe bulamaz. Başkalarını aydınlatmak için yanan bir mum olur. Buna rağmen şahsi hedeflerine, kişisel çıkarlarına ve maddi emellerine ulaşmak için dini, ahlaki ve vicdani hiçbir engel tanımadan insanların omuzlarına çıkan hırsızlar olduğunu görür. Aşağılık ve hilekarlık ile başkaldırırlar. Tuzak kurmaya ve kötü niyetli olmaya alışmışlardır. Ancak ibadet ehline dil uzatmaktan, başarılı insanları kötülemekten, salihleri karalamaktan, hayır için çalışan insanları küçük görmekten ve insanları onlardan uzaklaştırmaktan zevk alırlar. Sosyal çatışmalarla ve psikolojik baskılarla asılsız ithamlarda bulunurlar ve yalan haberler yayarlar.

Dünya çilelerinden biri de; kişinin ailesinde ve toplumunda, akrabaları, komşuları ve iş arkadaşları arasında böylelerinin bulunduğunu görmesidir. İçlerinde kötü zan beslerler ve kitaplarında eziyet ve başa kakma yazılıdır. Daha da ötesi; bazı gazetelerdeki, televizyon kanallarındaki ve internet sitelerindeki baykuşlar yalanlarını ve asılsız ithamlarını yaymak için bunu kullandıklarında ve çeşitli platformlarda bu ithamları sık sık dile getirerek tartışma kabul etmez gerçeklermiş gibi sunduklarında olayın tehlikesi zirveye ulaşır. **(İnkar edenlere gelince, onların amelleri, ıssız çöllerdeki serap gibidir ki, susayan onu su zanneder; nihayet ona vardığında orada herhangi bir şey bulamamıştır)** *(24/en-Nûr/39)*

Seviyesiz insanların tasdik edilmeleri zorunlu imiş gibi bu gibileri tasdik etmek şaşılacak bir iştir. Daha da ötesi, düşünmeden söz söyleme fitnesini pazarlayanların çoğunun haline hayret edersin ve bazılarının ilim ve fazilet sahibi olarak gösterildiğini görünce hayretin hiç bitmez. Sanki Hucurat Suresi'ndeki şu ayet hiç kulaklarına gitmemiştir: **(Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın.)** *(49/el-Hucurât/6)* Ve sanki Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in, Müslim'in Sahihi'nde rivayet edilen şu hadisini hiç işitmemişler: **"Her duyduğunu konuşması kişiye yalan olarak yeter!"** Allah, Şeyhulislam İbni

Teymiye'ye rahmet eylesin. O, şöyle der: "Öyle ki, kişi zühd sahibi, din ve ibadet ehli olarak işaret edilir. Oysa onun dili canlı ve ölü insanların etini doğramaktadır. Ne söylediğine aldırmaz."

Hatta bazıları başkalarının mallarıyla ve aileleriyle ilgili özel hallerine müdahele etmekten, onları istedikleri şekilde ve diledikleri yöne eğebilmek için her şeyi göze almaktan sakınmazlar. Eğilmezlerse onları söylentilerin, ithamların ve iftiraların kıskacına sokarlar. Öyle ki, körlerle şaşıların birbirlerini savunduğu bir topluluk arasında kaldığını hissedersin. Ey hali böyle olan!.. İnsanları Allah'a havale et ki, kurtul ve kazançlı çık! Allah yardımcımız olsun!..

İman kardeşleri!.. Bu karanlık manzaralar arasında güzel huylar ve nitelikler gösteren seçkin ahlak metodunun sancağı yükselmelidir. Zorlamanın değil insafın, ihtilafın değil birleşmenin, karşılıklı kusur aramanın değil nasihatleşmenin, çatışmanın değil hoşgörünün, kabalığın değil yumuşaklığın, birbirinden nefret etmenin değil yardımlaşmanın, boğuşmanın değil diyaloğun, çarpışmanın değil düzenin, ayrılığın değil ittifakın, düşmanlığın değil birbirine tutunmanın, anlaşmazlığın değil birlikteliğin sancağı yükselmelidir.

Bu güzel huyların ve yüksek niteliklerin gerçekleşmesi için insanlar, özellikle de yeni nesiller, ilimle edebin bir arada bulunduğu bir eğitim almalıdırlar. İlim, kendisini yüceltecek nitelikler içermezse, başarısızlığın aracı olur.

Abdullah b. Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "İnsanlar, ilimden önce edep öğrenirlerdi. Bugün ise, insanlar edebi terkettiler." Selef alimlerinden bazıları şöyle der: "Biz çok ilimden daha çok az da olsa edebe muhtacız." Abdullah b. Vehb rahimehullah şöyle der: "Malik'in ilminden öğrendiğimizden daha çoğunu onun edebinden öğrendik."

Aynı şekilde; insanlar Müslümanlar hakkında güzel zan besleme üzerine eğitilmelidir. Özellikle de ilim ehli ve şeriat alimleri hakkında... Çünkü onlara dil uzatmak tehlikeli bir iştir. Bunu yapan kişi saçmalamaya ve tökezlemeye mahkumdur. Çünkü o ancak eksiklikleri, alimlerin heybetini giderecek, değersiz insanların onların makamına dil uzatmasına yol açacak ve ilim ehlini pusuda bekleyenlere kapı açacak şeyleri araştırır. Bu nedenle İslam, mensuplarını Müslümanlara karşı güzel zan besleme ve kötü zanlardan sakınma üzere eğitmiştir. Allah Tebârake ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır.)** *(49/el-Hucurât/12)* Sahih bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Zandan sakının. Çünkü zan sözün en yalanıdır."** Beyhaki ve diğer bazı hadis alimleri ise şu hadisi rivayet eder: **"Şüphesiz Allah; Müslüman'ın kanını, ırzını ve onun hakkında kötü zanda bulunulmasını haram kıldı."** İmam Şafii rahimehullah şöyle der: "Kim Allah'ın kendisi hakkında hayır takdir etmesini isterse insanlar hakkındaki zannını güzelleştirsin."

Buna göre aslolan, Müslümanlar hakkında güzel zanda bulunmaktır. Sözlerini ve fiillerine güzel anlamlar yüklemektir. Daha da ötesi; içtihad ve geçerli olabilecek bir yorum sonucu hata etseler bile, onları mazur görmek gerekir. Ömer radıyallahu anh şöyle buyurur: "Mü'min kardeşinden çıkan bir sözü, onun iyi bir anlamını bulabiliyorsan kötü sanma!" Abdullah b. Mübarek rahimehullah ise şöyle der: "Mü'min mazur görür, münafık ise hataları araştırır."

Bundan daha tehlikelisi, kişinin kendini başkalarının niyetlerini okumakla ve kalplerine hükmetmekle görevlendirmesidir. Hiç bir mazeretlerini kabul etmeden, onları büyük ithamlarla itham etmekten ve ağır darbelerle yaralamaktan çekinmezler. Irzlarına ve namuslarına dil uzatırlar ve iftirada bulunurlar. İnsanların hayatında bu türden hayret verici şeyler görürsün. Subhânallah!.. Alimlerine ve salihlerine böylesine dil uzatılırsa, faziletli ve seçkin insanlarına böylesine zarar verilirse ümmet için geriye ne kalır?..

En tehlikeli şeylerden biri de, yüzelerce kişinin katıldığı toplantılar düzenlenerek bu toplantılarda bilgiçlik taslayan bir ahmağın ortaya çıkması ve ilim ehline dil uzatması, insanların ise onu sessizce dinlemesi, sözlerine rıza göstermesi ve kabul etmesi, daha da ötesi bu sözlere sevinmesi ve teslim olmasıdır. İslam, mensuplarını böyle mi eğitti? Nerede Müslümanların ırzlarını savunmak, faziletli ve salih insanları müdafaa etmek?.. Müslümanların, özellikle de alimlerinin ve salihlerinin ırzlarını savunmak unutulmuş bir farz ve terkedilmiş bir sünnettir. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem, İmam Ahmed ve Tirmizi'nin Ebu'd Derdâ radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyurmuştur: **"Kim kardeşinin ırzını savunursa, Kıyamet günü Allah da onun yüzünden ateşi uzaklaştırır."** İbni Ebi Şeybe'nin rivayet ettiği hadiste ise şöyle buyurur: **"Kıyamet günü Allah onu cehennem ateşinden korur."**

Allah için, başkalarının ırzları hakkında konuşmaktan zevk alan insanların bir çoğu bunu ne kadar da az yapmaktalar!.. Şüphesiz Allah onları bu yaptıklarından dolayı hesaba çekecektir.

Pusuda bekleyenlerin hançerleri ve öç almak isteyenlerin okları karşısında kardeşlerinin ırzını savunmak, Müslümanların göstermesi gereken bir cesarettir. İşte o zaman bu pis hastalık, bu ümmetin bedeninde yayılamaz ve bu amansız illet, Müslüman toplumlarda otağ kuramaz.

İslam Ümmeti!.. Bu tavırlar, ümmet gemisini fitne akımlarından ve musibet fırtınalarından korumak için önemlidir. Bu musibetler ve yeni gelişmeler birlik ve bütünlükten daha iyi bir şeyle karşılanamaz; bu sarsılmalar ve değişimler birlik ve bütünlükten daha iyi bir şeyle çözümlenemez. Düşman ancak çekişme ve ayrılık sonucu musallat olmuştur. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah ayrılık ve ihtilafın yolaçtığı kötülük çeşitleri hakkında şöyle der: "Birlik ve bütünlüğe ters düşmenin sonucu biri diğerine Allah rızasından başka bir şey için buğzeder ve düşmanlık eder, yine biri diğerini Allah rızasından başka bir şey için sever ve onunla dostluk kurar. Sonunda bazıları için olay dil uzatmaya, lanet etmeye, arkadan çekiştirmeye ve yüzüne karşı alay etmeye; bazıları için kavgaya ve silahlarla savaşa; bazıları için karşılıklı mücadeleye ve ilişkileri tamamen kesmeye kadar ulaşır. Öyle ki, bazısı bazısının arkasında namaz kılmaz. Bütün bunlar, Allah'ın ve Rasulü'nün haram kıldığı büyük işlerdendir." Ve yine şöyle der: "Allah'ın doğu bölgelerine Tatarları musallat etmesinin bir sebebi de, mezheplerde ve diğer bazı konularda aralarındaki fitneler ve çokça ayrılıklardır. Bütün o batılda taassup edenler, zanna ve nefsi arzularına tâbi olanlar, Allah'ın hidayetini terkedip hevâ ve heveslerine uyanlar kötülenmeyi ve cezayı haketmişlerdir. Müslümanların cemaatine ve bütünlüğe bağlı kalmak, dinin usullerindendir."

Ey Müslümanlar!.. Bunları söylerken, ümmetimiz belalarla ve musibetlerle dağlanmaktadır. Bu belalar ve musibetler karşısında tavırlar ve yorumlar birbirinden uzaklaşmakta, bunun sonucu ihtilaflar ve hatta düşmanlıklar ortaya çıkmaktadır.

İslam Ümmeti bu tehlikeli dönemeçte, birlikte hareket etmeye, söylem birliği yapmaya, saflarını birleştirmeye ve pusuda bekleyen düşmanlara fırrsat vermemeye muhtaçtır.

Filistin ve Mescid-i Aksâ topraklarındaki durum, Irak'ta yaşanan trajediler ve facialar duyarlı insanlara acı vermektedir. Allah'ın evleri ve ibadet mekanları dahi bunlardan kurtulamamıştır. Binlerce erkek, hatta kadınlar ve çocuklar ne hakla öldürülüyor?. Ne hakla katliamlar işleniyor, evler yıkılıyor, topraklar işgal ediyor ve ırzlar çiğneniyor?. Allah'ın selamı izzet ve direniş simgesi Felluce'ye olsun. Allah'ın izniyle, sonra kahramanlarının direnişiyle, özgürlük ve insan hakları iddiasıyla ortaya çıkan işgal güçleri ondan uzaklaşacaklardır. Ey Iraklı kardeşlerimiz!.. Sabredin!. Allah sizinledir. Yardım edenin az olduğu ve işgalin uzadığı bir zamanda sıkıntınızı gidermesini ve sizden bu musibeti kaldırmasını O'ndan dileriz. Tarih o işgalcileri tescil edecek ve bu yaptıkları halkların nefretini ve Allah'ın gazabını çekmekten başka bir sonuç vermeyecektir. Bütün bu söylenenler, duygusallığı alevlendirmek ve heyecanla hareket etmek değildir. Bilakis, açıklamaların ve tavırların birlikteliğine çağrıdır. Ey kardeşler! Sözlü ve fiili fitneden sakının! Allah hakkında bilgisizce konuşmaktan ve başa gelen belalar hakkında sonucuna bakılmadan verilen fetvalarla veya yapılan açıklamalarla Allah'ın adını kullanarak görüş bildirmekten ya da hassas durumlarda, amaçlarını anlamadan ve kurallarını bilmeden İslam'ın zirvesi olan cihad konusuna karışmaktan nefsinizi alıkoyun!.

İlim talebelerinin daha önceki konularda görüşlerine başvurdukları alimelere başa gelen musibetlerin sıcak konularında da başvurmalarına ne çok ihtiyaç vardır. Pusuda bekleyenlerin girmesine, fırsat kollayanların ve çıkarcıların içeri sızmasına yol açacak kapılar açmaktan sakınmalarına ne çok ihtiyaç vardır. Ayrıca; müçtehitlerin görüşlerine saygı duymaları, onlar hakkında güzel zan beslemeleri, hata ettiklerinde onları mazur görmeleri ve onların ırzını savunmaları gerekir. Bununla birlikte; ey Müslümanların zor zamanlarda birliğini ve bütünlüğünü isteyen! Müslümanların genel çıkarlarını gözetmek ve onlarla ilgilenmek daha önceliklidir. Maslahatların en yücesi bu şekilde gerçekleşir ve kötülüklerin en büyüğü bu şekilde uzaklaştırılır. Allah'tan, lütfu ve keremiyle dinine yardım etmesini, kelimesini üstün kılmasını, Müslümanları hak üzere birleştirmesini ve onların hallerini ıslah etmesini dileriz. Şüphesiz O; kendinden istenenlerin en hayırlısı ve kendinden ümit edilenlerin en cömerdidir.

Ey kardeşler!.. Toplumun düzenini ve mensuplarının birlik ve bütünlüğünü korumanın en önemli yollarından biri de, nefislerin tavır belirlerken adaletli olmak ve muhalefet anında insaflı davranmak üzere eğitilmesidir. **(Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adeletli davranmaktan alıkoymasın. Adaletli olun; bu, takvâya daha yakışandır.)** *(5/el-Mâide/8)* Ümmet; dindarlığının aslını korumak, şeriatın gereklerini yerine getirmek, Müslümanların hürmetini savunmak, kardeşlerin elinden tutmak ve düşmanlara fırsat vermemek için bu özelliği ön plana çıkarmalıdır. Bugünün dünyasında insafın neredeyse kaybolacak kadar az bulunduğu bilinen bir gerçektir. İmam Zehebi rahimehullah, kendi zamanında insaf azlığından şikayet ederek şöyle der: "Öyle bir vakitteyiz ki, kişi neredeyse insafla konuşamaz hale geldi. Allah'tan selamet dileriz. İnsaf azlığı akraba dahi olsalar kişiler arasındaki bağı kesmeye devam etmektedir. İnsaf ortadan kalkınca ve değersiz insanlar ve kendini beğenenler üste çıkmaya başlayınca iyilik yapanla kötülük yapan, haklı ile haksız, zalim ile mazlum eşit hale gelir. İnsanların fıtratında, başkalarının aleyhine de olsa, nefsi arzularının peşinden gitme ve çıkarları için çalışma vardır. Davud b. Yezid şöyle

der: Şa'bî rahimehullah'ın şöyle dediğini işittim: Allah'a yemin olsun ki, doksan dokuz kez doğruya isabet etsem ve bir kez hata etsem, o bir hatayı aleyhime sayarlar."

Bundan kurtulmanın yolu; Kur'an ve Sünnet'e sarılmak, dili arındırmak, gönlü geniş olmak, Müslümanların cemaatine bağlı kalmak, ihtilaf edebini iyi anlamak ve çokça dua etmektir.

Söylentilere ve saldırılara maruz kalan, yalan ve iftiraların ateşiyle dağlananlara gelince, buna sevinsinler ve asla canları sıkılmasın. Bilsinler ki bu, rasullerin ve nebilerin yoludur. Müslüman, musibetlerle imtihana maruz kalır. **(Bunu kendiniz için bir kötülük sanmayın; aksine o, sizin için bir iyiliktir.)** *(24/en-Nûr/11)* **(Bu iftirayı işittiğinizde erkek ve kadın mü'minlerin, kendi vicdanları ile hüsnüzanda bulunup da, "Bu apaçık bir iftiradır!" demeleri gerekmez miydi?)** *(24/en-Nûr/12)* Bununla birlikte, nefisler ıslah edilmeli ve daha iyiye sevkedilmelidir. İbnu'l Hanefiyye rahimehullah şöyle der: "Birlikte yaşaması kaçınılmaz olana, Allah kendisine bir kurtuluş ve çıkış nasip edene kadar iyilikle muamelede bulunmayan hikmetli bir insan değildir."
"Değersiz bir kavimle imtihan olursan",
"Zaruret onları idare etmeyi gerektirir";
"De ki: Ya Rabb! Lütfunu isteriz; zaman bizi",
"Her yöne sürükledi ve imtihanlar bizi sınamaktadır".

Sonra; nefisler, Allah'a güvenmekle ve iyimserlik duygularını üste çıkarmakla birlikte, mutlaka sabır ve tahammüle alıştırılmalıdır. Çünkü ancak meyveli ağaç taşlanır. Kardeşlerin kendine güvene, görüşlerde itidalli olmaya ve tavırları ölçülü bir şekilde belirlemeye ne çok ihtiyacı vardır. Bunun yanında, ümitsizliğe ve çaresizliğe kapılmaktan da sakınılmalıdır. Sonuçta ancak hak kalacak ve doğru olan anlaşılacaktır. **(Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır.)** *(13/er-Ra'd/17)*

Aşırılıklar, suçsuz insanlara ne kadar çok zarar verdi. Fakat sonunda, yıkılmış ve başarısız olmuştur. **(Kişi kazdığı kuyuya kendisi düşer.)** *(35/Fâtır/43)* Hükümleri genelleştirip insanlara rastgele hüküm vermekten sakınalım. Kıyamet gününe kadar bu ümmette hayır olmaya devam edecektir. Bu nedenle; zor durumlar yaşamış olsanız bile, daima olumlu ve iyimser olun. Çünkü sonuç güzel ve parlak olacaktır.

Hemen kötü zanda bulunmaktan ve yanlış anlayışla hareket etmekten sakın! Kardeşinin tavrını ve sözünü sonuçta en güzel anlamlara taşı! Kim kardeşinin ırzını savunursa, Allah da Kıyamet günü onu ateşten korur. Bu; İslam'ın sevgi ve barış, hoşgörü ve anlayış mesajıdır. Bu, bütün bir dünyaya mesajdır. Tâ ki bu dinin parlak yüzünü, insanlık için taşıdığı hayır ve güvenliği, kendisine çağırdığı huzuru kavrayabilsinler. **(Allah emrinde galiptir, fakat insanların çoğu bunu bilmezler.)** *(12/Yusuf/21)*

Sonra; seçilmiş Peygamber'e salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na çokça salât ve selamda bulunun!)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Gerçek Güç İnanç Gücüdür

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
Medine, 13.10.1425 Hicri

Şüphesiz sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabı ve yolların en hayırlısı, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kuvvetli mümin zayıf müminden daha hayırlıdır ve Allah'a daha sevimlidir. Her ikisinde de hayır vardır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

İnsanlardan bir çoğu kuvvetlilik ve zayıflığı belirlemede, maddi bakış açısından ve dünyevi ölçülerden hareket eder. Biri güçlülüğü ve zayıflığı zenginliğe ve fakirliğe göre değerlendirir. Diğeri güçlülüğü despotluk ve baskı, azgınlık ve haksızlık yapmaya göre belirler. Üçüncüsü, toplumda iyi bir yeri ya da yönetimde mevkisi olanın güçlü olduğunu düşünür. Dördüncüsü, güçlü olmada malına, çocuklarına ya da makamına dayanır. Beşincisi, gücünü hilekarlık ve sahtekarlık yapabilmekten ve yerine göre renkten renge girebilme özelliğinden alır.

Bütün bunlar gerçek kuvvet değildir. Bilakis gerçek kuvvet inanç ve ahlak kuvvetidir. İbadet ve âdâp, beden ve ilim, sanayi ve ticarette güçlü olmaktır. Gerçek kuvvet, insanın çabasını hayra yönelten ve onu rahmete sevk eden; kişiyi, Allah'ın kendisiyle haklıyı üstün kıldığı ve batılı boşa çıkardığı bir araç haline dönüştüren kuvvettir.

Kuvvetin en önemli unsurlarından biri de, inanç kuvveti ve iman sağlamlığıdır. Güçlü inanç sahibi, Allah'a iman eder ve O'na tevekkül eder. Nerede olursa olsun Allah'ın kendisiyle beraber olduğuna inanır. Kur'ân okuduğunu ve Allah'ı zikrettiğini görürsün.

İnanç kuvvetinin sırlarından biri de, kim olursa olsun hiç bir insanın, Allah'ın senin için yazdığı rızkı engellemeyeceğine ve yine Allah'ın senin için yazmadığı rızkı sana vermeyeceğine inanmandır. Böylece kul, yeryüzünün zenginlerine ve güçlülerine bağlı kalmaktan kurtulur ve Allah'ın sağlam ipine tutunur. Çünkü mutlak anlamda veren de O'dur, engelleyen de. O, rızık verendir, gerçek güç ve kuvvet sahibidir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, İbni Abbas radıyallahu anhuma'ya şöyle buyurur: **"Ey çocuk! Sana bir takım kelimeler öğreteceğim. Allah'ı (dinini) koru ki O da seni korusun. Allah'ı (dinini) koru ki O'nu karşında bulasın. İstediğinde Allah'dan iste ve yardım dilediğinde Allah'dan yardım dile. Bil ki, millet sana bir şeyle fayda vermek için toplansa Allah'ın senin için yazdığından başka bir şeyle fayda veremezler. Ve sana bir şeyle zarar vermek için toplansalar Allah'ın senin için yazdığının dışında bir şeyle zarar veremezler. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu."** Bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

İnancının gücü nedeniyle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh'a şöyle buyurur: "Nefsim elinde olana (Allah'a) yemin olsun ki, şeytan seninle gittiğin bir yolda karşılaşırsa, kesinlikle senin yolundan başka bir yola koyulur." Bu hadisi Buhari rivayet eder. Bu, Ömer radıyallahu anh için önemli bir fazilettir. Bu onun korunmuş olmasını gerektirmez, bilakis imanının güçlü olması nedeniyle şeytanın onu aldatacak bir yol bulamaması anlamındadır. Allah, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in güçsüzlüğünü güçlülüğe, azlığını çokluğa, fakirliğini

zenginliğe dönüştürmüştür. Tek başına bir fert iken ümmet olmuştur. Ümmi olduğu halde, milyonlara ilim öğretmiştir. Malı az olduğu halde, Allah'a imanıyla zenginlerin en zengini olmuştur. **(O seni yetim bulup da barındırmadı mı? Seni yol bilmez bulup yola iletmedi mi? Seni yoksul bulup zengin etmedi mi?)** *(93/ed-Duha/6-8)*

Güçlü mümin; musibetler ve belalar karşısında, Allah'ın kaza ve kaderine razı olarak sebat gösterir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bunu şu şekilde tasvir eder: **"Mü'minin işine hayret! Onun bütün işi hayırlıdır. Bu sadece mü'min için geçerlidir. Ona sevindirici bir şey isabet etse, şükreder ve bu onun için hayırlı olur. Ona üzücü bir şey isabet etse, sabreder ve bu onun için hayırlı olur."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

İbadette güçlü olmak; farzları devamlı eda etmekle, nafile ibadetleri yapmaya çalışmakla, hayırlarda yarışmak ve Allah'a yaklaşmakla olur. Güçlü mümin, elini helalden başkasına uzatmaz. Daima Allah'a itaatte ve O'nun rızasını gözeterek yaşar. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ayakları çatlayıncaya kadar namaz kılar ve gece namazını terk etmezdi. Sahip olduğu her şeyi Allah yolunda harcardı.

Ahlak ile güçlü olunur. İlk müslümanlar bazı ülkeleri, ordular hareket etmeden ve tahtlar sarsılmadan, ahlak kuvvetiyle fethettiler. Müslümanların bazısı ise bugün, çok miktarda bilgi topladığı halde ahlaktan yoksun kalmıştır.

Ahlak gücü imanın sağlamlığına delildir. Selam vermek ibadettir. Hastayı ziyaret ibadettir. Allah için bir kardeşi ziyaret etmek ibadettir. Kardeşinin yüzüne gülümsemen bir sadakadır.

Kolaylık ve darlık, sevinç ve hüzün anlarında, dost ve düşman, zengin ve fakir herkese ilişkide ahlaki açıdan sebat göstermek ve ilkelerin sağlam olması güçlülüğün bir göstergesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevketmesin. Adaletli olun, çünkü o, takvaya daha yakındır.)** *(5/el-Maide/8)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in savaşa gitmek isteyene verdiği öğütlerden biri de şudur: **"Çocuk, kadın ve yaşlı öldürmeyin!"** Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder.

Mekke müşrikleri, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e yapacaklarını yaptılar. Eziyet ettiler, itham ettiler, yalanladılar, yurdundan çıkardılar. Sonra, öldürmek için kılıçlarını çektiler. Seneler geçer ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Mekke'ye, Allah'a boyun eğmiş bir fatih olarak girer. Kendisine bütün bunları yapanlara sorar: **"Size ne yapacağımı zannediyorsunuz?"** Dediler ki: "Sen değerli bir kardeşsin, değerli bir kardeşin oğlusun." Bunun üzerine, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu**: "Gidin sizler serbestsiniz."** Şüphesiz bu ilkelerin zaferidir. Değerlerin sağlamlığının ve ahlaki gücün zaferidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kendi nefsi için intikam almaktan münezzehtir. Hadisi şerifte şöyle buyurulur: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın haramları çiğnenmesi hariç hiç kendi nefsi için intikam almadı. (Allah'ın haramları çiğnenirse) Allah için intikam alırdı."

Bugünün dünyasında, kişinin öfkeden boğazındaki damarlar şişer, gözleri kızarır, uykuları kaçar ve endişeye kapılır, kendi nefsi için intikam alıncaya kadar öfkesi dinmez. Fakat Allah'ın haramları çiğnenince hiç bir şey olmamış gibi davranır ve

kalbi rahatsızlık hissetmez. İrade gücü, heva ve hevesleri yanmakla ve şehvetlere hakim olmakla olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Keyfe, arzuya uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın.)** *(38/Sâd/26)*

Nuh aleyhisselam'ın hayatında; gece ve gündüz, gizli ve açık davetine devam ederken sahip olduğu azim ve irade gücünü görürsün. Gemiyi yaparken kavmi onun yanına uğrar. Alay ifade eden sözler söylerler. Bu onun azmini kırmaz ve iradesini zayıflatmaz. Çünkü o, Allah'ın yardımdan emindi ve O'nun vadine güveniyordu: **(Gemiyi yapıyordu, kavminden bazı ileri gelen gruplar, onun yanından gelip geçtikçe, onunla alay ediyorlardı. Nuh dedi ki: "Bizimle eğleniyorsunuz, biz de sizinle tıpkı bizimle eğlendiğiniz gibi alay edip eğleneceğiz. O perişan edici azabın kime geleceğini ve o sürekli azabın kimin başına ineceğini ilerde bileceksiniz.)** *(11/Hud/38-39)*
İbni Kayyım rahimehullah şöyle der: "Bil ki, Allah'a giden yolun aşamalarını bedeniyle değil, kalbiyle ve arzusuyla kat eder. Takva gerçekte kalplerin takvasıdır, azaların değil... Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bu böyledir; kim Allah'ın nişanelerine, kurbanlıklarına saygı gösterirse, şüphesiz o kalblerin takvasındandır.)** *(22/el-Hacc/32)* Ve şöyle buyurur: **(Elbette onların etleri ve kanları Allah'a ulaşmayacaktır. Ancak O'na sizin takvanız erecektir.)** *(22/el-Hacc/37)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise göğsünü işaret ederek şöyle buyurur: **"Takva işte buradadır."**

Zeki insan, az bir amel işlemesine rağmen kararlılık ve azimle, samimi bir niyetle bunlardan yoksun olan insanın çokça yorularak ve meşakkatli bir yolculukla kat ettiği mesafenin kat kat fazlasını kat eder. Çünkü azim ve sevgi meşakkati giderir ve yolculuğu hoş hale getirir. Allah Subhanehu ve Teâlâ'ya giden yolda yarışmak, himmet ve samimi rağbet ile olur. Sevgi ve himmet sahibi, hareket etmemesine rağmen çok amel sahibini kat kat geride bırakır. Himmette eşit olsalar, ameliyle onu geçer.

Zillet, çirkin bir şeydir ve kabullenmesi helak olmak demektir. Fakat doğru yerde kullanılırsa, güç ve izzet sayılır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İkisine de acıyarak tevazu kanatlarını indir. Ve şöyle de: "Ey Rabbim! Onların beni küçükten terbiye edip yetiştirdikleri gibi, sen de kendilerine merhamet et.")** *(17/el-İsra/24)*

Kuvvet, nefse sahip olmak ve kontrol altına almaktadır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Güçlü, güreşte güçlü olan değildir. Bilakis güçlü, öfke anında kendine sahip olandır."** Öfkeyi yutmak da bir kuvvettir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Öfkelerini yutarlar, insanları affederler.)** *(3/Âl-i Imrân/134)*

Bedeni kuvvetin elde edilmesi şeriat koyucunun hedeflerindendir. Bu nedenle; içki, leş ve domuz eti gibi pis yiyecek ve içecekler haram kılınmıştır. Bu nedenle İslam, bedenin eğitimine önem vermiştir. İslam, sağlık için tedavi olmaya teşvik ve hastalığın çaresini aramayı emretmiştir: **"Tedavi olun, çünkü Allah, bir hastalık hariç şifasını vermediği hiç bir hastalık koymamıştır."** Dediler ki: "Ey Allah'ın Rasulü, o hastalık nedir?" Şöyle buyurur: **"Yaşlanmak"** bu hadisi Tirmizi rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Rukane ile güreşti ve onu yendi. Bu onun müslüman olmasına neden oldu. Yine O'nun ok attığı, mızrak kullandığı, kılıç

kuşandığı ve ata bindiği sabittir. Bütün bunlar vücutları ibadete hazırlar. Hayırla meşgul eder ve haram olan şeylerden uzaklaştırır.

Bilgi, marifet ve meslek gücü iman, ahlak ve beden gücü ile birlikte olur. Kuvvet, işi ciddi olarak yapmaktadır. Bu da, tembelliği bir kenara bırakmakla ve uyuşukluğu üzerinden atmakla olur. Kuvvet; üretimi geliştiren, kaynağı artıran, bireylerin haklarını koruyan ve ümmeti liderlik ve yönetim gayesine ulaştıran ameldedir.

Bir takım insanlar, bu nasları yanlış yorumlayarak veya saptırarak gaflete düşmüşler ve kalkınmayı terk etmişlerdir. Böylece akıllar gerilemiş, düşünce dondurulmuş veyaşam durmuştur. Sonra birileri kalkıp dindarlığın gerileme sebebi olduğunu, şeriatın geri kalmaya yol açan etkenlerden olduğunu seslendirmiştir. Bu, dini bilmemek ve dinin öğretilerinden gafil olmak demektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem zayıflığa yol açacak her türlü etkenden ve zayıflık olgusundan Allah'a sığınır ve şöyle buyururdu: **"Allah'ım! Muhakkak ki ben, acizlikten ve tembellikten sana sığınırım."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

"Kuvvetli mümin, zayıf müminden daha hayırlıdır ve Allah'a daha sevimlidir. Hepsinde hayır vardır." Güçlü ve zayıfın her birinde, imanları nedeniyle hayır vardır. Belki mümin bedeni yönden zayıf olur. Belki bedeni cılız olur fakat düşüncesi ve kalemi güçlü olur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in "Hepsinde hayır vardır" sözü, buna işaret etmektedir.

Müslüman mutlaka güçlü olmalıdır. Tâ ki, İslam'ın onun için belirlediği nitelik gerçekleşsin ve iman destekleri kendisinde tamamlansın. Tâ ki, Müslümanlar zayıflıkları ve güçsüzlükleri nedeniyle insanlara fitne olmasın; Müslümanları yollarından alıkoymasınlar ve yemek yiyenlerin yemek kabına saldırdığı gibi onların üzerine saldırmasınlar.

Kul bütün bu sebepleri yerine getirmenin yanında Rabbini de unutmamalıdır. Engeller çoktur ve her an Allah'ın yardımına ve başarılı kılmasına ihtiyaç vardır. Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurulur: **(Kuvvet yalnız Allah'ındır.)** *(18/el-Kehf/39)*

Allah azze ve celle, Nuh aleyhisselam'ın, kavmi kendisini yalanladıktan ve kendisi bütün sebepleri yerine getirdikten sonra şöyle dua ettiğini bildirir: **(Bunun üzerine Rabbine: "Ben yenik düştüm, bana yardım et!" diyerek yalvardı.)** *(54/Kamer/10)* Yine Allah Teâlâ, Musa aleyhisselam'ın Firavun onların çocuklarını öldürmekle tehdit ettikten sonra kavmine şöyle dediğini bildirir: **(Musa, kavmine dedi ki: "Allah'ın yardımını ve lütfunu isteyin ve sabır gösterin. Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona mirasçı kılar. Sonunda kurtuluş müttakilerindir.")** *(7/el-A'raf/128)* Musa aleyhisselam, kavmine bir başka öğüdünde ise şöyle der: **(Musa dedi ki: "Ey kavmim! Siz gerçekten Allah'a iman ettinizse, O'na samimiyetle teslim olan müslümanlardan oldunuzsa artık O'na güvenin!")** *(10/Yunus/84)* Allah Teâlâ, Yusuf aleyhisselam'ın kadınların fitnesine maruz kaldığında şöyle dediğini bildirir: **(Yusuf dedi ki: "Ey Rabbim! Zindan bana, bunların beni davet ettikleri şeyden daha sevimlidir. Eğer sen, bu kadınların tuzaklarını benden uzak tutmazsan, ben onların tuzağına düşerim ve cahillik edenlerden olurum". Bunun üzerine Rabbi, onun duasını kabul buyurdu da ondan onların tuzaklarını bertaraf etti. Muhakkak ki O, evet O, hakkiyle işiten, hakkiyle bilendir.)** *(12/Yusuf/33-34)*

Alimlerin dediği gibi, Yusuf Suresi'nin bu ayetinden çıkarılacak yararlarından biri de şudur: Günaha yol açacak etkenlerin bulunduğu anda, kulun Allah'a sığınması, kendi gücüne ve kuvvetine güvenmemesi gerekir. Çünkü Yusuf aleyhisselam şöyle der: **(Eğer sen, bu kadınların tuzaklarını benden uzak tutmazsan, ben onların tuzağına düşerim ve cahillik edenlerden olurum.)** Yani; beni kendi nefsime bırakırsan, nefsimin bir kudreti yok. Senin gücün ve kuvvetinle olmadan, ona ne bir fayda, ne de zarar verme gücüne sahibim. Sen, kendisinden yardım dilenen ve kendisine güvenilensin. Beni kendi nefsime bırakma!

Sonra ey Allah'ın kulları! Hidayet elçisine salât ve selamda bulunun. Allah Kitabı'nda sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Gerçekten Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Zalimlerin Yaptıklarından Allah'ın Gafil Olduğunu Sanma

Şeyh Salah el-Budeyr
Medine, 20.10.1425 Hicri

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak imtihan için en iyi hazırlık ve düşmanla karşılaşma anında en geçerli tedbirdir. **(Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir.)** *(65/et-Talak/4)*

Ey Müslümanlar! Zaman değişir ve insanlar rahatsız olur. Bu kaza ve kaderden başka bir şey değildir. Rahatlığa kavuşup da şükredene ne mutlu! Darlığa düşüp de sabredene ne mutlu! Başına bir musibet gelip de ibret alana ne mutlu! Kişi tetikte olduğu yönden helaka uğrayabilir ve sakındığı yerden kurtulabilir.

"Belki sakındığın bir iş,"
"Razı olacağın bir iş getirir."
"Hoşlanılan onda görülmezken,"
"Hoşlanılmayan onda görülmüştür."

(Sizin için daha hayırlı olduğu halde, bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde, bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.) *(2/el-Bakara/216)*

Ey Müslümanlar! Allah dilediğini yapar. Dilerse, dilediğine dilediğini musallat eder. Bildiği hikmet üzere ve yazdığı kader gereği onu güçlendirmek ve muktedir kılmak, galip getirmek ve üstün kılmak için bunu yapar. Bu ya ceza ve azap olur, ya da arındırma ve imtihan olur. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Allah, kafirler için mü'minler aleyhine asla bir yol vermeyecektir.)** *(4/en-Nisa/141)* Kulların günah işlemesi, düşmanların musallat olmasına, belanın gelmesine, sefalet ve darlığın inmesine neden olur. Tevbe etmeyi terk eden, birbirlerine batılı tavsiye eden, kötülüğün yayılmasından ve günahların ortaya çıkmasından birbirlerini sakındırmayan hiç bir kavim yok ki, kendilerine zillet ve hüsran gelmiş olmasın! İbni Ömer radıyallahu anhuma'dan şöyle dediği rivayet edilir: **"Iyne (vadeli olarak satın alınanı aynı kişiye peşin olarak geri satmak) ile alışveriş yaptığınızda, ineklerin kuyruklarına yapışıp ziraate razı olduğunuzda ve cihadı terkettiğinizde Allah sizin üzerinize dininize dönünceye kadar kaldırmayacağı bir zillet musallat eder."** Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder.

Yine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey muhacirler topluluğu! Beş şey var ki; onlarla imtihan olursanız ve onlar başınıza gelirse, onlara ulaşmanızdan Allah'a sığınırım: Fuhuşun yayılıp açıkça ilan edildiği her kavimde mutlaka veba ve kendilerinden öncekilerde görülmemiş hastalıklar ortaya çıkar. Ölçü ve tartıda hile yapanlar mutlaka kıtlık, geçim sıkıntısı ve sultanın zulmünü yaşar. Zekatı vermeyenler mutlaka yağmurdan mahrum bırakılır. Şayet hayvanlar olmasa, hiç yağmur yağmaz. Allah'ın ahdini ve Rasulü'nün ahdini bozanların üzerine Allah, mutlaka kendilerinden olmayan bir düşman musallat eder ve onların elinde olanların bir kısmını alır. İmamları, Allah'ın Kitabı'yla hükmetmeyenlerin arasına Allah mutlaka düşmanlık atar."** Bu hadisi Hakim ve Beyhaki rivayet eder. Hadiste bildirilenin aynısı

gerçekleşmiştir ve insanların efendisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ne doğru söylemiştir.

İşte zalim güçler... Evleri ve diğer gayri menkulleri işgal ettiler. Gizli bir düşmanlıkla birçok ülkede ve bölgede toprakları ve mukaddes mekanları ele geçirdiler. İçinde buğuz ve hainlik olduğu halde ıslah görüntüsü verdiler. Kin ve düşmanlıklarını gizleyerek halklara yardım ettiklerini öne sürdüler. Ülkeleri özgürlüğüne kavuşturma vaatlerinin, yoketme ve işgal anlamına geldiğini ortaya çıkardılar. İşte onlar baskı uyguluyorlar ve toprakları gasp ediyorlar. Irz ve namus çiğniyor; kin ve düşmanlıkla, intikam alırcasına savaşıyorlar. Yalan-dolanla anlaşmaları ve verilen sözleri çiğniyorlar. Tarih, İslam'ın tertemiz topraklarında yapılan çirkin düşmanlık ve aşağılık zulüm manzaraları gibi kapkara bir manzara daha tescil etmeyecektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne doğru buyuruyor: **“Yemek yiyenlerin birbirlerini yemek kabına çağırdığı gibi, neredeyse milletler her ufuktan size karşı birbirlerini çağırır.”** Hadisi nakleden sahabi şöyle der: Dedik ki: “Ey Allah’ın Rasulü! O gün bu, azlığımızdan mı olacak?” Şöyle buyurdu: **“Hayır; siz o gün çok olacaksınız fakat selin taşıdığı çör-çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanınızın kalbinden korkuyu alacak ve sizin kalbinize “vehn” koyacak.”** “Vehn nedir?” dediler. **“Dünya sevgisi ve ölümden hoşlanmamak”** buyurdu. Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Şerefin değeri yüksek ve izzetin masrafları ağırdır. Milletler ancak bireylerin cihadıyla yaşar ve mensuplarının fedakarlığıyla zafere ulaşır. Toprakları düşman tarafından işgal edilmiş ve kutsal mekanları zalimler tarafından çiğnenmişken düşmana itaate ve boyun eğmeye, teslim olmaya ve işbirliğine yönelen bir millette hayır yoktur. Vatanlar ancak fedakarlık ve kurban vermekle korunur. Kutsal mekanlar ancak cihat ve direnişle korunur. Devletler ve asaletler ancak izzet ve şeref üzerine kurulur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim malı uğruna öldürülürse o şehittir. Kim kanı uğruna öldürülürse o şehittir. Kim dini uğruna öldürülürse o şehittir. Kim ailesi uğruna öldürülürse o şehittir."**

Ey Müslümanlar! Zulmü zevalini haber verirken ve küstahlığı yenilgisini müjdelerken, azgın, zalim ve zorba düşman nereye kadar gidecek? Helak onu her yönden kuşatmakta, ölüm onu her yerde arayıp bulmaktadır. Her an ona mazlumun duası isabet etmektedir. Zalim, aşağılanmış ve umutları boşa çıkmış bir şekilde kuyruğunu sürüyecek gidecek, yenilgiye uğramış bir şekilde evine dönecektir. Diktatörlere olduğu gibi bütün despot ve zalim güçlere caydırıcı bir örnek ve iyi bir ders olacaktır. Gücüne olan aşırı güveni onu sonuna doğru götürmektedir. Şaşkınlığı, ölümünü daha da yaklaştırmaktadır. Büyüklenme sarhoşluğu onu helake itmektedir. Allah, haddi aşanlara ve büyüklenen canilere belli bir süre tanır, azgınlık yapan zalimleri bu süre sonrası beklemedikleri şekilde cazalandırır. Zalimin ve azgının bir atağı ve saldırısı vardır. Fakat bu zamanla etkisini kaybeden ve yenilgiye uğrayacak bir saldırıdır. Kafirlerin her galibiyeti, aşağılık, kötü son ve ziyan ile bitecek bir mühlet vermedir. **(İnkar edenler sanmasınlar ki, kendilerine mühlet vermemiz onlar için daha hayırlıdır. Onlara ancak günahlarını artırmaları için fırsat veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.)** *(3/Âl-i Imrân/178)* **(Ayetlerimizi yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden yavaş yavaş helake götüreceğiz. Onlara mühlet veririm; (ama) benim cezam çetindir.)** *(7/el-A'raf/182-183)*

Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **“Allah zalime mühlet verir, sonunda onu tuttuğunda asla bırakmaz.”** Sonra şu ayeti okur: **(Rabbin haksızlık eden memleketleri yakaladığında, O’nun yakalayışı işte böyledir. Şüphesiz O’nun yakalaması pek elem vericidir, pek çetindir.)** *(11/Hûd/102)* Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah dilerse, onların hepsini helak eder, ellerini-kollarını bağlar ve güçlerine son verir. Tuzaklarını başlarına geçirir. Onları, insanların konuştuğu geçmişte kalmış bir olay haline getirir. Onları mahvedip yok eder. Allah'ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir. Mülkü daha geniş ve hakimiyeti daha büyüktür. Tedbiri daha geçerli ve emri daha kesindir. **(Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı.)** *(47/Muhammed/4)* Ne öne geçebilirler, ne de Allah'ın azabından kaçabilirler... Fakat bütün bunlar imtihanın tamamlanması içindir. **(Tâ ki Allah, iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şahitler edinsin.)** *(3/Âl-i İmran/140)*

Kim Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in dininin zafere ulaşmayacağını ve şeriatının üstün gelmeyeceğini zannederse, kötü bir zanda bulunmuş ve aslı olmayan bir şeye inanmış olur. Allah'ın dini galip gelecek ve düşmanı yenilecektir. Temim ed-Dari radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Bu din, gecenin ve gündüzün ulaştığı yere ulaşacaktır. Allah; bir azizin izzetiyle veya bir zelilin zilletiyle, Allah’ın İslam’ı üstün kılacağı bir izzetle ve kafiri zelil kılacağı bir zilletle, yerleşik ya da göçebe herkesin evine bu dini mutlaka sokacaktır."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir**: "Bu din, Müslümanlardan bir grubun onun yolunda savaşması ile, Kıyâmet kopana kadar ayakta kalmaya devam edecek."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar! Yüce Allah'ın dinine dönmeden, inancın gereklerine ve şeriatın kurallarına sarılmadan, bozgunculukla savaşmadan ve aşikar kötülüklere son vermeden, gönüllü faaliyetleri, iyiliği emreden ve kötülükten sakındıran insanları güçlendirmeden, batılılaşma hamlelerine karşı koymadan, ahlaki çözülme belirtilerinden toplumu korumadan, kötülük kaynaklarını ve nefislerde fitneyi harekete geçiren etkenleri kurutmadan, İslam dinine ve Allah'ın emirlerine tamamen teslim olmadan, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluna samimiyetle uymadan üstünlük ve zafer elde etmek, belaları ve azabı def etmek mümkün değildir. **(İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır.)** *(6/el-En'am/82)*

Ey açıkça günah işleyenler ve kötülük yapanlar! Ey kötülüklerini ve işledikleri haramları ilan edenler! **(Size ne oluyor ki, Allah'a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz?)** *(71/Nûh/13)* Size ne oluyor da, Allah'ın büyüklüğüne aldırmıyor ve O'na saygı duymuyorsunuz? Size ne oluyor da, Allah'ın hakkını tanımıyor, lütfuna ve nimetine şükretmiyorsunuz? Size ne oluyor da, Allah'ın azabından ve intikamından korkmuyorsunuz? El-Cebbar olan Allah'tan korkmuyor musunuz? Cehennem ateşinden korkmuyor musunuz?

Size ne oluyor da, tevbe etmiyor ve ders almıyorsunuz? Size ne oluyor da, sonunda Allah'a dönecekken ve huzurunda duracakken, amellerinize göre cezalandırılacakken, kusurlarınızın hesabına çekilecekken ve ihmalinize pişman olacakken kaygı

duymuyor ve korkmuyorsunuz? Ölüm gelmeden önce tevbe ederek ve samimi bir dönüş yaparak kendinizi kurtarın! **(Size azap gelip çatmadan önce Rabbinize dönün, O'na teslim olun, sonra size yardım edilmez. Siz farkında olmadan, ansızın başınıza azap gelmezden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline (Kur'ân'a) tâbi olun.)** *(39/ez-Zümer/54-55)*

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! O'nun mağfiretini ve rızasını kazandıracak, keremine ulaştıracak ve cennetine girmeyi sağlayacak sebeplere sarılın! **(Allah, takva sahiplerini kurtuluşa erdirir. Onlara hiçbir fenalık dokunmaz. Onlar mahzun da olmazlar.)** *(39/ez-Zümer/61)*

Ey Müslümanlar! Şikayet etmede söylenecek en güzel söz, Mevla azze ve celle'den belayı gidermesini dilemektir. Bela dalgalarını dua ve yakarışla geri çevirin. Allah azze ve celle için duadan daha değerli bir şey yoktur. İnsanların en acizi, dua etmekten aciz olandır. Kaderi ancak dua geri çevirir. Bu nedenle, çokça dua edin ve yakarışta bulunun. Şüphesiz Allah, dua edenin duasını işitir. Kendisine yakaranı ve seslenenin yakarışını görür. Kim samimiyetle yalvararak Allah'tan isterse, Allah onun sıkıntısını giderir, onu korur ve ona yeter. İstediğini ve arzu ettiğini ona verir. İslam, İslam ülkeleri ve Müslümanlar için ellerinizi açarak Allah'a yalvarın ve samimiyetle O'na dua edin. Allah'ım!.. İslam'ı ve Müslümanları aziz / üstün kıl...

Hakkın Kaybolması ve Batılla Karıştırılması Fitnesi

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 20.10.1425 Hicri

Kendime ve sizlere öğüdüm, Allah Subhânehu'dan hakkıyla korkmaktır / takvâdır ve yaptığımız ve terkettiğimiz şeylerde O'nu gözetmektir. Çünkü takvâ ile Allah dostluğu gerçekleşir ve müjde elde edilir. **(Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de. Onlar, iman edip de takvâya ermiş olanlardır. Dünya hayatında da, ahirette de onlara müjde vardır.)** *(10/Yunus/62-64)*

Ey Müslümanlar!.. Çağımızdaki Müslüman toplumların çoğunun başında bulunan fitnelerin en büyüklerinden biri de, hakkın kaybolması ve batılla karıştırılmasıdır. Hakkı ortaya koymada ve batıl önünde hakkı desteklemede doğru ve açık bir dini otoritenin olmamasıdır. Fakirlik korkusuyla ve şüphelerin veya nefsi arzuların etkisi altındaki yorumlarla hakkı saptırmadan, Allah'ın Rasulü'ne indirdiği şekilde ortaya çıkmasını sağlayacak bir dini otoritenin bulunmamasıdır. Çünkü bunlar, Müslüman toplumlarda İslam'ın görüntüsünün ve özünün iki tür tehlikeyle karşı karşıya kalmasının ana nedenleridir.

Bu tehlikelerden birincisi; İslam anlayışının bozulması tehlikesidir. Sabit değerlerinin ve mefhumlarının, doğruya yanlış karıştırılarak bozulmasıdır. Dışarıdan gelen yabancı düşüncelerin asil ve köklü düşüncelere karışmasıdır. Bu çarpık anlayış konusunda insanlar kendi konumlarına hakim oluncaya kadar böyle devam edecek, hakka gerçek payını verecek uygun bir fırsatın gelmesi ümidi gönüllerinde canlı kalacaktır. Onlar bu beklemeleri sırasında, dindarlıklarındaki kusur ve iyiyi kötüye karıştırmaları nedeniyle yaptıklarının İslam olduğuna inanacaklardır. Kendilerini hak yola dönmeye ve Allah'ın indirdiği haliyle ölümsüz şeriata tutunmaya çağıran sesler yükselir yükselmez, onların davetini reddedecekler ve onları gericilikle, katılıkla, nasların ruhuna inmeden zahirine sarılmakla itham edeceklerdir. Batılı hak kisvesi altında sunmaya çalışan ve gerçeği söylemeyip gizleyenler bunu öne sürmektedirler. Nasihat edenlerin nasihatlari karşısında, sanki lisan-ı halleri Allah Teâlâ'nın şu kavlini dile getirmektedir: **(Onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın!" denildiğinde; "Biz ancak ıslah edicileriz" derler. İyi bilin ki, onlar ortalığı bozanların ta kendileridir, fakat anlamazlar.)** *(2/el-Bakara/11-12)*

Bu sözümüzü, İbni Mes'ud radıyallahu anh'ın bu ayet hakkındaki şu sözleri desteklemektedir: "Küçükleri büyüten, büyükleri ihtiyarlatan ve adet edindiğiniz bir fitne sizde yerleşip de, bir gün bu durum değişince, "Bu kabul edilemez bir şey!" denildiğinde haliniz nasıl olacak?" Derler ki: "Bu ne zaman olacak?" Bunun üzerine İbni Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Güvenilir insanlarınız azaldığı ve emir sahipleriniz çoğaldığı, fıkıh alimleriniz azaldığı ve Kur'an-ı sadece okuyanlarınız çoğaldığı, dinin dışındaki ilimlerde anlayışınızın ilerlediği ve ahiret ameliyle dünyalık elde edilmek istendiğinde olacaktır."

İkinci tehlikeye gelince; bu karıştırmanın ve saptırmanın Müslümanlar'ı yeniden bir araya gelmenin oldukça zorlaşacağı bir parçalanmaya götürmesidir. Çünkü her grup kendine has metodunun olduğunu öne sürecek, birleşmeleri mümkün olmayan paralel çizgiler misali, birbirinden farklı şekillerde İslam'a bağlılıklar ortaya çıkacaktır. Hatta bizler bu gibi nedenlerle; kuzey İslam'ı, güney İslam'ı, doğu İslam'ı

ve batı İslam'ı gibi kavramların ortaya çıktığını göreceğiz. Oysa İslam, tek bir şeriattır ve başka rengi olmayan tek bir boyadır. Bütün bunlar, kafaları karıştırmaktır ve doğruları saptırmaktır ki bu saptırma, büyük orduların yapamadığı yıkımı yapar.

Temiz ve takvâlı İslam toplumu, arınmış bir metoda ve açık bir hedefe sahip olan toplumdur. Yönetimde, fetvada, eğitim ve öğretimde , kişisel ve toplumsal ilişkilerde temiz kalpli insanların varolduğu toplumdur. Allah'ın koyduğu kurallardan hiç birinin geri plana atılmadığı, karmaşa ve pazarlık ortamında zorlamalara maruz kalmadığı ve İslam'a bağılılığın kapsamlı olduğu toplumdur.

Raşid hilafetlerin tarihini inceleyen o dönemin gerçekleri saptırma ve batılı hakla örtme tehlikesinden arınmış, şeriatın her yönüyle ilişkide hile ve oyunlardan uzak olduğuna kesin karar verir. Bu nedenle onlar yarışta öne geçmiş ve dünyada geniş bir hükümranlık elde etmişlerdir. Bu öncelikle Allah'ın onlara lütfu ve daha sonra, gizli ve aşikar hallerinde doğru olmayı benimsemeleri nedeniyledir. Bununla birlikte onlar, birer peygamber değillerdi. Bizim şeriatımızdan başka bir şeriat üzerinde de değillerdi. Bugün okuduğumuz Kur'an'dan başka kitapları, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinden başka sünnetleri de yoktu. Fakat Allah'a ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e samimi imanları vardı ve yaşantıları bu imanı doğruladı. Gerçekleri saptırarak ve batılı hak örtüsü altına gizleyerek Rablerini ve saf insanları aldatmaya kalkışan ve bunu yaşam biçimi olarak görenleri kötüleyen Rableri'nin Kitabı'ndan ders aldılar: **(Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Halbuki sırf kendilerini aldatırlar da farkına varmazlar.)** *(2/el-Bakara/9)*

Şüphesiz Allah azze ve celle'nin Kitabı, gerçekleri saptırmayı ve batılı hakla gizlemeyi meslek haline getirenleri kötüleyen ayetlerle doludur. Allah Subhânehu ve Teâlâ, Kitap ehlinden bazılarının, aralarında daha çok rağbet görmek ve onlara karşı şefkatli görünmek için kavimlerini ve halklarını aldatmalarını ayıplayarak şöyle buyurur: **(Bunların bir de ümmî (okuma yazması olmayan) kısmı vardır, kitabı bilmezler, ancak birtakım kuruntu yığınına, boş saplantılara kapılır ve zan içinde dolaşır dururlar. Artık o kimselerin vay haline ki, kendi elleriyle kitap yazarlar da sonra biraz para almak için "Bu, Allah katındandır" derler. Artık vay o elleriyle yazdıkları yüzünden onlara, vay o kazandıkları vebal yüzünden onlara!..)** *(2/el-Bakara/78-79)*

Kur'an'ın başka bir yerinde, Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurur: **(Kitap ehlinden öyle bir güruh da vardır ki, siz onu kitaptan sanasınız diye, dillerini kitaba doğru eğip bükerler. Halbuki o, kitaptan değildir. "Bu, Allah katındandır" derler; oysa o, Allah katından değildir. Allah'a karşı, kendileri bilip dururken, yalan söylerler.)** *(3/Âl-i Imrân/78)* Ve şöyle buyurur. **(Hakk'ı batıla karıştırıp da, bile bile hakkı gizlemeyin.)** *(2/el-Bakara/42)* Bu kötülemeyi, yine başka bir ayetle şu şekilde pekiştirir: **(Ey kitap ehli! Niçin hakkı batıla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?)** *(3/Âl-i İmrân/71)*

Gerçekleri güzlemek, batılı hak gibi göstermek, hilekarlık ve oyunbazlık yapmak, toplumun fertleri arasında yaygınlaşınca onları helaka sevkeder ve deniz dalgaları gibi dalgalandırır. Bu ise; Allah'ın gazabına uğrayan ümmetin (Yahudiler'in) ve sapıklıkta olan ümmetin (Hristiyanlar'ın) sıfatlarındandır.

Ey Müslümanlar!.. Gerçekleri gizlemek ve batılı hak kisvesine büründürmek, batılı hak suretinde göstermek, kötüyü iyi ve şerri hayır olarak sunmaktır. Bu tehlikeli

konuda bilinen, hakka batıl kisvesi giydirmeye alışan insanın, batılını ortaya çıkaracak hakkı gizlemek zorunda kaldığıdır. Çünkü hakkı açıklasa, alıştığı batıl yokolacak. Bu durum, yenilik ve toplumları çağdaş uygarlık seviyesine çıkarma hamlesi adı altında ortaya atılan batılılaşma tezleri, buna hizmet eden tüm yorumları ve şüpheleri toplayıp getirme ve açık nasları eğip bükme çabaları karşısında insanlardan bir çoğunun aklına gelmeyen bir gerçektir.

Selef alimlerinden bazıları şöyle der: "Şüphesiz ki hakka batıl kisvesi giydirilince, bunu yapan batılı hak suretinde göstermiş ve biri doğru, diğeri batıl iki anlama gelen bir söz söylemiş olur. İşiten kişi, onun doğru anlamı kasdettiğini sanır fakat gerçekte kasdettiği, batıl anlamdır."

Sonra; gerçekleri gizlemenin ve batıla hak elbisesi giydirmenin bir çok yolu vardır. Bunu yapanlar tek bir yola bağlı kalmamaktadırlar. Aynı zamanda onlar, belki de bunun bütün yollarını en iyi şekilde bilmemektedirler. Bu nedenle bazıları bozuk yorumlara, çıkarlarına ve eğilimlerine yarayan ve anlamı açık olmayan şer'i naslara yönelerek, onları hakla batılı birbirine karıştırmada kullanırlar. Allah, bu sıfata sahip olanları kötüleyerek şöyle buyurur: **(Kalblerinde kaypaklık olanlar, sırf fitne çıkarmak için, bir de kendi keyflerine göre te'vil yapmak için onun müteşabih olanlarının peşine düşerler. Halbuki onun te'vilini Allah'dan başka kimse bilmez.)** *(3/Âl-i Imrân/7)*

Allah'ın kulları!.. Bu tehlikeli yol, hevâ ve heves ehlini ve sapıklık ve şehvet ehlini etkilemekle kalmaz. Bilakis, kim olursa olsun ilminde, hükmünde ve ilişkilerinde dünyayı ahirete tercih eden herkesi etkiler.

İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "İlim ehlinden dünyayı tercih eden ve seven, fetvasında ve hükmünde mutlaka Allah adına hak olmayanı söyler. Çünkü Rabb Subhânehu'nun hükümleri, çoğunlukla insanların arzularına ters gelir. Özellikle de, yönetim ehlinin. Alim ve hakim yönetimi seviyorlarsa ve nefsi arzularına uyuyorlarsa, bu onlar için ancak karşılığı olan hakkı uzaklaştırmakla mümkün olur. Özellikle de konu hakkında şüphesi varsa, şüpheye şehvet karışırsa, nefsi arzuları harekete geçer, doğru gizli kalır ve hak görünmez olur."

Bu etki alimi ve hakimi bu noktaya götürüyorsa, gazeteciler, düşünürler, siyasiler ve teorisyenler üzerinde nasıl etki yapar dersiniz? Şüphesiz etkisi daha derin olur. Lâ havle velâ kuvvete illâ billah!..

Sonra; gerçekleri gizleyen ve batıla hak kisvesi giydirenler çok daha tehlikeli bir yolu seçebilirler. Hakkı batılla karıştırmasalar bile, hakkı gizleyip insanlara göstermeyebilirler. Ayrıca onlar, hakkı gizlemek ve açıklanmasının tehlikeli olduğunu göstermek için kendilerince deliller ve şüpheler getirirler. Hakkın açıklanmasının getireceği yararları küçümseyerek yol açabileceği kötülükleri büyütürler. Çünkü batıla hak elbisesi giydirmek ve hakkı gizlemek birbirinden ayrılmayan olaylardır.

Şeyhulislam İbni Teymiye rahimehullah şöyle der: "Hakkı gizleyen, onun yerine bir batıl koymaya ve hakkı batılla örtmeye ihtiyaç duyar. Bu nedenle Kitap ehlinden olup da Allah'ın indirdiğini gizleyen herkes, mutlaka bir batıl göstermek zorunda kalmıştır."

Allah, bu yola koyulanları tehdit ederek şöyle buyurur: **(İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayetin kendisi olan âyetleri insanlar için biz kitapta**

açıkladıktan sonra gizleyenler var ya mutlaka onlara Allah lanet eder. Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler.) *(2/el-Bakara/159)*

Sahih hadiste, Ebu Hureyre radıyallahu anh'ın "Allah'ın Kitabı'ndaki bir ayet olmasaydı, hiçkimseye bir şey rivayet etmezdim" dediği ve sonra yukarıdaki ayeti okuduğu bildirilir. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ise, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu bir çok kanaldan rivayet edilir: **"Kime bir bilgi sorulur da o bilgiyi gizlerse, Kıyamet günü ateşten bir gem ile kendisine gem vurulur."**

Üzerimize düşen görev, ey Allah'ın kulları, Allah'ın şeriatına teslim olmaktır. Şüphesiz o, içinde karışıklık ve sahtekarlık bulunmayan ölümsüz şeriattır. O, her zaman ve mekan için geçerlidir. Ümmetin üstünlüğü ancak onunladır. Müslümanların geri kalması ve ziyanı da, ondan uzaklaşmaları ve onun yolundan sapmaları ölçüsünce olur.

Bize düşen görev, ey Müslümanlar, şeriatı geri plana itmek isteyen asılsız tezlere ve süslü sözlere kanmamaktır. Ayrıca; saptırma kasırgaları ve gerçekleri gizleme fırtınalarına karşı Müslüman'ın yapması gereken, ilimde derinleşenlerin bu tür saptırıcı fitneler ve Allah'ın şeriatında şüphe uyandırma çabaları karşısında söylediği ve Allah'ın bu nedenle kendilerini övdüğü şu sözü söylemektir: **("Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındandır. (Bu inceliği) ancak akıl sahipleri anlar. Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidayetten sonra kalblerimizi haktan saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz ki sen, bol ihsan sahibisin.")** *(3/Âl-i İmrân/7-8)*

Sonra; bilin ki, Allah Teâlâ'nın **(Hakk'ı batıla karıştırmayın ve bile bile hakkı gizlemeyin)** *(2/el-Bakara/42)* kavli hakkında bazı müfessirlerin hoş bir açıklaması var ki, bu açıklama şu şekildedir: Başkasını saptırma ve doğruyla yanlışı birbirinden ayıramamasını sağlamak, ancak iki yolla gerçekleşir. O kimse daha önceden hakkın delillerini duymuşsa, onu saptırmak ancak o delilleri karıştırarak anlaşılmaz hale getirmekle olur. Şayet o kimse hakkın delillerini daha önce işitmemişse, bu kez onu saptırmak, o delilleri kendisinden gizlemek ve onlara ulaşmasını engellemekle olur. Allah Teâlâ'nın **(Hakkı batıla karıştırmayın)** kavli, ilk yola, yani delilleri karıştırmaya işarettir. **(Hakkı gizlemeyin)** kavli ise, ikinci yola, yani kişinin delillere ulaşmasını engellemeye işarettir. Bu iki yol da belâdır.

Allah'ın kulları!.. Hakla batılı birbirine karıştırma, hak yolu ve batıl yolu ya da ikisinden biri bilinmediğinde gerçekleşir. Ömer el-Fârûk radıyallahu anh şöyle der: "Cahiliyeyi bilmeyenler İslam'da yetiştiği zaman İslam'ın bağları düğüm düğüm çözülür." Onun şu meşhur sözü bu noktadan hareketle yayılmıştır: "Sahtekâr değilim, fakat sahtekâr da beni aldatamaz."

Müslüman'a düşen görev, Rabbi Subhânehu ve Teâlâ'dan korkması ve dininde basiret üzere olmasıdır. Allah ayetlerini ona ancak suçluların yolu belli olsun diye açıklamıştır.

Yaygara ve hakkı batılla karıştırma çoğalınca, seviyesiz insanlar geneli ilgilendiren konularda konuşup insanlar iyi ve kötü sözü birbirine karıştırınca hidayet talep etmek ve bu saptırmalardan korunmak için Allah Subhânehu ve Teâlâ'ya yönelmekten başka bir yol yoktur. Sahih-i Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in gece namazına şu dua ile başladığı rivayet edilir: **"Allah'ım!.. Cibrîl ve Mîkâil'in Rabbi!**

Görünmeyeni ve görüneni bilen! Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde kulların arasında sen hüküm verirsin. Hakta anlaşmazlığa düşüldüğünde, izninle beni doğruya ilet. Şüphesiz sen, dilediğini doğru yola iletirsin."

İbnu'l Kayyım rahimehullah, hocası İbni Teymiye'nin bu gibi zor durumlardaki tutumunu anlatarak şöyle der: "Meseleler içinden çıkılmaz hale gelip zorlaşınca, Şeyhulislam (İbni Teymiye) rahimehullah'ın onları bırakıp hemen tevbe ve istiğfara yöneldiğini, Allah'tan yardım dilediğini ve O'na sığındığını, O'ndan doğruyu kendisine göstermesini ve rahmet hazinelerini kendisine açmasını dilediğini gördüm. Genelde, çok geçmeden kendisine ardarda ilahi yardımlar ve futuhât gelirdi."

Allah'tan korkan ve azabından sakınan kimsenin, çeşitli hilekarlık ve sahtekarlıklarla Allah'ın haramlarını helal kılmaktan sakınması gerekir. Ortaya koyduğu sözlü ve fiili hile ve tuzakların kendisini Allah'tan kurtaramayacağını bilmelidir. İnsanların zayıf düşeceği, dağların ufalanıp savrulacağı, korku verici şeylerin ardarda geleceği, âzâların şahitlik edeceği bir günün varlığını bilmelidir. Sahiplerinin Allah'a, Peygamberi'ne ve Kitabı'na karşı kalplerinde taşıdıkları samimiyet nedeniyle, kalplerinin barındırdığı iyilik, doğruluk ve ihlas nedeniyle bir takım yüzlerin ağaracağı; sahiplerinin kalplerindeki hilekarlık, sahtekarlık ve yalan-dolan nedeniyle de bir takım yüzlerin kararacağı bir gün olduğunu bilmelidir. İşte o gün hilekârlar, gerçekte kendi kendilerini aldatmakta olduklarını ve dinleriyle oyun oynadıklarını anlarlar. **(Böylece, her kentte ileri gelenleri, oranın suçluları yaptık ki, orada hileler çevirsinler. Halbuki bunlar, kötülüğü başkasına değil kendilerine yapıyorlar da farkına varmıyorlar.)** *(6/el-En'âm/123)* **(Âyetlerimiz hakkında doğruluktan ayrılıp inkâra sapanlar bize gizli kalmazlar. O halde ateşe atılacak olan mı daha hayırlıdır, yoksa kıyamet günü güven içinde gelecek olan mı? İstediğinizi yapın. Şüphesiz ki Allah, yaptığınız şeyleri hakkıyla görür.)** *(41/Fussilet/40)*

Sonra; insanların en hayırlısı ve beşeriyetin en şereflisi, havzın ve şefaatin sahibi Muhammed b. Abdullah'a salât ve selamda bulunun. Allah; ilk önce kendi ismini, ikinci olarak kendisini tesbih eden melekleri ve üçüncü olarak da sizleri zikrettiği bir emirde şöyle buyurur: **(Gerçekten Allah ve melekleri Peygamber'e salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

İşleri En Çok Ziyana Uğrayanlar

Şeyh Üsame Khayyât
Mekke, 27.10.1425 Hicri

Ey Allah'ın kulları!..Allah'tan hakkıyla korkun ve büyük-küçük tüm amellerinizden hesaba çekileceğinizi unutmayın!.. **(Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür.)** *(99/ez-Zilzâl/7-8)*

Ey Müslümanlar!.. Yapılan amelin ziyana uğramasından sakınmak ve gayretlerin yanlış yola sapmasından hoşlanmamak, akıl sahibi insanların metodudur ve Allah'ın ilimde derinleşmiş kullarının yoludur. Onunla Rablerine giden yolu ararlar. Rablerinin katındakine ulaşmak, O'nun seçkin kullarının ve dostlarının yanında cennetine girmek isterler. Çünkü onlar, kişinin mutluluğunun Allah'ın onu hakka ulaşmada, doğru yola bağlı kalmada ve hatalardan kurtulmada başarılı kılmasıyla mümkün olduğunu bilirler. Basiret üzere Allah'a ibadetle, Kitabı'nda indirdiği şeriatıyla ya da Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiği ile O'na yaklaşarak doğru yolda yürümekle ve yanlışa düşmemekle olduğunu bilirler. Bu; kulu işleri en çok ziyana uğrayanların zümresine katılmaktan korur. Allah Sübhânehu, onların hallerini ve gerçek yüzlerini bizlere şöyle bildirir: **(De ki: Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildireyim mi? (Bunlar;) iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir.)** *(18/el-Kehf/103-104)*

Allâme İbni Cerir rahimehullah onları şu şekilde tanımlar: "Hangi din ehlinden olursa olsun, yaptığının doğru olduğunu, bu fiiliyle Allah'a itaat ettiğini ve O'nu razı ettiğini zanneden fakat bu fiiliyle Allah'ı kızdıran ve iman yolundan sapan kimsedir." Allâme İbni Kesir rahimehullah da bunun benzerini söyler.

Bu, dünya hayatında başarısız olan böylelerinin halini anlatan Rabbani bir anlatımdır. Onlar bu başarısızlıklarına rağmen, yaşantılarına uymayan ve amelleri tarafından tasdik edilmeyen bir inançla kendilerini kandırmaktadırlar.

Gayretlerin sapması, sayılamayacak ve her yönüyle açıklanamayacak kadar çok çeşitlidir. Bunla birlikte; en çirkini ve en kötüsü, zararı en büyük olanı İslam devleti başkanına itaatten el çekmek ve Müslümanların cemaatinden ayrılmak, isyan ve başkaldırı batağına düşmek ve masum insanların kanlarını helal görmektir. Hiç bir sahih delile dayanmayan ve doğru bir araştırmadan veya anlayıştan kaynaklanmayan hatalı ve taraflı fetvalarla, dışarıdan gelmiş bozuk görüşlerle ve asılsız yorumlarla, Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı canlara kıymaktır. Bunlardan biri de, bir kaç gün önce Cidde'de meydana gelen ve büyük bir kötülüğe yolaçan, haberi sizlere de ulaşan olaydır. Ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini uman samimi hiç bir mü'minin bunu kabul etmesi, buna davet etmesi veya teşvik etmesi mümkün değildir. Vallahi, bu asla mümkün değildir. Ne zaman haksız yere adam öldürme ve insanları korkutma bu dinde meşru bir davranış oldu? Çünkü bu dinin Kitabı şöyle buyurmaktadır: **(İşte bu yüzdendir ki, İsrailoğulları'na şöyle yazmıştık: Kim bir cana karşılık veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur.)** *(5/el-Mâide/32)*

Ne zaman haksızlık ve insanlara zulmetmek, -Müslüman olanlarına ve Müslüman olmayıp kendilerine güvence verilenlerine zulmetmek- Allah'ın rızasını kazanmanın ve cennete girmenin yolu oldu?. Bu fiillerden gerçekte yararlananlar kim?. Bir insan kendisinin dinine, vatanına ve ümmetine düşman olanların elinde oyuncak haline dönüşmesine, kendisi eliyle istedikleri kötülüğü gerçekleştirmelerine nasıl olur da razı olabilir?. Oysa onlar varlık ve istikrar içinde yaşamakta, onlara hiçbir kötülük dokunmamaktadır. Onlar; kendileri adına savaşan, kendilerinin silahları ile vuran ve kendilerine meyleden birilerinin olduğunu görünce nasıl sevinmesinler?.

Sonra; Rabbimiz bizleri şeytana itaat etmekten ve şeytanın adımlarına uymaktan sakındırmadı mı? Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Çünkü şeytan, sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman sayın. O, kendi taraftarlarını ancak ateş ehlinden olmaya çağırır.)** *(35/Fâtır/6)* **(Ey iman edenler! Hep birden barışa girin. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü o, apaçık düşmanınızdır.)** *(2/el-Bakara/208)* Bu ve daha önce görülen benzeri fiiller şeytanın dostluğu, ona itaat ve onun adımlarına uyma değilse nedir?!.

Allah'ın kulları!.. Kin ateşinin akılları baştan gideren, kulakları sağır eden ve gözleri kör eden bir yangını vardır. Kin sahibi ne aklından, ne kulağından ve ne de gözünden yararlanır. Olayları gözünün önüne koymadığı ve sonuçlarını düşünmediğinde aklını kullanmamış olur. Nasihatlere kulak tıkadığında ve mü'minlere fayda veren hatırlatmadan büyüklenip yüz çevirdiğinde kulaklarını kullanmamış olur. Hak yolunu gösteren açıklamalara ve hidayete gözlerini kapadığında gözlerini kullanmamış olur. İşte o sonuç kötü olur ve üzerine vebâl olur. Sonunda kendisine uğrayacak bir ziyan olur ve çabaları boşa gider. Umutları boşa gider ve sonu karanlık ve sefil olur.

Kin, asla hayra götüren bir araç, doğruya götüren bir yol, kısa ya da uzun vadede yarar getirecek bir sebep değildir. Kin ancak, kendisine binenin sonu boğulma olan bir gemidir. Onun da, onunla birlikte olanların da arkasından kimse üzülmez ve hiç kimse onları hayırla anmaz. Sonları çok kötü olur. Allah hepimizi bu kötü sondan korusun. Öfkesine yol açacak sebeplerden uzaklaştırsın. Sonumuzu hayırlı eylesin. Âmîn... Âmîn!..

Gerçek imanın gereklerinden ve samimi kardeşlik hukukundan biri de, dünyanın her yerindeki resmi ve sivil tüm din kardeşlerinin, haksız saldırılara uğrayan bu mübarek ülke ile aynı safta durmak için elinden geleni yapmaktır. Bu zulüm, Allah'ın ve Rasulü'nün reddettiği bir kötülüktür. Dünyanın her yerindeki tüm Müslümanlar, diğer tüm kötülükleri olduğu gibi bunu da kabul etmemelidir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in samimi Müslümanlar için bildirdiği nitelikleri gerçekleştirmek için bunu yapmalıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mü'minler, birbirlerini sevmede, birbirlerine merhamet etmede ve birbirlerine şefkat göstermede tek bir vücut misalidir. Ondan bir uzuv rahatsızlanırsa, vücudun diğer uzuvları da uykusuzluk ve ateşlenme ile ona katılır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine Buhari ve Müslim'de, Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Mü'min, mü'min için bina gibidir. Bir kısmını bir kısmını destekler."** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, bunu söylerken parmaklarını birbirine geçirir.

Bu ülkenin resmi ve sivil tüm seviyelerde, sıkıntı ve kriz anlarında dünyanın her yerindeki din kardeşlerinin yanında durmasını mutlaka hatırlamak gerekir. Bu, bilinen bir şeydir ve inkar edilmesi mümkün değildir. Allah Subhânehu şöyle

buyurur: **(Aranızdaki iyilik ve ihsanı unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı hakkıyla görür.)** *(2/el-Bakara/237)*

Allah'ın kulları!.. Tevbenin Allah katındaki değerinin büyüklüğü ve sonunun güzelliği nedeniyle, Allah Subhânehu ve Teâlâ bütün kullarına tevbe etmelerini emrederek şöyle buyurur: **(Ey mü'minler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.)** *(24/en-Nûr/31)* Ve şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün.)** *(66/et-Tahrim/8)* Samimi tevbe, kişinin geçmişte işlediği günaha kalbiyle pişmanlık duyması, diliyle bağışlanma dilemesi, o günahı işlemeyi terketmesi ve gelecekte bir daha o günaha dönmemeye azmetmesi, şayet üzerinde kul hakkı varsa onu sahibine iade etmesi ile olur.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinde, tevbeyi emretmenin ve tevbeye teşvikin örnekleri çoktur. Müslim'in Sahihi'nde, Eğarr b. Yesâr el-Müzeni radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'a yemin olsun ki, ben günde yetmiş kereden fazla Allah'tan bağışlanma diler ve O'na tevbe ederim."**

Geçmiş ve gelecek günahları bağışlandığı halde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hali böyle ise, gece ve gündüz günah işleyen insanların hali acaba nasıl olmalıdır?.

Tevbe emri bütün insanları kapsadığı gibi, bu terör eylemlerini gerçekleştirenleri de kapsar. Onlar da, ömürleri olduğu sürece işledikleri günahlardan Allah Teâlâ'ya tevbe etmekle emrolunmuşlardır. Müslim'in Sahihi'nde, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim güneş battığı yerden doğmadan önce tevbe ederse, Allah onun tevbesini kabul eder."**

Yine Sahih-i Müslim'de, Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Şüphesiz Allah Teâlâ, geceleyin elini açar ki gündüz hata eden tevbe etsin. Gündüzleyin elini açar ki, gece hata eden tevbe etsin. Bu, güneş battığı yerden doğuncaya kadar böyle devam eder."**

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. O'na tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Allah Teâlâ'nın, insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı sizlere emrettiğini hiç unutmayın. Allah Teâlâ, sözün en doğrusunda ve kelamın en güzelinde şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selamda bulunun.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Hendek Savaşı

Şeyh Salih b. Âl Tâlib
Mekke, 06.10.1425 Hicri – 19.11.2004 Miladi

Allah'ın öncekilere ve sonrakilere öğüdü, O'ndan hakkıyla korkmaktır / takvâdır. **(Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size Allah'tan korkmanızı emrettik.)** *(4/en-Nisâ/131)* Dikkat edin; azıkların en hayırlısı takvâdır. Dünya gelip geçicidir ve ahiret ebediyet yurdudur. Bu nedenle, gelip geçici bu dünyada ebedi kalacağınız ahiret için azık edinin. Kim korkarsa erkenden yola koyulur. Kim de erkenden yola koyulursa, gideceği yere ulaşır. Dikkat edin; Allah ile ticaret pahalıdır fakat karşılığı cennettir. Hesaba çekilmeden önce nefislerinizi hesaba çekin ve Allah'a sunulacağınız o büyük gün için hazırlanın. **(O gün (hesap için Allah'a) arz olunursunuz, öyle ki gizli bir haliniz kalmaz.)** *(69/el-Hâkka/18)*

Ey Müslümanlar!.. Güçsüzlük ve zayıflık anında, ümmetin içinde bulunduğu kuşatma şiddetlenip işler zorlaştığı ve sıkıntıların arttığı anda kalpler zayıf düşüp mü'minler "Allah'ın yardımı nerede?" diyebilir. Şüphesiz bu zor durum, Müslümanların bugün yaşadığı duruma çok uymaktadır. Musibetler onları kasıp kavurmuş ve fitneler etraflarını kuşatmıştır. Bu vakitte, Müslümanlar hallerini gözden geçirmeye ve güzel bir gelecek için durumlarını düzeltmeye ne kadar çok muhtaçtırlar. Kararlılığı getirecek ve ölünceye kadar dinimize sarılmayı sağlayacak etkenlere ne kadar çok muhtacız. Bu, Allah'ın izniyle, Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem ve sahabe-i kiramın da başına gelendir.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ve sahabe-i kiramın başındaki sıkıntılar artınca yerlerin ve göklerin Rabbi dilediği kararlılık etkenleri ile onların sebat göstermelerini sağlar. Bu etkenlerden biri de; nebilerin ve rasullerin hayat hikayeleri, öncekilerin ve sonrakilerin kıssaları, takvâ sahiplerinin güzel sonu ile ilgili haberlerdir. **(Peygamberlere ait haberlerden kalbini yatıştıracak olanlardan her türlüsünü sana kıssa olarak anlatıyoruz. Bunda da sana bir hakikat, müminlere de bir öğüt ve ibret gelmiştir.)** *(11/Hûd/12)*

Ey Müslümanlar! Bu ilahi kuralı göz önüne alarak, bugün sizlere, Müslümanlara ağır gelen bir olayı, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ve müminlerin geçirdiği zor günleri hatırlatacağız. Allah kalpleri imtihan edip, müminleri münafıklardan ayırdıktan sonra bu olayın sonu zafer ve hakimiyet olmuştur. Bu, Allah Teâlâ'nın "Ahzab" olarak isimlendirdiği Hendek Savaşı'dır. Allah bu savaşta, Kıyamet'e kadar okunacak bir sure indirmiştir. Bu savaş, hicretin beşinci yılında, içinde bulunduğumuz bu ayda, Şevval ayında olmuştur. Nadiroğulları yahudilerinden bir grup, yahudilerin adeti olduğu üzere, Mekke'ye gider ve Kureyş'in ileri gelenleri ile bir araya gelir. Onları, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ile savaşa çağırırlar ve kendilerine yardım sözü verirler. Kureyş'in ileri gelenleri bu isteğe olumlu cevap verir. Sonra bir Arap kabilesi olan Gatafan kabilesine giderler. Onları da savaşa kandırırlar. Onlar da kendilerine olumlu cevap verir. Kureyş, Tehame ve benzeri kendine tabi olan kabilelerle yola çıkar. Gatafan kabilesi de aynı şekilde yola koyulur. Hepsinin toplamı on bini geçmektedir. Medine'nin etrafından Müslümanları kuşatırlar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, sahabeleri ile istişare eder. Selman el-Farisi radıyallahu anh, hendek kazılmasını teklif eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, onun bu önerisini kabul eder. Müslümanlar, Medine'de kalıp onu savunmaya karar verir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Medine'nin kuzey batısındaki açık ve düz araziye hendek kazılmasını emreder ve hendeği, sahabileri arasında paylaştırır. Her on kişiye kırk arşın düşmektedir. Hendeğin uzunluğu yaklaşık beşbin arşındır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de,

sahabileri ile birlikte hendek kazımında çalışır. Şiddetli soğuk ve açlıkta azimle çalışırlar. Ebu Talha radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e açlıktan şikayet ettik ve birer birer karnımızdaki taşları gösterdik. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de karnındaki iki taşı gösterdi. Bununla birlikte sabredip sebat gösteriyorlardı. Allah'a hamd ediyor, O'nu zikrediyor ve şiir söylüyorlardı. Enes radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hendeğe geldi. Bir de ne görsün, Muhacirler ve Ensar sabahın soğuğunda kazıyorlar. Kendilerine isabet eden yorgunluk ve açlığı görünce şöyle buyurdu: **"Allahım! Şüphesiz gerçek yaşam ahiret yaşamıdır. Ensar'ı ve Muhacirler'i bağışla!"** Onlar da, kendisine cevap vererek şöyle dediler:

"Bizler Muhammed'e biat edenleriz,"

"Sağ kaldığımız sürece cihat etmek üzere."

Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Bera b. Azib radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: "Hendek günü, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem toprak taşıyordu. Öyle ki, kucağı toz-toprak oldu." Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder. Yine Buhari ve Müslim'de, Bera b. Azib radıyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilir: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem toprak taşırken İbni Ravâha'nın şiiriyle şiir söylüyor, şöyle buyuruyordu:

"Vallahi Allah olmasaydı doğru yolu bulamazdık"

"Ne sadaka verirdik, ne de namaz kılardık."

"Allah'ım! Üzerimize sekinet indir!"

"Fitne istiyorlarsa reddediyoruz."

"Müşrikler bize karşı geldiler,"

" Fitne istiyorlarsa reddediyoruz."

Hendek kazımı sırasında mucizeler görülmüştür. Bunlardan biri de, Buhari ve Müslim'de rivayet edilen şu olaydır: Cabir b. Abdullah radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e isabet eden şiddetli açlığı görünce, sadece birkaç kişiye yetecek bir yemek yapar ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i yemeğe davet eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de, hendek kazanlara, "Buraya bakın; Cabir size ziyafet yapmış" buyurur. Cabir'in evine vardıklarında, "Girin ve birbirinizi daraltmayın" buyurur. Hepsi yer ve doyarlar. Yemek olduğu gibi kalır ve ondan hiçbir şey eksilmez. Buhari ve Müslim'in haricindeki bazı rivayetlerde, onların yaklaşık bin kişi olduğu belirtilir.

Hendek kazımı sırasında Müslümanların önüne, kazmaların kıramadığı sert ve büyük bir kaya çıkar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kayanın yanına gelir ve Allah'ın adını anarak ona üç darbe vurur. Kaya, kum yığınına döner. Şöyle buyurur: **"Allahu ekber! Şam'ın anahtarları bana verildi. Şu an oranın kırmızı köşklerini görüyorum. Allahu ekber! Fars'ın anahtarları bana verildi. Şu an Medâin'in beyaz sarayını görüyorum. Allahu ekber! Yemen'in anahtarları bana verildi. Şu an bulunduğum bu yerden San'a'nın kapılarını görüyorum."** Bununla birlikte Müslümanlar hayatlarından endişe etmekteydiler. Açlık ve soğuk onları bitkin düşürmüş, düşman çevrelerini kuşatmıştı. Münafıklar ortaya çıktı ve hatta bazıları şöyle dedi: "Muhammed'e bakmaz mısınız; bizden biri tuvalete giderken canından emin olamazken Fars'ın ve Rum'un/Bizans'ın mülkünü vereceğini öne sürüyor!" Bunun üzerine Allah azze ve celle şu ayeti indirir: **(O vakit münâfıklar ve kalblerinde bir hastalık bulunanlar: "Allah ve Rasulü bize bir aldanıştan başka bir vaad yapmamış!" diyorlardı.)** *(33/el-Ahzab/12)*

Müşrikler gelip Medine'nin doğusunda, Uhud yakınlarında konaklarlar. Onlardan bir grup da, Medine'nin yüksek yerlerine konaklarlar. Tıpkı Allah Teâlâ'nın buyurduğu gibi: **(O zaman onlar, hem üstünüzden gelmişlerdi, hem aşağı tarafınızdan.)** *(33/el-Ahzab/10)* Doğuda vadinin tepesinden ve batıda vadinin içinden gelirler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ve beraberindeki Müslümanlar, sırtlarını "Sel'u" dağına doğru yasladılar ve yüzlerini düşmana doğru döndüler. Aralarında hendek vardı. Kadınları ve çocukları, Medine'de evlerde bıraktılar. Yahudi taifelerinden biri olan Kureyzaoğulları'nın Medine'nin doğusunda kalesi vardı ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ile onlar arasında anlaşma vardı. Yaklaşık sekizyüz savaşçı idiler. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Medine'nin kenarında onlara güvence vermişti. Yahudi Huyey b. Ahtab onlara giderek anlaşmalarını bozmaları için konuştu ve sonunda anlaşmayı bozdular. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabına karşı savaşan ve onları yok etmek işteyen müşrik gruplara destek verdiler. Musibet büyüdü ve sıkıntı arttı. Müslümanlar iyice dara düştüler. Canları, Medine'de bıraktıkları çocukları ve kadınları için korkuları arttı. Allah Teâlâ onların bu durumunu şöyle tasvir eder: **(O zaman onlar, hem üstünüzden gelmişlerdi, hem aşağı tarafınızdan ve o vakit gözler kaymış, yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Siz Allah'a türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz. İşte burada müminler imtihan edilmiş ve şiddetli bir sarsıntı ile sarsılmışlardı.)** *(33/el-Ahzab/10-11)*

Yaklaşık bir ay durum bu şekilde devam etti. Münafıklar izin isteyerek, Müslümanları terk ettiler ve bu durumdan kaçtılar. Allah; müminleri imtihan edip, imanlarının samimiyetini ortaya çıkardıktan sonra onlara sebat verdi. **(Müminler, ahzabı (düşman birliklerini) gördükleri zaman: "İşte bu, Allah'ın ve Rasulü'nün bize vaat ettiği şeydir. Allah ve Rasulü doğru söyledi." dediler. Bu onların imanını ve teslimiyetini artırmaktan başka bir şey yapmadı.)** *(33/el-Ahzab/22)* Yani Allah'a imanlarını, O'nun emrine teslimiyetlerini ve Rasulü'ne itaatlerini artırdı.

İşte bu; kendilerine zafer müjdelenen samimi Müslümanlar'ın halidir. Sıkıntılar onların ancak imanlarını artırır. Daha çok ibadet ederler, Allah'ın emrine daha çok sarılırlar ve Rablerine kavuşuncaya kadar O'nun dinine tutunurlar. Zafer, dünya hayatının süsüyle oyalanmak değildir. Bilakis zafer, ilkelerde kararlılık göstermektir. Düşmanın, bedenine ve malına zarar verse bile, mümini dininden döndürememesidir. Müslümanların başındaki sıkıntı o kadar büyümüştü ki, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Medine ürünlerinden üçte biri karşılığında Gatafan kabilesiyle anlaşma yapmayı düşündü. Bu konuda Sa'd b. Muaz radıyallahu anh ve Sa'd b. Ubade radıyallahu anh'ın görüşlerine başvurdu. Şöyle dediler: "Ey Allah'ın Rasulü! Biz ve onlar şirk üzerinde idik ve putlara tapıyorduk. Allah'a ibadet etmiyor ve O'nu tanımıyorduk. Onlar satın almanın veya ikram edilmenin dışında ürünlerimizden bir ürün dahi tatmıyorlardı. Allah bizi İslam ile şereflendirip hidayete erdirdiğinde, bizi seninle ve İslam'la üstün kıldıktan sonra mallarımızı onlara mı verelim? Vallahi, bizim buna ihtiyacımız yok. Vallahi, Allah bizimle onların arasında hükmünü verinceye kadar onlara kılıçtan başka bir şey vermeyiz." Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, onların kararlılığını ve direncini görünce buna sevindi.

Ey Müslümanlar! Bu imtihanlar arasında ve kuşatmaların ortasında yedi kat semadan Allah'ın yardımı geldi. **(Allah, kâfirleri herhangi bir hayra ulaşmadan hınçlarıyle defetti.)** *(33/el-Ahzab/25)*

Nuaym b. Mes'ud el-Gatafani radıyallahu anh, Müslüman olarak geldi. Sonra müşrik grupların arasına dönerek, müşriklerin yenilmesi için çaba gösterdi. Henüz yeni

Müslüman olmuşken, Allah onun eliyle Müslümanlar'a büyük yararlar verdi. Çünkü mümin, tek başına da olsa, her halükarda gücü yettiğince Allah için çalışır.

Sonra Allah Teâlâ soğuk ve karanlık bir kış gecesi, şiddetli bir rüzgar gönderdi. Bu rüzgar, kap-kacağı devirmeye ve çadırları savurmaya başladı. Taşları kaldırıp üzerlerine savuruyordu. Bu arada Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem namaz kılıyordu. Hakim ve Beyhaki'nin rivayet ettiği bir hadiste, Huzeyfe radıyallahu anh şöyle der: "Ahzab gecesi Ebu Süfyan ve müşrik grupların yukarımızda, Kureyza yahudilerinin üzerimizde olduğunu gördüm. Kadınlarımız ve çocuklarımız için korkuyorduk. Ondan daha karanlık ve ondan daha rüzgarlı bir gece asla görmemiştik. Rüzgarın sesi sanki yıldırım gibiydi. Öyle karanlıktı ki, bizden biri parmağını göremiyordu." Sonra şöyle der: Müşriklerin şöyle dediğini duydum: Göç edin, göç edin; sizin için kalış yok!" Bir de ne göreyim, rüzgar onların karargahında Allah'a yemin olsun ki; konakladıkları yerlerde ve yataklarında taşların sesini işittim, rüzgar onları taşlıyordu." Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Hani size ordular gelmişti de üzerlerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular salıvermiştik. Allah ne yaptığınızı görüyordu.)** *(33/el-Ahzab/9)*

Müşrik gruplar dağıldı ve Kureyş geri döndü. Gatafan da geri döndü. Hiçbir yarar elde edemediler. Yahudiler de hainlikleriyle kalakaldı ve ümitleri boşa çıktı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Bu yılınızdan sonra Kureyş size saldırmayacak fakat siz onlara saldıracaksınız."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder ve isnadı sahihtir. Buhari'deki rivayet ise şu şekildedir: **"Şimdi biz onlara saldıracağız ve onlar bize saldırmayacak."** Allah, Mekke'nin fethini nasip edene kadar bu böyle oldu.

Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Ey Kitab'ı indiren ve hesabı çabuk gören Allah'ım! Müşrik grupları hezimete uğrat! Allah'ım! Onları hezimete uğrat ve onları şiddetle sars!"**

Yine Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in daha sonra şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Tek bir Allah'tan başka ilah yoktur. O; vaadini yerine getirdi, kuluna yardım etti, askerini üstün kıldı ve müşrik grupları yalnızca O hezimete uğrattı. O'ndan öte bir şey yoktur."**

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye dönüp savaşın yorgunluğunu üzerinden atmak için yıkanmak üzere silahını bırakınca, Cebrail aleyhisselam kendisine şöyle der: "Melekler silahlarını bırakmadırlar." O'na, Kureyzaoğulları üzerine yürümesini emreder. Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onların üzerine yürür ve onları muhasara eder. Sonra onları, Evs kabilesinin ileri gelenlerinden Sa'd b. Muaz radıyallahu anh'ın hükmünü kabul etmeye mecbur bırakır. Sa'd, Allah yolunda kınayanın kınamasından korkmaz ve onlar hakkında Allah'ın hükmünü vererek, savaşçılarının öldürülmesine, kadınlarının ve çocuklarının esir edilmesine hükmeder.. Böylece hainlerin boynu vurulur, Allah dinine ve dostlarına zafer nasip eder. Bu arada Allah azze ve celle şu ayeti indirir: **(Kitap ehlinden onlara yardım edenleri kalelerinden indirdi.)** *(33/el-Ahzab/26)* **(Kalplerine korku düşürdü. Siz onların bir kısmını katlediyordunuz, bir kısmını da esir alıyordunuz. (Allah) onların arazilerini, yurtlarını ve mallarını size miras kıldı. Bir de henüz ayak basmadığınız bir yeri (size miras kıldı). Allah, her şeye kâdirdir.)** *(33/el-Ahzab/26-27)*

İşte bu; sıkıntıların kendilerini dinlerinden döndüremediği, Rablerine imanlarını fitnelerin sarsamadığı, takva sahibi ve sabreden Müslümanların sonudur.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Yoksa siz, kendinizden önce gelip geçenlerin hali (uğradıkları sıkıntılar) başınıza gelmeden cennete girivereceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluklar, öyle sıkıntılar dokundu ve öyle sarsıldılar ki, hatta peygamber ve beraberinde iman edenler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" derlerdi. Bak işte! Gerçekten Allah'ın yardımı yakındır.)** *(2/el-Bakara/214)*

Ey Müslümanlar! Hendek savaşından Müslümanların alması gereken birçok hikmet ve ibret vardır. Allah Teâlâ bu savaşla ilgili olayları zikrederken şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikreden kimseler için, Rasullulah'ta size güzel bir örnek vardır.)** *(33/el-Ahzab/21)*

Allah'ın kuralı geçmişte de, günümüzde de geçerlidir. Dinin yalnızlığı ve Müslümanların güçsüzlüğü hiç bir şekilde psikolojik yıkıma ve ümitsizliğe sevk etmemelidir. Bilakis sabretmeye ve daha çok çaba sarfetmeye , Allah kurtuluş nasip edene kadar sebat göstermeye sevk etmelidir.

Güçlendirilmesi gereken kulluk makamlarından biri de, sabır, direniş, İslam'ın sınırlarını koruma, kararlılık, kesin inanç, dua, Allah için gönüllü faaliyet, iyiliği emretmek, kaza ve kadere iman etmek, musibetle imtihan gerçeğini kavramak ve dini muhafaza etmektir. **(Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.)** *(12/Yusuf/21)*

Sonra; insanların en hayırlısı ve beşeriyetin en arınmış insanı, Allah'ın Rasulü Muhammed b. Abdillah el-Hâşimi el-Kuraşi'ye salât ve selamda bulunun...

Samimi Tevbe

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 05.11.1425 Hicri

Allah'tan hakkıyla korkun ey Müslümanlar!.. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), kazanç ve kurtuluştur. Mutluluk ve başarıdır. Bilin ki, ey Allah'ın kulları, kulun izzeti Rabb celle ve alâ'yı en mükemmel şekilde sevmesi ve O'na boyun eğmesiyle olur. Kulun aşağılığı ve değersizliği ise büyüklenmesiyle ve Allah'a karşı gelmesiyle; Allah'ın sevdiğine buğzederek ve Allah'ın hoşlanmadığını severek O'nun emir ve yasaklarına karşı çıkmasıyla olur. Allah Teâla şöyle buyurur: **(Kim izzet ve şeref istiyorsa, bilsin ki izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır. O'na ancak güzel sözler yükselir (ulaşır). Onları da Allah'a salih emel ulaştırır. Kötülüklere tuzak kuranlara gelince, onlar için çetin bir azap vardır ve onların tuzağı boşa çıkar.)** *(35/el-Fâtır/10)* Ve şöyle buyurur: **(Rabbiniz şöyle buyurdu: Bana dua edin, kabul edeyim. Çünkü bana ibadeti bırakıp büyüklük taslayanlar aşağılanarak cehenneme gireceklerdir.)** *(40/el-Mü'min/60)*

Bütün çeşitleriyle ibadet; Allah Teâlâ'ya boyun eğmenin, itaatin ve muhabbetin gerçekleşmesidir. İbadet çeşitlerinin en üstünlerinden biri de, Allah'a tevbe etmektir. Hatta en büyük tevbe, ibadetlerin en üstünü ve en gerekli olanıdır. Bu da, küfürden tevbe edip dönmektir. Allah Teâlâ, Hûd aleyhisselam'ın kavmine şöyle dediğini bildirir: **(Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin. Sonra O'na tevbe edin ki, üzerinize gökten bol bol yağmur göndersin. Gücünüze güç katsın. Günah işleyip durarak yüz çevirmeyin.)** *(11/Hûd/52)* Yine Allah Teâlâ, münafıkları tevbeye çağırarak şöyle buyurur: **(Tevbe ederlerse bu onlar için hayırlı olur. Eğer yüz çevirirlerse (nifaklarında ısrar ederlerse), Allah onları dünyada da, atirette de pek acı bir azaba uğratır. Onların yeryüzünde ne bir velileri vardır, ne de bir yardımcıları.)** *(9/et-Tevbe/74)*

Küçük ya da büyük her günahtan tevbe etmek, bütün mükellefler üzerine farzdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a topluca tevbe edin ki, felah bulasınız.)** *(24/en-Nûr/11)* Ve şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a samimi bir tevbe ile tevbe edin!)** *(66/et-Tahrim/8)*

Tevbe, küçük ya da büyük günahı terkederek Allah'a dönmek anlamındadır. Günahların bilinenlerinden ve bilinmeyenlerinden Allah'a tevbe edilir. Allah'ın kulları üzerindeki nimetlerine şükürde eksiklik göstermekten Allah'a tevbe edilir. Müslüman'ın hayatında, Allah'ı zikirden gaflette olunan anlar için tevbe edilir. Eğarr b. El-Müzeni radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Ey insanlar! Allah'a tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ben, günde yüz kere tevbe ederim."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

İlim ehli şöyle der: Günah kul ile Rabbi arasında ise, sahih tevbenin üç şartı vardır: Birincisi, günahı terketmesidir. İkincisi, yaptığına pişman olmasıdır. Üçüncüsü, bir daha o günahı asla işlememeye azmatmesidir. Eğer günah kul hakkı ile ilgili ise, bunlara ilave olarak mutlaka aldığı mal ve benzerini iade etmesi, gıybet ettiyse helallik dilemesi gerekir. Kul hakkını bağışlarsa, onun ecrini Allah verecektir. Allah; tevbeye teşvik ederek, şartlarına uygun olarak yapıldığında tevbeyi kabul edeceğini vaat etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ben; tevbe eden, iman**

eden ve salih amel işleyip hidayet üzere olana da çok çok mağfiret ediciyim.) *(20/Tâ-Hâ/82)*

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, gecenin ve gündüzün bütün saatlerinin tevbe edenler için tevbe vakti ve Allah'a dönenler için dönüş vakti olduğunu haber vermiştir. Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah Teâlâ; gündüz hata edenin tevbe etmesi için gece elini açar ve gece hata edenin tevbe etmesi için gündüz elini açar. Güneş batıdan doğana kadar (bu böyle devam eder)."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Rahman'ın keremi ne büyük!. İhsanı ve kullarına iyiliği ne yüce!. Kulları O'na gece ve gündüz isyan ederler de O, onlara yumuşak davranır ve onları hemen cezalandırmaz. Bilakis onlara rızık verir ve onları himaye eder. Onların üzerine nimetlerini yağdırır. Onları tevbeye ve ihmallerinden dolayı pişmanlığa davet eder. Onları bağışlayacağını ve tevbelerinden dolayı sevap vereceğini vadeder. Kulun tevbesine çok sevinir. Kul, Rabbinin çağrısına kulak verir ve tevbe ederse, Allah'ın bu vadinin gerçek olduğunu görür. Dünyada iyi bir hayat ve ahirette güzel bir karşılık kazanır. Allah'ın mühlet verdiği vakitte tevbe etmezse, şehvetler ve arzular onu kandırırsa, Allah onu işlediklerinden dolayı cezalandırır. **(Ve Rabbin kimseye zulmetmez.)** *(18/el-Kehf49)* Merhametlilerin en merhametlisinin rahmetine rağmen helak olan kimsede hayır yoktur!.

Ey Müslüman!. Allah'ın, kulunun tevbesini istemesindeki ve buna çok sevinmesindeki bazı hikmetleri bilmek istemez misin?. Evet; Allah'ın tevbe edenlerin tevbesini istemesindeki yüce hikmetlerden biri, Allah'ın güzel isimlerinin O'nun yüce sıfatlarını içermesi ve bu yüce sıfatlara işaret etmesidir. Bu güzel isimlerin etkisinin kainatta görülmesi gerekir. Allah'ın er-Rahman ve er-Rahim isimleri Allah azze ve celle'nin şanına layık bir şekilde rahmet sıfatıyla sıfatlandığına işaret eder. Bu da, rahmet edilen bir yaratılmışın olmasını gerektirir. Allah'ın el-Khâlık (Yaratan) ismi, Allah Teâlâ'nın yaratmaya ve yoktan varetmeye muktedir olduğuna delalet eder. Bu da; Allah'ın mahlukatı yoktan varetmesini gerektirir. Allah'ın er-Rezzâk ismi, Allah'ın yarattıklarına rızık verdiğine işaret eder. Bu da rızık verilen bir mahlukun varlığını gerektirir. Allah'ın et-Tevvâb ismi, ne kadar bozulursa bozulsun yeniden yapıldığında tevbeyi kabul ettiğine işaret eder. Bu da, günahından tevbe eden ve Allah'ın tevbesini kabul ettiği bir günahkarın varlığını gerektirir. Allah'ın diğer güzel isimleri de bu şekildedir. Her biri Yüce Allah'ın zâtına delâlet eder ve aynı zamanda o ismin içerdiği Allah'ın yüce sıfatına delalet eder.

Allah'ın güzel isimlerinden her bir ismin bu kainatta etkisinin ortaya çıkması gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şimdi bak Allah'ın rahmetinin eserlerine! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphe yok ki O, mutlaka ölüleri diriltir. O her şeye kâdirdir.)** *(30/er-Rûm/50)* Yani günahkarın tevbesinin kabulü, Allah'ın et-Tevvâb isminin gereğidir. Tevbe edenin sevabı ise bu kabulün etkilerinden biridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kullarının tevbesini kabul eden, kötülükleri affeden ve sizin yaptıklarınızı bilen O'dur.)** *(42/eş-Şûra/25)*

Allah'ın tevbe edenlerin tevbesini sevmesinin hikmetlerinden biri de, Allah'ın bitmeyen bir ihsan ve iyilik sahibi olmasıdır. Kim tevbe ederek Allah'a itaat ederse, Allah ona ihsan eder, dünya ve ahirette mükafatlandırır. Tevbe fırsatını kaçırana ise,

dünyada ihsan eder, ahirette ise kötü ameli dolayısıyla onu cezalandırır. **(Rabbin kullarına asla zulmedici değildir.)** *(41/Fussilet/46)*

Allah Teâlâ'nın, kulunun tevbesini istemesinin hikmetlerinden biri de, Allah'ın cezalandırmaya gücü yetmesine rağmen bağışlaması ve günahkarlara merhamet etmesidir. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Muhakkak ki Allah, Arş'ın üzerinde kendi katında bir kitaba, "Rahmetim gazabımı geçti" yazdı."** Ve ancak pek azını bilebildiğimiz bir çok hikmetler...

Günahların bir kısmından tevbe etmek mümkündür. Tevbe edilmeyen kısımlardan ise kul hesaba çekilir. Tevbe kapısı açıktır. Güneş batıdan doğuncaya kadar kapanmaz ve kul ile tevbe arasında bir engel yoktur. Güneş batıdan doğduğunda ise, tevbe kapısı kapanır ve daha önce iman etmemiş olana iman etmesi bir fayda vermez. Zerr b. Hubeyş, Saffân b. Assâl radıyallahu anh'ın, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle işittiğini bildirir: **"Muhakkak ki Allah, tevbe için batı yönünde genişliği yetmiş yıl olan ve güneş batıdan doğana kadar kapanmayacak bir kapı açtı."** Bu hadisi; Tirmizi, Nesai ve İbni Mâce rivayet etmiştir ve Tirmizi sahih olduğunu belirtir.

Allah, tevbe edene en büyük sevabı ve güzel bir sonu vadetmiştir. Şöyle buyurur: **((Bunlar), O tevbekâr olanlar, o ibadet edenler, o hamd edenler, o oruçlular, o rükuya varanlar, o secdeye kapananlar, iyiliği emredip, kötülükten vazgeçirenler, Allah'ın hududunu koruyanlardır (emirleriyle yasaklarının ölçülerine riayet edenlerdir). Müjde ver o müminlere!.)** *(9/et-Tevbe/112)* Ve şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, Peygamber'i ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Çünkü onların nurları, önlerinde ve yanlarında koşar da, "Ey Rabbimiz! Nurumuzu tamamla, bizi bağışla, çünkü sen her şeye kâdirsin!" derler.)** *(66/et-Tahrim/8)* Ve yine şöyle buyurur: **(Yine onlar ki, Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan, günahı(nın cezasını) bulur. Kıyamet günü azabı kat kat olur ve orada alçaltılmış olarak temelli kalır. Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışlarda bulunanlar başka; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.)** *(25/el-Furkan/68-70)*

Bazı müfessirler şöyle der: Günahın yerine tevbeyi koyar ve işlediği her günahın yerine, kulunun pişmanlığı ve bir daha günah işlememeye olan azmi nedeniyle, bir sevap verir. Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah, kulu kendisine dönüp tevbe ettiği zaman; sizden birinizin boş bir arazide bineğinin üzerinde iken bineğinin, üzerindeki yiyeceği ve içeceği ile kaybolması sonucu ümidini kesip bir ağacın yanına gelerek gölgesine uzanması, bineğinden ümidini kesmişken birden onu başucunda görmesi ve yularından tutarak, sevincinin şiddetinden yanlışlıkla "Allah'ım! Sen benim kulumsun ve ben senin rabbinim" demesi ve sevincinin şiddetinden hata etmesinden (yani bu derece büyük bir sevinçten) daha çok sevinir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ademoğlunun en mutlu olduğu gün ve saatler, Allah'ın tevbesini kabul ettiği günlerdir. Çünkü tevbesiz kul ölü gibidir, tevbe ile canlanır. Ka'b b. Mâlik radıyallahu anh, Tebuk Savaşı'ndan geri kalması üzerine yaptığı tevbenin kabulü Allah tarafından bildirilince yaptığını şöyle anlatır: "Hemen Rasulullah'a gittim. Sahabiler beni grup grup karşıladılar. Tevbemin kabulünü tebrik ediyorlar ve "Allah'ın tevbesi sana kutlu olsun!" diyorlardı. Rasulullah'a selam verdiğimde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sevinçten yüzü şimşek gibi parlar bir halde, **"Annenin seni doğurduğu zamandan beri üzerinden geçen günlerin en hayırlısı olan bir günün hayır ve saadetiyle sevin!"** buyurdu." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Tevbe etmek, nebilerin ve rasullerin, Allah dostlarının ve salihlerin yaptığı yüce bir ibadettir. Onlar, tevbe ipine sarıldılar ve gerçek tevbe edenler oldular. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki, Allah, yine peygambere ve en zor gününde ona uyan Muhacirler ile Ensar'a, içlerinden bir kısmının kalbleri az kalsın kayacak gibi olmuşken, tevbe nasip etti de lutfedip tevbelerini kabul buyurdu. Çünkü O, gerçekten çok şefkatli, çok bağışlayıcıdır.)** *(9/et-Tevbe/117)* Allah Teâlâ, İbrahim aleyhisselam ve İsmail aleyhisselam'dan bahsederek, onların şöyle dediğini bildirir: **(Ey bizim Rabbimiz, hem bizim ikimizi yalnız senin için boyun eğen Müslümanlar kıl, hem de soyumuzdan yalnız senin için boyun eğen Müslüman bir ümmet meydana getir ve bize ibadetimizin yollarını göster, tevbemize rahmetle bakıver. Hiç şüphesiz Tevvâb sensin, Rahîm sensin.)** *(2/el-Bakara/128)* Yine; Musa aleyhisselam'ın şöyle dediğini bildirir: **(Ayılıp kendine gelince, "Seni tenzih ederim; tevbe ettim, sana döndüm ve ben inananların ilkiyim" dedi.)** *(7/el-A'râf/143)*

Müslüman tevbe etmek zorundadır. Doğru yolda olduğunda ya da görevini yerine getirmediğinde de tevbeye muhtaçtır. İbadetlerden ve salih amellerden sonra ya da bir takım haramlar işledikten sonra yine tevbeye ihtiyacı vardır.

Ey İslam Ümmeti!.. Hepinize; Allah'a tevbe etmeyi, Kur'an'a ve Sünnet'e sarılmayı; bid'atlardan ve hurafelerden, dine sonradan sokulan şeylerden ve büyük günahlardan sakınmayı hatırlatırım. Tâ ki Allah; İslam düşmanlarının kötülüklerinden, hile ve tuzaklarından sizi korusun. Çünkü İslam düşmanları, ümmetin tevbeyi terketmesiyle ancak ona zarar verebildiler. Yolunuzu Allah'ın Kitabı ve Rasulü'nün sünnetine göre belirlediğiniz sürece İslam Ümmeti ayrılığa düşmeyecektir. Anlayışlarınızı; sahabilerin, tâbiînin ve iyilikle onlara tâbi olanların anlayışına uydurun ki, Allah sizin dininizi, dünyanızı ve ahiretinizi ıslah etsin. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinizin mağfiretini isteyin, sonra ona tevbe edin ki sizi, belli bir süreye kadar güzel güzel yaşatsın. Ve her fazilet sahibine layık olduğu ihsanı versin. Eğer yüz çevirirseniz, ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım.)** *(11/Hûd/3)*

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ki, O'nun rızasını ve cennetini kazanın, azabından ve gazabından kurtulun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Fakat tevbe ederek, iman edip iyi işler yapan kimseye gelince; o, kurtuluşa erenler arasında olmayı umabilir.)** *(28/el-Kasas/67)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurulur: **"Can boğaza ulaşmadıkça, Allah'ın sizin tevbenizi kabul eder."**

Ey Müslüman!.. Gizli ve aşikar her türlü günahtan tevbe etmekte acele et. İbadetlerden sonra veya bir haram işledikten sonra da tevbeye devam et. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Başınıza azab gelmeden önce tevbe ile Rabbinize yönelin ve**

O'na teslim olun. Sonra kurtulamazsınız. Haberiniz olmayarak ansızın başınıza azab gelmeden önce (halis Müslüman olun da) Rabbinizden size indirilenin en güzelini takib ve tatbik edin. (O günden sakının ki günahkar) nefis şöyle diyecektir: "Allah'ın yanında yaptığım kusurlardan dolayı yazık bana! Doğrusu ben alay edenlerdendim.") *(39/ez-Zümer/54-56)*

Şeytanın temennilerine ve dünyanın aldatıcılığına, nefsin şehvetlerine ve ömrün uzunluğuna aldanıp, "Ölümden önce tevbe ederim" demekten sakın!. Ölüm ansızın geliverir. İnsanlardan bir çoğuyla tevbenin arasına –Allah korusun- ölüme karşı hazırlıksız olmaları, hevalarının galip gelmesi ve uzun emeli girmiştir. Ve onlar en kötü bir haldeyken kendilerine vadedilen çıkagelmiştir. Böylece kötü bir sona gitmişlerdir.

İnsanlardan bazıları da, nefislerine karşı haddi aştıktan; Allah hakkında ya da kul haklarında kusur ettikten sonra tevbe etmeye muvaffak olmuş ve sonuçta salihlerden olmuşlardır. Onların hayat hikayelerini dinlemek, gafil kalpleri uyandırır. Doğru yola koyulanlar onları örnek alır.

Allah'ın kulları! **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Hepbirlikte Allah'ın İpine Sarılın!..

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 02.04.1425 Hicri – 21.05.2004 Miladi

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun! Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takva) musibet anı için en güçlü hazırlıktır, darlık ve sıkıntı anı için en geçerli kurtuluş yoludur.

Bilin ki zaman felaketlerle doludur. Günlerinin saflığı bozulmuştur. Kaderden kaçış ve yazılanı değiştirecek yoktur.

Ey Müslümanlar! İslam ülkeleri haset edilmekte ve İslam ülkelerine eziyet verilmek istenmektedir. Düşmanın ve hasetçinin saldırısından kurtulamamıştır.

Bu zor durumda İslam Ümmeti, en sıkıntılı dönemlerinden ve en zor şartlarından birini yaşamaktadır. Kendisine haset edenlerin ve düşmanlarının haince saldırılarına maruz kalmaktadır. Filistin ve Irak'taki kardeşlerimize karşı hâlâ korkunç katliamlar ve cinayetler işlenmektedir.

Yıkım ve kuşatma yapılmakta, kadınlar ve çocuklar öldürülmektedir. Camiler, namaz kılanların üzerine ve evler suçsuz ev halkının üzerine yıkılmıştır. Çığlıklar ve bağrışmalar yükselmekte, toplu katliamlar ve vahşi bir soykırım işlenmektedir. Anlatıldığında ciğerleri parçalayan ve yürekleri eriten apaçık bir düşmanlık ve zulüm yapılmaktadır.

Bütün bunlar dünyanın gözü önünde, uluslar arası heyet ve kuruluşların gözü önünde yapılmaktadır. Baskı gören yaptığı bu çağrıdan ne kazandı? Zulme uğrayan onlara bağladığı ümitten ne elde etti? Suçlu onların gölgesinde saldırmakta ve silahlarıyla korunmaktadır. Zulmü ve düşmanlığı onlar tarafından onaylanmaktadır. Onlar, insan haklarını korumak için konulmuş kurallardır, fakat her insan için değil... Ülkelerin bağımsızlığını savunmak için konulmuştur, fakat her ülke için değil... İşte hakkını almak için savaşan ve toprağını savunan Filistin halkı.. Zulüm ve haksızlık kuvvetleri onların silahlanmasını engellemek için işbirliği yapmaktadır. Öyle ki, kendini savunmak için taştan başka bir şey bulamamaktadır. Buna karşılık Siyonist Yahudiler, en ölümcül ve en etkili silahlarla desteklenmektedir. Bu, orada katil bir halk ve yaşam hakkı olmayan bir halk olmasını isteyen utanmaz bir yönetimdir.

Şüphesiz bu uygulamalar dünyaya huzur ve güven, barış ve sükunet getirmeyecektir. Şiddet azmakta ve güvenlik kaybolup gitmektedir. Azgın ve ceberut insanlar bugün, kinlerini gidermek ve öfkelerini söndürmek üzere intikam için savaşmaktadırlar. Binlerce insanı yurtlarından çıkartmakta, köyleri yok etmekte ve şehirleri haritadan silmektedir. Ne onları azarlayan bir vicdan, ne caydırıcı bir kanun, ne de engelleyici bir ceza vardır.

Ey Müslümanlar! İslam eski gücüne dönecek ve yeniden dünyayı aydınlatacaktır. Günler döner ve nice bedenler hastalıktan sonra sıhhate kavuşur. Öldürülenlerin kanları, yaralıların etrafa saçılmış organları ve evladını kaybetmiş annelerin ahları, azgınlığı boğacak bir tufan olacaktır. Cihat meşalesi, zulme ve baskıya, hakir kılmaya

ve köleleştirmeye son verecektir. Topların yankısı, bombaların gürültüsü, kin ve düşmanlığın şiddeti, uzun süre zayıflık içine işleyen ve korku dolaşan bir ümmeti uyandıracaktır ve o ümmet, zalimleri yakan bir ateş ve azgın tağutları kasıp kavuran bir fırtına olacaktır. Helak, haddi aşanın çevresini kuşatacak, gücüne aldanması sonuna teşvik edecek ve gafleti onu ölüme götürecektir. Kibir sarhoşluğu onu helâke götürecek ve geçmişteki zalim güçler gibi bütün baskıcı ve zalim güçlere örnek ve ibret olacaktır. Zalim, küçük düşmüş bir şekilde hüsranla kuyruğunu sürükleyecek ve bozguna uğramış bir şekilde evine dönecektir. Zalim sonsuza kadar güçlü kalmayacak, mazlum da ebediyen güçsüz olmayacaktır. **(Ey Peygamber! Sakın zalimlerin yaptıklarından Allah'ın gâfil olduğunu sanma!)** *(14/İbrahim/42)* **(O kâfirler ileri geçip kurtulduklarını sanmasınlar. Onlar kesinlikle (bizi) aciz bırakamazlar.)** *(8/el-Enfal/59)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bu din, ayakta kalmaya devam edecek, Kıyamete kadar Müslümanlardan bir topluluk onun üzerine savaşacaktır."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Şüphesiz ki İslam Ümmeti; dinini ve inancını savunmak, toprağını ve namusunu müdafaa etmek, onurunu ve kutsal değerlerini korumak için canını ve kanını verecektir. Komutanı ve önderi, Nebimiz ve efendimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in şu buyruğunu daima hatırlayarak bunu yapacaktır: **"Kim malı uğrunda öldürülürse o şehittir. Kim kanı uğrunda öldürülürse o şehittir. Kim dini uğrunda öldürülürse o şehittir. Kim ailesi uğrunda öldürülürse o şehittir." (Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.)** *(12/Yusuf/22)*

Ey Müslümanlar! Birlik ve bütünlük mukavemettir, ayrılık ise dirençsizliktir. Birlik ve bütünlük, doğrunun özüdür. Ayrılık ise harap olmanın temelidir. Ayrılık, tökezlemenin başlangıcıdır ve birbirinden nefret etmeye yol açar. İmarı haraba, güvenliği seraba dönüştürür. Ayrılık, bütün iyilikleri yok eder. İnsanlar arasında laf getirip götürenin yürümesinden daha kötü bir yürüyüş yoktur. Kötülüklerin başı, insanların arasını bozandır. Şüphesiz İslam düşmanları, Müslümanların birliğini bozmak ve saflarını dağıtmak için ellerinden geleni yapmaktan geri durmamaktadır. Üzerlerinde hakimiyet kurmak ve kontrol sağlamak için Kureyş'i Temim ile, Zeyd'i Amr ile, bir kısmını diğeriyle çarpıştırmaktadırlar. Böylece heva ve hevesler dağılmış, görüşler birbirinden uzaklaşmış, kalpler birbirinden nefret etmiş ve diller ihtilaf etmiştir. Bütünüyle tehlike gerçekleşmiş ve düşman tüm ağırlığıyla üzerlerine çökmüştür.

Şüphesiz bu mübarek ülke inancın sığınağı ve imanın kaynağı ve İslam'ın adasıdır. Bütün ülkelerdeki Müslümanların bakışları ona döner, hacıların ve umrecilerin kalpleri ona yönelir. Onun güvenliğini korumak büyük bir görevdir. Topraklarını himaye etmek kesinlikle farzdır. O, Allah'ın izniyle güvenli ve huzurlu, sakin ve istikrarlı, birlik ve bütünlük içinde yaşayan bir ülke olarak kalacaktır.

Sapık bir grup ve aykırı bir topluluk, ümitsiz bir çaba ve çaresiz bir irade içinde anarşi yaymak ve karmaşa çıkarmak üzere bizlere başkaldırmıştır. İçlerindeki aykırılık isteğini ortaya koymuş ve fitne kılıçlarını çekmişlerdir. Hastalıklı bir inançla, zayıf bir anlayışla ve çarpık bir bakışla muhalefet edip zıt düştüler. Sapık görüşleri onları çeşitli yollara sürükledi; insanları tekfir ettiler, korkuttular ve öldürdüler. Bombalı eylemlerde bulundular ve hainlik ettiler. Ne muahidleri (Müslüman bir ülkede devlet garantisi ile yaşayan gayri müslimleri) bıraktılar, ne de Müslümanları affettiler. Kendilerini şehadet eylemi adı altında intihar ateşine, cihat adı altında haricilik

çukurlarına attılar. Onlar her konuşana tabi olan ve her bağıranın ardından yürüyen ayak takımıdırlar. Delilleri yaygarayla, kaideleri yanıltmalarla ve kesin hükümleri geçersiz şüphelerle karşılarlar. Bu onların ancak şüphesini ve şaşkınlığını artırır. Aşırı gidip haddi aşan bir topluluktur. Kim onları savunursa bâtılı savunur. Kim de onlara yardım ederse, İslam'ın yıkımına yardım etmiş olur. Ateşe atılan kelebekler gibidirler. Deneyimsiz yeni yetmelerdir. Şerli beyinsizlerdir. Selefin yoluna ve onlardan sonra gelen salihlerin metoduna ters düştüler. Nesilden nesile tevatür yoluyla nakledileni terk ettiler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim cemaatten bir karış ayrılır ve ölürse, cahiliye ölümü üzere ölür."** Bu hadisi Bezzar rivayet eder. Sahih-i Müslim'de ise şöyle buyurulur: **"Kim taatten çıkar ve cemaatten ayrılır, sonra ölürse, cahiliye ölümü üzere ölür. Ümmetimden kim, ümmetime başkaldırırsa, iyisini ve kötüsünü vurursa, mü'mininden sakınmaz ve hiçbir ahit sahibinin ahdine sadakat göstermezse, benden değildir."**

Ey Müslümanlar! Şüphesiz bu fitne kısa sürede kaybolan yaz bulutları gibi olmanın ötesine geçmeyecektir. Helak onu beklemektedir ve kararlılık onun kökünü kesecektir. Din ehli salih insanlara, aklı başında samimi kimselere danışmadan karar vermemek her akıl sahibi için hayırlı olan bir davranıştır. Çünkü istişare, pişman olmaktan ve ayıplanmaktan korur. Kendi görüşü ile kurtulmaya çalışan, doğru yolu göremez ve aşırılık pisliklerinde kaybolur. Alimler, düşünce bakımından insanların en sağlıklıları ve en çok tetkik imkanı olanlarıdır. Hiç kimseyi hakka tercih etmezler ve haktan başka hiçbir şeye sığınmazlar. Onlar, ümmetin vicdanıdır. Akidesinin /inancının bekçileridir. İncelemeleri derindir, görüşleri sağlamdır ve düşünceleri incedir. Onların düşüncesinde doğruluk ve başarı alameti vardır. Olaylar ve tecrübeler onlara olayların sonunu ve nereye varacağını öğretmiştir. Onların ilminden alın ve görüşlerinden yararlanın. Her türlü aykırı sözden, hatalı düşünceden ve kişisel görüşten sakının. "Kurt ancak sürüden ayrılanı yer."

Ey Müslümanlar! Kelime-i tevhid üzerine söylem birliği sağlanmadıkça; Allah'ın Kitabı'nı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini selef-i salihin anlayışıyla ele alan dosdoğru yol üzere görüşler birleşmedikçe ne söz birliği yapılabilir, ne de bölünmüşlükten kurtuluş mümkündür. Aşırıların ve tekfircilerin gittiği aykırı yollar ve batılılaşma yanlısı laiklerin gittiği bozuk yollar fitne ve çatışma ateşinden, haddi aşmaktan ve delilikten başka bir şey değildir. Birliği ve bütünlüğü korumak, güvenli bir gözetimle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ve sahabilerinin yolunda kararlılıkla yürüyerek güçlü ve caydırıcı bir şekilde bu iki grubun aykırılıkların son vermeyi gerektirmektedir. Her türlü beladan çıkış ve her türlü sıkıntıdan kurtuluş yolu budur.

Ey Müslümanlar! Şüphesiz bu fitneler ve karmaşalar ancak tevbe ve istiğfarla defedilir. Yakarışla ve boyun eğmeyle, günahları terk etmeyle ortadan kaldırılır. Güvenlik din ile kalıcı olur ve din, güvenlikle güçlenir. Müslümanlar bugün şiddete ve felakete maruz kalmışlarsa bu ancak günahların çoğalması, kötülüklerin ortaya çıkması ve haramların yayılması, bunlara karşı çıkan ve değiştirenlerin bulunmaması nedeniyledir. **(Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. Bununla beraber Allah yine de çoğunu affeder.)** *(42/eş-Şura/30)* Her fitne ve kötülük ancak ortaya çıkan bir günah ve çirkinlik nedeniyle gerçekleşmiştir. Bu nedenle; helak edici masiyetleri ve büyük günahları terk edin ve samimi bir tevbe ile tevbe edin ki, sıkıntılar sizden uzaklaştırılsın ve size nimetler bağışlansın, ümmetler arasındaki üstünlüğünüz devam etsin. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Eğer siz iman eder ve**

şükrederseniz, Allah size neden azap etsin! Allah şükre karşılık veren ve her şeyi bilendir.) *(4/en-Nisa/147)*

Ey Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve asla O'na isyan etmeyin!.

Ey Müslümanlar!.. Dua her sıkıntıdaki insanın gayesi, her zulme uğrayanın silahı ve her dertli için rahatlıktır. Seherlerde şikayetlerinizi Allah'a havale ederek O'na sığının. Huşu içinde bir yakarışla Allah'a yaptığınız dualarda ısrarcı olun. El-Vâhid El-Kahhâr olan Allah'a ellerinizi açarak yalvarın. Denizde boğulmak üzere olanın dua edişi gibi dua edin. Güçsüz düşürülmüş ve yurtlarından kovulmuş kardeşlerinize samimi bir şekilde dua edin…

Nimetlere Şükretmek

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 06.10.1425 Hicri

Ey Müslümanlar! Hayır ve bereket mevsimlerinin bitiminde insanlar iki türlüdür: Bunların birincisi; Kur'ân ve iyilik ayında Allah'ın, ibadete ve farzları edaya muvaffak kıldığı, günahlardan ve nefsinin kötülüklerinden kaçındırdığı ve bu şekilde güzel amel işleyendir. Kimin hali böyle ise, Rabbine şükretsin, Rabbinin kendisine bağışladığı nimeti hatırlasın ve Mevlasının lütfu ile sevinsin. Allah'a ibadete azimle devam etsin ve haramlardan uzak dursun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O halde beni anın, ben de sizi anayım. Bana şükredin de nankörlük etmeyin.)** *(2/el-Bakara/152)* Ve şöyle buyurur: **(Sizde nimet namına ne varsa hep Allah'tandır.)** *(16/en-Nahl/53)* Ve yine şöyle buyurur: **(Allah'ın üzerinizdeki nimetini, size kendisiyle öğüt vermek üzere indirdiği kitap ve hikmeti hatırlayıp düşünün. Hem Allah'tan korkun ve bilin ki Allah her şeyi bilir.)** *(2/el-Bakara/231)*

Allah, ölünceye kadar doğru yolda kararlılıkla yürümeyi emreder ve şöyle buyurur: **(Ve sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et.)** *(15/el-Hicr/99)* Ve şöyle buyurur: **(Eğer üstünüzde Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, içinizden hiçbir kimse temize çıkmazdı. Fakat Allah, dilediğini arındırır. Allah işitir ve bilir.)** *(24/en-Nur/21)* Ve yine şöyle buyurur: **(Allah'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, pek azınız hariç, şeytana uyardınız.)** *(4/en-Nisa/83)*

Mümin, güzel amel işler ve Allah'tan güzel şeyler bekler. Ey mübarek günlerde salih amel işleyen! Ey aydınlık saatler yaşayan ve kalbi namazlarda ayetlerle aydınlanan! Ey Kur'ân tilavetiyle ve Rabbi'ne yaklaştıran ibadetlerle dili ve azaları arınan ve Rabbi'nin haram kıldığı şeylerden uzak duran! Taati masiyetle değiştirme! Basiretlerin ve kalplerin nurunu, şehvetlerin ve şüphelerin karanlığıyla değiştirme! Vakitlerin arılığını dünyanın kiri ve kalbin gafletiyle değiştirme! İyiliklerin ardından kötülük işleme! İyilikten sonra yapılan iyilik ne güzel! İyilikten sonra yapılan kötüllük ne çirkin! Ayrıca iyilikler kötülükleri giderir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gündüzün her iki tarafında ve gecenin saçaklarında (gündüze yakın olan saatlerinde) namaz kıl! Muhakkak ki, iyilikler kötülükleri giderir. Bu ise, düşünebilenlere bir öğüttür.)** *(11/Hud/14)* Aynı şekilde, iyiliklerden sonra yapılan kötülükler de, yapılan amelin sevabını eksiltir ve hatta salih ameli tamamen boşa götürebilir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bu onların Allah'ı gazablandıran şeylere uymaları ve O'nun rızasına sebep olacak şeyleri beğenmemelerinden dolayıdır. Allah onların amellerini boşa çıkarmıştır.)** *(47/Muhammed/28)*

Allah'ın kulları! İblis, oruç ayında mağlup olmuş ve şeytanlar, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ümmetinin amellerini bozmasınlar diye zincire vurulmuştur. Şimdi onlar zincirlerden serbest bırakılıyorlar. Onları hayal kırıklığına uğramış bir şekilde geri gönderin. Onlardan daima Allah'a sığınarak, her halükarda İslam üzere sabit kalarak, ibadet için Allah'tan yardım isteyerek, O'na isyan etmekten uzak durarak, ibadete ve hayır işlemeye devam ederek, kaza ve kadere sabrederek, günahlardan ve nefsi arzulardan kaçınarak şeytanları kovulmuş bir şekilde geri gönderin. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin**

Rabbidir. O halde, O'na ibadet et ve O'na ibadet etmekte sabırlı ol. Hiç sen Allah'ın ismini taşıyan başka birini bilir misin?) *(19/Meryem/65)*

Her ayda ve her yılda Allah Tebarake ve Teâlâ'ya ibadet edilir ve O'ndan ümit edilir, O'ndan korkulur ve sakınılır. Bişr el-Hafi'ye şöyle denir: "Bir takım insanlar Allah'a ancak Ramazan'da ibadet ediyorlar. Ramazan gidince, ibadeti terk ediyorlar." Bişr şöyle der: "Allah'ı ancak Ramazan'da tanıyanlar ne kötü insanlardır!"

Mümin, hiç bir zaman salih amel işlemeyi bırakmaz ve asla Allah'ın haram kıldıklarına cüret etmez. Rabbi'nin rahmet ve mağfiretini diler ve günah işlemekten korkar. Hiç kimse, ameliyle cennete giremeyecektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden hiç biri ameliyle cennete girmeyecek."** Derler ki: "Sen de mi ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Ben de, ancak Allah'ın beni rahmetiyle kuşatması ile (gireceğim)."**

Kişi cennetteki sevinç ve mutluluğu, göz aydınlığını, canların çektiği ve gözlerin zevk aldığı kalıcı nimetleri yakinen bilse, salih amellerin cennetin karşılığı olmadığını, hatta cennette bir saat kalmanın karşılığı bile olmadığını bilir. Fakat Rabb Teâlâ, lütuf ve ihsan sahibidir. Rahmetiyle müminleri cennetine girdirir. Onları, ebedi kalacakları keramet yurduna sokar. Bu salih amelleri ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e tâbi olmayı, Allah'ın rızasını kazanmak ve cennete girmek için bir sebep kılmıştır.

İnsan, cehennem azabının şiddetini bilse, yırtıcı arslanlardan kaçar gibi günahlardan kaçar. Kokuşmuş leşten nefret ettiği gibi masiyetlerden nefret eder. Allah Teâlâ dünya ateşini ibret alanlar için bir hatırlatma kılmıştır. Hiç kimse, değil aylar ve yıllar, bir saat bile ateşe dayanabilir mi? Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Bu ateşiniz, cehennem ateşinin yetmiş parçasından bir parçadır." (Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gayet katı, şiddetli, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır.)** *(66/et-Tahrim/6)*

Hayır ve bereket mevsimlerinin bitimindeki insanların halinden ikincisi, geçen günlerde kusurlu davranan ve geçip giden yılları ihmal edendir. Kimin hali de böyle ise, samimi bir tevbe ile hemen Rabbi'ne dönmesi gerekir. Kendisini şiddetli bir azaptan ve girenin ölüp kurtulamayacağı, rahatça yaşayamayacağı bilakis çeşitli şekillerde azap göreceği cehennemden kurtarmalıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ki cehennem de o gün getirilmiştir. İşte o gün insan anlar. Fakat bu anlamanın ona ne yararı var? "Keşke hayatım için bir şeyler yapıp gönderseydim" der. Artık o gün Allah'ın edeceği azabı kimse edemez. Onun vuracağı bağı kimse vuramaz.)** *(89/el-Fecr/23-26)*

Gafil kimse ne zamana kadar uzatılan eceline ve sıhhatine aldanacak? Ecelin sayılı olmadığını ve dünyada kalıcı olduğunu mu sanıyor? Asla... Kendisiyle Adem aleyhisselam arasındaki ölüleri düşünse, ibret alması ve Allah'a isyanda ısrar etmekten kaçınması için bu ona yeter!

Ey Mevlasına itaatten kaçan! Ümidini kesme! Şeytan seni aldatıp Allah'ın rahmetinden ümidini kesmeni sağlamasın. Allah her zaman rahmet kapılarını kulları için açar ve onlara, tevbe ederlerse bağışlayacağını samimi bir şekilde vaat eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kullarının tevbesini kabul eden, kötülükleri affeden**

ve sizin yaptıklarınızı bilen O'dur.) *(42/eş-Şûrâ/25)* Ve şöyle buyurur: **(Bununla beraber, şüphe yok ki ben, tevbe eden, iman edip salih amel işleyen, sonra da hak yolda sebat gösteren kimse için çok bağışlayıcıyım.)** *(20/Tâ-Hâ/82)* Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"“Şüphesiz Allah Teâlâ gece elini açar ki, gündüz günah işleyen tevbe etsin ve gündüz elini açar ki, gece günah işleyen tevbe etsin. Güneş batıdan doğuncaya kadar (bu böyle devam eder.)"** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey geçen günlerde ihmalkarlıkta bulunan! Allah seni mutlaka yakalayacakken, tevbe etmeden Allah'a isyankar olarak kavuşmak ister misin? Yoksa Allah'a, rahmetini isteyerek ve azabından korkarak kavuşup, Allah'ın sana ikramda bulunmasını mı istersin?

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla: **(Ey inananlar, Allah'tan korkun ve kişi, yarın için ne (yapıp) gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Allah'ı unutup da Allah'ın da kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın onlar, yoldan çıkan kimselerdir. Cehennem ehli ile cennet ehli bir olmaz. Cennet ehli kurtularak isteklerine erişenlerdir.)** *(59/el-Haşr/18-20)*

Allah'ın kulları! Allah'ın sizlere bağışladığı gizli ve aşikar nimetlere şükredin. İman nimeti dolayısıyla Allah'a hamdedin ve şükredin. Şayet iman nimeti olmasaydı, insan hayvanlardan daha aşağı değerde olurdu. Ne helal bilir, ne de haram bilirdi. Her şeyi yaratan Allah'a değil, heva ve hevesine ibadet ederdi/boyun eğerdi. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah katında, yürüyen canlıların en kötüsü kâfir olanlardır. Çünkü onlar iman etmezler.)** *(8/el-Enfal/55)*

Oruç tutmanıza ve gece namazı kılmanıza yardımcı olduğu için Rabbinize hamdedin ve şükredin. Sizden ve tüm Müslümanlardan yapılan ibadetleri kabul etmesi için Allah'a ısrarla dua edin. Allah'ın sizlere bağışladığı güvenlik nimeti dolayısıyla Allah'a şükredin ve hamdedin. Allah'ın sizlere bağışladığı güvenlik nimeti olmasaydı, ne yollarınız güvenli olurdu, ne de işleriniz düzene girerdi. Yataklarda rahat yatamaz ve uyuyamazdınız. Kalplerinizden korku gitmezdi. Sizlere bolca verdiği gizli ve aşikar nimetler için Allah'a şükredin. Allah, şükrettiğiniz zaman size verdiği nimetleri artıracağını vaat etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve hatırlayın ki Rabbiniz size şöyle bildirmişti: Yüceliğim hakkı için şükrederseniz elbette size (nimetimi) artırırım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir.)** *(14/İbrahim/7)*

Allah'ın gizli ve aşikar nimetlerine şükretmeye devam etmek nimetleri korur ve onların artmasını sağlar. Şükür; ibadetlerde kararlılık göstermek, haramları terk etmek, iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, Alemlerin Rabbi'ni birlemek ve şirkin tüm çeşitleriyle savaşmaktır.

Allah'ın kulları! İyilikten sonra yapılan iyilik, Allah'ın bağışladığı sevabın artması demektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sizlere Şevval ayından altı gün oruç tutmayı tavsiye etmiştir. Şöyle buyurur: **"Kim Ramazan orucunu tutar, sonra ona altı günü eklerse, bütün yıl oruç tutmuş gibi olur."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Bu, hasene on misline katlandığı içindir. Ramazan ayı orucu on ay oruca denk olur, altı günün orucu da iki aya denk olur. Bu Allah'ın lütuf ve ihsanıdır.

Allah'ın kulları! Allah sizlere, kendi ismini zikrederek başladığı bir emirde şöyle buyurur: **(Gerçekten Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Kalb-i Selim

Şeyh Suûd eş-Şureym
Mekke, 05.11.1425 Hicri

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah Subhânehu'dan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Sonra; bilin ki, insanlar arasında kalbi temiz, ruhu temiz ve tabiatı sağlıklı; kin, haset, buğz ve intikam duygularından arınmış bir şekilde yaşayan kimseden daha mutlu ve daha rahat kimse yoktur. Onun adını yükselten ve değerini yücelten bir kalbi vardır. Böyle birini, nimetin kendisinden başka birine gittiğini görünce buna razı olduğunu ve Allah'ın kuluna lütfunu idrak ettiğini görürsünüz. Lisan-ı haliyle sanki Ebu Davud ve diğer hadis alimleri tarafından rivayet edilen, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavlini tekrar eder: **"Allah'ım! Benimle ya da yarattıklarından biriyle sabaha erişen her nimet sadece sendendir ve senin ortağın yoktur. Şükür ve hamd sanadır."**

Allah'ın kulları!.. Bunun gibi bir kalbin temizliği ve arınmışlığının bu noktada kalmamasına şaşmamak gerekir. Daha da ötesi o, ne zaman Müslümanlardan birine veya bir komşusuna bir bela ya da eziyet isabet ettiğini görse, haline acır ve Allah'tan onun için kurtuluş ve bağışlanma diler. Başkalarının üzüntüsüne sevinme duygusunu henüz beşiğindeyken öldürmenin önemini unutmaz. Kalbini hemen bu tür duygulardan arındırır. Lisan-ı hâliyle, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in musibete uğramış birini gördüğünde söylediği şu sözü söyler: **"Ona verdiği musibetten beni afiyette kılan ve yarattıklarından çoğuna bir üstünlükle beni üstün kılan Allah'a hamdolsun."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Hali böyle olan bir kalp, içindeki sıvıyı asla sızdırmayan, sırlanmış kap gibidir. İşte bu kalp, Allah'ın kendisine bereket verdiği kalptir. Hayırlar ona hesap etmediği yerden arka arkaya gelir. İşte bu kalbin sahibi, malın ve oğulların fayda vermediği, ancak Allah'a kalb-i selim ile gelenlerin kurtulduğu günde ikram görmüş bir şekilde kurtulur. Saîd b. Müseyyib rahimehullah şöyle der: "Selim kalp, doğru kalptir. O, mü'minin kalbidir." İbni Sîrîn rahimehullah'a, "Kalb-i selim nedir?" diye sorulur. Şöyle der: "Kullarına davranışta Allah azze ve celle'ye karşı samimi olan." Yani; onları aldatmayan ve haset etmeyen, onlara kin duymayan.

Ey Müslümanlar!.. Yüce dinimiz zaman zaman insanların kalplerini yoklar. Tâ ki, onları kin ve garez pisliklerinden tertemiz bir suyla yıkasın, insanlara ve topluma karşı temizlik ve arınmışlık duygularını alevlendirsin. Bu belirli yoklamanın en büyüklerinden biri de, her hafta iki kez yapılan ve kişiyi hatalarını düzeltmesi ve geri kalan duyguları temizlemesi için hakem kılan izlemedir. Bu izleme, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavlinde kendini gösterir: **"Ameller, her Pazartesi ve Perşembe günü (Allah'a) arzedilir. Allah azze ve celle o günde, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmayan her kişiyi bağışlar. Sadece kendisiyle kardeşi arasında düşmanlık bulunan kişiyi bağışlamaz ve "Aralarını düzeltinceye kadar bu ikisini bırakın!" buyurur."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Temiz İslam toplumu, sevgi ve hoşgörü duyguları üzerine kurulu olan toplumdur. Fertleri arasında bencillik yaygın değildir. O toplumda bireyselliğe ve cimriliğe yer yoktur. Bilakis, bireysellik ve cimrilikle, tek yürek gibi yaşayan fertleri arasına Allah Teâlâ'nın şu kavlini hatırlamak girer: **(Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun yanında bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında**

merhametlidirler.) *(48/el-Feth/29)* Yine; Allah'ın bir toplumu överek onlar hakkında buyurduğu şu kavli hatırlarlar: **(Müminlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı da onurlu ve şiddetlidirler.)** *(5/el-Mâide/54)* Ve şu kavlini hatırlarlar: **(Onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi bağışla, kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Sen çok şefkatli, çok merhametlisin!")** *(59/el-Haşr/10)*

Yüce şeriatımız, karşılıklı merhamet göstermeye, dayanışmaya, adalet ve insafa; birbirine sırt dönmeyi, birbiriyle ilişkiyi kesmeyi, birbirine buğzetmeyi ve birbirine haset etmeyi terketmeye; fitneleri ve ayrılığı alevlendirmeyi terketmeye teşvik etmiştir. Çünkü bu ilkeleri çiğnemek husumet tohumlarını geliştirir ve dikenlerini dallandırıp budaklandırır. Toplum çiçeklerini soldurur ve yarasını deşer. Kin ve akıllarla oynama, sahibini zararı yararından büyük işler yapmaya sevkeden yaygaracılık yeşerir. Öyle ki, öfkelenme artar ve gözler ancak kötü açıdan bakar hale gelir. Daha da ötesi, parmakları ısırtacak dereceye ulaşan öfke, hayal kurmaya ve yalanları kabullenmeye kadar götürür. Çekişen tarafların hayal ürünü bilgilerine ve asılsız vaatlerine itimat eder. Bütün bunlar, toplumların çukura düşmemesi için İslam'ın yasakladığı şeylerdir.

İslam'ın ademoğulları arasında yayılmasını hoşgörmediği tahammülsüzlük ve zaman zaman kalbini kaplayan intikam duygusu, dünyalık hevâ ve heveslerden, tamahkarlıktan, nefsi arzulardan, yönetim arzusundan ve dünyayı ahirete tercih etmekten kaynaklanan tahammülsüzlük ve intikam duygusudur. Fakat bunun sebebi Allah için olursa; hakkı ortaya koymak, Allah'ın haramlarının çiğnenmesine tepki göstermek, dini ve şerefi savunmak öfkelenmek olursa bunun İslam şeriatında başka bir yeri vardır. Nasihat etmekle ayıplamayı, düzeltmekle teşhir etmeyi birbirinden ayırarak buna teşvik edilmiştir. Ayrılığa çığırtkanlığı yapanlarla birlikteliğe davet etmekten sakındırılmıştır. Samimi Müslüman, kalbinde saf bir nasihat ve iyiye yönlendirme sevgisi ile ümmetine ve toplumuna şefkat duygusu olduğu sürece kendisi için bir sakınca yoktur. Bizim için Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'de güzel bir örnek vardır. Aişe radıyallahu anha, bu gibi durumlar için O'nu şöyle vasıflandırır: **"Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, kendisi için hiç intikam almadı. Ancak Allah'ın haramları çiğnendiğinde, Allah için intikam alırdı."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Başkalarıyla ilişkide geniş yürekli olmak, Allah'ın kendilerine rahmet ettiği çok az kimse hariç, bu zamanda toplumların bir çoğunda eksik olan halkadır. Kin ve nefret çukurunu doldurmak için buna ne kadar muhtacız. Başkalarının niyetleri hakkında konuşurken, samimi içtihatlarımızda ve hakkı bulmak için yaptığımız tartışmalarda buna ne kadar muhtacız. Müslüman toplumlarda fert ve aile, aile ve toplum, nasihat eden ve nasihat edilen arasındaki anlık ve günlük ilişkilerin ölçüsünü belirlerken buna ne kadar muhtacız. Yönetilenin yönetene ve yönetenin yönetilene bakışında temiz ve geniş yürekli olmaya ne kadar da muhtacız. Bu bakışın tehlikesini ve yararların elde edilmesi ve zararların defedilmesi ile ilişkili olduğu için İslam'ın ona verdiği önemi gözönünde bulundurmalıyız. Buhari ve Müslim, Usame b. Zeyd radıyallahu anh ile ilgili şu kıssayı rivayet eder: Usame b. Zeyd radıyallahu anh, kendisinden Osman b. Affân radıyallahu anh ile insanların önünde alenen konuşması istenince, bunu isteyenlere şöyle der: "Vallahi, ben onunla, ilk açan ben olacağım bir kapı açmadan, başbaşa konuştum. Hiç bir emire de, gerek benim emirim olsun gerekse başkasının emiri olsun, insanların en hayırlısı demem." Kadı Iyâd ve Hafız İbni Hacer, Üsame radıyallahu anh'ın, Müslümanlar'ın birliğinin bozulması korkusuyla, imamlara açıkça

karşı çıkma kapısını açmadan onunla gizlice konuştuğunu söylemek istediğini belirtir. Çünkü o, diğer bir rivayette şöyle der: "Sizler, onunla sadece işittiğinizi konuştuğumu sanıyorsunuz" Sonra onlara, emir / yönetici bile olsa hiç kimseye karşı ikiyüzlülük yapmadığını, bilakis gizlice ona nasihat ettiğini, çünkü bunun nasihatı kabul etmesi için daha uygun olduğunu bildirir.

Şüphesiz bu gibi, kişinin kalb-i seliminin başkalarına karşı kendisine verdiği dengelilikle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hadis-i şerifte zikrettiği faziletlilik gerçekleşir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, "İnsanların hangisi daha faziletlidir?" diye sorulunca şöyle buyurur: **"Her kalbi temiz olan ve doğru söyleyendir."** Denilir ki: "Doğru söyleyeni biliyoruz, temiz kalp nedir?" Şöyle buyurur: **"O; içinde günah, haksızlık, kin ve haset bulunmayan arı ve takvâlı (kalptir)."** Bu hadisi, İbni Mâce rivayet eder.

Bu dengeliliğin, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in işaret ettiği hayırlılığın ortaya çıkmasının kefili olduğunu da unutmamak gerekir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İmamlarınızın en hayırlıları; sizin onları sevdikleriniz ve onların da sizi sevdikleri, kendilerine dua ettikleriniz ve onların da size dua ettikleridir. İmamlarınızın en kötüleri ise; kendilerine buğzettikleriniz ve onların da size buğzettikleri, kendilerine lanet ettikleriniz ve onların da size lanet ettikleridir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Müslümanlar!.. Rabbinize tevbe edin, namazı kılın ve O'ndan hakkıyla korkun. **(Müşriklerden olmayın. Dinlerini parçalayan ve bölük bölük olanlardan (olmayın. Bunlardan) her fırka, kendilerinde olan ile böbürlenmektedir.)** *(30/er-Rûm/31-32)*

Ey insanlar!.. İnsanlara karşı kalbi selim ve göğsü geniş olan, onlara nasihat eden ve onlara karşı şefkatli olan, görünüşü de içi gibi olan, insanlar tarafından mutlaka kabul görecektir. Dostlarından önce düşmanları onları kabullenecektir. Çünkü böylesi, kendi çıkarı için bir yol, intikam almak ve kendini üste çıkarmak için bir delil bilmez. Sonra; kalb-i selimin bir tadı vardır. Onu ancak tadanlar bilir. Selim kap ile kin ve vesvese ile dolu kalp arasında büyük fark vardır. Üstünlüğü elde etmede düşünceyi kullanmanın lezzeti vardır. Müslümanların ilk nesli, bu konuda bize en parlak örnekleri vermiştir. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh, insafını ortaya koyan ibarelerle konuşarak şöyle der: "Bilin ki; o katılık iki katına çıktı. Fakat o, Müslümanlara zulüm ve haksızlık edenlere karşıdır. Din ehline ve doğru yolda olanlara gelince, ben onlara karşı birbirlerine olduklarından daha yumuşağım. Birine zulmeden veya haksızlık eden kimseyi, yüzünü yere koyup ayağımı da diğer yüzüne koyarak hakka boyun eğdirinceye kadar bırakmam. Muhakkak ki ben, bu katılığımdan sonra, iffetli insanlar ve hiç kimseye zararı olmayanlar için yüzümü yere koyarım."

İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Enes radıyallahu anh kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in meclisinde kendisi hakkında, "Cennet ehlinden bir adam gelecek" dediği kişinin kıssası anlatılır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bu sözünden sonra o adam çıkar gelir. O, Ensar'dandır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, üç gün böyle söyler ve hepsinde o adam gelir. Abdullah b. Amr b. El-Âs, ibadet olarak ne yaptığını görmek için o adamın yanında geceler. Çokça ibadet ettiğini göremez. Ona, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in belirttiği dereceye kendisini neyin ulaştırdığını sorar. Adam, "Gördüğünden başka bir şey değil" der. Abdullah der ki: Dönüp gideceğimde

beni çağırdı ve şöyle dedi: "Gördüğünden başka bir şey değil; fakat ben Müslümanlardan hiçbirine karşı kalbimde bir garez ya da Allah'ın ona bağışladığı hayır nedeniyle haset taşımıyorum." Abdullah şöyle der: İşte seni bu (o makama) ulaştırdı.

Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah, samimi her mü'minin kalbinde yankı bulması gereken bir takım sözler yazar. Kendilerinden çok eziyet ve haset gördüğü ve kendileriyle çokça tartıştığı hasımları hakkında arkadaşlarına konuşurken şöyle der: Bilin ki, Allah sizin hepinizden razı olsun, ben arkadaşlarımıza eziyet vermenin ötesinde, Müslümanların genelinden hiç bir kimseye gizli veya aşikar bir şekilde eziyet vermek istemem. Benim adıma yalan söylediği, zulmettiği ve düşmanlıkta bulunduğu için hiç kimseden intikam almak istemem. Şüphesiz ben, her Müslümana hakkımı helal ettim ve ben, tüm Müslümanlar için hayır isterim. Her mü'min için, kendim için istediğim hayrı isterim. Onlardan yalan söyleyenler ve zulmedenlere hakkım, benim tarafımdan helal olsun."

Allahu ekber!. Onların kapleri ne yüce!.. Allahu ekber!. Taşıdıkları o bedenler ne yüce!.. **(Açın gözünüzü! Allah'ın dostları üzerine ne korku vardır, ne de onlar mahzun olurlar. Onlar ki, iman etmişler ve Allah'a karşı gelmekten sakınmışlardır. Onlara dünya hayatında da, ahiret hayatında da müjdeler vardır. Allah'ın sözlerinde değişiklik yoktur. İşte bu en büyük kurtuluştur.)** *(10/Yunus/62-64)*

Sonra; Allah'tan hakkıyla korkun ey Müslümanlar!.. İnsanların efendisi ve beşeriyetin en arınmış kişisi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e, havzın ve şefaatin sahibine salât ve selamda bulunun. Allah ilk önce kendi ismini, ikinci olarak da melekleri zikrettiği ve üçüncü olarak size seslendiği emrinde şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin)** *(33/el-Ahzab/56)*

"Şüphesiz Sen Yüce Bir Ahlak Üzeresin!"

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 27.10.1425 (10.12.2004)

Ey Müslümanlar! Allah, yerler ve beldeler arasından en şereflisini seçmiş, insanlardan peygamberler göndermiştir. Onların sözlerini, fiillerini ve ahlaklarını sözlerin, fiillerin ve ahlakların tartıldığı ölçüler olarak belirlemiştir. Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i tanımak, insanın mutlaka bilmesi gereken ve her kula kabrinde sorulacak üç temel esastan biridir.

İbni Kayyım rahimehullah şöyle der: "Kulların peygamberi ve O'nun getirdiğini tanımaya , haber verdiği şeylerde O'nu tasdik etmeye ve emrettiği şeylerde O'na itaat etmeye olan zaruretleri, her türlü zaruretin üzerindedir."

Ademoğlunun dünya ve ahiretteki efendisi ve övünç kaynağı, Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'dir. Allah O'nu Haşimoğulları'ndan seçmiş, Haşimoğulları'nı da Kureyş Kabileleri arasından seçmiştir. Onlar, Allah'ın Peygamberi İbrahim aleyhisselam'ın soyundandır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, insanların en seçkini ve soy bakımından yeryüzü ehlinin kesinlikle en hayırlısıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ben onların soy bakımından en hayırlısı ve aile bakımından en hayırlısıyım."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Anne ve babasını kaybetmiş, onların eğitiminden ve şefkatinden yoksun olarak büyümüştür: **(O seni yetim bulup da barındırmadı mı?)** *(93/ed-Duha/6)* Allah'ın koruması ve gözetiminde, akrabaları arasında büyümüştür. Putlara ibadet etmekten nefret ettirilmiştir. Rabbi O'nu küçüklüğünde ve gençliğinde de korumuştur. Hiç bir puta selam vermemiş ve dokunmamıştır. Peygamber olarak gönderilmeden önce; seçkin, şerefli ve akıllı bir kadınla evlenir. O, şeref bakımından kadınların en yücesi ve en akıllısı Hatice radıyallahu anha'dır.

Yeryüzü putlara ibadette, kahinlerin haberleriyle, kan dökmeyle ve akrabalık bağlarını koparma ile doluyken Allah O'nu peygamber olarak gönderir. O, yalnızca Allah'a ibadete davet eder ve bu yolda karşılaştığı yalanlamalara, yüz çevirmelere ve kabalıklara sabreder.

Allah O'nun zikrini yükseltmiş ve şanını yüceltmiştir. Mucizeleri göz kamaştırıcı ve delilleri apaçıktır. Düşmanlarının kalbine atılan korku ile desteklenmiştir. Günahları bağışlanmıştır. Kabirden ilk O çıkacak ve Kıyamet günü ilk O şefaat edecektir. Peygamberler arasında, ümmeti en çok olandır. Cennetin kapısını ilk O çalar ve sırattan ilk O geçer.

O, Allah'a çokça şükreden bir kuldu. Ayakları çatlayıncaya kadar gece namazı kılardı. Namaz O'nun gözünün nuruydu. İhlasla ve huşuyla Allah'a ibadet ederdi. Abdullah eş-Şuhayr radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e geldim. Namaz kılıyordu. Ağlamaktan; kaynayan bir tencerenin sesi gibi içinde bir ses vardı." Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kendisi hakkında şöyle buyurur: **"Allah'a yemin olsun ki, ben sizin Allah'tan en çok korkanınızım."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Rabbine karşı saygılıydı ve Yaratıcısı'na karşı yüksek bir edebe sahipti. Sahip olmadığı hiç bir şeye sahip olduğunu öne sürmez, onu Allah'a dayandırırdı. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(De ki, ben kendi kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir menfaat elde etmeye, ne de bir zararı önlemeye malik değilim. Ben eğer gaybı bilseydim daha çok hayır yapardım ve kötülük denilen şey yanıma uğramazdı. Ben iman edecek bir kavme müjde veren ve uyaran bir peygamberden başka biri değilim.)** *(7/el-A'raf/188)*

Bir kişi O'na gelerek, "Allah ve sen dilersen" der. O kişiye şöyle buyurur: **"Beni Allah'a ortak mı kıldın? Yalnızca 'Allah dilerse' de!"** Bu hadisi Nesai rivayet eder. Allah O'na şöyle buyurur: **(De ki, "Haberiniz olsun, ben size kendiliğimden ne bir zarar verebilirim, ne de bir yol gösterebilirim.")** *(72/el-Cin/21)* İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Yani, ben ancak sizin gibi bir beşerim. Fakat bana vahyediliyor. Allah'ın kullarından bir kulum. Sizin hidayete ermeniz veya sapmanız benim elimde değil. Bilakis bütün bunlar, Allah azze ve celle'nin elindedir."

İnsanların en çok mütevazisi idi ve onları en güzel şekilde sevindirirdi. Fakirlerle birlikte oturur, miskinlerle beraber yemek yerdi. Ayakkabısını onarır, kendi işini kendi görür ve ailesine hizmet ederdi. Eskimiş kırbadan su içer ve mescidin yapımında arkadaşlarıyla birlikte kerpiç taşırdı. Hizmetçileri ayıplamaz ve azarlamazdı. Enes radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e dokuz yıl hizmet ettim. Kesinlikle hiç bir şeyde beni ayıplamadı." Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Büyüklere saygı duyar ve küçüklere tevazu gösterirdi. Çocukların yanından geçse, onlara selam verirdi. Birgün Ebu Umeyr radıyallahu anh'ı gördü. Ebu Umeyr henüz çocuktu. Onunla şakalaşarak ona şöyle buyurur: **"Ey Ebu Umeyr! Nuğeyr (isimli kuşun) ne yaptı?"** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Enes radıyallahu anh şöyle der: **"Kadınlara ve çocuklara Rasulullah'tan daha merhametli olan birini görmedim."** Bu hadisi Müslim rivayet eder. Çok büyük bir tevazuya sahipti. Övünmekten ve büyüklenmekten uzaktı. Şöyle buyururdu: **"Ben ancak bir kulum. Bu nedenle (bana) "Allah'ın kulu ve Rasulü" deyin."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Cömertti ve eli açıktı. Bolca ve cömertçe, Allah'a tevekkül ederek infak ederdi. Sahip olduğu dünya metaından bir şey isteyen hiç kimseyi geri çevirmedi. Enes radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, İslam'a girme karşılığı bir şey istenirse onu mutlaka verirdi." Dünya için kızmazdı. Bu dünyaya yüz çevirdi ve ahiret için çalıştı. Şöyle buyururdu: **"Dünyadan bana ne! Dünya ve ben ancak, bir ağaç altında gölgelenen, sonra kalkıp giden ve onu terkeden yolcu gibiyiz."**

Aylar geçer evinde bir kap sıcak yemek pişmezdi. Ailesi, ardarda bir kaç gece akşam yemeği yemeden uyurdu. Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in açlıktan iki büklüm olduğunu gördüm. Karnını doyuracak kötü hurma dahi bulamamıştı." Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Açlığın etkisiyle evinden çıktı ve açlık acısıyla karnına taş bağladı. Sahabiler, sesindeki değişiklik nedeniyle O'nun aç olduğunu bilirlerdi. Ebu Talha radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bitkin bir şekilde

konuştuğunu işitir, aç olduğunu bilirdim. Peygamber evinde günler geçer, sudan başka bir şey bulunmazdı."

Adamın biri Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek "Ben (açlıktan) bitkinim." dedi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem hanımlarından birine haber gönderdi. Hanımı, "Seni hak olarak gönderene yemin olsun ki, yanımızda sudan başka bir şey yok" dedi. Sonra diğer bir hanımına haber gönderdi. O da aynısını söyledi. Böylece hepsine birer birer haber gönderdi ve hepsi de aynı şeyi söyledi.

Çektiği açlığa rağmen, Rabbi'nden korkusu kamildi. Yatağında bir hurma bulurdu da şöyle buyururdu: **"Sadaka olduğundan korkmasaydım onu yerdim."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Hayatın meşakkatleriyle ve sıkıntıların en ağırlarıyla karşılaştı. Anne şefkatinden yoksun yetim olarak büyüdü. Babası o, görmeden önce öldü. Kavmi O'na sözlü ve fiili eziyette bulundu. Enes radıyallahu anh şöyle der: "Bir keresinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e kendinden geçinceye kadar vurdular." O'nu delilikle, sihirbazlıkla ve yalancılıkla suçladılar. **(Kâfirler; "Bu bir sihirbazdır, yalancıdır" dediler.)** *(38/Sâd/4)* Hicret ederken sığındıkları mağarada gam ve keder, korku ve hüzün vardı. **(Arkadaşına, "Hüzünlenme; şüphesiz Allah bizimle beraberdir" diyordu.)** *(9/et-Tevbe/40)* Uhud savaşında azı dişi kırıldı, yüzü yarıldı ve kanı aktı. Açlık acısıyla, düşman şiddetiyle karşılaştı. Yemeğe zehir koydular ve O'na sihir yaptılar. Başına arka arkaya musibetler geldi. Rabbi O'na şöyle buyuruyordu: **(Azim sahibi peygamberlerin sabrettikleri gibi sen de sabret!)** *(46/el-Ahkâf/35)* Hüznünü ve kederini ailesine açarak şöyle buyurur: **"Ey Aişe! Kavmimden çekeceğimi çektim!"** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Çocukların altısı O yaşarken öldü. Bütün bu sıkıntılar O'nu Allah'a davetten alıkoymadı. Hayatın dertlerine ve sıkıntılarına sabretti. Kendisi hakkında şöyle buyurur: **"Allah yolunda hiç kimsenin görmediği eziyeti gördüm ve Allah yolunda hiç kimsenin korkutulmadığı kadar korkutuldum."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

İnce kalpli ve merhamet dolu idi. Namazda çocuk ağlamasını işitirse, çocuğun ağlamasıyla annesinin hissettiği duyguyu bildiğinden namazı hızlandırırdı. Baki mezarlığını ziyaret eder, ahireti hatırlayarak ağlardı. Oğlu İbrahim'i henüz süt emen bir bebekken süt annesinin yanında ziyaret ederdi. İbrahim üzeri tozlu bir şekilde gelir, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem babalık şefkatiyle onu alır, öpüp koklardı. Bu hadisi Buhari rivayet eder. İbrahim ölünce gözleri yaşardı ve şöyle buyurdu: **"Şüphesiz göz yaşarır, kalp hüzünlenir. Rabbimizi razı edecek şeyden başkasını söylemeyiz. Bizler senin ayrılığın nedeniyle üzgünüz ey İbrahim!"** Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Aklı kamil ve ahlakı yüceydi. Hiç kimseye eliyle vurmadı. Aişe radıyallahu anha şöyle buyurur: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hiç bir kadına ya da hizmetçiye asla eliyle vurmadı." Bu hadisi Müslim rivayet eder.

O, insanların en iffetlisi ve en şereflisidir. Kendisine helal olmayan bir kadının eline asla değmedi. Ev halkına ve arkadaşlarına karşı kusursuz bir vefa duygusuna sahipti. Hatice radıyallahu anha'nın vefatından sonra koyun keser, parçalara ayırır ve Hatice radıyallahu anha'ya vefa duygusuyla onun arkadaşlarına gönderirdi. Savaştan sekiz sene sonra, Uhud savaşında şehit olanlara veda edercesine cenaze namazlarını kıldı.

Sahabilerine ikramda bulunur, hiç bir şeyi onlardan sakınıp kendisine ayırmazdı. Osman b. Affan radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem az ya da çok bir şeyle bizi teselli ederdi."

Ahlakıyla insanları kuşatırdı. Yumuşak başlıydı ve kötülükle karşılık vermezdi. Bilakis affeder ve bağışlardı. Kendisi için öfkelenmez, kendisi için mücadele etmezdi. Bir keresinde bedevi bir Arap, mal isteyerek kendisini çekiştirir. Gülümseyerek ona döner ve istediğini ona verir. Kendisine sihir yapanı affeder. Yiyeceğine zehir koyanı azarlamaz. Kendisine karşı savaşanları bağışlar ve Mekke'nin fethinde onlara şöyle der: **"Gidiniz, hepiniz serbestsiniz!"**

Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Kendisine zarar verilen hiç bir şeyde, zarar verenden intikam almadı." O'nunla diyalog kurulması kolaydı ve daima sevindirirdi. Cerir b. Abdullah şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem beni her gördüğünde gülümserdi."

Sahabilerinin durumunu araştırır, fazilet sahiplerini edebiyle gözetirdi. İlişkisi güzel ve sohbeti hoştu. Akrabalarını ziyaret eder, kimseye karşı kabalık yapmazdı. Dili temizdi. Kötü ve çirkin söz söylemezdi. Bilakis, evinin bir köşesindeki bekar kızdan daha hayalı idi. Tavırları doğaldı. Mübalağalı ve abartılı sözlerden hoşlanmazdı. Bir grup insan, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! En hayırlımızın oğlu, efendimiz ve efendimizin oğlu!" Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey insanlar! Sözünüzü söylerken şeytan sizi baştan çıkarmasın. Ben, Allah'ın kulu ve elçisi Muhammed'im. Beni, Allah azze ve celle'nin benim için belirlediği konumun üzerine yükseltmenizi istemem."** Bu hadisi Nesai rivayet eder.

Misafirine ikram ettiği yemekte, bulunanın dışında külfete girmez ve olmayanı istemezdi. Sahabileri O'nu çok severlerdi. Konuşunca sözünü dinler, emredince hemen emrini yerine getirirlerdi. Enes radıyallahu anh şöyle der: "Hiç bir şahıs onlara Allah Rasulü'nden daha sevimli değildi." Ahlakın en güzeline ve âdâbın en temizine sahipti. Şeyhülislam İbni Teymiye rahimehullah şöyle der: "O'nun bir kez bile yalan söylediği, bir kimseye olsun zulmettiği, bir kimseye bile ihanet ettiği görülmemiştir." Bilakis; insanların en doğrusu ve en adaletlisidir. Güvenlik ve korku, hakimiyet ve zayıflık gibi değişik hallerde bile, insanların sözüne en sadık olanıdır. Ev halkına hürmet eder ve onlara güzel muamelede bulunurdu. Kızı Fatıma radıyallahu anha kendisini ziyarete geldiğinde O'nun için ayağa kalkar ve "Merhaba" diyerek, onu yanına oturturdu. **"Sizin en hayırlınız ailesi için en hayırlı olanınızdır. Ben sizin ailesi için en hayırlı olanınızım.**" O'nu yaratan Allah, O'nun yüce ahlakına şahitlik ederek şöyle buyurur: **(Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.)** *(68/el-Kalem/4)*

Görünüş bakımından insanların en latifi ve en güzeli idi. Yüzü, dolunay gecesindeki ayın parlaklığı gibi parlardı. Berâ radıyallahu anh şöyle der: "Ondan daha güzel bir şey asla görmedim." Bu hadisi Buhari rivayet eder.

Bedeni temiz ve kokusu hoştu. Enes radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kokusundan daha hoş ne bir anber, ne bir misk ne de başka bir şey kokladım." Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Konuşması düzgün, anlaşılır ve etkili idi. Açıklaması göz alıcı idi. Sözü kalpleri büyülerdi. Bütün vakti, Allah'a itaat ve O'nun rızasını kazanacak işlerle doluydu. **(De**

ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir. Onun ortağı yoktur.) *(6/el-En'am/162-163)* Peygamber olarak gönderilmesinden ölümüne kadar, Rabbi'ne ibadete devam etti ve ümmetini şirke düşmekten men etti. Ümmetine göstermediği hiç bir hayır ve ümmetini sakındırmadığı hiçbir şer yoktur. Bu nedenle, O'nun yoluna bağlı kalın. Hidayetine ve sünnetine sarılın ve O'na muhalefetten sakının ki, dünya ve ahirette kurtuluşa erin!

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Andolsun size içinizden öyle bir peygamber geldi ki, gayet izzetli ve şereflidir. Sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir üstünüze titrer, müminlere gayet merhametli ve şefkatlidir.)** *(9/et-Tevbe/128)*

Ey Müslümanlar! Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem bir beşerdir. Hüzünlenir ve uyurdu. Rablık ve ilahlık özelliklerinden hiçbir şeye sahip değildi. O ancak, Rabbi'nin mesajını ileten bir elçidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: "Ben de sizin gibi ancak bir beşerim. Ne var ki, bana ilâhınızın ancak bir ilâh olduğu vahyolunuyor. Onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse iyi amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiç kimseyi ortak etmesin.")** *(18/el-Kehf/110)*

Bulunduğu makamın üstüne çıkarılmaz ve altına indirilmez. O'na uymak ve emrini yerine getirmek farzdır. O'na itaatle rahmetler iner ve hayırlar ardarda gelir.

Fethu'l Mecid isimli eserde şöyle denir: "Rasul'e saygı; O'nun emrine ve yasağına saygı ile, gösterdiği yoldan gitmekle ve sünnetine uymakla olur. **(Allah ve Peygambere itaat edin ki, size de merhamet edilsin.)** *(3/Âl-i İmran/132)*

O'na itaat ederek O'nu sevmek, çocuk ve baba sevgisinden önce gelir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biriniz, ben kendisine çocuğundan, babasından ve tüm insanlardan daha sevimli olmadıkça iman etmiş olmaz."** Bu hadisi Buhari rivayet eder.

O'na uymakla yaşam müreffeh olur ve herkes mutlu olur. Allah Subhanehu şöyle buyurur: **(Erkekten veya kadından, mümin olarak kim iyi amel işlerse muhakkak ona güzel bir hayat yaşatacağız ve yapmakta oldukları amellerin daha güzeliyle mükafatlarını elbette vereceğiz.)** *(14/en-Nahl/97)*

Kulun dünyadaki ve ahiretteki mutluluğu, O'nun sünnetine tutunmasına bağlıdır. İzzeti, O'na uyduğu ölçüde olur. Kurtuluş O'nun izinden gitmektedir.

Sonra bilin ki; Allah, peygambere salât ve selamda bulunmayı size emretmiştir...

Yeryüzünde Bozgunculuk Çıkarmayın!..

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 12.11.1425 Hicri

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime, Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı (takvâyı) tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki, Allah da size merhamet etsin. Dünya metâı azdır ve hesap uzundur. Ölüm ansızın gelip çatmadan yolculuğa hazırlanın. Ahiret günü için azık hazırlayın. Rabbinize tevbe edin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Üzerinizdeki haklardan kurtulun. Akılsızca hareket edenlere ve zalimlere fırsat vermeyin. Ciddi olun ve ihmalkarlıkta bulunmayın. Kaçırılana pişmanlık ölüm sekerâtından daha şiddetlidir. Allah'ın kuldan yüzçevirmesinin bir işareti de, onu kendisini ilgilendirmeyen şeylerle meşgul etmesidir. **(Ey kavmim! Bu dünya hayatı ancak geçici bir menfaatten ibarettir. Ahiret ise durulacak karar yurdudur.")** *(40/Ğâfir/39)*

Ey Müslümanlar!.. Şeriatlar ve dinler, insan haklarını korumada ve insan şerefini kabullenmede birleşir. Yükümlülükler ve sorumluluklarda insanlar eşittir. **(Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden korkun; kendi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını kırmak)tan sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözeticidir.)** *(4/en-Nisâ/1)*

Ademoğlunun hepsi şerefli olmaya, ikrama ve üstünlüğe ehildir. **(Andolsun ki biz, insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Karada ve denizde taşıtlara yükledik ve temiz yiyeceklerden onları rızıklandırdık. Onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.)** *(17/el-İsrâ/70)* **(Ey insan! İhsanı bol Rabb'ine karşı seni aldatan nedir? O Allah ki seni yarattı, seni düzgün yapılı kılıp ölçülü bir biçim verdi.)** *(82/el-İnfitâr/6-7)*

Peygamberler tarafından getirilen Allah'ın dini, beşeriyeti birbirine bağlı olmaya; iyilik ve hayırda, adalet ve doğrulukta dayanışmaya davet etmiştir. **(Şüphesiz ki Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlara bakmayı emreder; hayasızlıktan, fenalıktan ve azgınlıktan nehyeder.)** *(16/en-Nahl/90)* **(İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın.)** *(5/el-Mâide/2)*

İslam dininde ise, hoşgörü ve merhamet dinin ilkelerinden ve temel öğretilerinden biridir. Ahkâmının ve kurallarının ruhudur. Rabbimizin rahmeti herşeyi kuşatmıştır. O, iyilik edenlere yakındır. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın tüm alemlere rahmetidir. **((Ey Muhammed!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.)** *(21/el-Enbiyâ/107)*

Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmanın yasaklanması ile Allah azze ve celle'nin rahmetini elde etmeyi ummanın nasıl yanyana zikredildiği üzerinde düşünün!. **(Düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. O'na, korkarak ve rahmetini umarak dua edin. Muhakkak ki Allah'ın rahmeti, iyilik edenlere yakındır.)** *(7/el-A'râf/56)*

Aynı şekilde; İslam dininin temel öğretileri de, yüce ahlaki değerler içerisinde insan tabiatına ayrıcalıklı bir yer vermekle öne çıkar. **(Bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevketmesin. Adaletli olun; çünkü o, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.)** *(5/el-Mâide/8)* **(Eğer Allah'ın, insanları birbirleriyle savması olmasaydı,**

yeryüzü mutlaka bozulur giderdi. Fakat Allah, bütün âlemlere karşı büyük bir lütuf sahibidir.) *(2/el-Bakara/251)* **(Eğer Allah insanların bir kısmını bir kısmı ile defetmeseydi manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescidler elbette yıkılırdı.)** *(22/el-Hacc/40)*

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Bu benzeri ilkeler ve değerler, iyi bir hayatın yaşanması, yeryüzünün imar edilmesi, ıslahın ve doğruluğun hüküm sürmesi içindir. İşte bu, şeref ve takvânın yoludur. **(Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli ve en üstününüz O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, herşeyden haberdar olandır.)** *(49/el-Hucurât/13)*

Bütün bu ilkeler ve değerler; insanları kendilerine karşı korumak, nefislerinin şerlerinden ve kötü amellerden sakınmalarını sağlamak içindir. Cin ve insan şeytanlarından ve onların vesveselerinden sakınmalarını sağlamak içindir. **(Biz böylece, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar birbirini aldatmak için süslü sözlerle vesvese verirler.)** *(6/el-En'âm/112)*

İnsanlar, yeryüzünü bina ve imar etmeleri, yeryüzünü ıslah etmede birbirleriyle yarışmaları için yeryüzünün halifeleri kılınmıştır. **(Herkesin kazandığı yalnız kendisine aittir. Kendi (günah) yükünü taşıyan hiç kimse, bir başkasının (günah) yükünü taşımaz. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O, ayrılığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir. Sizi yeryüzünün halifeleri yapan, size verdiği şeylerde, sizi denemek için, kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur. Şüphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır ve O; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.)** *(6/el-En'âm/164-165)*

Ey Müslümanlar!.. Yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlara, ekinleri ve nesilleri helak edenlere işte bu ilkelerin yerleşmesi için, ıslahın ve imarın hakim olması için şiddetle karşı çıkılmıştır. **(Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.)** *(7/el-A'râf/56)* **(İş başına geçti mi yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, ekini ve nesli helak etmek için koşar. Allah ise bozgunculuğu sevmez.)** *(2/el-Bakara/205)*

Yine bu nedenle; günahların en büyüklerinden biri de, dökülmesi haram kılınan kanı akıtmak, masum insanları korkutmak, onlara eziyet vermek ve onları öldürmektir. Bunları yaparken bombalı eylemlerin ve tahribata yolaçan fiillerin kullanılmasının günahını ise hiç sormayın. Bütün bunlar, yeryüzünde ve insanlar arasında bozgunculuk çıkarma çeşitlerinin en şiddetlisidir.

Bu gibi tasarrufların etkisi ve sonuçları üzerinde düşünmek akıl ve hikmetin gereğidir. Özellikle de, Müslümanlar ve İslam ülkeleri için... Mutlaka bir nefis muhasabesi yapılmalıdır. Kazanılanlara ve kaybedilenlere bakılmalıdır. Bu tasarrufların ne getirdiğine, Müslümanlara ne kazandırıp ne kaybettirdiğine bakılmalıdır. İslam düşmanları Müslüman ülkelerin çoğuna girdiler. Dilleriyle, silahlarıyla, medya organlarıyla ve kalemleriyle Müslümanlara dil uzattılar. Bütün derneklerini, örgütlerini ve heyetlerini seferber ederek zalimi mazlum ve hak sahibini haksızlık yapan olarak gösterdiler. Bunu yaparken, bu gibi aptalca davranışları delil gösterdiler. Bu arada Müslümanların en büyük davaları neredeyse unutulur oldu. Bu gibi ahmakça tasarruflar, dış müdahalelerin artmasına, İslam ve Müslümanlar hakkında daha çok şüphe uyandırılmasına gerekçe oldu. Bunları yapanlar, yaptıklarından en çok yararlananların, ümmetin güvenliğinin bozulmasını ve birbirine düşmesini isteyen düşmanlar olduğunu idrak edemiyorlar mı?.

Alimleriyle, yöneticileriyle, davetçileriyle ve hatta gençleriyle Müslümanlar, medya organlarının dilinde sakız oldu. Ddeğersiz insanlar ve Müslümanlara karşı kin besleyenler, bu gibi davranışlar nedeniyle kendisini ilgilendirmeyen konulara karışır oldular.

Bu aldatılmış çocuklar, kendi ülkelerine saldırdılar. Kendi ülkelerinin insanlarını öldürdüler. Yöneticilerine başkaldırdılar ve güven içinde yaşayan suçsuz insanları korkuttular. Pusuda bekleyen düşmanların girmesi için kapı açtılar. Onlara yazıklar olsun!. İslam Ümmeti'ni dinin yok olacağı, güvenliğin sarsılacağı, anarşinin yayılacağı, insanların ümitsizliğe kapılacağı, hayır projelerinin ve ıslah çalışmalarının duracağı musibetlere mi sürüklemek istiyorlar? Özgür insanların zillete düşmesini, kutsal değerlerin çiğnenmesini ve insanların ülkelerini terketmesini mi istiyorlar?.

Adam öldürmenin artmasını, haramların çiğnenmesini, insanların grup grup parçalanmasını, dini otoritenin dağılmasını ve bunun sonucu –maalesef düşmanın pençesine düşen ve anarşiye teslim olan bazı ülkelerde olduğu gibi- yaşayanların ölülere gıpta eder hale gelmesini mi istiyorlar?.

Yakıtı insanlar, mallar ve ürünler olan; sonucu ise dindarlığın azalması, korku ve açlığın yayılması ve ihtilafın artması olan fitneleri mi ateşlemek istiyorlar. Bu kandırılmış insanlar, şiddeti meslek edinen hiç bir hareketin başarıya ulaşamadığını bilmiyorlar mı? Şiddetin, meşru bir hedefi olmamasının ötesinde açık bir davası dahi yoktur. Ne çok kandırılmış genç şer'i bir gerekçe olmaksızın adam öldürmeye, bombalı eylemde bulunmaya, yıkıma ve Allah korusun, kendini öldürmeye yönelmiştir.

Onlar iki tür yalnızlık yaşayan küçük çocuklardır. Bunlar, psikolojik yalnızlık ve ilmi yalnızlıktır. İçine kapanıktırlar. Toplumdan ve ilim ehlinden ayrıdırlar. Muteber dini otoriteden, ilim ehlinden ve ilim ortamından uzaktırlar. Dolayısıyla; şer'i nasları eğip delilleri kendi düşüncelerini ve fiillerini pazarlamada kullanmaktadırlar. Taassuba dayalı dar bir çerçevede ve ilim varmış gibi görünen bir ortamda yaşamaktadırlar. Eğer bilme kabiliyetleri varsa, görüşüne itibar edilen ilim ehlinden hiç kimsenin bu davranış ve tasarrufları onaylamadığı bilmişlerdir. Allah'tan korkan, dinine ve Müslümanlara karşı samimi olan kimse, bu gibi fillere gerekçe göstermekten, onlara sevinmekten veya inkar etmekte tereddüt etmekten sakınsın!.

Ey Müslümanlar!.. Tehlikeler çoktur. Düşmanların hileleri büyüktür. Bu durum; her türlü sapık görüşe, şiddet ve terör eylemine karşı herkesin uyanık olmasını gerektirir. Çünkü bu tür yeryüzünde bozgunculuk çıkarma eylemleri, herkesi hedef almaktadır. Sonuçları ve etkileri herkesi tehdit etmektedir. Bu nedenle, yetişmekte olan nesilleri bilinçlendirmek, onlara Allah'ın emirlerine ve yasaklarına saygı duymayı öğretmek gerekir. Ümmet, namazı terkedenin günahının büyüklüğünü idrak ettiği gibi, bu bozgunculuğu yapanların günahının büyüklüğünü, din ve dünya için tehlikesini de idrak etmelidir. Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bizimle onların arasındaki ahit namazdır. Kim onu terkederse kafir olur."** Ve şöyle buyurur: **"Allah katında, dünyanın yok olması Müslümanın kanının akıtılmasından daha hafiftir."** Ve şöyle buyurur: **"Haram bir cana dokunmadıkça, kişi dininde genişlikte olmaya devam eder."** Ve şöyle buyurur: **"Kim bir muahidi öldürürse, cennetin kokusunu duyamaz."** Ve şöyle buyurur: **"Kim ümmetime kılıçla karşı çıkıp iyisini ve kötüsünü öldürürse benden değildir ve ben de ondan değilim."** Ve şöyle buyurur: **"Kim bize silah kaldırırsa, bizden değildir."**

Bizler; bütün bunlara alimlerin, eğitimli insanların, vaizlerin ve hatiplerin, düşünürlerin ve yazarların seslendireceği doğru ve hak sözle karşı koymaya muhtacız.

Alimlere, düşünürlere, kalem ve görüş sahiplerine gençleri yönlendirmede ve bilinçlendirmede, sapık görüşlerin ve hevâ sahiplerinin peşinden sürüklenmelerini önlemede büyük sorumluluk düşmektedir. Çünkü onlar; dinin ve ülkenin, değerlerin ve kazanımların koruyucularıdır. Minberler ve medya organları, yayınlar ve eğitim metotları dini, ümmeti ve ülkeyi korumak için en güzel şekilde değerlendirilmelidir.

Hakları korumaya ve kuvvet inşa etmeye, birlik ve bütünlüğü korumaya, ihtilaf fıkhını ve âdâbını öğrenmeye, Allah'a iyilikle davet etmeyi ve sert bir şekilde değil güzel bir şekilde tartışmayı, yapıcı eleştiriyi ve sakince görüş alışverişinde bulunmayı öğrenmeye yönelmek gerekir.

Ey Müslümanlar!.. Bütün bunlarla birlikte ümmet, kendi mensuplarına, küçüklerine ve büyüklerine, gençlerine, alimlerine ve yöneticilerine güvenmektedir. Hepsi, Allah'a hamdolsun, orta yol üzeredir. Allah'ın izniyle bu değişmez bir gerçektir. Eğitim metotları içinde eğitilmişler ve onları en iyi şekilde anlamışlardır. Öğrendiklerini sorumluluklarına ve davranışlarına yansıtmışlardır. Onlar, itaatten el çekmez ve Müslümanların birliğini bölmezler. Yöneticilerle yönetim için çekişmezler. Hataları büyütmezler ve iyilikleri küçük görmezler. Allah'ın ziyaret edilmesini emrettiği kişilerle ilişkilerini kesmezler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmazlar. Fitneleri kışkırtmazlar. Mü'minlere ve kendilerine eman / can güvencesi verilenlere saldırmazlar. Zimmet ehline ihanet etmez, güven içindeki insanları korkutmazlar. Güçleri yettiğince Allah'tan korkarlar. İyiliği emrederler ve kötülükten nehyederler. Allah'ın izniyle hayırlarda yarışırlar. Bu onlar için din ve inançtır. İnsan olmanın getirdiği hatalar mevcuttur fakat yapıcı eleştiri kapısı da açıktır. Her insan hata yapabilir. Fakat hata yapanların en hayırlıları, hatalarından dönüp tevbe edenlerdir.

Allah'ın kulları!.. Mutlu kimse; üzerinde kul hakkı olmadan, Müslümanların birliğine bağlı olarak ve fitnelerden sakınarak, kelime-i tevhid üzere can veren kimsedir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidayetten sonra kalplerimizi haktan saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz ki, Sen bol ihsan sahibisin. Ey Rabbimiz! Muhakkak ki, Sen, geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde bütün insanları bir araya toplayacaksın. Muhakkak ki Allah, hiç sözünden caymaz.)** *(3/Âl-i Imrân/8-9)*

Ey Müslümanlar!.. Tehlikeler çoktur. Düşmanların tuzakları büyüktür. Hedef alınan, İslam ve Müslümanlar'dır. Özellikle de, İslam'ın ilk yurdu Harameyn-i Şerifeyn Ülkesi'dir. Onun Arap ve İslam dünyasındaki ve uluslararası platformlardaki rolünü baltalamak istemektedirler. Fakat hak ehli ve devleti, bu gibi konumlarda kararlılık gösterir. Dini, ülkeyi ve insanları koruma sorumluluğuyla bu gibi girişimlere karşı koyar. Bu olaylar; güvenlik güçlerinin ortaya koyduğu başarılar ve güçlü bir irade ile, her zaman ve her mekan için geçerli uzak görüşlülükle gerekli uyanıklığın ve yeterliliğin varolduğunu göstermiştir. Allah'a hamdolsun. İdari, güvenlik ve siyasi kesimlerin hepsi dini, ülkeyi ve kazanımları korumak için bu olaylara karşı koymada başarılı olmuşlardır. Onların hepsi şu kanaattedir ki, bu gibi aykırı davranışlar dini ve bu ülkeyi, onun güvenliğini ve birliğini hedef almaktadır. Devletin güvenlik tedbirleri, eğitim ve bilinçlendirme programları ile teröre, anarşiye ve fitneye karşı takındığı kararlı tavır, bu aykırı düşüncenin özellikle gençler ve kültürlü insanlar arasında yayılmasını önlemiştir.

Bütün bu övgüye layık başarılar ve güven ile birlikte, daha uyanık olmak gerekmektedir. Özellikle bu tehlikelere ve sapık fikirlere karşı çocuklarımızı uyarmada fert, aile ve toplum seviyesinde daha uyanık olmamız gerekmektedir.

Allah bu ülkeyi ve Müslüman ülkeleri her türlü kötülükten korusun. Bizleri gizli ve aşikar fitnelerden uzaklaştırsın. Kurtuluşumuz olan dinimizi muhafaza etsin. İçinde yaşadığımız dünyamızı ve dönüş yerimiz olan ahiretimizi ıslah etsin. Şüphesiz O; her şeyi hakkıyla işitendir, dualara karşılık verendir.

Sonra; alemlere rahmet olarak gönderilen İnsanların Efendisi'ne salât ve selamda bulunun. Rabbiniz size bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Fırka-i Naciye'nin Sıfatları

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi

Medine, 12.11.1425 Hicri

Ey Müslümanlar! Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'a ve Rasulü'ne itaat edin; umulur ki kurtuluşa erersiniz.

Allah'ın kulları! Rabbiniz azze ve celle, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i, peygamberlerin gelişinin kesintiye uğradığı bir dönemde peygamber olarak gönderdi. O'na kitab'ı ve hikmeti indirdi. Ve o peygamber, insanları basiret üzere Rabbi'ne davet etti. İnsanlara Kur'ân'ı ve sünneti öğretti ve Allah Teâlâ'nın dinini öğrendiler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Refik-i Âlâ'ya kavuştuğunda ümmetini apaçık bir metot ve dosdoğru yol üzere bırakmıştı. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İşte benim doğru yolum budur; ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak başka yollara uymayın. (Azabından) korunmanız için Allah size böyle tavsiye etmiştir.)** *(6/el-En'am/153)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizleri bembeyaz bir yol üzere bıraktım. Onun gecesi gündüzü gibi (aydınlıktır). Ondan ancak helak olan sapar."**

Allah Teâlâ iman usullerini ve müminlerin sıfatlarını açıklayarak şöyle buyurur: **(İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Müttakîler ancak onlardır!)** *(2/el-Bakara/177)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Cibril aleyhisselam'ın kendisine sorular sorduğu bir hadiste, dinin mertebelerini İslam, iman ve ihsan olarak açıklar.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem sünnetini belirlemiş, hükümleri bildirmiş, helal ve haramı ayırmıştır. İnanç meselelerini en mükemmel şekilde açıklamıştır. O, Rabbi'ne kulluk makamlarını en güzel şekilde yerine getirmiştir. Allah azze ve celle'nin O'nu övmesi, peygamberimize şeref olarak yeter. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.)** *(68/el-Kalem/4)*

Sahabiler, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in eğitimiyle yetişmişlerdir. Onlar, şeriat taşıyıcılardır. Allah yolunda cihat edenlerdir. Allah onları, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e arkadaş olarak seçmiştir. Rabb Tebarake ve Teâlâ, onları kamil iman sahibi olmakla, hayırlarda ve salih amel işlemekte yarışmakla nitelemiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O kimseler ki, iman ettiler, hicret ettiler ve Allah yolunda cihada katıldılar, bir kısımları da onları barındırıp yer, yurt sahibi yaptılar ve yardıma koştular, işte bunlar hakkıyla mümin olanlardır. Bunlara bir mağfiret ve cömertçe bir rızık vardır.)** *(8/el-Enfal/74)* Ve şöyle buyurur: **(Muhacir ve Ensar'dan İslâm'a ilk önce girenlerin başta gelenleri ve iyi amellerle onların ardından gidenler var**

ya, işte Allah onlardan razı oldu, onlar da Allah'dan razı oldular ve onlara, altlarında ırmaklar akan cennetler hazırladı.) *(9/et-Tevbe/100)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de onlara övgüde bulunarak şöyle buyurur: **"Sizin en hayırlınız benim çağımdakiler, sonra onlardan sonra gelenler ve sonra onlardan sonra gelenlerdir."**

Selef-i salih, İslam'ı hayatlarında fiili olarak uyguladı. Özel ve genel tüm hayatlarında dinle amel ettiler ve onu mükemmel bir şekilde tatbik ettiler. Onlar, İslam'ın öğretileri ile amel etmede, kendilerinden sonraki nesiller için ışık kaynağıdır. Onların yolundan giden doğruyu bulur ve naim cennetlerini kazanır. Onlara muhalefet eden ise sapar, yoldan çıkar ve ziyan edenlerden olur. Selef-i salih (Allah onlardan razı olsun), ilim ve amel bakımından insanların en mükemmeli, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e en çok uyanları olduğu için, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kendisinin ve sahabilerinin üzerinde bulunduğu yola bağlılığa teşvik eder. Onların hidayetine tutunmayı emreder. Fırka-i Naciye'nin, ümmetin ihtilafı anında, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ve sahabilerinin yolu üzere olanlar olduğunu bildirir. Şöyle buyurur: **"Yahudiler yetmiş bir fırkaya ayrıldı. Hristiyanlar da yetmiş iki fırkaya ayrıldı. Bu ümmet ise yetmiş üç fırkaya ayrılacak. Biri hariç hepsi ateştedir."** Denilir ki: "Onlar kimlerdir, ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Benim ve ashabımın üzerinde bulunduğu yol üzere olanlardır."** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in "Hepsi ateştedir" buyruğu, tehdit kabilindedir ve anlamı selef alimleri tarafından açıklanmıştır.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in "**Benim ve ashabımın üzerinde bulunduğu yol üzere olanlardır**" kavli, Âcurrî ve diğer alimler tarafından bir çok kanaldan rivayet edilmiştir ve anlamının sahih olduğunda şüphe yoktur.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiği ihtilaf ve ayrılık gerçekleşmiştir. Fakat bizler; Kur'ân'a ve Sünnet'e sarılmakla, ihtilaf ve ayrılığı terk etmekle mükellefiz. Bize, hakkı bilip onunla amel eden Fırka-i Naciye'den olmamız emredilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve doğrularla beraber olun.)** *(9/et-Tevbe/119)*

İslami fırkalardan her biri kendisinin hak üzere olduğunu, diğerlerinin batıl üzere olduğunu iddia etmektedir. Fakat yararlı ilimden ve salih amelden delillere sahip değilse, iddiaların Allah katında hiç bir değeri yoktur. Allah Teâlâ Kitabı'nda Fırka-i Naciye'nin sıfatlarını açıklamıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de, dininde basiretli ve Rabbi'nden bir nur üzere olsun diye, onun ne olduğunu açıkça bildirmiştir. **(Bir kimseye Allah, nur vermemişse, artık o kimsenin ışık ve aydınlıktan nasibi yoktur.)** *(24/en-Nur/40)*

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri, ümmetin selefine güzelce uymaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhacir ve Ensar'dan İslâm'a ilk önce girenlerin başta gelenleri ve iyi amellerle onların ardından gidenler var ya, işte Allah onlardan razı oldu, onlar da Allah'dan razı oldular ve onlara, altlarında ırmaklar akan cennetler hazırladı ki, içlerinde ebedi kalacaklar.)** *(9/et-Tevbe/100)* Ümmetin selefine uymak, Allah Teâlâ'yı birlemede, Allah azze ve celle'nin kendisini tanımladığı ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in O'nu tanımladığı sıfatların keyfiyetini değil anlamını kabul etmede, Rabb Tebarake ve Teâlâ'yı kendisine layık olmayan her şeyden tenzih etmede onları örnek almaktır. Çünkü Selef-i salihinin yanında, Allah Teâlâ'nın sıfatlarının anlamları, fiili hükümlerin anlamlarından daha

öncelikliydi. Bu nedenle, hükümleri sordukları gibi, sıfatların anlamlarını da soruyorlardı. İbadette ve dini hükümlerde ise kendilerine verilenin üzerine bir şey eklemiyorlardı.

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri de, Allah Teâlâ'nın Kitabı'na ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine sarılmaktır. Anlaşmazlık ve ihtilaf anında onlara başvurmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın.)** *(3/Âl-i Imrân/103)* Ve şöyle buyurur: **(Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin.)** *(4/en-Nisa/59)*

Kur'ân-ı Kerim'in tefsiri; Kur'ân ile, sünnet ile, sahabilerin ve tabiinin kavilleriyle yapılır. Allah, Kur'ân'ın müteşabihlerini araştıran ve onları kendi görüşüyle anlamlandıranları yermiş; ilimde derinleşen ve bid'atçılardan olmayan takva sahiplerine övgüde bulunmuştur.

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri de, selefin icma ettiğine ve ümmetin alimlerinin icma ettiğine sarılmaktır. Allah'a ve Rasulü'ne karşı çıkmamaktır.**(Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkar, müminlerin yolundan başkasına uyup giderse onu döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir gidiş yeridir.)** *(4/en-Nisa/115)*

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri de, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kavline ve sünnetine saygı duymak, O'nun hadislerine önem vermek ve sünnetin hakemliğine razı olmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resulü'ne davet edildiklerinde müminlerin sözü ancak "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte bunlar asıl kurtuluşa erenlerdir.)** *(24/en-Nur/51)* **(Hayır! Rabbine andolsun ki iş bildikleri gibi değil, onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükme karşı içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.)** *(4/en-Nisa/65)*

İmam Acurri, İmran b. Husayn radıyallahu anh'ın, "Allah Teâlâ'nın Kitabı'nda olandan başka bir şey bilmem" diyen bir adama şöyle dediğini rivayet eder: "Sen ahmaksın. Allah azze ve celle'nin Kitabı'nda öğle namazının dört rek'at olduğunu ve kıraatın sesli olmadığını buluyor musun?" Sonra ona namazı, zekatı ve benzeri şeyleri sorar. Sonra şöyle der: "Bunları Allah azze ve celle'nin Kitabı'nda açıklamalı olarak buluyor musun? Şüphesiz Allah celle ve alâ'nın Kitabı bunları belirler ve sünnet açıklar." İmam Ahmed, Abdullah b. Mes'ud radıyallahu anh'ın, dövme yapan kadın, dövme yaptıran kadın ve kaş alan kadın hakkında şöyle dediğini rivayet eder: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in lanet ettiğine ben neden lanet etmeyeyim! Bu, Allah'ın Kitabı'nda vardır. **(Peygamber size ne verdiyse onu alın. Size neyi yasakladıysa ondan sakının.)** *(59/el-Haşr/7)*

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri de, hakkı ve delillerini öğrenmek için çaba sarfetmek, dini konularda Allah'ın Kitabı tarafından, bir sünnet ya da bir usul tarafından desteklenmeyen kişisel görüşlere razı olmamaktır. **(O kullarımı ki, onlar sözü dinlerler, sonra da en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerine hidayet verdiği kimselerdir. İşte temiz akıllılar da onlardır.)** *(39/ez-Zümer/18)* Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinizden, size indirilene uyun.)** *(7/el-A'raf/3)*

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri de, mü'minleri sevmek, Müslümanlara merhamet etmek ve onlara nasihat etmek, onlara eziyet ve kötülükte bulunmamaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, bilsin ki Allah yakında öyle bir toplum getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler; müminlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı da onurlu ve şiddetlidirler.)** *(5/el-Maide/54)*

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri de, ümmetin selefi hakkında kalplerinde hiç bir kin ve buğz olmaması ve onları sevmeleridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi bağışla!)** *(59/el-Haşr/10)* İslami fırkalardan bazıları ise bunun aksine, ümmetin en hayırlılarına ve velilerin efendilerine sövmektedir.

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri de, dini fiili olarak yaşamak, ona davet etmek, muhaliflere delil sunarak doğruyu açıklamak ve din yolunda cihad etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah yakında öyle bir toplum getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler; müminlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı da onurlu ve şiddetlidirler; Allah yolunda mücahede eder, hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar.)** *(5/el-Mâide/54)* İmam Müslim, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ümmetimden bir grup hak üzere üstün olmaya devam edecek ve onlar bu şekilde iken Allah'ın emri gelene kadar kendilerine muhalefet eden onlara zarar veremeyecek."**

Fırka-i Naciye'nin sıfatlarından biri de, Allah'a, Kitabı'na, Rasulü'ne, Müslümanların imamlarına/yöneticilerine ve geneline karşı samimi olmaktır. Emir sahiplerine itaat etmektir. Hikmetle ve doğru bir şekilde onlara iyiliği emretmek ve onları kötülükten sakındırmaktır. İyilikte onlara itaat etmek ve kafir olduklarına dair Allah katından apaçık bir delil olmadan onlara başkaldırmamaktır. Hariciler ise bunun aksine Müslümanların kanlarını ve mallarını helal kabul etmekte ve imamlara / yöneticilere başkaldırmaktadır.

Sonra bid'at ehli iki kısımdır. Önderleri ve onlara uyanlar... Bid'at ehlinin önderlerinden bazıları kötü niyetle ve Müslümanlara tuzak için o yolu seçmiştir. Bazıları ise, iyi niyetle o yolu seçmiştir. Tevbe edip mü'minlerle birlikte olmazlarsa hepsi helak olmuştur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sana bu kitabı indiren O'dur. Bunun âyetlerinden bir kısmı muhkemdir ki, bu âyetler, kitabın anası (aslı) demektir. Diğer bir kısmı da müteşabih âyetlerdir. Kalblerinde kaypaklık olanlar, sırf fitne çıkarmak için, bir de kendi keyflerine göre te'vil yapmak için onun müteşabih olanlarının peşine düşerler. Halbuki onun te'vilini Allah'dan başka kimse bilmez. İlimde uzman olanlar, "Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındandır" derler.)** *(3/Âl-i Imrân/7)*

Ey Müslüman! Allah'ın kendilerinden razı olduğu, kendileri de Allah'tan razı olan, Allah'ın kendilerini cennetle müjdelediği ve kamil imana sahip olduklarına şahitlik ettiği ümmetin selefinin yoluna sarıl. Ona sımsıkı tutun. Helak olanların çokluğuna aldanma ve bu yola koyulanların azlığına bakıp yalnızlık hissetme!

Fırka-ı Naciye'nin sıfatlarından biri de; iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak, hikmetle ve güzel öğütle Allah'ın dinine davet etmek ve insanlara hakkı tebliğ etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı**

ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeğe çalışır ve Allah'a inanırsınız.) *(3/Âl-i Imrân/110)*

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Buna gücü yetmezse, diliyle (inkar etsin). Buna da gücü yetmezse, kalbiyle (inkar etsin) ki bu imanın en zayıfıdır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Elle değiştirmek hakkı, devlet başkanına ve temsilcilerine aittir.

Bunlar; İslami fırkalarda ümmetin selefinin, yani sahabilerin, tabiînin ve onlara iyi bir şekilde uyanların yolundan giden Fırka-i Naciyenin sıfatlarıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, sünnetine ve seçkin sahabilerinin yoluna muhalefet etmekten sakındırmıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dinde sonradan uydurulan şeylerden sakının. Çünkü her bid'at sapıklıktır."** Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İşte bundan dolayı emrolunduğun gibi doğru ol! Beraberindeki tevbe edenler de (doğru olsunlar). Aşırı gitmeyin! Muhakkak ki O, bütün yaptıklarınızı görüp durmaktadır.)** *(11/Hûd/112)*

Ey Müslümanlar!.. Allah Teâlâ fitnelerden sakındırmış, bölünüp parçalanmayı yasaklamıştır. Hayırda yardımlaşmayı ve birliği emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki, doğru yola eresiniz.)** *(3/Âl-i Imrân/103)*

Kur'an ve Sünnet, fitnelerden sakındırır. Çünkü fitneler, dindarlığı yok eder veya zayıflatır. Fitnelerde haramlar ve ırzlar çiğnenir. Mallar boşa götürülür ve hayatın düzeni bozulur. Hadis-i şerifte, **"Fitnelerden sakının!"** buyurulur. Bu zamandaki fitnelerden biri de, dini ve ahlakı yıkan, sapıklığa davet eden televizyon kanallarıdır. Ayrıca; zararlı internet siteleridir ki sayıları pek çoktur. Bunlar, her türlü kötülüğe davet etmekte ve her türlü hayırdan alıkoymaktadır. Her alanda Müslüman olmayan milletleri taklidi güzel göstermektedir. Oysa Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurur: **"Tıpatıp sizden öncekilerin yollarına uyacaksınız. Keler deliğine bile girseler, siz de gireceksiniz."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, ümmetini kafirlere benzemekten sakındırmak için bunu bildirmiştir. Müslümanların sakınması gereken kanallardan biri de, Müslümanlar arasında zehir yayan, gösterilere ve tahribata çağıran Islah kanalıdır. Aynı şekilde, anarşiye ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya davet eden bu yola koyulan her Müslüman'ı uyarıyoruz. Bu gösteriler, menfur ve anarşik bir fiildir. Onlara katılmak veya seyretmek üzere gösteri mekanına gitmek caiz değildir. Çünkü bu, gösteriye katılanları çok gösterir ve Müslümanların canlarını ve mallarını tehlikeye atar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bozguncuların yolundan gitme!)** *(7/el-A'râf/142)*

Bu tür gösterilere, Allah'a hamdolsun, bizim ülkemizde yer yoktur. Diğer Müslüman ülkelerde de yer olmaması gerekir. Tahribat ve bozgunculuk yolunu seçenlerin bu

fiilinin, yaptığını cihad veya ıslah olarak adlandırsa da, İslam ile hiç bir ilişkisi yoktur. Çünkü aslolan isimler değil, içeriklerdir.

Allah'ın kulları!.. **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât edin ve tam bir teslimiyetle selamda bulunun.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Hacılara Mesaj

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 26.11.1425 Hicri

(Ey inananlar, Allah'tan korkun ve kişi, yarın için ne (yapıp) gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.) *(59/el-Haşr/18)* **(Bilin ki Allah gönlünüzdekini bilir. Bu nedenle O'ndan sakının.)** *(2/el-Bakara/235)*

Ey Müslümanlar!.. Vakitlerinizi muhafaza edin, değilse vaktin bir kıymeti yoktur. Vakitlerinizi iyi şeylerle doldurun. Amelleri şeriat terazisiyle tartın. Amaçlarınızı ve niyetlerinizi düzeltin. İhlasla faziletini elde edin. Gizli ve aşikar hallerinizde, saklı ve gizli herşeyi bileni gözetin. O'nu gözetmek ne güzel ve ne yücedir. Vakit geçmeden içinde bulunduğunuz faziletli günleri, Allah'ın şereflendirdiği ve üstün kıldığı günleri değerlendirin.

Ey Müslümanlar!. Bu mübarek günlerde Mekke, hac kafilelerini karşılamakta ve Mescid-i Haram, Rahman'ın misafirlerini barındırmaktadır. Allah'ın gözetiminin kuşattığı heybetli kafilerle, Rablerinin çağrısına katılarak ve Allah'ın Halili'nin ilanına cevap vererek her yönden gelmektedirler. **(İnsanları hacca çağır; yürüyerek veya incelmiş binekler üstünde (uzak yollardan) her derin vadiyi aşarak sana gelsinler ki kendilerine ait birtakım menfaatlere şahid olsunlar.)** *(22/el-Hacc/27-28)*

Hacılar araçlarını hızlandırarak şevkle, ümit ve sevinç dolu olarak geldiler. Onlar, Allah'ın yüce Evi'ne gelirken günahların bağışlanmasını ve cennetlere ulaşmayı arzularlar. Dinlerinin beşinci rüknünü, yeryüzündeki en mukaddes mekanda, Mekke-i Mükerreme'de edâ ederler. Tarih ve hatıralar... Siyer ve yolculuk... **(Şüphesiz insanlar için kurulan ilk mabed, Mekke'deki çok mübarek ve bütün âlemlere hidayet kaynağı olan Beyt (Kabe)'dir. Onda apaçık deliller, İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren güvene erer.)** *(3/Âl-i Imrân/96-97)*

Peygamberler buraya gelerek hacc yaptılar. Haniflerin imamı burada namaz kıldı. Hidayet nuru Mekke'den yayıldı. Tevhid çağrısı buradan yola çıkarak yeryüzünün her yanına ulaştı ve dünyayı değiştirdi. Tarihin tanık olduğu en güzel ve en adil uygarlığın temelleri burada atıldı. Mekke, dünyanın merkezidir. Müslümanların birliğinin simgesidir. Alemler için nur kaynağıdır. Allah katındaki en kutsal mekandır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in en sevdiği belde, Ümmü'l Kurâ Mekke-i Mükerreme'dir. İnsanların en şereflisi burada doğmuş, burada yetişmiş ve büyümüştür. Etrafında gezip dolaşmıştır. Yaklaşık yarım yüzyıl, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hayatı Mekke'de geçmiştir. Bu şereften üstün hangi şeref olabilir? Bu tepeler dile gelip konuşsa neler anlatırlar?. Bu topraklarda Cebrail vahiy getirdi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Safa tepesinden tevhidi bütün çıplaklığıyla açıkladı. Kâbe size konuşsa, ya da Zemzem ve Makam-ı İbrahim dile gelse, "Burada Ebu Bekr ve Ömer, Osman, Ali ve diğer sahabe-i kiram vardı" derdi. Onlar dünyayı aydınlattılar ve yeryüzünü arındırdılar. Allah dinini üstün kılıncaya kadar tevhitle putperestlik savaştı.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem burada Kâbe'nin önünde durarak dinin yüce ilkelerini anlattı ve geçmişten bugüne hiç bir beşeri uygarlığın gerçekleştiremediği en yüksek insanlık metodunu açıkladı.

Beytullah'ın hacıları!.. Allah'ın yüce Evi'ne ulaşmanız kutlu olsun!. Yapacağınız hacc ibadetleri, amellerin yüceliğiyle birlikte zaman ve mekan şerefi size kutlu olsun!.

Sizlere bağışladığı bu nimet nedeniyle Allah'a hamdedin ve şükredin. Allah, şükredene daha fazla vereceğini ilan etmiştir. Hogeldiniz. Sizler, Allah'ın misafirlerisiniz. Sizlere ikramda bulunmak ve yardım etmek vaciptir. Allah haccınızı kolaylaştırsın ve sizleri her türlü kötülükten korusun. Haccınızı kabul etsin ve çabanızı övgüye layık kılsın. Allah hepimizin amellerini kabul eylesin.

Ey Müslümanlar!.. Bu temiz topraklara yönelmek, günahlara keffaret olur ve onları siler. Daha da ötesi; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, kabul olunan haccın cennetten başka karşılığı olmadığını bildirmiştir.

Nefsiler Mekke'yi ne kadar özler! Ne çok kalp O'na yönelir! Ne çok insan özlemle ağlar! Ne çok insan O'nu görmek ister! Mina'da gecelemek, Arafat'ta vakfe yapmak, Müzdelife'de gecelemek, cemreleri taşlamak, Kâbe'yi tavaf etmek ve gözyaşı dökmek ister. Gözyaşlarının sel olup aktığı, rahmetlerin indiği, günahların bağışlandığı, duaların kabul edildiği bu mekanlarda olmayı temenni eder.

Hac kafileleri her bir yönden gelmeye devam etmektedir. Havadaki uçaklarda, denizdeki gemilerde, yolları dolduran ve hızla Beytullah'a giden taşıtlarda yükselen telbiye sesleri ne güzel!. "Lebbeyk! Allahumme lebbeyk! Lebbeyke lâ şerîke leke! / Buyur! Allah'ım, buyur! Buyur, senin ortağın yoktur!" Tek bir yöneliş ve tek bir hedef... Hepsi Allah'ın çağrısına cevap verir... Sonra Allah'ın Evi'nde buluşurlar... Şüphesiz bunlar, iman kafileleridir. Gönüllerin kendisine yöneldiği yere, İslam'ın simgesi ve Müslümanların kıblesine yapılan hayat yolculuğudur.

Allah'ın kulları!.. Beytullah'ın hacıları!.. Haccın Allah katındaki derecesi yücedir ve dindeki yeri büyüktür. Allah, şu kavliyle haccı farz kılmıştır: **(Ona bir yol bulabilenlerin Beyt'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse, şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir (kimseye muhtaç değildir ve her şey ona muhtaçtır).)** *(3/Âl-i Imrân/97)*

Haccın faziletine gelince; Ebu Hureyre radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Umre, (diğer bir) umreye kadar aralarındaki (küçük günahlara) keffâret olur. Kabul edilmiş bir haccın karşılığı ise ancak cennettir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Yine Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e "Amellerin hangisi daha faziletlidir?" diye sorulduğu rivayet edilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, **"Allah azze ve celle'ye iman etmek"** buyurur. "Sonra hangisi?" denir. **"Allah yolunda cihad etmek"** buyurur. "Sonra hangisi?" denir. **"Kabul olunan hacc"** buyurur.

Şüphesiz bu, dünya ve ahiret ticaretidir. İki dünyanın da kârıdır. İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **“Hacc ile umrenin arasını sıklaştırın. Çünkü o ikisi tıpkı körüğün;demirin, altının ve gümüşün pasını gidermesi gibi fakirliği ve günahları giderir.”** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Tirmizi sahih bir senetle rivayet eder.

Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim hacceder de fahiş söz söylemez ve günah işlemezse annesinin onu doğurduğu gündeki gibi günahından (kurtulmuş olarak) döner."** Yani, günahlardan ve hatalardan temizlenmiş olarak...

Bununla birlikte ayrıca, sevaplar katlanır ve dereceler yükseltilir. Cabir radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in Medine'de şöyle buyurduğunu bildirir: **"Bu mescidimde kılınan bir namaz Mescid-i Haram hariç başka mescidde kılınan bin namazdan daha üstündür. Mescid-i Haram'da kılınan bir namaz ise, yüzbin namazdan daha faziletlidir."** Bu hadisi, İmam Ahmed el-

Müsned'de ve Buhari et-Târih'te sahih bir senetle rivayet eder. Bu sayı, elli dört yıllık namaza denk gelmektedir.

Bundan sonra kimse Mescid-i Haram'a özlem duyduğu için ayıplanır mı? Arafat'ta vakfeyi, Meş'ari'l Haram'da gecelemeyi, Mina tepelerinde dolaşmayı, Beytullah'ı tavaf etmeyi, Safa ve Merve arasında koşmayı ve cemreleri taşlamayı ise hiç sorma!. Bütün bunlar, rahmetin indiği ve duaların kabul edildiği yerlerdir. Arafat'a gelince, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Arafat hakkında şöyle buyurur: **"Arafe gününden başka, Allah'ın cehennemden daha çok kul azât ettiği bir gün yoktur. Onlara yaklaşır ve onlarla meleklere övünerek, "Bunlar ne istiyorlar?" buyurur."** Bu hadisi Müslim, Aişe radıyallahu anha kanalıyla rivayet eder.

Onlar, Rablerinin rahmetini ve cennetini istiyorlar. Günahlarının bağışlanmasını ve cehennemden azat olmayı istiyorlar. Dünyanın en uç köşesinden ve yeryüzünün her tarafından geldiler. Ailelerini ve vatanlarını geride bıraktılar. Bu şerefli mekanlara gelebilmek için güçlerinin yettiği her şeyi harcadılar. Oysa bazı zenginler İslam'ın bu farzını edâ etmekte gevşek davranmakta, bir kez bile hacc yapmadıkları halde mallarını eğlencelerde ve gereksiz yolculuklarda, zevk ve sefada harcamaktadırlar. Onlar bilsinler ki, İslam'ın rükünlerinden birini terketmektedirler. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh şöyle der: "Kimin gücü yettiği halde hacc yapmadan ölürse, dilerse Yahudi veya Hristiyan olarak ölsün!" Bu sözün bir benzeri, Ali b. Ebi Tâlib radıyallahu anh'tan da rivayet edilmiştir. Bu nedenle; gücü yeten Allah'tan korksun ve vakit geçmeden hacc yapmakta acele etsin. Ansızın gücü yetmez duruma düşerse veya ecel gelirse, gevşek davranması ve tembelliği için hiçbir özür kabul edilmeyecektir.

Ey mü'minler!.. Beytullah'ın hacıları!.. Allah sizleri Beytullah'a ulaştırmışken, Allah'ın hükümlerine saygı duyun ki imanınız ve takvânız artsın. **(Bu böyledir; kim Allah'ın hükümlerine saygı gösterirse, şüphesiz o kalblerin takvasındandır.)** *(22/el-Hacc/32)*

Allah'ın hükümlerine saygı duymanın bir gereği de, ibadeti güzelce ve tam olarak yapmak, kusursuz olmasına ve küçük-büyük her şeyde Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uygun olmasına çalışmaktır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Hacc ibadetlerinizi benden alın!"** Ayrıca, hacda sürekli ruhsatlara sarılmak ve hacc ibadetlerini yerine getirmekde gevşeklik göstermek bir eksikliktir ve kusurdur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hac ve umreyi de Allah için tamam yapın.)** *(2/el-Bakara/196)*

Allah'ın hükümlerine saygı duymanın bir gereği de; haccın ecrini eksiltecek şeylerden uzak durmak, Hakk Subhânehu ve Teâlâ'nın yücelttiği zaman ve mekanlara saygı duyup hürmet göstermektir. Tartışma ve kavgadan, husumetten ve karmaşa çıkarmaktan uzak durmaktır. Haccın kabulü ve bağışlanma, bunların terkine bağlıdır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Hac, bilinen aylardadır. Her kim o aylarda hacca başlayıp kendisine farz ederse; artık hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur.)** *(2/el-Bakara/197)* Buhari ve Müslim'de rivayet edilen bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in **"Kim hacceder de fahiş söz söylemez ve günah işlemezse annesinin onu doğurduğu gündeki gibi günahından (kurtulmuş olarak) döner"** buyurduğu daha önce zikredilmişti.

Nefsin arınması, imanın artması ve takvânın gerçekleşmesi, Müslüman yaptığı ibadete huşû ve edeple yöneldiği zaman gerçekleşir. Kendisini tamamen ibadete verdiği, vaktini muhafaza ettiği ve Rabbi'ne karşı samimi olduğunda gerçekleşir. Ayrıca; ibadete başlamadan onunla ilgili şer'i hükümleri sorup öğrenmesi gerekir. Ne çok hac yapan sorup öğrenmediği için cahilce Allah'a ibadet eder. Ne çok fetva soran

var ki, ibadete başlamadan önce sorup öğrense, içinde bulunduğu zor duruma düşmez. Hacıların başında bulunan görevlilere de büyük sorumluluk düşmektedir. Görevlerini yaparken Allah'tan korksunlar. Her çoban, elinin altındakinden sorumludur.

Ey mü'minler!.. Beytullah'ın üzerine bina edildiği temel, Alemlerin Rabbi'ni birlemektir. O, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: **(Bir zamanlar Kâbe'nin yerini İbrahim'e şu şekilde hazırlamıştık: Sakın bana hiçbir şeyi ortak koşma!)** *(22/el-Hacc/26)* Hacc ayetlerini zikrederken de şöyle buyurur: **(Pis putlardan kaçının ve yalan sözden sakının. Allah için, O'na eş koşmayan, O'nun birliğine inanmış kimseler olun.)** *(22/el-Hacc/30-31)*

Amellerinizi arındırın ki, Allah da size rahmet etsin. İbadetlerinizde ve tüm hayatınızda sünnete bağlı kalın. Şüphesiz şirk, amelleri boşa götürür. Allah Teâlâ'yı sürekli zikredin. Bu, haccın en belirgin özelliğidir. Haccın şiarı ve tevhidin ilanıdır: "Lebbeyk! Allahumme lebbeyk! Lebbeyke lâ şerîke leke lebbeyk! İnne'l hamde ve'n ni'mete leke ve'l mülk! Lâ şerîke lek! / Buyur Allah'ım, buyur. Buyur. Senin ortağın yoktur, buyur. Şüphesiz hamd ve nimet sana aittir ve mülk de senindir. Senin ortağın yoktur." Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Sayılı günlerde Allah'ı zikredin!)** *(2/el-Bakara/203)* Ve şöyle buyurur: **(Arafat'tan indiğiniz zaman Meş'ar-i Haram yanında (Müzdelife'de) Allah'ı zikredin.)** *(2/el-Bakara/198)* Ve şöyle buyurur: **(Nihayet hac ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman Allah'ı anın.)** *(2/el-Bakara/200)* Ve şöyle buyurur: **(Ta ki kendilerine ait birtakım menfaatlere şahid olsunlar; Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanları belli günlerde kurban ederken O'nun adını ansınlar.)** *(22/el-Hacc/28)*

Ey dünyanın her yerindeki Müslümanlar!.. Yakın bir zaman sonra Zilhicce ayının ilk on günü gelecek. O günler; Allah'ın kadrini yücelttiği, ismini yükselttiği ve Kitabı'nda onlarla yemin ettiği günlerdir. Şöyle buyurur: **(Andolsun fecre. On geceye (Zilhicce ayının ilk on gecesine).)** *(89/el-Fecr/1-2)* Sahih-i Buhari'de, İbni Abbas radıyallahu anhuma kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kendisinde salih amel işlenen hiçbir gün, bu günlerden (yani Zilhicce'nin ilk on gününden) Allah'a daha sevimli değildir."** Derler ki: "Allah yolunda cihad etmek de mi, ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Allah yolunda cihad etmek de; ancak canıyla ve malıyla cihada çıkan ve onlardan hiçbir şey geriye dönmeyen kimse müstesna."**

Bu günlerde çokça salih amel işlemek, nafile ibadetler yapmak, tekbir getirmek, Allah'a hamdetmek ve kelime-i tevhid getirmek müstehaptır. Bu sünnetleri diriltin ve Allah katındaki hayrı isteyin. Umulur ki kurtuluşa erersiniz.

Kim hacc yapmıyorsa, arafe günü oruç tutması müstehaptır. Ebu Katâde radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in arafe günü orucu hakkında şöyle buyurduğunu nakleder: **"Öncesindeki senenin ve sonrasındaki senenin günahlarını affettirmesini Allah'tan umarım."**

Kim kurban kesmeye niyet ederse, Zilhicce ayı girmesiyle birlikte kurban kesinceye kadar saçını ve tırnaklarını kesmesin.

İnsanların uyarılmasını gerektiren bir konu daha var. Bu, fetva verme yeterliliği olmayanların fetvâ vermekte yarışmaları ve Allah adına bilgisizce konuşmalarıdır. Fetvâ konusunda öne atılan ne çok kişi, hacıları zor durumlara düşürmüştür. Belki kendisine sorulmadığı halde fetva vermek için ortaya atılmasıyla ve müdahele etmesiyle, haclarının ifsat olmasının günahını yüklenir. Oysa takvâlı davranıp çekinse, afiyette kalır. Sahabiler fetva vermekten kaçınırken, bugün fetva vermeye ganimet bulmuş gibi saldıranlara ne oluyor? Şüphesiz insanları bilgilendirmek ve

onlara yol göstermek, en büyük ibadetlerden ve en gerekli görevlerden biridir. Fakat bu, alimlerin ve ilim öğrencilerinin hakkıdır. Cahiller ve avâm bu işi yapmaya kalkışırsa suç olur. Allah Teâlâ, kendisi adına bilgisizce konuşmayı şirkle, günahla ve haksızlıkla birlikte zikretmiştir.

Şüphesiz hacc, bir ibadettir. Anlayışa ihtiyaç vardır. Bu konuda yeterliliği olanların, başkalarına fırsat bırakmamak için görevlerini yerine getirmesi gerekir.

Sonra bilin ki; Allah ilk önce kendi adını andığı, ikinci olarak kutsiyetini tesbih eden melekleri zikrettiği ve sonunda sizlere seslendiği bir emirde şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Hacıların Dönüşü

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 17.12.1425 Hicri – 28.01.2005 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Emirlerini yerine getirerek ve yasaklarından uzak durarak, gazabından ve azabından sakınarak Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun. **(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve doğru söz söyleyin ki (Allah) işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederse, o gerçekten büyük bir kazanç elde etmiştir.)** *(33/el-Ahzâb/70-71)*

Ey Mü'minler!.. Beytullah'ın hacıları!.. Sayılı günler geceler rüya gibi gelip geçti. Bu günlerde insanlar bir araya toplandı ve gözyaşları döküldü. Ne çok tevbe ve dönüş yapıldı. Allah'ın günahları bağışlaması, duaları kabul etmesi ve sıkıntıları gidermesi de bütün bunları yüceltti. Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim hacceder de fahiş söz söylemez ve günah işlemezse annesinin onu doğurduğu gündeki gibi günahından (kurtulmuş olarak) döner."** Yani, günahlardan ve hatalardan temizlenmiş olarak... Yine Buhari ve Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Umre, (diğer bir) umreye kadar aralarındaki (küçük günahlara) keffâret olur. Kabul edilmiş bir haccın karşılığı ise ancak cennettir."** Ah; keşke bizden kimin duası ve haccı kabul edildi bilsek de kutlasak!..

Ey Müslümanlar!.. Allah'ın keremine ve affına, şefkatine ve merhametine güvenmekle birlikte Müslüman, Allah'tan ibadetini kabul etmesini dilemeli ve yaptığı ibadetle gururlanmamalıdır. Bilakis ibadetinin kabulünü ümit etmeli ve kabul edilmemesinden korkmalıdır. Kur'an-ı Kerim'de, inananların sıfatları anlatılırken şöyle buyurulur: **(Rablerine olan saygıdan dolayı titreyenler, Rablerinin âyetlerine inananlar, Rablerine ortak tanımayanlar, Ve, Rablerine dönecekleri için yapmakta oldukları işleri kalpleri titreyerek yapanlar; işte onlar, iyiliklere koşuşurlar ve iyilik için yarışırlar.)** *(23/el-Mü'minûn/57-61)*

Aişe radıyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e, **(Yapmakta oldukları işleri kalpleri titreyerek yapanlar)** *(23/el-Mü'minûn/60)* ayetinde bahsedilenleri sorarak "Onlar, içki içen ve hırsızlık yapanlar mı?" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Hayır, ey Sıddîk'ın kızı! Bilakis onlar oruç tutan, namaz kılan, sadaka veren ve (bu ibadetlerinin) kendilerinden kabul edilmemesinden korkanlardır. İşte onlar hayırda yarışanlardır."** Bu hadisi Tirmizi, sahih bir senetle rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. İşte bu takvâ gerçeğidir. Allah Teâlâ, hacc ayetlerinin sonunda onu zikrederek şöyle buyurur: **(Elbette onların etleri ve kanları Allah'a ulaşmayacaktır. Ancak O'na sizin takvanız erecektir.)** *(22/el-Hacc/37)* Oruç hakkında da şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki takvâlı davranırsınız.)** *(2/el-Bakara/183)*

Hac yapanın hac ibadetlerini düzenli bir şekilde yerine getirdiğinde, haccın sınırlarına ve vakitlerine ve hac ibadetlerinden her birinin vaktine ve mekanına uyduğunda, haramlardan sakınıp karşılaştığı meşakkatlere sabrettiğinde, bununla Allah katındaki mükafatı arzuladığında, zaruri olmadığını anladığı dünya lüksünün

bir çoğunu terkedebileceğini idrak ettiğinde bütün bunların bir neticesi olarak ulaşılan takvâyı gelecek hayatımızda koruyabilecek miyiz?.

Mekanlara ve vakitlere uymak, hevâ ve heveslerin şeriatla kontrol altına alındığını öğretir. Hayatın tümü hac gibidir. Allah'ın isteği doğrultusunda yürümek gerekir. Bu sınırlara bağlılıkta gevşek davranarak onları aşmak, bu kontrol duygusunun etkisini giderir.

İşte bu takvâ, hac yapanın aldığı eğitimdir. Hac yapan, Allah'a kavuşuncaya kadar tüm hayatında bu takvâ üzere yürümelidir. Allah'ın emir ve yasaklarına uyarak, takvanın gereğini yerine getirmelidir. Aynı şekilde hacda kötü söz söylenmez, günah işlenmez ve tartışılmaz. Çünkü hac bir eğitimdir. Hac yapanın devamlı ahlakı haline gelmesi için davranışlarının güzelleştirilmesidir. Tâ ki hac yapan kimse, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in vasfettiği gibi olur: **"Mü'min, (insanları) çokça karalayan ve çokça lanet eden, kötü söz söyleyen ve küfreden bir kimse değildir."** Bunlar, hacdaki takvânın belirgin işaretleridir. Müslüman, Allah azze ve celle'nin **(Allah, yalnız takvâlı olanlardan kabul eder)** *(5/el-Mâide/27)* kavliyle birlikte bunları hatırlamalı ve kendisini ölçmelidir.

Ey Müslümanlar!.. Allah'ın Evi'nin hacıları!.. Allah Teâlâ sizleri rızasına muvaffak kılarak bağışlarını elde etmenizi kolaylaştırmadı mı? Öyleyse, O'nun emri üzere dosdoğru olun. Müslüman, tertemiz sayfasını kirletmekten sakınmalıdır. **(İpliğini sağlamca eğirdikten sonra onu söküp bozmaya çalışan kadın gibi olmayın.)** *(16/en-Nahl/92)* Şüphesiz takvâdan sonra Müslüman'a yapılacak en öncelikli tavsiye, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in Süfyan radıyallahu anh'a yaptığı şu tavsiyedir. Süfyan, "Ey Allah'ın Rasulü! Bana İslam'da bulunan öyle bir söz söyle ki, senden sonra onu hiç kimseye sormayayım!" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'a iman ettim de, sonra dosdoğru ol!"**

Kul, doğruluğuyla birlikte yine de hata ve kusur işleyebilir.Bu nedenle Allah celle ve alâ, şöyle buyurur: **(Dosdoğru O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin.)** *(41/Fussilet/6)* İmam Ahmed ve İbni Mâce'nin Sevbân radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği hadis de buna işaret eder. Bu hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dosdoğru olun. (Allah'ın sevabını) sayamazsınız. Bilin ki, amellerinizin en hayırlısı namazdır. Vaktinde abdest almaya ancak mü'min devam eder."** İmam Ahmed'in Müsnedi'ndeki bir rivayette de şöyle buyurur: **" Orta yolu tutun ve doğruya yaklaşmaya çalışın. Vaktinde abdest almaya ancak mü'min devam eder."** Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Orta yolu tutun ve doğruya yaklaşmaya çalışın."** Kuldan istenen, dosdoğru olmasıdır ve orta yol odur. Orta yolu arayıp doğruya yaklaşmaya çalışmazsa, ihmalkâr olur ve doğruyu bulamaz.

Ey değerli hacı!. Hacdan sonra en güzel huylarla ve değerli hasletlerle, eşinle ve çocuklarınla güzelce geçinmek üzere, arınmış bir kalple, hak ve adalet yolunda yürüyerek yuvana ve vatanına geri dönmen ne güzel! Şüphesiz hac, bütün ibadetleriyle Allah hakkındaki bilgini daha da artırdı. Allah azze ve celle'nin haklarını ve ilahlık özelliklerini, O'ndan başkasının ibadete layık olmadığını hatırlattı. O, bütün nefislerin kendisine teslim olduğu tek bir ilahtır. Mü'min her şeyiyle O'na yönelerek şöyle der: **("Ben yüzümü tamamen, gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla Allah'a ortak koşanlardan değilim.")** *(6/el-En'âm/79)*

Dua, yardım isteme ve adak gibi Allah'ın haklarından birini başkasına vermek nasıl küçük görülebilir?. Hacdan sonra namaz kılmayı bırakan, zekat vermeyen, faiz ve

rüşvet yiyen, Allah'ın emir ve yasaklarına aldırış etmeyenin hayatında haccın etkisi nerede?!.

Ey hacı!.. İstikâmet yoluna bağlı kal!.. İbadete devam et! Kalıcı bir dünyada değilsin. Gösterişten sakın!.. Bazen büyük bir ameli niyet küçültür. Bazen de küçük bir ameli niyet büyültür. Haccın ilk sevincin, kurtuluşunun müjdecisi ve yeniden doğuşun olsun. **(Ve sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et.)** *(15/el-Hicr/99)*

Allah haccını kabul etsin. İslam Ümmeti'nin üstün ve şerefli, doğruluk ve istikâmet üzere olduğu nice yıllarda bizleri bu mübarek günlere yeniden kavuştursun.

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Bilin ki, sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabı'dır. Yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. Amellerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır. Dinde sonradan uydurulan her amel bid'attır. Her bid'at sapıklık ve her sapıklık ateştedir. Müslümanların birliğine (cemaate) sarılın. Şüphesiz Allah'ın eli cemaatle birliktedir. Kim cemaatten ayrılırsa ateşe ayrılır. Allah bizleri ve sizleri ondan korusun!.

Ey mü'minler!.. Büyük ameller istiğfar ile sonlandırılır. Amel defterinde bir çok istiğfar bulana ne mutlu!. İyiliğin kabul edilmesinin bir işareti de kendisinden sonra başka bir iyiliğin gelmesidir. Çünkü Allah kimin amelini kabul ederse; onu kendisine yaklaştırır, salih ameller işlemeye ve kötülüklerden sakınmaya muvaffak kılar.

Amellerinizi muhafaza etmeye ve nefislerinizi kötülüklerden korumaya gayret gösterin. Elinizden geleni yapmaya çalışın ve ümitvâr olun. Amelin ihlaslı olması ve doğru yapılması (sünnete uygun olması) kabul edilmesinin temel şartıdır. Allah sizleri cenneti kazananlardan ve ahirette en yüksek makamları elde edenlerden eylesin!. Bizleri, meleklerin kendileri için dua ettiklerinden eylesin. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Arşı taşıyanlar ve onun etrafındakiler, Rablerinin hamdiyle tesbih ederler ve O'na inanırlar. İman etmişler için de şöyle bağışlanma dilerler: "Ey Rabbimiz! Rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O, tevbe edip senin yoluna uyanları bağışla, onları cehennem azabından koru." "Ey Rabbimiz! Hem onları, hem onların atalarından, zevcelerinden ve zürriyetlerinden iyi olanları kendilerine vaad buyurduğun Adn cennetlerine koy. Şüphesiz çok güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan sensin." "Onları fenalıklardan koru. Sen her kimi fenalıklardan korursan, o gün muhakkak onu rahmetinle yarlığamışsındır. İşte asıl büyük kurtuluş da budur.")** *(40/Ğâfir/el-Mü'min/7-9)*

İhlas

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 17.12.1425 Hicri – 28.01.2005 Miladi

Allah'tan hakkıyla korkun ey müslümanlar topluluğu! Allah'tan hakkıyla korkmak, ahiretiniz için hazırlığınız ve azığınızdır. Dininizin doğruluğudur.

Allah'ın kulları! Biliniz ki Allah, alemlere muhtaç değildir. İbadet edenlerin ibadeti O'na fayda vermez. Günahkarların masiyeti de O'na zarar vermez. İbadetin faydası da, masiyetin zararı da sahibinedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim salih bir amel işlerse faydası kendinedir. Kim de kötülük yaparsa zararı kendinedir. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.)** *(45/el-Câsiye/15)*

Kul, Allah Teâlâ'ya ibadet etmek için yaratıldığından; bu kulluğu/ibadeti gerçekleştirmeden başka dünyada ve ahirette onun için kurtuluş yoktur. Müslümanın; her emri yerine getirmek ve her yasaktan sakınmak suretiyle Rabbine yaklaşması için Allah, ibadet çeşitlerini bildirmiş, Kur'an ve Sünnet ile onları insanlara açıklamıştır. Bu kulluğa aykırı düşen durumları da bildirmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Rüku edin, secde edin, Rabbinize ibadet edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.)** *(22/el-Hacc/77)* Ve şöyle buyurur: **(Rasul size ne verirse onu alın ve neyı yasaklarsa ondan da kaçının.)** *(59/el-Haşr/7)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: **"Size yasakladığım şeyden kaçının ve size emrettiğimi gücünüz yettiğince yapın. Sizden öncekileri ancak çok soru sormaları ve peygamberlerine karşı gelmeleri helak etti."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

İbadet; severek ve boyun eğerek, koyduğu hükümler ile Allah azze ve celle'ye yaklaşmaktır. Alemlerin Rabbi'ne bütünüyle teslim olmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Size azap gelip çatmadan önce Rabbinize dönün, O'na teslim olun; sonra size yardım olunmaz.)** *(39/ez-Zümer/54)* Ve şöyle buyurur: **(De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tâbi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, çok bağışlayıcı ve merhamet sahibidir.)** *(3/Âl-i Imrân/31)*

Kişi ancak Allah'tan bir nur ile O'na ibadet ederek ve Allah'tan bir nur ile masiyeti terkederek, bid'at işlemeyerek ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şeriatından sapmayarak Allah Teâlâ'ya yaklaşabilir ve O'nun rızasını kazanır. Aişe radıyallahu anha'nın şöyle dediği rivayet edilir: **"Bizim emrimiz olmayan bir ameli işleyenin ameli reddolunmuştur."** Bunu, İmam Müslim rivayet eder. **"Kim, bizim dinimizde olmayan bir şeyi sonradan ona sokarsa o, reddedilmiştir."** Bu hadisi de Buhari ve Müslim rivayet eder.

İbadetin ve Allah'a yaklaşmanın özü, kabul edilme şartı, ihlastır. İhlas, Allah'ın sevdiği ve razı olduğu, kalbin amelidir. İhlas, amelleri arındırır ve temizler; onları yüceltir. Allah, ihlas ile amelleri bereketlendirir ve faydalı kılar. Sevabını bol eyler. Allah kullarına ihlasa sarılma görevini yüklemiştir. İhlası gerçekleştirip mükafatlandırılmaları veya ihmal edip cezalandırılmaları üzere kullarını onunla imtihan eder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O (Allah), hanginizin daha güzel amelde bulunacağını denemek üzere ölümü ve hayatı yaratandır. O;**

Aziz'dir, Ğafur'dur.) *(67/el-Mülk/2)* Ve şöyle buyurur: **(Arşı su üzerinde iken -hanginizin daha güzel bir amelde bulunacağını ortaya çıkarmak için-gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur.)** *(11/Hûd/7)* Yine şöyle buyurur: **(Hangisi daha güzel amelde bulunacak diye onları imtihan etmek için, yeryüzünde bulunanları biz ona bir süs yaptık.)** *(18/el-Kehf/7)*

İbni Kesir rahimehullah, bu ayetin tefsirinde şöyle der: "Daha çok amel" dememiş, bilakis "daha güzel amel" demiştir. Amel, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şeriatı üzere Allah azze ve celle için ihlas ile yapılana kadar "güzel" olmaz. Ne zaman amel, bu iki şarttan birini kaybederse boşa gider ve batıl olur. Fudayl b. Iyad, "hanginizin daha güzel amelde bulunacağını denemek için" kavlini açıklarken şöyle der: En ihlaslısı ve en doğrusudur. Amel, ihlas ile yapılır ve doğru olmazsa kabul olunmaz. Doğru olur ve ihlas ile yapılmazsa yine kabul olunmaz. Mutlaka ihlas ile yapılmalı ve doğru olmalıdır. Allah; nafile ibadetlerde ve farzlarda, emrettiği ve yasakladığı şeylerden müslümanın her yaptığında ve terkettiğinde, ihlaslı davranılmasını emretmiştir. Şöyle buyurur: **(Onlara ancak, dini yalnız O'na has kılarak ve hanifler olarak Allah'a kulluk etmeleri, namaz kılmaları ve zekat vermeleri emrolunmuştu. Sağlam din de budur.)** *(98/el-Beyyine/5)* Ve şöyle buyurur: **(Dini Allah'a has kılarak (ihlas ile) ibadet et. Dikkat et! Halis olan din sadece Allah'ındır.)** *(39/ez-Zümer/2-3)*

Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir:Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Ameller şüphesiz niyetlere göredir ve herkes için ancak niyet ettiği vardır. Kimin hicreti Allah ve Rasulü'ne ise o kimsenin hicreti Allah ve Rasulü'nedir. Kimin de hicreti elde edeceği bir dünyalık ya da evlenmek istediği bir kadın içinse o kimsenin hicreti de kendisi için hicret ettiği şeyedir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

İhlas; niyetin ve amelin saf olması, niyeti ve ameli batıl kılacak veya kemaline zarar verecek; riya, gösteriş ve kendini beğenme benzeri batıl istekler ve sonradan uydurulmuş bid'atlar gibi her türlü kusurdan ve karışmadan arınmış olması anlamındadır. Doğru niyet ve ihlaslı amel, içerisine dışkı ve kan karışmayan süt gibidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Süt veren hayvanlarda da sizin için elbette bir ibret vardır. Size onların karınlarındaki dışkı ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla geçen halis bir süt içiriyoruz.)** *(16/en-Nahl/66)*

Amel, aynı şekilde olur fakat hükmü samimi niyet ve ihlasa, kötü niyet ve aldatmaya göre değişir. Amelinde ihlaslı olan, Allah'a yakınlaştırılanlardandır. Niyetine başka bir şey sokarak aldatan ise Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılan ve azap edilenlerdendir. İşte bir topluluk... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte ihlas ile namaz kılarlar ve cihat ederler. Onlar, en yüce makamlardadır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah, onlar hakkında şöyle buyurur: **(Onlar, namazlarına devam edenlerdir. İşte asıl bunlar mirasçılardır. Firdevs'e mirasçı olan bu kimseler, orada ebedi kalıcıdırlar.)** *(23/el-Mü'minûn/9-11)* Yine Allah, bu sahabiler hakkında şöyle buyurur: **(Fakat, peygamber ve beraberindeki müminler, mallarıyla ve canlarıyla cihat ettiler. İşte onlar için hayırlar vardır ve onlar kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir. Allah onlara altından nehirler akan cennetler hazırlamıştır. Orada ebediyyen kalıcıdırlar. İşte en büyük kurtuluş budur.)** *(9/et-Tevbe/88-89)*

Ve münafıklardan oluşan başka bir topluluk... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte namaz kılar ve cihat ederler. Fakat onlar ihlastan ve imandan yoksundurlar. Onlar, en kötü makamlardadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz münafıklar cehennemin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara hiçbir yardımcı bulamazsın.)** *(4/en-Nisâ/145)*

Amelin şekli aynıdır. Fakat ihlaslı olanlar, Allah'a yakınlaştırılan ve kazananlardır. Riyakârlar ise Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılan ve kaybedenlerdir. Biri, Allah yolunda cihat edilen bir savaşta öldürülmüştür. Diğeri,Kur'an okur; malını, hayır yollarında infak eder. Allah Teâlâ, onları iki gruba ayırır. Bir grup cennettedir ve bir grup da cehennemdedir. Amelinde Allah için ihlaslı olanı, Allah derecelerle yükseltir. Riya ve gösteriş olarak amel işleyeni de kat kat alçaltır. Enes radıyallahu anh'tan şu rivayet edilir: Harise b. Sürâka'nın annesi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gelir ve şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Bana, Harise'den bahsetmez misin? O, Bedir günü öldürülmüştü. Cennette ise sabrederim. Bunun dışında bir yerdeyse, onun için çokça ağlayacağım.Rasulullah şöyle buyurur. **"Ey Harise'nin annesi! Cennette bir takım cennetler vardır. Senin oğlun, Firdevsi'l A'lâ'ya ulaşmıştır."** Bu hadisi Buhari rivayet eder. Abdullah b. Amr radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kur'an ehline denir ki, ' Oku ve yüksel; dünyada tertil ile okuduğun gibi yavaş yavaş oku. Makamın, okuyacağın son ayete kadar yükseldiğin yerdedir."** Bu hadisi Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder. Tirmizi "Hasen-sahih bir hadistir" der.

Ebu Kebşe Amr b. Sa'd el-Ensari radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir:Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Dünya ehlinin hali şu dört insanın hali gibidir: Allah'ın kendisine mal ve ilim verdiği bir kul... Allah'tan hakkıyla korkar, akrabalık bağlarını gözetir ve Allah'ın bu nimetlerdeki hakkını bilir. Bu kul makamların en üstünündedir. Allah'ın kendisine ilim verdiği ve mal vermediği bir kul... Niyetinde samimidir. 'Şayet malım olsaydı, falancanın yaptığı gibi yapardım' der. Bu onun niyetidir ve o ikisinin sevabı aynıdır. Allah'ın kendisine mal verdiği ve ilim vermediği bir kul... Malını bilgisizce, gelişigüzel harcar. Rabbinden gereği gibi korkmaz, akrabalık bağlarını gözetmez ve Allah'ın malındaki hakkını bilmez. Bu kul, makamların en kötüsündedir. Allah'ın ne mal ne de ilim verdiği bir kul... 'Şayet malım olsaydı, falancanın yaptığı gibi yapardım' der. Bu onun niyetidir ve o ikisinin günahı aynıdır."** Bunu, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen-sahih bir hadistir" der.

Düşün ey müslüman! Kendisiyle Allah'ın rızası ve ahiret yurdu istenilen bu salih ameller, ihlas onların özü ve temeli olunca sahibi nasıl da kazananlardan ve yakınlaştırılanlardan olur.

Sonra yine düşün! Aynı ameller, ihlastan yoksun olunca ve riya karışınca sahibi nasıl da Allah'ın rahmetinden kovulanlardan ve zarara uğrayanlardan olur.

Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Kıyamet Günü, insanlar arasında ilk olarak hesabı görülenler şu kimselerdir: Savaşta öldürülmüş bir kimse getirilir ve Allah ona nimetlerini hatırlatır, o da kabul eder. Şöyle buyurur: "Bu nimetler karşılığında ne yaptın?" "Şehit olana kadar senin yolunda savaştım" der. Şöyle buyurur: "Yalan söyledin. Bilakis sen, cesur denilsin diye savaştın**

ve denildi de.." Sonra götürülmesi emredilir. Cehennem'e atılıncaya kadar yüzüstü sürüklenerek götürülür. İlim öğrenen ve öğreten, Kur'an okuyan bir adam getirilir ve Allah ona nimetlerini hatırlatır, o da kabul eder. Şöyle buyurur: "Bu nimetler karşılığında ne yaptın?" "İlim öğrendim ve öğrettim, senin rızân için Kur'an okudum" der. Şöyle buyurur: "Yalan söyledin. Bilakis sen, alim denilsin diye ilim öğrendin, güzel Kur'an okuyor denilsin diye Kur'an okudun ve denildi de.." Sonra götürülmesi emredilir. Cehenneme atılıncaya kadar yüzüstü sürüklenerek götürülür. Allah'ın her türlü maldan bolca verdiği zengin bir kimse getirilir ve Allah ona nimetlerini hatırlatır, o da kabul eder. Şöyle buyurur: "Bu nimetler karşılığında ne yaptın?" "İnfak edilmesini/harcanmasını sevdiğin hiç bir yol bırakmadan hepsinde senin rızân için infak ettim/harcadım" der. Şöyle buyurur: "Yalan söyledin. Bilakis sen, cömert denilsin diye bunu yaptın ve denildi de.." Sonra götürülmesi emredilir. Cehenneme atılıncaya kadar yüzüstü sürüklenerek götürülür." Bu hadisi, İmam Müslim rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh'tan, şu rivayet edilir: "Ey Allah'ın Rasulü! Senin şefaatin ile en çok mutlu olan insan kimdir?" dedim. Şöyle buyurdu: **"Kalbinden ihlas ile 'La ilahe illallah / Allah'tan başka ilah yoktur' diyen kimse.."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Bunu, anlamını bilerek ve gereğiyle amel ederek ihlaslı bir şekilde söyleyenle; riya ya da adet gereği taklit ederek, anlamını bilmeden ve gereğiyle amel etmeden söyleyen bir olur mu?. Görünüşte aynı fakat ihlasın bulunup bulunmamasına göre farklılık gösteren çeşitli fiilleri ve sözleri zikredecek olursak konu uzar.

Allah'ın kulları! İhlas sahibi kimselerden olun. Çünkü ihlas sahipleri Allah'ın korumasında ve gözetimindedir. Şeytanın hilelerinden ve kaybetmenin üzüntüsünden kurtulmuşlardır. Allah onları kurtuluşa eren taraftarları arasında barındırır. Allah Teâlâ İblis hakkında şöyle buyurur: **((İblis) dedi ki: Rabbim! Beni azdırmana karşılık ben de yeryüzünde onlara (günahları) süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım. Ancak onlardan ihlasa erdirilmiş kulların müstesna.)** *(15/el-Hicr/39-40)* İbni Kesir, Ebu Amr el-Basri ve Ebu Âmir (Muhlisîn) olarak okur. Nâfi' ve Kufeliler ise (Muhlasîn) olarak okur. Buna göre anlamı, "ihlas ile davranmaları nedeniyle Allah'ın seçtikleri" olur.

Allah, tevbe edenlerin tevbesinin kabulü için amellerinde ihlaslı davranmalarını şart koşar. Şöyle buyurur: **(Ancak tevbe edenler, hallerini düzeltenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini Allah için halis kılanlar müstesnadır. İşte onlar müminlerle beraberdir. Allah müminlere büyük bir mükafat verecektir.)** *(4/en-Nisâ/146)*

Ömer ibnu'l Hattab radıyallahu anh, Ebu Musa el-Eş'ari'ye şöyle yazar:"Niyeti halis olanın, kendisiyle insanlar arasındaki işine Allah yeter." Ali radıyallahu anh şöyle der: "Amelin azlığıyla ilgilenmeyin, kabul olup olmamasıyla ilgilenin." Bazı abidler de şöyle demişler: "Allah'ın öyle kulları vardır ki aklederler. Akledince amel işlerler. Amel işleyince ihlaslı davranırlar. İhlas onları bütün iyilik kapılarına sevkeder."

Ey müslümanlar! Bu yüce asıla sımsıkı tutunun. Amelleriniz ile, Allah'ın rızasını ve ahiret yurdunu dileyin. Niyetlerinizde ve isteklerinizde Allah için ihlaslı olun. Allah'a, Rasulünüz sallallahu aleyhi ve sellem'in şeriatıyla yakınlaşın. Müslümanın, mubahı sevap kazanma niyetiyle yapması müstehaptır. Munahı, Allah'tan ecir kazanmak

niyetiyle yaparsa Allah onun sevabını çoğaltır. Sa'd b. Ebi Vakkâs radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz sen, Allah rızasını dileyerek harcadığın her nafaka için mükafatlandırılırsın. Hatta, hanımının ağzına koyduğundan bile.."** Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim Rabbine kavuşmayı ümit ediyorsa salih bir amel işlesin ve Rabbine ibadetinde kimseyi ortak koşmasın.)** *(18/el-Kehf/110)*

Gizlide ve aşikarda Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları! Çünkü O, kalplerinizde olanı bilir ve amellerinizi görür.

Ey müslümanlar! Rızasını istemede Allah'a karşı dürüst olun. Haramlarından uzak durarak gazabından ve azabından sakının. Kalplerinizi, dininizde ihlaslı olmaya zorlayın. Çünkü bu, Nebiniz sallallahu aleyhi ve sellem'in metodudur. İhlas ile amelleriniz arınır, dereceleriniz yükselir ve kalpleriniz aydınlanır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: "Ben Allah'a dini yalnız O'na has kılarak ibadet etmekle emrolundum. Ve müslümanların ilki olmakla emrolundum." De ki: "Ben Rabbime isyan edersem, gerçekten büyük bir günün azabından korkarım." De ki: "Ben dinimi kendisine has kılarak, ancak Allah'a ibadet ederim.")** *(39/ez-Zümer/13-14)*

Cubeyr b. Mut'ım radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Üç şey müslümanın kalbine kin tutturmaz: Amelin Allah ihlas ile yapılması, idarecilere nasihatta bulunmak ve müslümanların cemaatine bağlı kalmak."** Bunu, İmam Ahmed rivayet eder. Anlamı şudur: Bu üç özellik, kalpleri ıslah eder. Onlara tutunanın kalbi; hainlikten, kinden ve kötülükten arınır.

Allah'ın kulları! **(Şüphesiz Allah ve melekleri Nebi'ye salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve selam edin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Allah'ı Zikretmenin Fazileti

Şeyh Üsâme Khayyât
Mekke, 10.12.1425 Hicri – 21.01.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Sizi yaratan ve temiz yiyeceklerden size rızık veren, gizli ve aşikar nimetlerini üzerinize yağdıran Allah'tan hakkıyla korkun!.. **(O, kendisinden isteyebileceğiniz her şeyi size verdi. Allah'ın nimetini saymak isterseniz sayamazsınız! Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür.)** *(14/İbrahim/34)*

Ey Müslümanlar!.. Sevileni anmak sevginin devamını sağlayan etken, rızasını ve beraberliğini kazanmaya giden yoldur. Allah Teâlâ, saygı ve şevkle, ümit ve tevekkülle sevilmeye ve ibadet edilmeye en çok layık olan olduğuna göre, O'nu kalple ve dille anmak, kulun ecrini beklediği ve güzel sonucunu umduğu yararlı amellerin en yücesidir. Allah'ın Kitabı'nda, Allah'ı çokça zikretmek emredilmiş ve Allah'ı zikreden erkeklerle zikreden kadınlara övgüde bulunulmuştur. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'ı çokça anın. Ve O'nu sabah akşam tesbih edin.)** *(33/el-Ahzâb/41-42)* Ve şöyle buyurur: **(Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.)** *(62/el-Cum'a/10)* Ve şöyle buyurur: **(Şüphe yok ki müslüman erkeklerle müslüman kadınlar, mümin erkeklerle mümin kadınlar, itaat eden erkeklerle itaat eden kadınlar, sadık erkeklerle sadık kadınlar, sabreden erkeklerle sabreden kadınlar, mütevazi erkeklerle mütevazi kadınlar, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkeklerle ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkeklerle Allah-'ı çok zikreden kadınlar var ya, işte onlar için Allah bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır)** *(33/el-Ahzâb/35)*

Zikir; yüce makamı ve yüksek menzilesi, güzel sonucu ve çokça sevabı nedeniyle Allah katında amellerin en hayırlısıdır. İmam Malik'in Muvattası'nda, İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Tirmizi ve İbni Mâce'nin Sünenleri'nde sahih bir isnatla, Muâz b. Cebel radıyallahu anh'tan şu hadis rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Amellerinizin en hayırlısını, melikiniz katında en geçerli olanını, dereceleriniz içerisinde en yükseğini, sizin için altın ve gümüşü yığmaktan daha hayırlısını, düşmanla karşılaşıp onların boyunlarını vurmanızdan, onların da sizin boyunlarınızı vurmasından daha hayırlısını size bildireyim mi?"** Sahabiler, "Bildir ey Allah'ın Rasulü!" derler. Şöyle buyurur: **"Allah'ı zikretmektir."**

Allah'ı zikreden kulu Allah'ın da anması Allah'ı zikretmeye şeref olarak yeter. Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah Teâlâ şöyle buyurur: "Ben kulumun hakkımdaki zannındayım. Beni zikrettikçe onunlayım. Beni kendi nefsinde anarsa ben de onu kendi nefsimde anarım. Beni bir toplulukta anarsa ben de onu onlardan daha hayırlı bir toplulukta anarım.""**

Allah'ı zikretmenin bundan başka bir yararı olmasaydı bile bu ona şeref ve fazilet bakımından yeterdi. Nasıl olmasın ki?. Allah'ı zikretmenin bir fazileti de şeytanı kovar. Gam ve kederi giderir. Sevinç getirir. Kalbi güçlendirir ve sabit kılar. Kalbi ve yüzü nurlandırır. Rızkın gelmesine sebep olur. Allah'ı zikreden bir heybet kazanır ve zikirden tat alır. Allah'ı zikretmek, bilgi ve murakabeye yol açar. Bunun sonucu Allah'ı zikreden ihsan kapısından girer ve Allah'ı görürcesine O'na ibadet eder. Tevbeye, Allah azze ve celle'ye dönüşe yolaçar. Allah'ı zikrederek çokça O'na dönmesi, herhalükârda kalbinin de O'na dönmesine neden olur. Allah onun tek sığınağı ve

kalbinin kıblesi olur. Sıkıntı ve belâ anlarında O'na yönelir. Allah'ın zikri kalbine iyice yerleştiği için, Rabbi Subhânehu'dan korkmasını ve O'nu yüceltmesini sağlar. Allah'ı anmaktan gafil olan kimsenin kalbinde ise korku perdesi incedir. Zikir, kalbe hayat verir. Çünkü zikir, kalbin besini ve ruhun gıdasıdır.

Allâme İmam İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: Şeyhulislam İbni Teymiyye'nin şöyle dediğini duydum: "Kalp için zikir, balık için su gibidir. Suyu terkederse balığın hali nasıl olur?."

Zikir, kalbin pasından arınmasını sağlar. Şüphesiz herşeyin bir pası vardır. Kalbin pası ise, gaflet ve günahlardır. Bu paslardan arınmanın yolu da zikir ve istiğfardır. Zikir, günahları bağışlatır. Çünkü zikir, hasenâtın en büyüklerinden biridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki, iyilikler/hasenât kötülükleri/günahları giderir.)** *(11/Hûd/114)*

Zikir, Allah'ın azabından kurtuluşun sebebidir. Sükûnetin inmesinin, rahmetin kaplanmasının ve meleklerin kanat germesinin sebebidir. Müslim'in Sahihi'nde rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bunu böyle bildirir.

Yine zikir; kalbin dedikodu ve kovuculukla, kötü sözle ve batılla meşgul olmasını önler. Kulu, Kıyamet günü pişman olmaktan emin kılar. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde ve Ebu Dâvud'un Süneni'nde Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Oturdukları meclisten orada Allah'ı zikretmeksizin kalkan bir topluluk eşek leşi üzerinden kalkmış gibidir. Bu onlar için pişman olacakları bir kayıptır."** Taberâni'de iyi bir isnatla nakledilen bazı rivayetlerde bu pişmanlığın Kıyamet günü olduğu belirtilir.

Zikir; yalnız başına ve ağlayarak yapılırsa, Kıyamet günü insanlar güneşin sıcağında dururken, Allah'ın o kulu Arşı'nın gölgesinde gölgelemesine sebep olur. Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettikleri bir hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **Yedi kimse vardır ki, gölgesinden başka bir gölgenin olmadığı günde Allah onları gölgesinde gölgelendirir."** Ve bu yedi kişi arasında şunu da söyler: **"Yalnızken Allah'ı zikrederek gözleri yaşla dolan kimse."** Zikrin buna benzer bir çok faydası vardır ki, bazı alimler yüzden fazla fayda saymıştır.

Ey Müslümanlar!.. Rabbiniz Subhânehu'yu zikrederek O'na yaklaşma vaktiniz gelmiştir. Bu sayılı mübarek günler, teşrik günleridir. Üç günlük teşrik günlerinin ilkini bugün karşılamaktasınız. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu günleri şu şekilde vasıflandırmıştır: **"Mina günleri, yeme-içme ve Allah azze ve celle'yi zikretme günleridir."** Bu hadisi, Müslim Sahihi'nde rivayet eder. Bu nebevi beyanda, İbn-i Receb rahimehullah'ın dediği gibi- bayram günlerinde yeme-içmeye işaret vardır. Bu yeme- içme ibadetlere yardımcı olur. Allah Teâlâ Kitabı'nda, temiz yiyeceklerden yemeyi ve kendisine şükretmeyi emretmiştir. Kim Allah'ın nimetlerini günah işlemeye yardımcı olarak kullanırsa, Allah'ın nimetine nankörlük etmiştir. O, kendisine verilen nimetin alınmasına layıktır. Özellikle de, teşrik günlerinde olduğu gibi kurbanlık hayvanların etlerinden yeme nimetini... Şüphesiz kurbanlık hayvanlar Allah'a itaat ederler ve O'na isyan etmezler. Onlar, Allah'a hamdederek O'nu tesbih ederler, O'na boyun eğerler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(O'nu hamd ile tesbih etmeyen hiçbir varlık yoktur. Fakat siz, onların tesbihlerini iyi anlamazsınız.)** *(17/el-İsrâ/44)* Yine onlar, Allah'a secde ederler. Allah Teâlâ bu hususta şöyle buyurur: **(Göklerde ve yer yüzünde bulunan canlılar ve bütün melekler Allah'a secde ederler.)** *(16/en-Nahl/49)*

Allah azze ve celle onların kesilmesini helal kılmıştır ki, onlarla insanların bedeni güçlensin. Bu onların ademoğlunu hayvanlardan ayıran yararlı bilgileri edinmelerine ve salih amel işlemelerine yardımcı olsun. Onların Allah'ı zikretmelerine yardımcı olsun. Çünkü onların zikri, hayvanların zikrinden daha büyüktür. Dolayısıyla, mü'mine ancak bu nimete şükürle karşılık vermesi yaraşır. Ondan, Allah azze ve celle'ye itaatte ve Allah'ı zikretmede yararlanmalıdır. Allah Subhânehu, ademoğlunu yarattıklarından bir çoğuna üstün kılmış ve bu hayvanları onun kullanımına vermiştir. **(Onlardan yiyin, kanaat edip istemeyene de, isteyene de yedirin. Böylece onları sizin buyruğunuza verdik ki, şükredesiniz.)** *(22/el-Hacc/36)*

Allah azze ve celle'ye itaat eden ve O'nu zikreden bu hayvanları kesip, sonra onların etini yiyerek onları Allah azze ve celle'ye isyanda kullanan ve Allah'ı anmayı unutan ise gerçeği tersine döndürmüş ve nimete nankörlük etmiştir.

Dikkat edin; nimetleri ikrar etmek, lütuf ve faziletleri dile getirmek, övgüye layık olanları övmek; bütün bunlar şükrün bir parçasıdır. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd ve senâ bunlarla gerçekleşir. Çünkü nimetleri veren ve hayırları bolca bağışlayan O'dur. Bu nedenle; insanların yapmış olduğu ve yararı başkalarını da kapsayan iyiliklere teşekkür etmemek, gerçekte Allah Teâlâ'ya şükretmemektir. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Ebu Davud'un Süneni'nde ve İbni Mâce'nin Sahihi'nde Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla sahih bir senetle rivayet ettiği hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnsanlara teşekkür etmeyen Allah'a şükretmez."**

Şüphesiz Allah 'ın bu mübarek beldelere bağışladığı nimetlerden biri de, bu beldelerin yöneticilerini Mekke ve Medine'ye ve hacılara hizmette mümkün olan her şeyi yapmaya muvaffak kılmasıdır. Bu inkar edilemeyecek bir gerçektir. Bu büyük lütuf nedeniyle Allah'ım sana hamdolsun!. Onları, katından bir mükafaatla ödüllendirmeni, lütuf ve kereminle onlara büyük ecir yazmanı dileriz. Şüphesiz sen, kendisinden istenenlerin en cömerdisin.

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım: **(Bir de sayılı günlerde Allah'ı zikredin. Bunlardan kim iki gün içinde (Mina'dan) dönmek için acele ederse ona günah yoktur. Kim geri kalırsa ona da günah yoktur. Ama bu, takva sahipleri içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki, siz ancak O'nun huzuruna varıp toplanacaksınız.)** *(2/el-Bakara/203)*

Allah'ın kulları!.. Allah azze ve celle'nin **(Bir de sayılı günlerde Allah'ı zikredin)** kavlinde bizlere emrettiği zikir çok çeşitlidir. Bunlardan biri de, farz namazlardan sonra getirilen tekbirlerdir. Bu tekbirler, ilim ehlinin genelinin görüşüne göre, teşrik günleri bitene kadar getirilir.

Yine Allahı anma (zikir) şekillerinden biri de, kurbanı keserken Allah'ın adını anmak ve tekbir getirmektir. Sahabeden, tabiinden ve onlardan sonra gelen alimlerden çoğunluğun görüşüne göre kurban, (bayram günü ile birlikte) teşrik günlerinin ilk iki gününde kesilebilir. Bu; İmam Ebu Hanife'nin, İmam Malik'in görüşüdür ve İmam Ahmed'den nakledilen meşhur görüş de budur. İmam Şafii ise, kurban kesme vaktinin teşrik günlerinin bitimine kadar sürdüğünü söyler. Şeyhulislam İbni Teymiyye ve öğrencisi İbnu'l Kayyım da bu görüşü tercih eder.

Allah'ı zikretmenin bir şekli de, yeme-içme anında O'nu anmaktır. Sünnete göre, yemeğin öncesinde Allah'ın adı zikredilir ve sonunda O'na hamdedilir. Müslim'in Sahihi'nde, Enes b. Malik radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Şüphesiz Allah, kulun yemek yemesinden ve o yemek dolayısıyla kendisine hamdetmesinden, içecek içmesinden ve o içecek dolayısıyla kendisine hamdetmesinden razı olur."**

Buhari ve Müslim'de Ömer b. Ebi Seleme radıyallahu anh'ta şu rivayet edilir: Ömer, henüz çocukken elini tabakta rastgele gezdirir. Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey çocuk! Allah'ın adını an, sağ elinle ye ve önünden ye!"**

Allah'ı zikretmenin bir şekli de, teşrik günlerinde cemreleri taşlarken Allah'ın adını anmaktır. Bu zikir, hacc yapanlara mahsustur.

Allah'ı zikretmenin bir şekli de, sınırsız bir şekilde O'nu anmaktır. Teşrik günlerinde Allah'ı çokça zikretmek müstehaptır. Ömer radıyallahu anh, Mina'da tekbir getirir, insanlar onu işitir ve onlar da tekbir getirirdi. Böylece Mina, tekbirlerle inlerdi. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Nihayet hac ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman, önceleri babalarınızı andığınız gibi, hatta daha kuvvetli bir anışla Allah'ı anın. İnsanlardan kimisi: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver!" der. Onun için ahirette hiçbir kısmet yoktur. Yine onlardan: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada bir güzellik ve ahirette de bir güzellik ver ve bizi ateş azabından koru!" diyenler vardır. İşte onlar için, kazandıklarından bir nasib vardır. Allah, hesabı çok çabuk görür.)** *(2/el-Bakara/200-202)*

Selef alimlerinden bir çoğu, teşrik günlerinde ayette geçen bu dua ile dua edip Allah'a yakarmayı müstehap görmüştür. Çünkü bu dua, Allâme İbni Receb rahimehullah'ın da dediği gibi hayır duaların en kapsamlılarından biridir. Bu nedenle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onunla dua ederdi. Bir dua yaparsa, bunu da onun içine eklerdi. Çünkü bu dua, dünya ve ahiret hayrını toplamaktadır. Hac ibadetlerinin bitiminde Allah'ın anılmasının bir anlamı vardır. Bu anlam şudur: Diğer ameller biter ve tamamlanır. Allah'ı zikretmek ise kalıcıdır ve bitmez. Bilakis o mü'minler için dünya ve ahirette devam eder.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Hac ibadetlerinizi hayırlı bir şekilde noktalayın. Allah Teâlâ'nın insanların en hayırlısına salât ve selamda bulunmayı emrettiğini daima hatırlayın. O, sözlerin en doğrusu ve kelamın en güzelinde şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Nebi'ye salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve selam edin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Gerçek İstikâmet

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 09.01.1426 Hicri – 18.02.2005 Miladi

Ey insanlar!.. Kişinin huzur ve mutluluğu, istikrarı ve dengesi dinine samimi bir şekilde bağlılığında, Rabbi'nin şeriatına tutunmasında ve ona sımsıkı sarılmasında, sapıklık ve şüphe alanları ile ihmal ve aşırılık eğilimlerinden uzak durmasında gizlidir.

Müslüman kimse, böyle bir denge ile iyi bir hayat yaşamaya gayret eder. Bu hayat; zaman zaman Allah'ın iyi ve kötüyü ayırmak, kötüyü üst üste toplayıp cehenneme atmak üzere gönderdiği musibetler ve kasırgalar önünde gösterilen kararlılıklarla ve din üzere sebatla doludur.

Bu değişim yığını ortasında samimi Müslüman'a yol gösteren, Allah Teâlâ'nın **(Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et!.)** *(15/el-Hıcr/99)* kavli ve **("Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra da dosdoğru yaşayanlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir)** *(46/el-Ahkâf/13)* kavlidir.

İmam Müslim Sahihi'nde, Süfyan b. Abdullah radıyallahu anh'tan şunu rivayet eder: "Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bana İslam'da bulunan öyle bir söz söyle ki, onu senden başka hiç kimseye sormayayım." Şöyle buyurdu: **"'Allah'a iman ettim' de, sonra dosdoğru ol!"**

Müslümanın kendisine uygun yaşaması ve kendisine uygun ölmesi gereken kimliği açıklayan bu kapsamlı öğüde bak!.. Eğrilik ve sapıklık bulunmayan gerçek istikâmet / doğruluk... Taviz ve geri adım bulunmayan istikâmet... Üç temel dayanağı ve rükunleri ile birlikte tam ve gerçek istikâmet... Dilin istikâmeti... Bu, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **"'Allah'a iman ettim' de"** buyruğundan alınır. Yine, kalbin ve âzâların istikâmeti... Bu da, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in **"Sonra dosdoğru ol!"** buyruğundan alınır.

Çünkü sadece dil ile istikâmet iddiasından bulunmak asıl istikâmet sayılmaz. Aynı şekilde, dilin istikâmeti olmadan kalbin ve âzâların istikâmeti de istikâmet sayılmaz ve istikâmet kategorisine girmez. Bu nedenle Allah, iman üzere istikâmet yolunda olduklarını ve gerçekte olduklarından daha yüce bir makama ulaştıklarını öne süren bir topluluğu ayıplamıştır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Bedevi Araplar "İman ettik" dediler. De ki: "Siz iman etmediniz, ama "Boyun eğik / Teslim olduk" deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi.)** *(49/el-Hucurât/14)*

Sonra bil ki, istikâmet türlerinin en büyüğü, kişinin tevhid üzere istikâmetidir. Allah'ı tanıması, O'na kulluk etmesi, O'ndan hakkıyla korkması, O'nu yüceltmesi, O'ndan ümit etmesi ve O'ndan korkması, O'na dua etmesi ve O'na tevekkül etmesi, O'na şirk koşmaması ve O'ndan başkasına yönelmemesidir. Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anh, Allah Teâlâ'nın **("Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru yolda yürüyenler..)** *(41/Fussilet/30)* kavlini, "Allah'tan başkasına yönelmeyenler" olarak açıklamıştır.

Ey insanlar!.. Allah'ın dini üzerine istikâmetin büyük bir şânı vardır. Aynı zamanda o, her yönden tehlikelerle kuşatılmıştır. Etrafında sahibini sarsan ve zorla içine çeken

fitneler vardır. Bütün bunlar istikâmet üzere sebat göstermeyi ve ona sımsıkı sarılmayı, kor ateşi avuç içinde tutmak gibi zor kılmaktadır. Bu nedenle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bu durumdan Allah'a çokça sığınırdı. Muvattâ'da rivayet edildiğine göre, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in dualarından biri de, **"Allah'ım! İnsanları bir fitneyle sınamak istersen, fitneye düşmemiş şekilde beni kendine al (vefat ettir)."**

Ey Allah'ın kulları!.. Şüphe yok ki; kişinin arka arkaya fitnelere uğraması, kendisinin ve toplumunun sıkça fitneyle karşılaşması nefiste bir tür bozukluk ve kusur oluşturur ki, neredeyse bu her Müslüman'a isabet eder. Fitnelerin ateşi kendisine isabet etmeyene, en azından onların dumanı isabet eder. Fakat hikmetli şeriat koyucu, Müslüman'ı fitnelerin oraya buraya savurması için başıboş bırakmamıştır. Ona fitnelerden kendisine sığınacağı ve varsa bozuklukları düzeltecek şeyi göstermiştir. Hikmetli şeriat koyucu, samimi tevbeyi ve istikâmete dönüşü içeren istiğfâra yönlendirmiştir ki bu ona, azgın dalgalar ve şiddetli kasırgalar karşısında bir teselli olsun. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana, ilahınızın tek bir ilah olduğu vahy olunuyor. Artık O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Ortak koşanların vay haline!)** *(41/Fussilet/6)*

Bu noktadan hareketle, Nabi sallallahu aleyhi ve sellem Muaz b. Cebel radıyallahu anh'a şöyle buyurur: **"Nerede olusan ol Allah'dan kork! Kötülükten sonra iyilik yap ki onu silsin. İnsanlara güzel ahlak ile muamele et."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Allah azze ve celle de, bu konuda şöyle buyurur: **(Şüphesiz iyilikler kötülükleri (günahları) giderir. Bu, öğüt almak isteyenlere bir hatırlatmadır.)** *(11/Hûd/114)*

Allah'ın kulları!.. Bizler, istikâmet ve Allah'ın dininde kararlılık üzerinde dururken bunun ne kadar zor olduğunu, nefisle bunun için mücadele etmek gerektiğini, buna tam anlamıyla ulaşmanın önünde bir çok zorlukların ve engellerin olduğunu bilmekteyiz. Fakat bunların hepsi, her bir Müslüman'ı ve her bir toplumu bunu elde etme yolunda çaba sarfetmekten, elinden geleni yapmaktan muaf kılmaz. Her Müslüman ve her toplum, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavlini hatırlayarak istikâmeti ve din üzere sebatı mümkün olduğunca günlük hayatına yansıtmalıdır: **"Dosdoğru olun. (Allah'ın sevabını) sayamazsınız. Bilin ki, amellerinizin en hayırlısı namazdır. Vaktinde abdest almaya ancak mü'min devam eder."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve İbni Mâce rivayet eder. İmam Ahmed'in Müsnedi'ndeki diğer bir rivayette ise şöyle buyurur: **"Orta yolu tutun ve doğruya yaklaşmaya çalışın."**

Allah'ın kulları!.. Bu konudan bahsederken dikkat edilmesi gereken bir nokta varsa o da şudur: Gerçekte istikâmetten yoksunken ona davet etmek ve istikâmet / doğru yol üzere olduğu iddiasında bulunmak ciddi bir bozukluktur. Kişinin ve toplumun düzelmeye ve ıslaha ihtiyacı olmadığını gösteren sahte bir kemal ile nefsin uyuşturulması ve buna ikna edilmesi, kusurlu bir olaydır. Çünkü kemal ve itidal, ancak davranışın söze ve iç dünyanın dış görünüşe uymasıyla mümkündür. Allah Teâlâ, hayatlarında bu dengeyi gerçekleştirmeyen, amel ve tatbik yönünden daha çok dille iddia yönüne ağırlık veren insanları kötülemiştir. Allah Subhânehu ve Teâlâ, İsrailoğulları hakkında şöyle buyurur: **(Sizler Kitab'ı (Tevrât'ı) okuduğunuz halde, insanlara iyiliği emredip kendinizi unutuyor musunuz? Aklınızı kullanmıyor musunuz?)** *(2/el-Bakara/44)*

Ebu'd Derdâ radıyallahu anh şöyle der: "Bilmeyip de amel etmeyene bir kere yazıklar olsun. Bilip de amel etmeyene yetmiş kere yazıklar olsun!" Hasan el-Basri rahimehullah şöyle der: "İnsanları amellerine göre değerlendirin ve sözlerini bir kenara bırakın. Muhakkak Allah, hiç bir söz bırakmamıştır ki, onu tasdik eden ya da yalanlayan bir amel yaratmasın. Güzel bir söz işitirsen, sözün sahibine hükmetmekte acele etme; sözü fiiline uygunsa evet, işte o ne güzeldir." İmam Malik rahimehullah, Kasım b. Muhammed rahimehullah'tan kendisine şu sözünün ulaştığını söyler: "Öyle insanlar gördüm ki, söz onların hoşuna gitmiyor, bilakis amel onların hoşuna gidiyordu."

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Bilin ki en büyük ayıp ve en büyük kusur, kişinin fiilinin sözünü yalanlaması ya da yaşantısının söylediklerine ters düşmesidir. Allah'a itaatte istikâmet üzere olduğunu öne sürenin gerçek yaşantısında sahtekar, saptırıcı, yalancı, iki yüzlü, hırsız, zinakâr, zalim, haksızlık eden, kutsal değerleri çiğneyen, ahdi bozan, Rabbi'nin şeriatından caydıran ve onu geri plana iten olmamalıdır. Bu gibi bozukluklar; karmaşanın çoğalmasının, emanet hissinin zayıflamasının; cinayetlerin, tahribat ve suikast eylemlerinin yayılmasının, hakların boşa götürülmesinin; dine, cana, mala ve ırza zarar verilmesinin sebebidir. Bu facialar; ancak Allah'a dönmekle, şeriatına sarılmakla, bozuk olan yerleri tesbit edip düzeltmekle yok olacaktır. Böylece; her türlü gürültü ve hasardan uzak rahat ve güvenli bir hayat yaşamamız mümkün olacaktır.

(Mü'minler ancak Allah'a ve Rasulü'ne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlardır. İşte doğrular ancak onlardır.) *(49/el-Hucurât/15)*, **(Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti.)** *(6/el-En'âm/153)*

Ey insanlar!.. Müslüman'a istikamette ve Allah'ın dininde kararlılıkta yardımcı olan faktörlerden biri de, ibadet ve tâatı çokça yapmasıdır. Bu ibadetlerin en faziletlilerinden biri de, nafile oruçtur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah yolunda bir gün oruç tutan hiç bir kul yok ki, Allah o gün sebebiyle yüzünü cehennemden yetmiş yıl (mesafesi) uzaklaştırmasın."**

Nafile oruçlardan biri de, Ramazan ayından sonra tutulan en faziletli oruç sayılan Muharrem ayı orucudur. Müslim Sahihi'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Ramazan'dan sonra orucun en faziletlisi Allah'ın Muharrem olarak adlandırdığınız ayındakidir."**

Muharrem ayında tutulan oruçların en faziletlisi de, aşûre günü (onuncu gün) orucudur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"(Aşure orucunun) önceki yılın günahlarına keffâret olacağını Allah'tan umarım."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Buhari ve Müslim'de, İbni Abbas radıyallahu anhuma'nın şöyle dediği rivayet edilir: "Bu günden (aşûre gününden) hariç ve şu aydan (Ramazan ayından) hariç Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in diğer günlere faziletini gözeterek oruç tuttuğunu görmedim." Müslim'in Sahihi'nde ise, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Gelecek (yıla) kalırsam dokuzuncuda da oruç tutacağım."** Fakat gelecek yıla kalmadan Refik-i A'lâ'ya kavuşmuştur. Anam-babam O'na –sallallahu aleyhi ve sellem- feda olsun.

Müslüman, yalnızca onuncu günü oruç tutmak ya da onuncu günle birlikte dokuzuncu günde de oruç tutmak arasında serbest bırakılmıştır. Fakat bu ikincisi daha faziletlidir. Veya, ilim ehlinin bazılarının görüşüne göre dokuzuncu, onuncu ve onbirinci günlerde oruç tutar. Bu, ayın girişiyle ilgili bir ihtiyattır. İbni Sirin ve ilim ehlinden bir grup bu görüştedir.

Onuncu günün bilinmesi konusuna gelince, üzerinde ittifak edilen şer'i kural gereğince, hilal görülürse bu ayın girdiğinin alâmetidir. Hilal görülmezse, bir önceki ay otuz güne tamamlanır. Bu konuda şüphelere, çok tartışmaya ve fetvaların farklı farklı olmasına gerek yoktur. Konu, Allah'a hamdolsun açıktır.

Allah herkesi, sevdiği ve razı olduğu sözlere ve amellere muvaffak kılsın. Şüphesiz O; her şeyi işiten ve isteklere cevap verendir.

Sonra; insanların en hayırlısı ve beşeriyetin en arınmış insanına, Havz'ın ve şefaatin sahibi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e salât ve selamda bulunun. Ey mü'minler! Allah, öncelikle kendi adını, ikinci olarak da yüceliğini tesbih eden meleklerin adını zikrederek ve sizlere seslenerek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Allah'a Dönmek

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 09.01.1426 Hicri – 18.02.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Kim Allah'tan hakkıyla korkarsa, Allah ona nimetlerden ikram eder ve onu sürekli mutlu kılar.

Ey Müslümanlar!.. Huyların en üstünü ve en doğrusu, Allah'a kullukta en noksansız olanıdır. Kalbin sevinci ve göğsün ferahlığı, kulun Allah'a dönmesinde, O'na yönelmesinde ve O'ndan yardım dilemesindedir.

Allah'a dönmek ve O'na tevbe etmek, yüce bir ibadettir ve nebilerin ve rasullerin sünnetlerindendir. Allah Subhânehu, Dâvud aleyhisselam hakkında şöyle buyurur: **(Davud, bizim kendisini imtihan ettiğimizi sanmıştı. Hemen Rabbinden mağfiret diledi, rüku ederek yere kapandı, tevbe ile Allah'a yöneldi.)** *(38/Sâd/24)* Süleyman aleyhisselam hakkında şöyle buyurur: **(Andolsun ki Süleyman'ı imtihan da ettik ve tahtının üzerine bir ceset bıraktık. Sonra tekrar tevbe ile önceki haline döndü.)** *(38/Sâd/34)* Şuayb aleyhisselam şöyle der: **("Muvaffakiyetim de ancak Allah'ın yardımı ile olacaktır. Ben yalnızca O'na dayandım ve ancak O'na döneceğim.")** *(11/Hûd/88)* Nebimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **(İşte benim Rabbim olan Allah budur. Ben yalnız O'na güvendim ve yalnız O'na yöneliyorum.)** *(42/eş-Şûrâ/10)*

Allah, her işte kendisine döndüğü ve tevbe ettiği için İbrahim aleyhisselam'ı överek şöyle buyurur: **(Çünkü İbrahim, çok yumuşak huylu ve çok yufka yürekli (yanık kalbli) idi.)** *(11/Hûd/75)* İbrahim aleyhisselam'ın dualarından biri de şu şekildedir: **(Rabbimiz! Yalnız sana dayandık, sana yöneldik. Dönüşümüz de ancak sanadır.)** *(60/el-Mümtehine/4)* Allah'a dönenler, kişinin hayatında arkadaşlık edeceği en hayırlı kimselerdir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Bana yönelenlerin yolunu tut.)** *(31/Lokman/15)*

Allah Subhânehu'ya dönmek mutluluk ve hidayetin anahtarıdır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(De ki: "Hakikaten Allah, dilediğini şaşırtır ve kendisine gönül vereni de hidayete erdirir.")** *(13/er-Ra'd/27)* Allah'a dönenler için müjde vardır. **(Tağuttan, ona kulluk etmekten kaçınıp da tam gönülle Allah'a yönelenlere gelince, müjde onlaradır.)** *(39/ez-Zümer/17)* Ancak Rabbine dönen kişi ayetlerden ders alır ve ibret alınması gereken şeylerden ibret alır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Bunlar, Allah'a yönelen her kula gönül gözünü açmak ve ona ibret vermek içindir.)** *(50/Kâf/8)* Ve ancak o, nimetlerin indiğini hatırlar. **(Sizin için gökten bir rızık indiren O'dur. Fakat onları ancak gönül verip düşünenler anlar.)** *(40/Ğafir/13)*

Allah'a dönmek, kişiyi Allah'ın azabından korur. **(Onun için ümidi kesmeyin de başınıza azab gelmeden önce tevbe ile Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun. Sonra kurtulamazsınız.)** *(39/ez-Zümer/54)*

Cennet, Allah'a dönen huşûlu kalbin konaklaması için hazırlanmıştır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Cennet de kötülükten sakınanlara yaklaştırılır. Zaten uzak değildir. Onlara denir ki: "İşte size vaad edilen bu cennet, Allah'a yönelen, O'nun emirlerine riayet eden, görmediği halde Rahman olan Allah'tan korkan ve O'na yönelen bir kalple gelenlere mahsustur.)** *(50/Kâf/31-33)*

Allah, bütün insanlara kendisine yönelmelerini ve dönmelerini emretmiştir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Başkasından geçerek hep O'na gönül verin ve O'ndan sakının. Namaza devam edin ve müşrilerden olmayın. O müşriklerden (olmayın ki) onlar, dinlerini ayırıp öbek öbek olmuşlardır. Her grup kendilerindekine güvenmektedir.)** *(30/er-Rûm/31-32)* Allah, onunla tevekkülü birlikte zikretmiştir: **(De ki: O benim Rabbimdir. O'ndan başka ilah yoktur. Sadece O'na tevekkül ettim ve dönüş sadece O'nadır.)** *(13/er-Ra'd/30)*

Tevekkülün mertebesi, Allah'a dönmenin / Allah'a yönelmenin / inâbenin mertebesinden öncedir. Tevekkül araçtır, inâbe ise gayedir. Kul, onun gerçekleşmesi için Allah'a tevekkül eder. İnâbe, Allah'a dönmektir ve tevbeden daha yüksek bir mertebedir. Tevbe; günahı terketmek, geçmişe pişman olmak ve bir daha ona dönmemeye kesin karar vermektir. İnâbe ise hem bunlara delâlet eder, hem de ibadetlerle Allah'a yönelmeye delâlet eder. **(Muhakkak ki, iyilik kötülükleri giderir. Bu ise, düşünebilenlere bir öğüttür.)** *(11/Hûd/114)*

Kim Allah'a çokça yönelirse; sıkıntılar, belalar ve musibetler anında Allah onu korur. Bu yıla başlarken kişinin Rabbine dönmesi, geçmişte yaptıkları ve işlediği günahlar için nefsini hesaba çekmesi uygun olur. Hasan el-Basri der ki: "Kul, içinde kendisine bir öğüt veren olduğu ve nefis muhasebesini dert edindiği sürece hayırdadır. Mü'min dünyada yabancı gibidir. Dünyanın zilletinden korkmaz ve dünya izzeti için çaba göstermez. O bir işte, insanlar ise daha başka bir iştedir."

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in vasiyeti ile amel et! Şöyle buyurur: **"Dünyada sanki bir yabancı ya da yolcu gibi ol!"** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Kimin arzusu ahiret ise çabası da salih azık edinmek olur. Kalpler uyanınca ahiret için hazırlık yapar. Selef alimlerinden biri şöyle der: "Uyanacağımı düşünerek hiç bir kez uyumadım." Kim nefsini muhasebede gayret gösterirse, onu isyandan alıkoyar ve ahirette pişmanlık ve ziyana uğramaktan kurtulur.

Ey Müslümanlar!.. Kararlı kimseye düşen, nefsinin hatalarından ve adımlarından gafil olmamaktır. Bilakis onu, Rabbine yaklaştıracak şeylere sevketmelidir.

Allah'ın evlerinde cemaatle namaza devam etmek, imanın alâmetlerinden biridir. Allah'a davet basireti aydınlatır. Allah'ı zikretmekle kalpler yumuşar. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(İyi bilin ki, kalbler Allah'ın zikri ile yatışır.)** *(13/er-Ra'd/28)* Alimlerle ve salihlerle oturmak ve onların derslerine devam etmek, Allah'tan korkmaya ve O'nu gözetmeye sevkeden etkenlerden biridir. **(Kulları içinde Allah'tan ancak âlimler korkar.)** *(35/Fâtır/28)*

Anne-babaya iyilikte bulunmak, mutluluğun anahtarıdır. Sıla-i rahim / akrabalık bağlarını gözetmek, vaktin ve rızkın bereketli olmasını sağlar. Helal mal, çocukların salih olmasının ve duanın kabulünün sebeplerindendir. Beklentilerin kısalığı, ibadete sevkeder. Ölümü hatırlamak, en hayırlı öğüttür. Mezarlıkları ziyaret etmek ve ölülerin hali üzerinde düşünmek, ahireti hatırlatır.

Selef-i Salih'in hayat hikayelerini okumak nefisleri arındırır ve ibadete sevkeder. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Kim sahabilerin durumunu incelerse, onların ibadette zirve olmalarına rağmen Allah korkusunda da zirve olduklarını görür." Ve şöyle der: "Bizler ise; kusurlu, hatta ihmalkâr davranmakla birlikte kendimizi güvende hissetmekteyiz. Oysa (Ebu Bekr) es-Sıddîk şöyle derdi: "Tam imanlı bir kulun yanındaki kıl olmak isterdim." O, namaza kalktığında Allah korkusundan (incecik kalmış) bir çöp gibiydi."

Olgun kimse, hataya düşmekten ve yanlışta ısrar etmekten korkan kimsedir. Kötü arkadaş, helak yollarına sürükler. Televizyonlarda yayınlanan ve yollarda görülen haramlara bakmak nefsin arınmışlığını zayıflatır. Babanın, aile fertlerinin ıslahını ihmal etmesi, emaneti ihmal etmesidir. Hevâ ve heveslere ve nefsi arzulara uymak, pişmanlık getirir. Yalan söylemek ve Müslümanların ırzlarına dil uzatmak, kalbi karartır. Nefsi kendisini ilgilendirmeyen şeylerle meşgul etmek, derecelerinin yükselmesini sağlayacak şeylerden onu mahrum etmektir. İbrahim b. Ethem rahimehullah şöyle der: "Allah'ın kuldan yüz çevirmesinin bir alâmeti de, onu kendisini ilgilendirmeyen şeylerle meşgul etmesidir."

Kötülüğü güzel bir şekilde inkar etmeyi ihmal etmek, samimiyetin zayıflığındandır. Kötülüklerin ilacı, çokça istiğfar etmektir. Günahı terketmek, af istemekten daha kolaydır.

Seninle onların arasına bir engel girmeden salih amelleri değerlendir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Beş şeyden önce beş şeyin kıymetini bil: Yaşlılığından önce gençliğinin, hastalığından önce sağlığının, fakirliğinden önce zenginliğinin, meşguliyetinden önce boş vaktinin ve ölümünden önce hayatının."** Bu hadisi, Hâkim rivayet eder.

Başarılı kimse, günahlardan tevbe ederek Allah'a dönen ve ibadet ve tâat çeşitlerini çokça yapandır.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(O gün her nefis, ne hayır işlemişse, ne kötülük yapmışsa onları önünde hazır bulur. Yaptığı kötülüklerle kendi arasında uzak bir mesafe bulunsun ister. Allah, size asıl kendisinden çekinmenizi emreder. Şüphesiz ki Allah, kullarını çok esirger.)** *(3/Âl-i Imrân/30)*

Ey Müslümanlar! Muharrem ayı Allah katında ayların en yücelerindendir. Muharrem ayında Allah, Musa aleyhisselam'a ve kavmine, Firavun ve adamlarına karşı yardım etmiştir. Bu ayda oruç tutmak faziletlidir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ramazan'dan sonra orucun en faziletlisi Allah'ın ayı Muharrem (orucudur). Farzdan sonra namazın en faziletlisi gece namazıdır."** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Allah'ın nimetlerine şükretmenin bir yolu da, yeni yıla salih amellerin en faziletlilerinden biri ile ve yılın en faziletli günlerinden olan aşûre (Muharrem ayının onuncu) gününde oruç tutarak başlamaktır. İbni Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye geldiğinde Yahudiler'i Aşure günü oruçlu buldu. Onlara dedi ki: **"Oruç tuttuğunuz bu gün nedir?"** Şöyle dediler: "Bu büyük bir gündür. Allah onda Musa'yı ve kavmini kurtardı, Firavun'u ve kavmini denizde boğdu. Bu nedenle Musa o günde şükür olarak oruç tuttu. Biz de bu nedenle oruç tutuyoruz." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Biz Musa'ya sizden daha layığız."** O günde oruç tutar ve oruç tutulmasını emreder. Bu hadisi Buhari ve Müslim rivayet eder.

Aşure günü orucu, kendisinden önceki yılın küçük günahlarına keffaret olur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"(Aşure orucunun) önceki yılın günahlarına keffâret olacağını Allah'tan umarım."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Müslümanlar'ın, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uyarak Muharrem'in onuncu günü oruç tutmaları, bir gün öncesinde ya da bir gün sonrasında da oruç tutmaları müstehaptır.

Allah'ın kulları!.. Allah'ın kanlarını koruduğu masum insanları öldürmek, en büyük suçlardan biridir. Suikastlerle onların canına kıymak çirkin bir suçtur ve yedi büyük günahtan biridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedî olarak kalacağı cehennemdir. Allah ona gazab ve lanet etmiş ve onun için büyük bir azab hazırlamıştır.)** *(4/en-Nisâ/93)* Ve şöyle buyurur: **(Bunun içindir ki, İsrâiloğulları'na: "Kim, bir cana kıymayan veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayan bir nefsi öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur.)** *(5/el-Mâide/32)*

Son zamanlarda meydana gelen ve ürünleri ve nesilleri helak eden, tahribatı yaygınlaştıran ve canlara kıyan bombalama olayları, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmanın en büyüğüdür. Bu gibi suçlar ve suikastlar, Allah'ın haram kıldığı aylarda yapılırsa, çirkinliği daha büyük olur. Bu olayların birinde, ülkesini bir araya toplayan ve vatanında güvenliği sağlayan bir lider öldürülmüştür. Katâde rahimehullah şöyle der: "Haram aylarda yapılan zulüm, diğer aylarda yapılan zulümden daha çok günahtır. Zulüm her halükarda büyük bir günah olsa bile, Allah dilediğini daha da büyültür." Allah'ın haramlarına ve haram ayı Muharrem'e saygı duyun!..

Nimetlere Şükretmek

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 10.12.1425 Hicri – 21.01.2005 Miladi

Allah'ın kulları!

Allah'tan hakkıyla korkun!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nunla karşılaşacağınız günden korkun! Şüphesiz Allah, her nefsin ne kazandığını görüp bilendir.
Allah'ın kulları!.. Allah'ın kulları üzerinde sayısız nimetleri ve sonsuz hayırları vardır. Allah bu hayırları ve nimetleri kullarına bağışlamış ve kullarına, kendisine şükrederlerse daha fazlasını vereceğini vaat etmiştir. Kendisine itaat ederlerse, bu nimetlerin devamını ve kalıcılığını garanti etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve hatırlayın ki Rabbiniz size şöyle bildirmişti: Yüceliğim hakkı için şükrederseniz elbette size (nimetimi) artırırım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir.)** *(14/İbrahim/7)*

Allah Teâlâ'nın gizli ve aşikar, bilinen ve bilinmeyen bir çok lütuf ve ihsanı vardır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Görmediniz mi ki, Allah göklerde ve yerde ne varsa hepsini sizin hizmetinize vermiş, gizli ve açık olarak nimetlerini üzerinize yaymıştır.)** *(31/Lokman/20)*

Allah'ın, ademoğluna bağışladığı nimetlerden biri de, onu en güzel ve organlarını uyumlu bir şekilde yaratması ve yapısına şeref vermesidir. **(Biz insanı en güzel biçimde yarattık.)** *(95/et-Tîn/4)*

Allah'ın kullarına bağışladığı nimetlerden biri de, onlara helal ve haramı, hayrı ve şerri, hidayet ve sapıklığı öğretmesi; kendilerine işitme ve görme özelliği ile akıl vermesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah sizi annelerinizin karnından çıkardığı zaman hiçbir şey bilmiyordunuz. Şükredesiniz diye size işitme (duygusu), gözler ve gönüller verdi.)** (*16/en-Nahl/78)*

Allah; sert topraktan zayıf bünyeli çeşitli bitkileri çıkararak, onları afetlerden koruyarak ve ışık, su, hava ve benzeri yaşam unsurlarıyla donatarak kullarına yiyecekleri nimetler bağışlamıştır. Sonunda bu bitkiler yenilecek taneler ya da olgun meyveler olarak ürün verirler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hem bir delildir onlara ölü toprak. Biz ona hayat verdik ve ondan taneler çıkardık da ondan yiyip duruyorlar. Biz orada hurmalıklardan, üzüm bağlarından bahçeler yaptık. İçlerinde pınarlardan sular fışkırttık. (Bunu), Onun ürününden ve kendi elleriyle yaptıklarından yesinler diye (yaptık). Hâlâ şükretmeyecekler mi?)** *(36/Yâsîn/33-35)*

İhsanı dolayısıyla Allah'a hamdolsun. Sonsuz nimetleri dolayısıyla O'na şükürler olsun. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Hayvanlarda da sizin için elbette ibretler vardır. Onların karınlarındakilerden size içiririz. Onlarda sizin için birtakım faydalar daha vardır; ayrıca etlerini yersiniz.)** *(23/el-Mü'minûn/21)*

Allah; kulların ihtiyaçlarına göre ve yaşamlarına zarar vermeyecek ölçüde tatlı su indirerek, sonra onu insanların çıkarmaları ve ihityaç anında ondan yararlanmaları için yeryüzünün yakın tabakalarında muhafaza ederek içecek nimetler bağışlamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İçtiğiniz suya baktınız mı? Buluttan onu siz mi**

indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz? Dileseydik onu tuzlu yapardık. O halde şükretseniz ya!) *(56/el-Vâkıa/68-70)* Ve şöyle buyurur: **(Gökten uygun bir ölçüde yağmur indirip onu yerde durgunlaştırdık. Bizim onu gidermeye de elbet gücümüz yeter. Böylece onun (yağmurun) sayesinde sizin yararınıza hurma bahçeleri ve üzüm bağları meydana getirdik ki, bunlarda sizin için bir çok meyveler vardır ve siz onlardan yersiniz.)** *(23/el-Mü'minûn/18-19)*

Allah, insanlar için değişik renklerde ve bir çok üründen yapılma, ince, kalın, yumuşak, sert ve bunların arasında çeşitli elbiseler yaratmıştır. İnsanlar bunlarla avret yerlerini örterler ve insanlar arasında süslenirler. Bu elbiselerle soğuktan ve sıcaktan korunurlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey Âdemoğulları, size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise indirdik. Hayırlı olan, takva elbisesidir.)** *(6/el-A'râf/26)* Ve şöyle buyurur: **(Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyan elbiseler (zırhlar) yarattı. İşte böylece Allah müslüman olasınız diye üzerinize nimetini tamamlamaktadır.)** *(16/en-Nahl/81)* Ayette geçen "es-serâbîl" kelimesi, sıcaktan ve soğuktan koruyan elbiselerdir. Savaşta koruyan "es-serâbîl" ise, demir ve benzeri madenlerden yapılma zırhlardır. Kuds-i hadiste, Allah Tebârake ve Teâlâ şöyle buyurur: **"Ey kullarım! Benim giydirdiğim hariç hepiniz çıplaksınız. Benden giysi isteyin, sizi giydireyim."**

Allah kullarına nimet olarak, kendisine sığındıkları ve içerisinde huzur buldukları evler bağışlamıştır. Bu evler onları gözlerden uzak tutar, mallarını barındırır ve bedenlerini dinlendirir. Onları sıcak, soğuk ve yağmur gibi hava değişimlerinden korur. İnsan orada huzur ve sükunet, nefsi istikrar, mutluluk hisseder. Kendisi, ailesi ve malı için güvenlik hisseder.

Allah insana merhamet etmiş ve onu evsiz barksız kendi başına bırakmamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah size evlerinizden bir huzur ve dinlenme yeri yaptı. Hayvanların derilerinden gerek yolculuğunuzda ve gerekse konaklama zamanlarınızda kolayca taşıyacağınız hafif evler (çadırlar v.s.) ve yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir süreye kadar (giyinecek, kuşanacak, serilecek ve döşenecek) bir eşya ve ticaret malı yaptı.)** *(16/en-Nahl/80)*

Hayvanların derisinden yapılan evler büyük bir nimetse, Allah'ın bu zamanda bağışladığı yüksek saraylar ve büyük evler onlardan daha büyük bir nimettir. Allah bu evlerde sıcak ve soğuk suyu bir arada bağışlamış, mükemmel bir aydınlanma, hızlı iletişim, değerli eşyalar ve klima imkanı vermiştir. Bu evlerin sahipleri, yağmur nedeniyle tavanın başlarına çökeceğinden ya da rüzgarla savrulacağından korkmazlar. **(O, Kendisinden isteyebileceğiniz her şeyi size verdi. Allah'ın nimetini saymak isterseniz sayamazsınız!)** *(14/İbrahim/34)*

Allah Teâlâ, aralarında olması istenilen ülfet, yardımlaşma ve anlaşmanın gerçekleşmesi için insanın eşini başka bir türden değil, kendi türünden kılarak ona aile ve çocuk nimeti bağışlamıştır. Anne-babanın hayatının devamı olarak, onlara hayatlarında ve öldükten sonra fayda vermesi için dilediğine çocuk bağışlamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah, size kendi cinsinizden eşler yarattı ve o eşlerinizden de oğullar ve torunlar yarattı.)** *(16/en-Nahl/72)*

Allah; kullarına bir ülkeden başka bir ülkeye yük taşıyan, insanları istedikleri yerlere ulaştıran müreffeh binek araçları bağışlamıştır. Allah'ın emriyle yüzen, yükleri ve rızıkları taşıyan gemiler hakkında Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kimine binesiniz, kimini de yiyesiniz diye sizin için o yumuşak başlı hayvanları yaratan Allah'tır. Sizin için onlarda daha nice menfaatler vardır. Onların üzerinde gönüllerinizdeki bir arzuya erersiniz. Hem onlar üzerinde, hem de gemiler üzerinde taşınırsınız.)** *(40/Ğafir/79-80)*

Binek hayvanlarına ve geçmişteki gemilere binmek ve onlarla yolculuk yapmak büyük bir nimetse, Allah'ın bağışladığı bugünkü modern taşıtlara binmek bundan daha büyük bir nimettir. Uçağa ve otomobile binen kişi bir kaç saatte, geçmişte günler ve aylar süren bir yolculukla katedilen mesafeyi kateder. Yolculuğunda yalnızlık hissetmez. Yakıcı güneşe ve çöl ateşine maruz kalmaz. Açlık ve susuzluk çekmez. Yorgunluk ve bitkinlik hissetmez. Yolkesenlerden korkmaz. Yağmurun yağması ona zarar vermez. Soğuk ve sıcak ona eziyet vermez. Bilakis yolculuğu bir tür gezinti ve eğlence olur. Rüzgarla yarışır. Gökyüzünde uçan kuşları arkasında bırakır. **(O, göklerde ve yerde bulunan herşeyi kendinden bir lütuf olarak sizin hizmetinize vermiştir. Şüphesiz bunda düşünen topluluklar için ibret ve deliller vardır.)** *(45/el-Câsiye/13)*

İnsanlara yararlı yüklerle okyanuslar aşan dev gemiler insanoğlunun tanıdığı nimetlerin en büyüklerinden biridir. Onlardan biri bütün bir halka yetecek yiyecek taşıyabilir. Arşı semâda olan, yeryüzüne hükmeden, denizde yollar açan, cennete rahmeti olan ve cehennemde azabı olan Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim!.

Allah'ın ademoğluna bağışladığı nimetlerden biri de, melekleri onun hizmetine vermesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Her insan için önünden ve arkasından takip edenler vardır. Allah'ın emrinden dolayı onu gözetirler.)** *(13/er-Ra'd/11)* Ve şöyle buyurur: **(Sürekli olarak yörüngelerinde hareket eden ay ve güneşi, geceyi ve gündüzü sizin emrinize verdi.)** *(14/İbrahim/33)* Allah azze ve celle'nin kendileri ile insanın bedenini ve ruhunu tüm kötülüklerden koruduğu ve Allah'ın kaderi geldiğinde onu bırakan bu melekler, Allah azze ve celle'nin bir nimetidir.

Nimetlerin gayesi ve Allah'ın kullarına çeşitli bağışlarda ve ihsanda bulunmasının hikmeti, O'na şükretmeleridir. O'na teslim olmaları ve O'na hamdetmeleridir. O'na ibadet etmeleri ve hiç bir şeyi O'na ortak koşmamalarıdır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı ve sizin için dağlarda barınaklar yarattı. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyan elbiseler (zırhlar) yarattı. İşte böylece Allah müslüman olasınız diye üzerinize nimetini tamamlamaktadır.)** *(16/en-Nahl/81)*

Allah'ın kulları!.. Nimetlerin en yücesi, İslam dinidir. İslam dini olmasaydı insanlar hayvanlar gibi olurdu. Ne iyiliği bilirlerdi, ne de kötülüğü inkar ederlerdi. Güçlü zayıfı yerdi. Allah, insanlar üzerine azap yağdırır ve ayaklarının altından onlara ceza gönderirdi. İslam olmasaydı, insanlar yataklarında rahat uyuyamazlardı ve gözyaşları dinmezdi. İnsan türü yollarda çiftleşen hayvanlar derecesine inerdi.

Allah'ın kulları!.. İslam, en yüce nimettir. İslam'ın öğretileri nefisleri arındırmadan ve insanı aşama aşama mükemmelliğe götürmekten başka bir şey değildir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah size bir güçlük çıkarmak istemiyor, fakat sizi**

temizlemek ve şükredesiniz diye de üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor.) *(5/el-Mâide/6)*

Nimetleri dolayısıyla Allah'a şükredin. Allah'ın dini üzere dosdoğru olun. Bazı insanları dünya hayatı aldatmış ve Allah'ın nimetleri onları günahlara cüret ettirmiştir. Böylece hem dünyayı, hem de ahireti kaybetmişlerdir. Şüphesiz Allah her nefsin ne kazandığını görüp bilmektedir. Allah'ın bir takım kuralları vardır ve bunların değiştiğini göremezsin.

Allah, Kitabı'nda bizlere ibret alan için ibretler, ve sakınan için kurtuluş bulunan kıssalar anlatır. **(Andolsun ki onlara (kötülükten) vazgeçirecek nice önemli haberler gelmiştir.)** *(54/el-Kamer/4)* Allah Teâlâ'nın geçmiş ümmetler hakkında anlattıklarından biri de şu ayetlerdir: **(Andolsun ki Sebe' kavmi için oturdukları yerde bir ibret vardı: Sağ ve soldan iki bahçe! (onlara): "Rabbinizin rızkından yiyin de O'na şükredin, ne güzel bir belde ve çok bağışlayıcı bir Rab!" (denildi). Fakat onlar (şükürden yüz çevirdiler) bakmadılar. Biz de üzerlerine Arim selini salıverdik ve o güzelim iki bahçelerini buruk yemişli, ılgınlık ve içinde biraz da sidir ağacı bulunan iki harap bahçeye çevirdik. Bunu onlara nankörlüklerinin cezası yaptık ve biz hep böyle çok nankör olanları cezalandırırız.)** *(34/Sebe'/15-17)*

Pişmanlık kadehinden içtiler ve Allah azze ve celle onları ülkelere dağıttı. Yaptıklarının vebâlini tattılar. **(Rabbin kullara zulmedecek değildir.)** *(41/Fussilet/46)* Nimetinin zevalinden, verdiği afiyetin bozulmasından, cezasının ansızın gelmesinden ve gazabının tümünden Allah'a sığınırız.

Ümmetin geçmiş alimleri (selef-i salih), ahirete bırakılmadan bu dünyada verilmiş mükafatlar olması endişesiyle kendilerine bolca bağışlanan dünya malından korkarlardı. Oysa Allah Teâlâ Kitabı'nda onlara şahitlik etmiş ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem sünnetinde onlara övgüde bulunmuştur. Yine onlar; ibadet ve tâat yapmaya gayret ediyor, dünya malına itimat etmiyor ve süsüne aldanmıyorlardı. Müslim, Halid b. Umeyr el-Advî'den şöyle dediğini rivayet eder: Utbe b. Azvân radıyallahu anh bize hitap ederek şöyle dedi: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte bulunan yedi kişiden biriydim. Ağaç yaprağından başka bir yiyeceğimiz yoktu. Öyle ki, avurtlarımız yara oldu. Bir bürde aldım ve Sa'd b. Ebî Vakkâs ile aramda ikiye böldüm. Yarısını ben izar edindim (belimden alt tarafını örttüm), diğer yarısını Sa'd izar edindi. Bugün bizden hiç kimse yok ki, vilayetlerden birine emir olmasın. Şüphesiz ben, kendi kendime büyüklenip Allah katında küçük olmaktan Allah'a sığınırım."

Allah'ın kulları!.. Bollukta ve darlıkta onlara uyun ki onlarla birlikte haşrolun ve güzel sonu kazanın. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah'ın nimetlerini teker teker saymaya kalkışsanız, onları sayamazsınız. Muhakkak ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.)** *(16/en-Nahl/18)*

Şüphesiz nimetlere şükür ancak şu üç şeyle mümkün olur: Nimeti veren Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın hakkını itiraf etmek, Allah'ı kalple sevmek ve nimeti Allah azze ve celle'nin istediği yolda harcamak... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizleri gıdalandırdığı nimetler dolayısıyla Allah'ı bütün kalbinizle sevin."** Sonra, bu nimet hakkında konuşmak... Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbinin nimetini anlat.)** *(93/ed-Duhâ/11)*

Sonra; ibadet işlemeye gayret etmek ve din üzere sebat etmek, Allah'a isyanı terketmek ve günahtan uzak durmaktır. Allah'ın emirlerini yerine getirmede acele etmektir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Çalışın ey Davud ailesi, şükür için çalışın. Ama kullarım içinde şükreden azdır.)** *(34/Sebe'/13)*

Aişe radıyallahu anha bir hadis-i şerifte şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, ayakları çatlayıncaya kadar gece namazı kılardı. Dedim ki: "Et Allah'ın Rasulü! Geçmiş ve gelecek günahların bağışlandığı halde bunu mu yapıyorsun?" Şöyle buyurdu: **"Şükreden bir kul olmayayım mı?"**

Allah'ın kulları!.. Kul ne kadar ibadet ederse etsin, ne kadar günahlardan sakınırsa sakınsın ve ne kadar Allah'a şükrederse etsin, Allah'ın kendisine bağışladığı en küçük bir nimetin şükrünü dahi edâ edemeyecektir. Hakim sahih olduğunu söylediği bir senetle, Câbir radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah'ın kullarından bir kul, denizin ortasındaki bir dağda beşyüz yıl Allah'a ibadet etti. Allah onun için tatlı bir pınar ve her gece bir nar veren bir nar ağacı çıkardı. Gündüz ibadet ediyor, gece aşağı indiğinde onu buluyordu. Sonra namazında Rabbi Allah'tan, secde halinde haşrolması için eceli geldiğinde secde halindeyken ruhunu almasını istedi. Allah onun bu isteğini kabul etti. Onun hakkında, Kıyamet günü onun yeniden diriltilip Allah'ın önünde duracağı ve Rabb Teâlâ'nın onun için şöyle buyuracağı bilgisini buluruz: "Rahmetin gereği kulumu cennete girdirin." O der ki: "Rabbim! Bilakis amelim gereği!" Allah Teâlâ şöyle buyurur: "Kulumun kendisine verdiğim nimetimle onun amelini kıyaslayın." Göz nimetinin beşyüz yıllık ibadeti kapsadığı görülür. Diğer âzâlar fazla olarak kalır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: "Kulumu cehenneme girdirin." Bunun üzerine o, cehenneme doğru sürüklenir. Şöyle seslenir: "Rabbim! Rahmetin gereği beni cennetine girdir!" Allah Teâlâ, "Onu döndürün" buyurur. Ve şöyle buyurur: "Ey kulum! Hiç bir şey değilken seni kim yarattı?" "Sen, ya Rabb" der. Allah, "Beşyüz yıl ibadet etme gücünü sana kim verdi?" buyurur. "Sen, ya Rabb" der. Allah, "Seni kim denizin ortasında bir dağa indirdi, tuzlu sudan tatlı su çıkardı ve yılda bir kez ürün vermesine rağmen her gece senin için bir nar çıkardı?" "Sen, ya Rabb" der. Sonra Allah Teâlâ şöyle buyurur: "Rahmetim gereği kulumu cennete girdirin. Sen, ne iyi bir kuldun."**

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste şöyle buyurur: **"Sizden hiç kimse cennete ameli ile giremeyecek."** Derler ki: "Sen de mi ey Allah'ın Rasulü?" Şöyle buyurur: **"Ben de; ancak Allah'ın beni rahmeti ile kuşatması müstesnâ."**

Allah'ın kulları!.. (Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin) *(33/el-Ahzab/56)*